

*Hivatali használatra
Kézirat gyanánt*

ORSZÁGOS MŰSZAKI KÖNYVTÁR ÉS DOKUMENTÁCIÓS KÖZPONT

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉG ENCIKLOPÉDIÁJA

X. KÖTET

BÉREZETTEK ÉS SZOCIÁLIS JOG

1. FÜZET

**BUDAPEST
1972**

ORSZÁGOS MŰSZAKI KÖNYVTÁR ÉS DOKUMENTÁCIÓS KÖZPONT

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉG ENCIKLOPÉDIÁJA

X. KÖTET

BÉREZETTEK ÉS SZOCIÁLIS JOG

1. FÜZET

**BUDAPEST
1972**

ORSZÁGOS MŰSZAKI KÖNYVTÁR ÉS DOKUMENTÁCIÓS KÖZPONT

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉG ENCIKLOPÉDIÁJA

X. KÖTET

BÉREZETTEK ÉS SZOCIÁLIS JOG

1. FÜZET

**BUDAPEST
1972**

**Az EGK hivatalos anyagaiból összeállított,
kizárólag megrendelésre készült fordítás**

X. kötet fordítói

1. füzet: DR. ZELEY ISTVÁN

2. füzet: DR. SÖVÉNYHÁZY FERENC

Szakmai lektorok

1. füzet: DR. GEHÉR JÓZSEF

2. füzet: DR. NIZSALOVSKY ENDRE

Szerkesztő

DR. MARTONYI JÁNOS

**A kiadásért felel az OMKDK Dokumentációs Igazgatóságának vezetője
Készült**

**az OMKDK házi nyomdájában, egyedi megrendelésre, információ szolgáltatásként
B/5 méretben, 408 oldal terjedelemben, 1972 decemberében**

1. Füzet**1. rész. BÉREZETTEK ÉS SZOCIÁLIS JOG****I. Rendelkezők****5****2. Füzet****2. rész. BÉREZETTEK ÉS SZOCIÁLIS JOG****II. Kommentár****209****3. rész. BÉREZETTEK ÉS SZOCIÁLIS JOG.
ESZAK****I. Rendelkezők****337****II. Kommentár****385**

1. rész

BÉREZETTEK ÉS SZOCIÁLIS JOG

I. Rendelkezések

SZERZŐDÉS

Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó Szerződés /1957. március 25./	13
Az elvek /2. és 3. cikk/	13
A Személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad forgalma	13
I. A dolgozók /48.-51. cikk/	13
A szociálpolitika	
I. Szociális rendelkezések /117.-122. cikk/	14
II. Az Európai Szociális Alap /123.-128. cikk/	15
Az Olaszországra vonatkozó jegyzőkönyv	16

RENDELETEK

1. A Tanács 3. sz. rendelete a vándormunkások társadalombiztosításáról /1958. szeptember 25., módosítva 1968. január 1./	19
2. ^x A Tanács 1958. december 3-i 4. sz. rendelete a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló 3. sz. rendelet rendelkezéseinek kiegészítéséről és alkalmazásának módosatairól	58
3. A Tanács 9. sz. rendelete az Európai Szociális Alapról /1960. augusztus 25./	58
4. ^x Pénzügyi rendelet az EKG költségvetésének felállításáról és végrehajtásáról valamint az utalványozói és számvívői felelősségről /1960. november 15./	69
5. ^x Pénzügyi rendelet a tagállamok által nyújtott hozzájárulásoknak a Bizottság rendelkezésére bocsátása módosatairól és eljárásáról valamint azokról a műszaki feltetelekről, amelyek között az Európai Szociális Alappal kapcsolatos pénzügyi műveleteket végzik /1961. április 1./	69
6. ^x A Tanács 36/63/CEE sz. rendelete a határmenti dolgozók társadalombiztosításáról /1963. április 2./	69
7. ^x A Bizottság 113/63/CEE sz. rendelete az Európai Szociális Alap által nyújtandó hozzájárulásokra vonatkozó kérelmek megvizsgálásának módosatairól /1963. október 14./	69
8. ^x A Tanács 3/64/CEE sz. rendelete a Tanács 36/63 sz. CEE., határ menti dolgozók társadalombiztosításáról szóló rendeletéhez tartozó mellékletek felállításáról /1963. december 18./	69

^x A x-gal jelzett szövegek csak utalásként vannak megadva.

- 9^x A Bizottság 12/64/CEE sz. rendelete a teljes foglalkoztatottság tartós el nem érésének nyilvánvaló helyzetét meghatározó feltételekről, az Európai Szociális Alapról szóló 9. sz. Tanácsi rendelet 2. cikk 3.a/ alpontja értelmében /1964. február 18./ 69
- 10^x A Bizottság 1966. május 5-i 94/66/CEE sz. rendelete Franciaország és a többi határos tagállam közös határának egyik és másik oldalán meghatározott közös határvezetek jegyzékét meghatározó 7/64/CEE sz. rendelet módosításáról /1966. május 5./ 69
11. A Tanács 1612/68. sz. /CEE/ rendelete a dolgozók szabad mozgásáról a Közösségen belül /1968. október 15./ 70
- HATÁROZATOK**
- 1^x A Bizottság határozata a Tanácsnak az Európai Szociális Alapról szóló 9. sz. rendelete 18. cikkében előírt közjogi szervezetekről szóló jegyzék összeállítására vonatkozóan /1961. december 12./ 83
- 2^x A Bizottság határozata a tagállamok által, az Európai Szociális Alapnak a szakmai átképzési műveletekhez való hozzájárulása iránt benyújtandó kérelemhez használandó űrlap bevezetéséről /1962. január 30./ 83
- 3^x A Bizottság 63/104/CEE sz. határozata annak az űrlapnak a bevezetéséről, amelyet a tagállamok azokhoz a kérelmekhez fognak használni, amelyekben az Európai Szociális Alap hozzájárulását kéri a Közösség valamelyik országán belül végrehajtandó visszahelyezési művelethez /1963. február 4./ 83
- 4^x A Bizottság 63/267/CEE sz. határozata a Tanácsnak az Európai Szociális Alapról szóló 9. sz. rendelete 18. cikkében előírt, a közjogi szervezetekről szóló jegyzék naprakész állapotban tartásáról /1963. március 28./ 83
5. A Tanács 63/266/CEE sz. határozata a közös szakmai képzési politika bevezetésére szolgáló általános elvek felállításáról /1963. április 4./ 83
- 6^x A Tanács 65/271/CEE sz. határozata egyes rendelkezések összehangolásáról, amelyek hatással lehetnek a vasuti, a közúti és a belvízi fuvarozások területén folyó versenyre /1965. május 13./ 88
- 7^x A Tanács 66/740/CEE sz. határozata az Olasz Köztársaságnak nyújtandó közösségi segélyről, amely lehetővé teszi, hogy a felmondás által érintett kényszerű munkaadóknak bizonyos támogatást nyújtsanak /1966. december 22./ 88
- 8^x A Bizottság 68/106/CEE sz. határozata az Európai Szociális Alapról szóló 9. sz. Tanácsi rendelet 18. cikkében előírt és a közjogi szervezeteket tartalmazó jegyzék vezetésére vonatkozóan /1968. február 14./ 88
- 9^x A Tanács 68/359/CEE sz. határozata a Szerződés 48. és 49. cikkeinek a francia tengerentúli megyékre való alkalmazásáról /1968. október 15./ 88
- 10^x Az adminisztratív szakbizottság határozatai a vándormunkások társadalombiztosításáról /az 1-63. sz. határozatok 1958-1967/ 88

IRÁNYELVEK

1. A Tanács 64/221/CEE sz. irányelvei azoknak a speciális intézkedéseknek a koordinációjáról, a külföldiek hely-változtatásáról és tartózkodásáról szólnak, és amelyeket közrendi, közbiztonsági és közegészségügyi szempontok indokolnak /1964. február 25./ 95
2. A Tanács 68/360/CEE sz. irányelvei a tagállamok állampolgárai és családtagjai Közösségen belüli helyzetválttatását és tartózkodását gátló korlátozások megszüntetésére vonatkozóan /1968. október 15./ 98

AJÁNLÁSOK

- 1^x A Bizottság ajánlása a tagállamokhoz a vállalati orvosi szolgálatról /1962. július 20./ 103
- 2^x A Bizottság ajánlása a tagállamokhoz a szociális hivatalkok által a Közösségen belül mozgó dolgozókkal szemben folytatott tevékenységről /1962. július 23./ 103
3. A Bizottság ajánlása a tagállamokhoz a foglalkozási betegségek európai jegyzékének elfogadásáról /1962. július 23./ 103
- 4^x A Bizottság 65/379/CEE sz. ajánlása a tagállamokhoz a Közösségen belül mozgó dolgozók és családtagjaik lakás-ellátásáról /1965. július 7./ 111
- 5^x A Bizottság 66/484/CEE sz. ajánlása a tagállamokhoz a pályaválasztási tanácsadás fejlesztéséről /1966. július 18./ 111
- 6^x A Bizottság 66/462/CEE sz. ajánlása a tagállamokhoz a foglalkozási betegségek áldozataival szembeni kártérítés feltételeiről /1966. július 20./ 111
- 7^x A Bizottság 66/464/CEE sz. ajánlása a tagállamokhoz a különleges kockázatoknak kitett dolgozók orvosi ellenőrzésére vonatkozóan. 111
- 8^x A Bizottság 67/125/CEE sz. ajánlása a tagállamokhoz a fiatalok munkavédelméről /1967. január 31./ 111

TERVEK

- 1^x A Bizottság ajánlásának tervezete a tagállamokhoz az anyák védelméről /1966. június 27./ 111

JAVASLATOK

1. A Tanács rendeletre vonatkozó 66/614/CEE sz. javaslata a társadalombiztosítási rendszernek a Közösségen belül mozgó dolgozókra és családtagjaikra alkalmazásáról /1966. január 11./ 113
2. A Tanács rendeletre vonatkozó 66/581/CEE sz. javaslata a közúti fuvarozás terén érvényes egyes szociális tárgy rendelkezések összehangolásáról /1966. július 27./ 144

ÍRÁSBELI KÉRDÉSEK

1. Gailly ur 78. sz. írásbeli kérdése /1960. március 2./	159
2. Troclet ur 79. sz. írásbeli kérdése /1962. január 25./	160
3. Troclet ur 86. sz. írásbeli kérdése /1962. február 21./	164
4. Troclet ur 87. sz. írásbeli kérdése /1962. február 12./	165
5. Troclet ur 21. sz. írásbeli kérdése /1962. május 10./	166
6. Troclet ur 136. sz. írásbeli kérdése /1963. január 7./	168
7. Troclet ur 62. sz. írásbeli kérdése /1963. július 17./	169
8. Troclet ur 32. sz. írásbeli kérdése /1964. május 29./	171
9. Troclet ur 93. sz. írásbeli kérdése /1964. november 23./	172
10. Troclet ur 45. sz. írásbeli kérdése /1965. augusztus 27./	173
11. Pedini ur 64. sz. írásbeli kérdése /1966. június 28./	174
12. Vredeling ur 151. sz. írásbeli kérdése /1967. február 14./	175
13. Vredeling ur 16. sz. írásbeli kérdése /1967. március 29./	177
14. Troclet ur 61. sz. írásbeli kérdése /1967. május 9./	177
15. Mülling kisasszony 155. sz. írásbeli kérdése /1968. október 24./	178

JOGGYAKORLAT

1. A Biróság 1964. március 19-i ítélete, 75-63 sz. ügy	183
2. A Biróság 1964. június 9-i ítélete, 92-63 sz. ügy	185
3. A Biróság 1964. július 15-i ítélete, 100-63 sz. ügy	187
4. A Biróság 1964. december 2-i ítélete, 24-64 sz. ügy	190
5. A Biróság 1965. március 11-i ítélete, 31-64 sz. ügy	190
6. A Biróság 1963. március 11-i ítélete, 33-64 sz. ügy	191
7. A Biróság 1965. december 1-i ítélete, 33-65 sz. ügy	193
8. A Biróság 1965. december 9-i ítélete, 44-65 sz. ügy	193
9. A Biróság 1965. június 30-i ítélete, 61-65 sz. ügy	194
10. A Biróság 1966. július 13-i ítélete, 4-66 sz. ügy	195
11. A Biróság 1967. július 5-i ítélete, 1-67 sz. ügy	196

12. A Bíróság 1967. július 5-i ítélete, 2-67 sz. ügy	199
13. A Bíróság 1967. július 5-i ítélete, 6-67 sz. ügy	199
14. A Bíróság 1967. július 5-i ítélete, 9-67 sz. ügy	199
15. A Bíróság 1967. december 12-i ítélete, 11-67 sz. ügy	200
16. A Bíróság 1967. december 13-i ítélete, 12-67 sz. ügy	201
17. A Bíróság 1967. december 5-i ítélete, 14-67 sz. ügy	201
18. A Bíróság 1967. november 30-i ítélete, 18-67 sz. ügy	202
19. A Bíróság 1967. december 5-i ítélete, 19-67 sz. ügy	202
20. A Bíróság 1968. december 19-i ítélete, 19-68 sz. ügy	203
21. A Bíróság 1968. december 19-i ítélete, 19-68 sz. ügy	203

SZERZŐDÉS

az Európai Gazdasági Közösség létesítéséről

ALAPELVEK

2. cikk. - A Közösség célja: hogy közös piac létesítésével és a Tagállamok gazdaságpolitikájának fokozatos egymáshoz közelítésével, a Közösség egész területén elősegítse a gazdasági élet harmónikus fejlesztését, a folyamatos és kiegyensúlyozott fejlődést, a szilárd stabilitást, az életszínvonal gyors emelkedését és az államokat összekötő kapcsolatok szorosabbra fűzését.

3. cikk. - Az előző cikkben kifejtettek céljából a Közösség tevékenysége a jelen szerződésben előírt feltételek és ütem szerint az alábbiakat öleli fel:

/ ... /

c/ a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad forgalmának útjában álló akadályok eltörlését a tagállamok között;

i/ a dolgozók munkalehetőségeinek javítása és életszínvonaluk növeléséhez való hozzájárulás végett Európai Szociális Alap létesítését.

A SZEMÉLYEK, A SZOLGÁLTATÁSOK ÉS A TŐKE SZABAD FORGALMA

A dolgozók

48. cikk. - 1. A dolgozók szabad forgalma a Közösségen belül legkésőbb az átmeneti időszak lejártáig megvalósul.

2. Ez magában foglalja a Tagállamok dolgozói között minden állampolgárság szerinti megkülönböztetés megszüntetését az alkalmaztatás, a munkabér és más munkafeltételek tekintetében.

3. A közrend, a közbiztonság, és a közegészségügy szempontjai által indokolt korlátozások fenntartásával, ez az alábbi jogokra terjed ki:

a/ a tényleges alkalmazási kínálat elfogadása;

b/ e célból szabad mozgás a Tagállamok területén;

c/ tartózkodás valamelyik Tagállamban a belföldi munkavállalók munkaviszonyát szabályozó törvényi, rendeleti és igazgatási rendelkezéseknek megfelelően foglalkozás gyakorlása céljából;

d/ az alkalmazásba lépés után a Bizottság által kidolgozott végrehajtási rendeletekben foglalt feltételek mellett való tartózkodás.

4. A jelen cikk rendelkezései nem alkalmazhatók a közigazgatásban betöltött állásokra.

49. cikk. - Nyomban a szerződés hatálybalépése után - a Bizottság javaslatára és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott tanácskozás után - a Tanács irányelvek vagy rendeletek útján meghozza a dolgozók szabad mozgásának fokozatos megvalósításához szükséges intézkedéseket, amint azt az előző cikk meghatározza, oly módon, hogy:

a/ biztosítja a nemzeti munkaügyi igazgatási szervek szoros együttműködését;

b/ fokozatos terv szerint megszünteti azokat az igazgatási eljárásokat és gyakorlatot, valamint a rendelkezésre álló államok elfoglalási határidőit, amelyek akár a belső jogalkotásból, akár a Tagállamok között megelőzően kötött olyan megállapodásból erednek, amelyeknek a fenntartása akadályozná a dolgozók mozgási szabadságát;

c/ fokozatos terv szerint megszüntet minden határidőt és más korlátozást, amelyet a belső jogszabályok, vagy pedig a Tagállamok között megelőzően kötött olyan megállapodások tartalmaznak, amelyek a munkahely szabad megválasztása kérdésében a többi tagállam dolgozóí számára más feltételeket szabnak, mint az illető ország dolgozóí számára;

d/ olyan megfelelő rendszert alakít ki, amely alkalmas a munkaerő kínálat és a munkaerő kereslet közötti kapcsolat megteremtésére és köztük az egyensúly létrehozására, olyan körülmények között, amelyek az életszínvonalal és az alkalmazási színvonalal kapcsolatban különféle vidékeken és iparágakban kiküszöbölik a súlyosabb veszélyeket.

50. cikk. - A Tagállamok közös program keretében elősegítik a fiatal munkaerők cseréjét.

51. cikk. - A Tanács - a Bizottság javaslatára hozott egyhangu határozattal - a társadalombiztosítás területén megfelelő intézkedéseket hoz a dolgozók szabad mozgásának megvalósítására, nevezetesen azzal, hogy olyan rendszert létesít, amely a következőket biztosítja az elvándorló dolgozóknak és igényjogosult hozzátartozóiknak:

a/ a szolgáltatásokra való igényjogosultság megnyílása és fenntartása, valamint a mértékük kiszámítása végett a különböző országok joga szerint figyelembe vehető minden idő összeszámítását;

b/ a pénzbeni járandóságok fizetését a Tagállamok területén lakó személyek számára.

A SZOCIÁLPOLITIKA

Szociális rendelkezések

117. cikk. - A Tagállamok egyetértének annak szükségessége tekintetében, hogy első kell mozzdítani a munkaerő élet- és munkafeltételeinek javítását, lehetővé téve az egyenlő színvonal felé haladást.

A Tagállamok úgy ítélik meg, hogy ez a fejlődés egyaránt következik a közös piac működéséből amely elősegíti a szociális rendszerek összehangolását, a jelen szerződésben megszabott eljárásokból, valamint a törvényi, rendeleti és igazgatási rendelkezések egymáshoz közelítéséből.

118. cikk. - A jelen szerződés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, és a szerződés által kitűzött céloknak megfelelően, a Bizottság feladata, hogy a Tagállamok között szociális téren segítse elő a szoros együttműködést, különösen az alábbi területeken:

foglalkoztatottság;

munkajog és munkafeltételek;

szakmai kiképzés és továbbképzés;

társadalombiztosítás;

a balesetek és a foglalkozási betegségek elleni védelem;
a munkahigiénia;
a szakszervezet-alakítási jog és a kollektív tárgyalások joga a munkaadók és dolgozók között.

Evégből a Bizottság a Tagállamokkal szoros érintkezésben fejti ki tevékenységét, tanulmányokat végez, véleményeket készít és megbeszéléseket szervez, mind belföldi viszonylatban felvetődő mind pedig a nemzetközi szervezethez érintő problémák tárgyában.

Mielőtt a Bizottság a jelen cím értelmében véleményt nyilvánítana, meghallgatja a Gazdasági és Szociális Bizottságot.

119. cikk. - Minden Tagállam az első időszak során biztosítja és továbbra is fenntartja az azonos munkát végző férfi- és nődolgozók egyenlő díjazásának elvét.

A jelen cikk értelmében díjazáson a szokásos minimális vagy alapmunkabért, illetve alapfizetést, valamint minden olyan juttatást érteni kell, amelyet a munkaadó a munkavállalónak az utóbbi alkalmazása alapján közvetlenül vagy közvetve készpénzben vagy természetben szolgáltat.

A nemek szerinti megkülönböztetés nélküli egyenlő fizetés megkívánja:

a/ hogy ugyanazért a munkáért járó teljesítményért ugyanazon mértékűség alapján állapítsák meg;

b/ hogy az időbér az azonos munkahelyen ugyanaz legyen.

120. cikk. - A Tagállamok arra törekednek, hogy fenntartsák a fizetett szabadságok rendszerében meglévő azonosságot.

121. cikk. - A Tanács - a Gazdasági és Szociális Bizottsággal való megbeszélés után - egyhangú határozattal a Bizottságra bízhatja a közös intézkedések megvalósítására irányuló teendőket, különösen ami a 48.-51. cikknek a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló szabályait illeti.

122. cikk. - A Bizottság a Közgyűléshez terjesztett évi jelentésében külön fejezetet szentel a szociális helyzet fejlődésének a Közösségben.

A Közgyűlés felkérheti a Bizottságot, hogy jelentést készítsen a szociális helyzettel kapcsolatos különleges problémákról.

Az Európai Szociális Alap

123. cikk. - A Közös Piac területén dolgozók foglalkoztatási lehetőségeinek javítása és az életszínvonal emeléséhez történő hozzájárulás céljából az alábbi rendelkezések szerint Európai Szociális Alapot létesítenek; ennek az lesz a feladata, hogy a Közösségen belül megkönnyítse az elhelyezkedési lehetőségeket, valamint a dolgozók földrajzi és szakmai mozgási képességét.

124. cikk. - Az Alap igazgatása a Bizottság feladata.

E feladat végrehajtásában a Bizottságot albizottság támogatja, amely egy tagjának elnöksége alatt a kormányok képviselőiből, valamint a dolgozók és a munkaadók szakszervezeti szervezeteinek képviselőiből áll.

125. cikk. - 1. A tagállam kérésére a 127. cikk szabályainak megfelelően az Alap fedezi az illető Tagállam vagy közjogi szerve által a jelen szerződés hatálybalépése után folyósított olyan kiadások 50%-át, amelyeknek az a céljuk, hogy

a/ a dolgozók produktív újraalkalmazását

szakmai átképzéssel és

újraletelepedési kártalanítással biztosítsák;

/ azokat a dolgozókat, akiknek alkalmaztatása a vállalat más termelésre való átállása folytán egészben vagy részben átmenetileg csökkent, vagy fel van függesztve, segíeyezték avégből, hogy addig, amig újból teljes foglalkoztatáshoz nem jutnak, biztosítsa számukra a korábbi kereseti szintet.

2. Az Alapnak a szakmai átképzés költségeihez való hozzájárulása attól a feltételtől függ, hogy a munkanélküli dolgozó csak új szakmában tudott elhelyezkedni, és hogy legalább 6 hónap óta abban a szakmában végez termelőmunkát, amelyre átképezték.

Az újrakezelenedési kártalanításhoz való hozzájárulás attól a feltételtől függ, hogy a munkanélküli dolgozók kénytelenek voltak a Közösségen belül lakhelyet változtatni, és az új lakhelyen legalább 6 hónap óta termelőmunkát végeznek.

A vállalat átállítása esetén a dolgozóknak adott hozzájárulás a következő feltételektől függ:

a/ az érdekelt dolgozók legalább 6 hónap óta újból teljes foglalkoztatottságban legyenek a vállalatnál;

b/ az érdekelt kormány előzetesen a kérdéses vállalat által készített tervet nyújtson be a jelzett átállításra és annak finanszírozására;

c/ a Bizottság az átállítási tervhez előzetes hozzájárulását adja.

126. cikk. - Az átmeneti időszak lejártával a Tanács - a Bizottság véleménye alapján és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal, valamint a Közgyűléssel történt megbeszélés után -

a/ minősített többséggel rendelkezhet arról, hogy a 125. cikk alapján nyújtott hozzájárulást egészben vagy részben ne folyósítsák tovább;

b/ az Alapnak a 123. cikkben meghatározott megbízási körén belül egyhangu határozattal az Alapra új feladatokat bízhat.

127. cikk. - A Tanács - a Bizottság javaslatára és a Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Közgyűlés meghallgatása után - minősített többséggel határozza meg a 124. cikk végrehajtásához szükséges rendelkezéseket; nevezetesen meghatározza azokra a feltételekre vonatkozó módosításokat, amelyek között a 125. cikkben foglaltak értelmében az Alap hozzájárulást ad; valamint meghatározza azokat a vállalat-kategóriákat, amelyek dolgozói a 125. cikk 1.b/ pontjában előírt hozzájárulás kedvezményében részesednek.

128. cikk. - A Tanács - a Bizottság javaslatára és a Gazdasági és Szociális Bizottság meghallgatása után - meghatározza a szakmai oktatás közös politikája megvalósításának alapelveit ami hozzájárulhat mind a nemzeti gazdaságok, mind a közös piac harmónikus fejlődéséhez.

A szerződésnek a bérézetteket és a szociális jogot érintő egyéb cikkei: 100. cikk; 200. cikk 1., 2. és 3. pont; 202. cikk 1. és 2. bek.; 203., 207. cikk 1. bek. és 5. bek.; 209. cikk.

AZ OLASZORSZÁGRA VONATKOZÓ JEGYZŐKÖNYV

A Magas Szerződő Felek,

rendezni kívánván Olaszországot érintő egyes különleges kérdéseket, az alábbi, a szerződéshez csatolt rendelkezésekben állapodtak meg:

A Közösség tagállamai

tudomásul veszik, hogy az olasz kormány elkötelezte magát egy tízéves gazdaságfejlesztési program végrehajtásában, amelynek az a célja, hogy az olasz gazdasági élet szerkezeti egyensúlyát újra megteremtse, különösen a kevésbé fejlett déli körzetek, valamint a szigetek ellátásával és a munkanélküliség megszüntetésére szolgáló új munkahelyek létesítésével;

emlékeztetnek arra, hogy az olasz kormány a programjának alapelveit és célkitűzéseit azok az együttműködést célzó szervezetek, amelyeknek a Közösség államai tagjai, figyelembe vették és jóváhagyták;

elismerik, hogy az olasz programban foglalt célok megvalósulásához közbe érdeket fűződik;

az olasz kormány feladata teljesítésének megkönnyítése érdekében megegyeznek abban, hogy a Közösség szervei számára javasolni fogják minden a szerződésben előírt eszköz és eljárás igénybevételét, különösen az Európai Beruházási Bank és az Európai Szociális Alap forrásainak megfelelő felhasználását;

azon a véleményen vannak, hogy a Közösség szerveinek a szerződés végrehajtása során számításba kell venniük azokat az erőfeszítéseket, amelyeket Olaszország gazdaságának a következő években kell kifejtenie különösen a finanszírozási mérleget vagy a foglalkoztatottsági szintet illetően, amelyek a szerződés végrehajtását veszélyeztethetnék Olaszországban;

elismerik különösen azt, hogy a 108. és 109. cikkek végrehajtása során ügyelni kell arra, hogy az olasz kormánytól kért intézkedések gazdaságfejlesztési programjának sikerét és a lakosság életszínvonalának növelését lehetővé tegyék.

Készült Rómában, 1957. március 25-én.

P.-H. Spaak, J.-Ch. Snoy et d'Oppuers,

Adenauer, Hallstein,

Pineau, M. Faure,

Antonio Segni, Gaetano Martino,

Bech, Lambert Schaus,

J. Luns, J. Linthorst Homan.

1. A TANÁCS 3. SZ. RENDELETE /1968. szeptember 25./
a vándormunkások társadalombiztosításáról
/lezárva 1968. január 1-i napjával/ /1/

Az Európai Gazdasági Közösség Tanácsa,

Tekintettel a szerződés 51. cikkére és a 227. cikk 2. pontjára;

Tekintettel a Bizottság javaslatára;

Figyelembe véve, hogy az Európai Szén- és Acélközösség tagállamainak kormányai 1957. december 9-én Rómában Európai egyezményt írtak alá a vándormunkások társadalombiztosítására vonatkozóan, amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet közreműködésével dolgoztak ki;

Figyelembe véve, hogy ezt az Egyezményt még az Európai Gazdasági Közösség létesítéséről szóló szerződés hatálybalépése előtt írták alá;

Figyelembe véve, hogy ez az utóbbi szerződés kötelezi a Közösség szerveit, hogy haladéktalanul tegyenek intézkedéseket a dolgozók szabad forgalmának fokozatos megvalósítására;

Figyelembe véve, hogy a dolgozók szabad forgalma megvalósításának egyik lényeges eleme egy olyan rendszer, amely a vándormunkásoknak és igényjogosult hozzátartozóknak biztosítja a szolgáltatásokra vonatkozó jog megnyitása és fenntartása, valamint azok kiszámítása végett a különböző nemzeti törvényes rendelkezések által figyelembe vett időszakok összegezését, másrészt a szolgáltatások kifizetését a Tagállamok területén tartózkodó személyek számára;

Figyelembe véve, hogy az említett Egyezmény megfelel a szerződés 51. cikkében kifejezett céloknak, és hogy - a szükséges adaptációk mellett -

/1/ A 3. rendeletet a J.O.C.E. 1958. december 16-i 30. számában, 561/580. old. hirdették ki; módosították a következő rendeletekkel:
4. sz. Rendelet, J.O.C.E. 1958. december 12-i 30. sz.; /16. sz. R. J.O.C.E. 1961. december 31-i 86. sz./ helyeshitések J.O.C.E. 1962. január 22-i 6. sz. négy nyelven és J.O.C.E. 1962. március 10-i 17. sz. német nyelven; 8/63/CEE sz. 1963. február 21-i R., J.O.C.E. 1963. február 23-i 28. sz.; 35/63/EE sz. R. 1963. április 2., J.O.C.E. 1963. április 20-i 62. sz.; 36/63/CEE sz. R., 1963. április 2.; J.O.C.E. 1963. április 20-i 62. sz.; 73/63/CEE sz. 1963. július 11-i R.; J.O.C.E. 1963. július 24-i 112. sz.; 130/63/CEE sz., 1963. december 18-i R., J.O.C.E. 1963. december 28-i 188 sz.; 1/64/CEE 1963. december 18-i R., J.O.C.E. 1964. január 8-i 1. sz.; 2/64/CEE, 1963. december 18-i R., J.O.C.E. 1964. január 17-i 5. sz.; 24/64/CEE sz. 1964. március 10-i R., J.O.C.E. 1964. március 18-i 47. sz.; 108/64/CEE sz. 1964. július 30-i R., J.O.C.E. 1964. július 7-i 127. sz.; 80/65/CEE sz. 1965. június 15-i R., J.O.C.E. 1965. június 25-i 111. sz.; 109/65/CEE sz. 1965. június 30-i R., J.O.C.E. 1965. július 9-i 125. sz.; 47/67/CEE sz. 1967. március 7-i R., J.O.C.E. 1967. március 10-i 44. sz.

A helyeshitéseket kihirdették: a J.O.C.E. 1961. április 24-i 42. sz.
./.

annél fogva rendelkezéseit fel lehet venni egy olyan rendeletbe, amelyet a fenti 51. cikkben előírt feltételek mellett fogadnak el;

Figyelembe véve, hogy az Európai Szén- és Acélközösség Főhatósága kijelentette, hogy az alábbi rendeletben előírányzott rendszer helyettesítheti azokat az intézkedéseket, amelyeket az Európai Szén- és Acélközösséget létesítő szerződés 69. cikk 4. pontja előírányoz;

Figyelembe véve, hogy a tagállamok az 1957. december 9-i Egyezmény kiegészítő jegyzőkönyvében kötelezték magukat arra, hogy megfelelő módon lehetőséget adnak kívülálló Államoknak is arra, hogy résztvegyenek a vándormunkások számára, az 51. cikk értelmében, a társadalombiztosítás terén nyújtott védelmi rendszerben;

a következő rendeletet adta ki:

Első cím.

Általános rendelkezések

1. cikk. - A jelen rendelet alkalmazása szempontjából:

a/ a "Tagállamok területe" és a "Tagállamok állampolgárai" kifejezések alatt az A. Mellékletben meghatározottakat kell érteni;

b/ a "jogszabályok" kifejezés jelenti a törvényeket, rendeleteket és szabályzati rendelkezéseket, amelyek érvényben vannak és érvényben lesznek az egyes tagállamokban és amelyek a jelen rendelet 2. cikke 1. és 2. pontjában jelzett társadalombiztosítás rendszerekre és ágazatokra vonatkoznak;

c/ a "társadalombiztosítási egyezmény" kifejezés minden olyan kétoldalu vagy többoldalu okiratot jelent, amely kizárólag két vagy több tagállam között létrejött vagy a jövőben létrejön és minden egyéb többoldalu okiratot, amely két vagy több tagállamot összeköt vagy össze fog kötni a társadalombiztosítás egész részén, vagy annak a jelen rendelet 2. cikke 1. és 2. pontjában jelzett egy vagy több rendszerének vagy ágazatának területén, valamint az említett okiratok keretében kötött mindennemű megállapodást;

d/ az "illetékes hatóság" kifejezés alatt mindegyik tagállamnál a minisztert, minisztereket vagy megfelelő más hatóságot kell érteni, ahová a szóban forgó Állam egész területén vagy területének bármely részén, a társadalombiztosítás rendszere tartozik;

e/ az "intézmény" kifejezés mindegyik tagállam esetében azt a szervezetet vagy hatóságot jelenti, amely a jogszabályok vagy azok egy részének végrehajtására illetékes;

f/ az "illetékes intézmény" kifejezés jelenti:

/1/ ha társadalombiztosításról van szó, az érdekelt tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézményt, vagy azt az intézményt, amelyhez a biztosított tartozik a szolgáltatások kérésének időpontjában, vagy amellyel szemben a biztosított jogosult a szolgáltatásokra vagy jogosult lenne azokra, ha annak a tagállamnak területén lakna, ahol utoljára foglalkoztatva volt;

/1/ /folytatás/

831/61. old. /négy nyelven/; a J.O.C.E. 1964. szeptember 25-i 146. sz. 2371/64 sz. /holland nyelven/; J.O.C.E. 1965. december 1-i 203. sz. 3046/65. old. /francia nyelven/.

A mellékletekhez tartozó módosításokat kihirdették: J.O.C.E. 1965. április 13-i 68. sz. 1033/5. old.; J.O.C.E. 1966. május 25-i 93. sz. 1436/66. old.; J.O.C.E. 1966. október 13-i 183. sz. 3172/66. old.; J.O.C.E. 1967. augusztus 14-i 194. sz. 4. old.

/ii/ ha nem társadalombiztosítási rendszerről van szó, amelynek alapján a munkavállalónak kötelezettségei vannak a jelen rendelet 2. cikk 1. pontjában jelzett szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy a munkaadót vagy a biztosítót jelenti, vagy ennek hiányában, olyan szervet vagy olyan hatóságot jelent, amelyet az érdekelt tagállam illetékes hatósága jelöl meg;

/iii/ ha hozzájárulás nélküli, vagy pedig családi segély rendszerről van szó, a jelen rendelet rendelkezései szerint a szolgáltatások folyósításával megbízott szervet vagy hatóságot jelenti;

g/ az "illetékes ország" kifejezés azt a tagállamot jelöli, amelynek területén az illetékes intézmény található;

h/ a "lakóhely" kifejezés az állandó tartózkodás helyét jelenti;

i/ a "lakóhely intézménye" kifejezés és az "állandó tartózkodás helyének intézménye" kifejezés jelenti:

/i/ azt az intézményt, amely arra a helyre illetékes, ahol az érdekelt lakik vagy tartózkodik, a szóban forgó tagállam törvényes rendelkezései szerint;

/ii/ ha ilyen intézményt a jogszabályok nem jelölnek meg, azt az intézményt jelenti, amelyet a szóban forgó tagállam illetékes hatósága a jelen rendelet alkalmazása céljából ki fog jelölni;

j/ a "menekült" kifejezésnek az a jelentése, amit ennek a fogalomnak a Menekültekről szóló 1951. július 28-án Genfben aláírt Egyezmény ad;

k/ a "határmenti dolgozó" kifejezésnek az a jelentése, amit ennek a fogalomnak a kétoldalu társadalombiztosítási egyezmények vagy egyéb olyan kétoldalu megállapodások adnak, amelyek két tagállam közt jöttek létre, vagy létre fognak jönni, vagy ha az érdekelt tagállamok között a "határmenti dolgozó" meghatározására vonatkozóan megegyezés nem jött létre, azokat a dolgozókat jelenti, akik, megőrizve lakóhelyüket a tagállamok valamelyikének határövezetében, ahová rendszerint legalább hetenként egyszer visszatérnek, egy másik tagállam határövezetében vannak foglalkoztatva; a határövezeteket a szóban forgó tagállamok illetékes hatóságai közös megegyezéssel határozzák meg;

l/ az "idény dolgozó" kifejezésnek az a jelentése, amit ennek a fogalomnak a kétoldalu társadalombiztosítási egyezmények, vagy egyéb olyan kétoldalu megállapodások adnak, amelyek két tagállam közt jöttek létre vagy létre fognak jönni, vagy, ha az érdekelt két tagállam között ilyen fogalom meghatározására megegyezés nem jött létre, azokat a dolgozókat jelenti, akik egyik országból a másikba mennek meghatározott időre, hogy ott az utóbbi ország munkaadója részére bér munkát vagy idényjellegű segédmunkát végezzenek, fenntartva lakóhelyüket továbbra is abban a másik országban, ahol családjuk lakik. Az adminisztratív bizottság határozza meg pontosan, amennyiben erre szükség van, azokat a foglalkozásokat, amelyek idényjellegűnek tekintendők;

m/ a "szén- és acéliparban igazolt képesítésű dolgozó" olyan dolgozót jelent, aki rendelkezik az Európai Szén- és Acélközösség munkaigazolványával, az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó 1951. április 18-i szerződés 69. cikkének alkalmazására vonatkozó 1954. december 9-én kiadott határozatnak megfelelően, és a "szén- és acéliparok" kifejezés azokat a mesterségeket jelenti, amelyek az említett határozat mellékletében szerepelnek;

n/ a "családtagok" kifejezés azokat a személyeket jelenti, akiket a lakóhelyük szerinti ország jogszabályai ilyeneként határozhatnak meg vagy fogadnak el, vagy a házastársához tartozóknak jelölnek meg; mindazonáltal, ha ezek a jogszabályok családtagnak vagy a házastársához tartozóknak csak azokat a személyeket tartják, akik a dolgozóval egy fedél alatt élnek, ezt a feltételt, ha a jelen rendelet hatálya alá tartozó esetről van szó, teljesítettnek kell tekinteni, amikor ezek a személyek döntően a dolgozó eltartottjai;

o/ a "túlélők" kifejezés azokat a személyeket jelenti, akiket az érvényes jogszabályok mint ilyeneket határoznak meg; mindazonáltal, ha ezek a jogszabályok csak azokat a személyeket tekintik "túlélőknek", akik az elhalálozott

dolgozóval egy fedél alatt éltek, ez a feltétel, ha a jelen rendelet hatálya alá tartozó esetről van szó, teljesítettnek tekintendő, amikor ezek a személyek döntően a dolgozó eltartottjai voltak;

p/ a "biztosítási időszak" kifejezés magában foglalja a járulékfizetési vagy alkalmaztatási időszakokat, azokat, amelyeket a hozzájárulások rendszerre vonatkozó jogszabályok biztosítási időszakokként határoznak meg vagy vesznek figyelembe;

q/ az "alkalmaztatási időszak" azt az időszakot jelenti, amelyet a rá vonatkozó jogszabályok ilyenként határoznak meg vagy vesznek figyelembe;

r/ az "egy tekintet alá eső időszak" a biztosítási időszakkal vagy adott esetben az alkalmaztatási időszakkal egy tekintet alá eső időszakot jelent, azt az időszakot, amelyet a rá vonatkozó jogszabályok ilyenként határoznak meg, és abban a mértékben, amennyiben ezt az időszakot ezek a jogszabályok a biztosítási vagy alkalmaztatási időszakkal egyenértékűnek elfogadják;

s/ a "szolgáltatások", "nyugdíjak", "járadékok" kifejezések szolgáltatásokat, nyugdíjakat, járadékokat jelentenek, beleértve a közalapok terhére fizetett minden nyugdíj és járadék emelést, értékkülönbözeti pótlékokat vagy kiegészítő segélyeket, valamint olyan túljelegű szolgáltatásokat, amelyek a nyugdíjakat vagy járadékokat helyettesíthetik;

t/ "halálozási segély" alatt minden olyan összeg értendő, amelyet elhalálozás alkalmából egy alkalommal kifizetnek.

2. cikk. - 1. A jelen rendeletet minden olyan jogszabályra alkalmazni kell, amely a következőkre vonatkozik:

a/ betegségi vagy anyasági szolgáltatások

b/ rokkantsági szolgáltatások, ideértve azokat a szolgáltatásokat is, amelyek a keresői képesség fenntartására vagy javítására szolgálnak; nem tartoznak azonban ide azok a szolgáltatások amelyeket üzemi baleset vagy foglalkozási betegség esetében nyújtanak;

c/ öregségi szolgáltatások;

d/ a túlélőknek járó szolgáltatások, kivéve azokat a szolgáltatásokat, amelyek üzemi baleset vagy foglalkozási betegség esetében járnak;

e/ üzemi baleset vagy foglalkozási betegség esetében járó szolgáltatások;

f/ halálozási segély;

g/ munkanélküli segély;

h/ családi pótlékok.

2. A jelen rendelet érvényes az általános és speciális, hozzájárulások és nem hozzájárulások társadalombiztosítási rendszerekre, ideértve azokat a rendszereket, amelyek a munkaadóknak az előző pontban említett szolgáltatásokra vonatkozó kötelezettségeivel kapcsolatosak.

3. A jelen rendelet nem alkalmazandó sem a szociális gondozásra, sem a háborús áldozatok javára vagy a háború következményei miatt nyújtott szolgáltatások rendszerére, sem a közhivatalnokok vagy a velük egy tekintet alá eső személyek speciális rendszerére.

3. cikk. - 1. A jelen rendelet B. melléklete határozza meg az egyes tagállamok részére, azokat a társadalombiztosítási jogszabályokat, amelyekre ez a rendelet alkalmazandó, és amelyek a jelen rendelet elfogadása időpontjában az ország területén hatályban vannak.

2. A jelen rendelet 54. cikk 1. pontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelően mindegyik tagállam bejelenti azokat a módosításokat, amelyeket a B. mellékletben az új jogszabály következtében végre kell hajtani. A bejelentést az említett jogszabály kihirdetésétől számított három hónapon belül teszi meg.

4. cikk. - 1. A jelen rendelet rendelkezéseit alkalmazni kell a bérezett vagy a velük egy tekintet alá eső dolgozókra, akik egy vagy több tagállam jogszabályainak vannak vagy voltak alávetve, és akik valamely tagállam állampolgárai, vagy valamely tagállam területén lakóhellyel rendelkező hontalanok vagy menekültek, valamint ezek családtagjaira és hátramaradottaikra.

2. Ezenfelül a jelen rendelet rendelkezéseit alkalmazni kell a bérezett vagy a velük egy tekintet alá eső dolgozók hátramaradottaira, ha a bérezett vagy a velük egy tekintet alá eső dolgozók állampolgárságukra tekintet nélkül egy vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoztak, és, ha ezek a hátramaradottak valamely tagállam állampolgárai, vagy valamelyik tagállam területén lakóhellyel rendelkező hontalanok vagy menekültek.

3. /.../ /1/

4. /.../ /1/

5. A jelen rendelet rendelkezései nem alkalmazandók a diplomáciai vagy konzuli alkalmazottakra, beleértve az irodai szervezethez tartozó hivatalnokokat is, sem olyan személyekre, akik, valamely tagállam kormányzati igazgatásának keretében tartozó személyekként, kormányuk küldötteiként tartózkodnak egy másik tagállam területén.

6. /.../ /1/

7. /.../ /1/

5. cikk. - Ha a jelen rendelet kifejezetten másként nem rendelkezik, azokra a személyekre vonatkozó rendelkezései, akikre a rendelet alkalmazandó, helyettesítik:

a/ kizárólag két vagy több tagállam között kötött társadalombiztosítási egyezmények és ezeket az egyezményeket kiegészítő megállapodások rendelkezéseit;

b/ minden olyan többoldalú társadalombiztosítási egyezmény rendelkezéseit, amely két vagy több tagállamot és egy vagy több kívülálló államot köt egybe, amennyiben a kívülálló ország jogrendjének az egyezmény tárgyának rendezésében nincs szerepe.

6. cikk. - 1. A jelen rendelet rendelkezései nem érintik azokat a kötelezettségeket, amelyek

a/ a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által elfogadott bármely egyezményből;

b/ az Európa Tanács tagjainak kormányai között 1953. december 11-én a társadalombiztosítás tárgyában kötött ideiglenes európai megállapodásokból folynak.

2. A jelen rendelet előírásai ellenére továbbra is érvényesek:

a/ a rajnai hajósokra vonatkozó 1950. július 27-i társadalombiztosítási megállapodás rendelkezései;

b/ a nemzetközi fuvarozásban foglalkoztatott dolgozókra vonatkozó 1956. július 9-i európai társadalombiztosítási egyezmény rendelkezései /2/;

e/ társadalombiztosítási egyezmények egyéb rendelkezései, amennyiben azok a jelen rendelet D. mellékletében fel vannak sorolva.

3. Két vagy több tagállam, amelyek olyan társadalombiztosítási egyezményeket kötöttek, amelyek egyes rendelkezései a jelen rendelet D. mellékletének felsorolásában szerepelnek, a jelen rendelet 43. cikkében említett adminisztratív bizottság megfelelő értesítése után, az általuk szükségesnek vélt módosításokat a D. mellékletben végrehajthatják, közölve azokat a jelen rendelet 54. cikk 1. pontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelően.

/1/ Ezt a pontot törölték.

/2/ A c/ és d/ bekezdéseket törölték.

4. A jelen rendelet előírásai nem érintik az egyes tagállamokban érvényes olyan jogszabályok rendelkezéseit, amelyek a biztosítottaknak vagy más érdekelt személyek csoportjainak a társadalombiztosítás ügyvitelében való részvételére vagy az illetékes intézményhez való csatlakozás módozataira vonatkoznak.

5. A jelen rendelet III. címének rendelkezései nem érintik a tagállamoknak a tengeri hajósok kötelezettségeiről szóló jogszabályaiban foglalt előírásokat.

7. cikk. - 1. Két vagy több tagállam, szükség szerint egymás között olyan egyezményeket köthet, amelyek a jelen rendelet elveire és szellemére épülnek fel.

2. A jelen rendelet 54. cikk 1. pontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelően minden tagállam bejelenti mindazokat az egyezményeket, amelyek közte és egy másik tagállam között az előző pont értelmében létrejöttek.

8. cikk. - Valamely tagállam területén állandó lakóhellyel rendelkező személyek, akikre a jelen rendelet előírásai érvényesek, ugyanolyan feltételek mellett élvezik minden más tagállam társadalombiztosítási jogszabályaiból eredő előnyöket és vannak alávetve az azokból származó kötelezettségeknek, mint ennek a tagállamnak az állampolgárai.

9. cikk. - 1. Az érdekelt lakóhelye szerinti tagállam jogszabályainak megfelelő, kötelező, önkéntes vagy fakultatív biztosításba való beszámítás érdekében más tagállamok jogszabályai értelmében eltöltött biztosítási időszakokat és ezekkel azonosnak vett időszakokat a lakóhely államának jogszabályai alapján eltöltött biztosítási időszakként kell számításba venni, amennyiben ez szükséges.

2. Az előző pont rendelkezései csak a bérezett vagy a velük egy tekintet alá eső dolgozókra alkalmazhatók, akik az alkalmazó országának a jogszabályai alapján nem részesülnek a kötelező biztosításban.

10. cikk. - 1. Egy vagy több tagállam jogszabályai értelmében megszerzett nyugdíjak, járadékok és elhalálozási segélyek nem csökkenthetők, nem módosíthatók, nem függeszthetők fel, nem szüntethetők meg és nem foglalhatók le abból a tényből kifolyóan, hogy a kedvezményezett személy más tagállam területén lakik, mint ahol a fizetésre kötelezett intézmény van.

2. Mindazonáltal az előző pont rendelkezései nem alkalmazandók az alább felsorolt szolgáltatásokra, amennyiben azok a jelen rendelet E. mellékletében fel vannak sorolva:

a/ a speciális öregségi biztosítási kedvezmények, amelyeket olyan dolgozók javára állapítottak meg, akik túl magas koruk voltak az érvényes jogszabály hatálybalépésének időpontjában;

b/ nem hozzájárulásos rendszer címén nyújtott átmeneti szolgáltatások olyan személyek javára, akik idős koruk következtében nem élvezhetik a társadalombiztosítás rendes szolgáltatásait;

c/ nem hozzájárulásos rendszer címén nyújtott speciális segélyezési szolgáltatások olyan személyek csoportjai javára, akik képtelenek - egészségügyi állapotuk következtében - maguk gondoskodni életfenntartásukról.

3. A jelen rendelet 43. cikkében jelzett adminisztratív bizottság megfelelő véleményezése után mindegyik tagállam bejelenti, a jelen rendelet 5. cikk 1. pontjának előírásai szerint, mindazokat a módosításokat, amelyek az E. mellékletben végre kell hajtani. Ezt a bejelentést az említett jogszabály kihirdetését követő három hónapon belül kell megtenni.

11. cikk. - 1. Kivéve egyrésről az "öregségi-elhalálozási" biztosítást /nyugdíjat/, másrésről a rokkantsági biztosítást, amennyiben ennek terhe két vagy több tagállam szerve között oszlik meg, a jelen rendelet előírásai nem biztosíthatnak jogot és nem tarthatnak fenn jogot arra, hogy a tagállam

zok jogszabályai szerint több ugyanolyan természetű szolgáltatást lehessen élvezni vagy több szolgáltatásban lehessen részesülni egy biztosítási vagy vele egy tekintet alá eső időszakra vonatkozóan.

2. Valamely tagállam jogszabályai által előírt csökkentő vagy felfüggesztő záradékokat a kedvezményezettel szemben a társadalombiztosítási szolgáltatások más szolgáltatással fennálló halmazata esetén, vagy valamely foglalkozás gyakorlása alapján még abban az esetben is érvényesíteni lehet, ha egy másik tagállam jogszabályai szerint szerzett szolgáltatásról van szó, vagy ha egy másik tagállam területén élvezett jövedelemeiről vagy gyakorolt foglalkoztatásról van szó. Mindazonáltal ez a szabály nem alkalmazandó azokban az esetekben, amikor ugyanazon természetű szolgáltatásokat a jelen rendelet 26. és 28. cikkeiben foglalt rendelkezéseknek megfelelően szerezték meg.

II. Cím

Az alkalmazandó jogszabályokat meghatározó rendelkezések

12. cikk. - 1. A jelen cím rendelkezéseinek érintetlenül hagyásával, valamely tagállam területén foglalkoztatott bérezett vagy velük egy tekintet alá eső dolgozók ezen ország jogszabályainak vannak alávetve, még akkor is, ha egy másik tagállam területén laknak, vagy ha a munkaadó, vagy az őket foglalkoztató vállalat egy másik tagállam területén van.

2. Hajón foglalkoztatott bérezett vagy velük egy tekintet alá eső dolgozók azon tagállam jogszabályainak vannak alávetve, amelynek lobogója alatt a hajó uszik.

13. cikk. - 1. A 12. cikk 1. pontjában lefektetett elv a következő kivételeket foglalja magában:

a/ Az a bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó, aki olyan vállalat szolgáltatásban áll, amelynek egy tagállamban telepe van ahová a dolgozó rendes körülmények között tartozik, és akit ez a vállalat egy másik tagállam területére rendel ki, hogy ott részére végezzen munkát, az első állam jogszabályainak hatálya alatt marad, mintha továbbra is ennek területén lenne foglalkoztatva, feltéve, hogy az a munka, amit el kell végezni, előreláthatólag nem tart 12 hónapnál hosszabb ideig, és hogy ezt a dolgozót nem azért küldték ki, hogy helyettesítsen egy másik dolgozót, aki már kiküldetése végeéhez érkezett.

Abban az esetben, ha ez a munka, előre nem látható okok miatt, az előirányzott időnél tovább tart és meghaladja a tizenkét hónapot, továbbra is az első tagállam jogszabályait kell alkalmazni mindaddig, amíg ezt a munkát be nem fejezik, feltéve, hogy a második állam illetékes hatósága, vagy az általa kijelölt szerv a tizenkét hónapi időszak letelte előtt ehhez hozzájárulását adja.

b/ A bérezett vagy velük egy tekintet alá eső dolgozók, akik mint egy vagy több tagállam területén foglalkoztatott utazó vagy hajózó személyzet, olyan vállalat szolgáltatásban vannak, amely mások számlájára vagy saját számlára személyek vagy áruk fuvarozását végzi, vasuton, közúton, légi úton vagy hajóznaton víziúton és székhelye valamely tagállam területén van, azon tagállam jogszabályainak vannak alávetve, amelynek területén a vállalat székhelye van; mindazonáltal, ha a vállalatnak azon tagállamon kívül, amelyben székhelye van, egy vagy több más tagállam területén is van fióktelepe vagy állandó képvisellete, az itt foglalkoztatott dolgozók azon tagállam jogszabályainak vannak alávetve, amelynek területén a fióktelep vagy az állandó képvisellet van; abban az esetben, ha a dolgozó kizárólag vagy túlnyomórészt valamely tagállam területén foglalkoztatva, és itt is lakik, ennek a tagállamnak a jogszabályai alkalmazandók akkor is, ha az őt alkalmazó vállalatnak sem székhelye, sem fióktelepe, sem állandó képvisellete nincs ezen a területen.

c/ A fenti b/ alpontban említett bérezett vagy velük egy tekintet alá eső dolgozókon kívül azok, akik foglalkozásukat rendes körülmények között is több tagállam területén végzik, ezek közül a tagállamok közül annak az államnak jogszabályai alá esnek, amelynek területén állandó lakóhelyük van.

Ha egyik olyan tagállam területén sincs állandó lakóhelyük, ahol foglalkozásukat folytatják, azon tagállam jogszabályainak vannak alávetve, ahol a munkaadó vagy munkaadók vannak, vagy ahol az őket foglalkoztató vállalat vagy vállalatok székhelye van. Ha ezeknek a dolgozóknak olyan tagállam területén van az állandó lakóhelyük, ahol nem folytatnak semmiféle foglalkozást és különböző tagállamok területén található több munkaadóhoz, vagy különböző tagállamok területén székhellyel rendelkező több vállalathoz tartoznak, azon tagállam jogszabályainak vannak alávetve, amelynek területén állandó lakóhelyük van.

d/ Azok a bérezettek vagy velük azonosnak vett dolgozók, akiket valamely tagállam területén olyan vállalat vagy üzem foglalkoztat, amelynek székhelye egy másik tagállam területén van és amelyet átszel a szóban forgó tagállamok közös határa, azon tagállam jogszabályainak vannak alávetve, ahol a vállalat székhelyét felállította.

2. A 12. cikk 2. pontjában lefektetett elv a következő kivételeket foglalja magában:

a/ Az a bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó, aki olyan vállalat szolgáltatásban áll, amelynek az a telepe, amelyhez rendes körülmények között a dolgozó tartozik, valamely tagállam területén van, vagy rendes körülmények között valamely vállalat által olyan hajón van foglalkoztatva, amely valamely tagállam lobogója alatt uszlik, és akit e vállalat olyan hajóra rendel ki, amely egy másik tagállam lobogóját viseli, hogy ott a részére munkát végezzen, továbbra is az első állam jogszabályainak hatálya alá tartozik, mintha továbbra is ennek az államnak területén lenne alkalmazva vagy ezen állam lobogóját hordozó hajón dolgozna, feltéve, hogy az előző pont a/ alpontjában meghatározott feltételek teljesítve vannak.

b/ Olyan bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó, aki nem lévén rendszeresen tengeren foglalkoztatva, a felségviziken vagy valamely tagállam kikötőjében nyer alkalmazást anélkül, hogy ennek a hajónak a személyzetéhez tartozna, az első állam jogszabályainak hatálya alá tartozik.

c/ Az a bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó, aki valamely tagállam lobogója alatt uszó hajón van foglalkoztatva és adnak állandó lakóhelye egy másik tagállam területén van, munkabérét ezért a foglalkoztatásért attól a vállalatától, teleptől vagy személytől kapja, akinek székhelye vagy törvényes telephelye utóbbi állam területén van. Azt a vállalatot, telepet vagy személyt, aki a munkabért fizeti úgy kell tekinteni, mint az említett jogszabály alkalmazása szerinti munkaadót.

14. cikk. - 1. A 12. cikk rendelkezései azokra a bérezettekre vagy velük egy tekintet alá eső dolgozókra is alkalmazandók, akik diplomáciai vagy konzuli állomásokon vannak foglalkoztatva, vagy ilyen állomások személyi szolgáltatásban állnak, állampolgárságukra tekintet nélkül.

2. A jelen cikk 1. pontjában említett bérezettek vagy velük egy tekintet alá eső dolgozók, akik olyan tagállam állampolgárai, amelyet a szóban forgó diplomáciai vagy konzuli állomás képvisel, választhatnak a munkahelyük szerinti ország és az utolsó tagságuk szerinti ország jogszabályai vagy a származási országuk jogszabályai alkalmazása között. Opcióis jogukat minden nap-tári év végén újból gyakorolhatják.

14.b cikk. - Az Európai Közösségek kisegítő alkalmazottai választhatnak munkahelyük és utolsó tagságuk országának jogszabályai vagy származási országuk jogszabályai között, a családi segélyre vonatkozó rendelkezéseken kívüli, minden egyéb rendelkezésre vonatkozóan; a családi segélyben részesülést ezekre az alkalmazottakra érvényes rendszer szabályozza.

15. cikk. - /Törölve./

Első fejezet

Betegség, anyaság

16. cikk. - A szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzése, megtartása és visszaszerzése végett, amikor a bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó egymást követően vagy váltakozva két vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alatt áll, mindegyik tagállam jogszabályai szerint eltöltött biztosítási időszakokat vagy ezekkel azonosnak tekintett időszakokat össze kell adni, hacsak azok nem fedik egymást.

17. cikk. - 1. Azok a bérezettek vagy a velük egy tekintet alá eső dolgozók, akik egy vagy több tagállam jogszabályai szerint biztosítási vagy ezekkel azonosnak tekintett időszakokat töltöttek el egy másik tagállam területére mennek, jogosultak maguk és azon családtagjaik részére, akik ugyanazon a területen tartózkodnak, annak a tagállamnak a jogszabályaiban előírt szolgáltatásokra, a következő feltételekkel:

/i/ munkára alkalmasak voltak abban az időpontban, amikor utoljára beléptek a szóban forgó tagállam területére;

/ii/ az említett területre történt utolsó belépésük után a kötelező biztosítást rájuk kiterjesztették;

/iii/ eleget tesznek az említett tagállam jogszabályai által megkövetelt feltételeknek az előző cikkben említett időszakok összesítése számításba vételével.

Mindazonáltal ennek az összesítésnek csak annyiban van helye, amennyiben nem telt még el egy hónapnál hosszabb idő annak a tagállamnak a jogszabályai értelmében eltöltött biztosítási vagy azzal azonosnak tekintett időszak vége, amelynek területén a dolgozót az utolsó alkalommal foglalkoztatták, és annak a biztosítási időszaknak a kezdete között, amelyet annak a tagállamnak a területén tölt el, ahová költözött.

Azoknak a bérezetteknek vagy a velük egy tekintet alá eső dolgozóknak, akiknek nincs állandó lakóhelyük annak a tagállamnak a területén, amelynek jogszabályai rájuk alkalmazandók lesznek, joguk van maguk és ugyanezen a területen tartózkodó családtagjaik számára, ezekben a jogszabályokban előírt szolgáltatásokra, a jelen pont feltételeinek teljesítése mellett, úgy, mintha ott lenne az állandó lakóhelyük; az /i/ és /ii/ bekezdésekben említett feltételeknek abban az időpontban kell fennforogniuk, amelytől kezdve ezek a dolgozók ezeknek a jogszabályoknak hatálya alá kerülnek. Ugyanez érvényes a jelen rendelet 14.b cikkében említett dolgozókra vonatkozóan, akik a származási országukat vagy az utolsó tagságuk országát választják, valamint a családtagjaikra vonatkozóan is.

2. Valamely tagállam jogszabályainak olyan rendelkezéseit, amelyek szerint a szolgáltatások nyújtása a betegség eredetére vonatkozó feltételtől függ nem érvényesíthetők sem azokkal a bérezett és velük egy tekintet alá eső dolgozókkal szemben, akik teljesítették a jelen cikk 1. pontjában jelzett feltételeket, sem családtagjaikra, bármelyik tagállam területén van az állandó lakóhelyük.

3. Ha a jelen cikk 1. pontjában említett esetekben, a bérezett vagy a vele egy tekintet alá eső dolgozó nem teljesíti az említett pont /i/ - /iii/ alpontjaiban előírt feltételeket, és ha ez a dolgozó még jogosult szolgáltatásokra annak a tagállamnak jogszabályai szerint, amelynek területén

előzően biztosítva volt, vagy ez a joga meg lenne, ha az említett területen tartózkodna, a természetbeni szolgáltatásokat abban az országban élvezi, ahová ment; ezeket a szolgáltatásokat a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti intézmény nyújtja, amint azt a jelen rendelet 19. cikk 3. pontja előírja, és azok azon tagállam intézményének a terhére esnek, amelynek területén a dolgozó közvetlenül ezt megelőzően biztosítva volt.

A pénzbeni szolgáltatásokat ennek a dolgozónak az említett állam jogszabályai szerint nyújtják.

4. A jelen cikk rendelkezései nem érintik valamely tagállam jogszabályainak olyan előírásait, amelyek a bérezett vagy velük egy tekintet alá eső dolgozókra kedvezőbbek.

5. A jelen cikk 1. pontjában előírt egy hónapos határidő négy hónapra emelkedik az idénymunkásokra vonatkozóan.

18. cikk. - 1. Ha valamely tagállam jogszabályai szerint a pénzbeni szolgáltatások kiszámításakor számításba veszik az egy bizonyos időszakra eső átlagbért, ennek kiszámítása az e tagállam jogszabályai értelmében eltöltött időszak alatt megállapított bérek alapján történik.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai szerint a pénzbeni szolgáltatások összege a családtagok számának arányában változik, az illetékes intézmény, ezeknek a szolgáltatásoknak a kiszámításánál, azoknak a családtagoknak a számát is figyelembe veszi, akik más tagállam területén laknak, mint ahol a szóban forgó intézmény van.

3. Ha valamely tagállam jogszabályai szerint a pénzbeni szolgáltatások kiszámítása átlánybérén alapul, az ezeknek a szolgáltatásoknak a kiszámításánál figyelembe veendő bér az átlánybér, vagy adott esetben azoknak az átlánybéreknek az átlaga, amelyek kizárólag az e tagállam jogszabályai értelmében eltöltött időszakokra esnek.

19. cikk. - 1. A bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó, aki valamely tagállam intézményének tagja és ezen állam területén van az állandó lakóhelye, egy másik tagállam területén való ideiglenes tartózkodása alatt élvezi a szolgáltatásokat, ha állapota azonnal orvosi gondozást tesz szükségessé, beleértve a kórházi ápolást is. Ez a rendelkezés arra a dolgozóra is alkalmazandó, aki nem tagja az említett intézménynek, de akinek joga van a szolgáltatásokra ezzel az intézménnyel szemben, vagy ez a joga meg lenne, ha az elsőnek említett állam területén tartózkodna.

2. Valamely tagállam intézményének terhére szolgáltatások élvezetére jogosult bérezett vagy ezzel egy tekintet alá eső dolgozó, aki az említett állam területén állandó lakhellyel rendelkezik, megőrzi ezt a jogát, ha állandó lakhelyét egy másik tagállam területére teszi át; mindazonáltal meglőtt ez megtörténne, a dolgozónak meg kell szereznie az illetékes intézmény engedélyét, amely kellőképpen figyelembe veszi ennek az átköltözködésnek az okait.

Ezeket a rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell arra a dolgozóra is, aki egy másik tagállam területére megy át gyógykezeltetni magát, anélkül, hogy állandó lakóhelyét oda áttenné, valamint az idénymunkásra is, aki hazamegy annak az országnak a területére gyógykezeltetni magát, ahol állandó lakóhelye van.

3. Ha egy bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozónak az előző pontok rendelkezéseinek megfelelően joga van a szolgáltatásokra, a természetbeni szolgáltatásokat tartózkodási helye vagy az állandó lakóhelye szerinti intézmény nyújtja, az intézmény által alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint, különösen a természetbeni szolgáltatások nyújtásának terjedelmét és módzatait illetően; mindazonáltal a szolgáltatások nyújtásának időtartama az, amit az illetékes ország jogszabályai előírnak.

4. Ha annak az országnak jogszabályai, ahol a természetbeni szolgáltatásokat nyújtó intézmény van, a betegségi és anyasági biztosítás többféle

rendszerét írja elő, azok a rendelkezések alkalmazandók, amelyek az acéliparban foglalkoztatott, fizikai dolgozókra vonatkoznak; mindazonáltal, ha az említett jogszabályok különleges rendszert állapítanak meg a bányászatban vagy hasonló üzemekben dolgozókra nézve, e különleges rendszer rendelkezéseit kell ezekre a dolgozókra is alkalmazni.

5. A jelen cikk 1. és 2. pontjaiban jelzett esetekben protézis, nagyobb készülék adása vagy nagyobb jelentőségű természetbeni szolgáltatások nyújtása - feltétlen sürgős eseteket kivéve - attól a feltételtől függ, hogy az illetékes intézmény ezt engedélyezi.

6. A pénzbeni szolgáltatásokat, a jelen cikk 1. és 2. pontjában említett esetekben, az illetékes ország jogszabályainak megfelelően nyújtják.

7. Az előző pontok rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a családtagokra is, amikor ideiglenesen valamely tagállam területén tartózkodnak, vagy ha állandó lakóhelyüket a betegség vagy az anyaság bekövetkezése után - valamely tagállam területére teszik át.

8. Azokra a szolgáltatásokra vonatkozó jog, amely a családtagokat a jelen cikk 1. vagy 2. pontjai szerint megilleti, érintetlenül marad.

9. Azok a bérezett vagy velük egy tekintet alá eső dolgozók valamint családtagjaik, akiknek az állandó lakóhelye az illetékes országon kívüli tagállamban van, részesülnek a jelen cikk rendelkezéseinek kedvezményében, amikor ideiglenesen egy harmadik tagállam területén tartózkodnak, vagy amikor az állandó lakóhelyüket egy ilyen tagállam területére áteszik, miután a szolgáltatásokra jogot szereztek, vagy pedig, ha egy ilyen állam területére mennek át gyógykezeltetni magukat, anélkül azonban, hogy állandó lakóhelyüket is ide tennék át.

20. cikk. - 1. Bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó családtagjai, akik:

/i/ valamely tagállam intézményének tagjai,
/ii/ vagy akiknek valamely tagállam intézményével szemben joguk van szolgáltatásokra;

/iii/ vagy akiknek valamely tagállam intézményével szemben szolgáltatásokra lenne joguk, ha azon a területen lenne az állandó lakóhelyük, ahol az említett intézmény van

élvezik a természetbeni szolgáltatásokat ha az illetékes intézmény országán kívül egy más tagállam területén van az állandó lakóhelyük mintha a dolgozó tagja lenne lakóhelyén lévő intézménynek, vagy mintha a dolgozónak jogai lennének szolgáltatásokra ezzel az intézménnyel szemben. Az említett szolgáltatások nyújtásának terjedelmét, időtartamát és módzatait ez által az intézmény által alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint határozzák meg.

2. /.../ /1/

3. /.../ /1/

4. Ha a családtagok az állandó lakóhelyüket az illetékes ország területére teszik át, a szolgáltatásokat ezen ország jogszabályainak előírásai szerint kapják. Ez a szabály akkor is alkalmazandó, amikor a családtagok - ugyanazon betegség vagy anyaság esetében - már élveztek olyan szolgáltatásokat, amelyeket annak a tagállamnak intézményei nyújtottak, amelynek területén az átköltözködés előtt az állandó lakóhelyük volt; ha az illetékes intézmény által alkalmazott jogszabályok a szolgáltatások nyújtására maximális határidőt írnak elő, az átköltözködést közvetlenül megelőzően teljesített szolgáltatások nyújtásának időtartamát figyelembe kell venni.

5. Ha a jelen cikk 1. pontjában említett családtagok az állandó lakóhelyük szerinti országban olyan foglalkozást folytatnak, amely jogot biztosít számukra természetbeni szolgáltatásokra, a jelen cikk rendelkezéseit rájuk nem lehet alkalmazni.

/1/ Ezt a pontot törölték.

6. A bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó akinek az állandó lakóhelye az illetékes országban kívüli más tagállamban van, amikor a lakóhelyének országában tartózkodik:

/I/ a természetbeni szolgáltatásokat a jelen cikk 1. pontjában foglalt rendelkezések szerint és

/II/ a pénzbeni szolgáltatásokat az illetékes ország jogszabályainak megfelelően élvezi.

21. cikk. - Ha a jelen fejezet alkalmazásaként egy bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozónak, vagy valamely családtagjának az anyasági szolgáltatásokhoz való joga két tagállam jogszabályai alapján nyilna meg, az érdekelte annak az országnak a területén hatályban lévő jogszabályokat alkalmazák, ahol a születés történt, figyelembe véve, amennyiben ez szükséges, az időszakoknak a jelen rendelet 16. cikkében előírt összeadását.

22. cikk. 1. Ha a több tagállam jogszabályai értelmében nyugdíjra vagy járadékra jogosult olyan tagállam területén lakik, ahol a nyugdíj vagy járadék fizetésére kötelezett valamelyik intézmény van, és ha a természetbeni szolgáltatásokra ennek az államnak a jogszabályai szerint jogosult, ezeket a szolgáltatásokat úgy kell neki és családtagjainak nyújtani a lakóhelye szerinti intézmény útján, mintha a lakóhelye szerinti ország jogszabályai értelmében lenne jogosult nyugdíjra vagy járadékra. Ezek a szolgáltatások a lakóhely szerinti ország intézménye terhére esnek.

2. Ha egy vagy több tagállam jogszabályai értelmében nyugdíjra vagy járadékra jogosult személy olyan tagállam területén lakik, ahol nincs olyan intézmény, amely nyugdíjának vagy járadékának fizetésére köteles, a természetbeni szolgáltatásokat neki és családtagjának a lakóhely szerinti intézmény tartozik nyújtani, úgy, mintha a lakóhelye szerinti ország jogszabályai értelmében lenne jogosult a nyugdíjra vagy járadékra, feltéve hogy ezekre a szolgáltatásokra ezeknek a jogszabályoknak értelmében és legalább azoknak a jogrendszereknek egyike értelmében, amelyek alapján nyugdíj vagy járadék jogosult, joga van.

3. Ha az előző pontban jelzett esetben a nyugdíj vagy járadék egyetlen tagállam joga szerint illeti meg a jogosultat, a természetbeni szolgáltatások ezen állam illetékes intézményének terhére esnek. Ha azonban a nyugdíjra vagy járadékra több tagállam jogszabályai szerint jogosult, a természetbeni szolgáltatások annak a tagállamnak illetékes intézménye terhére esnek, amelynek jogszabályai hatálya alatt a jogosult a leghosszabb biztosítási időszakot eltöltötte; ha e szerint a szabály szerint a szolgáltatások több intézményt terhelnének, azokat az az intézmény tartozik teljesíteni, amelyhez a jogosult utójára tartozott.

4. A jelen cikk 2. pontjának alkalmazása körében, adott esetben a jelen rendelet 19. cikk 4. és 5. pontjainak rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

5. Ha a nyugdíjra vagy járadékra egy vagy több tagállam jogszabályai alapján jogosult személy családtagjai más tagállam területén lagnak, mint ahol maga a jogosult lakik, a természetbeni szolgáltatásokat úgy élvezik, mintha a család fő ugyanabban az országban lagnék. A jelen rendelet 20. cikkének rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

6. Egy vagy több tagállam jogszabályai alapján nyugdíjra vagy járadékra jogosult személy vagy valamely családtagja, a természetbeni szolgáltatásokat akkor is élvezi, ha lakóhelye szerinti országban kívül más tagállam területén tartózkodik ideiglenesen. Ezeket a szolgáltatásokat a tartózkodási hely szerinti intézmény nyújtja, erre az intézményre vonatkozó jogszabályok szerint. Ezek a szolgáltatások ennek az intézménynek a terhére esnek, ha a nyugdíj vagy járadék fizetésére kötelezett intézmények egyike annak az országnak területén van, ahol a jogosult vagy családtagja a természetbeni szolgáltatásokat élvezi. Ellenkező esetben annak az intézménynek terhére esnek, amely a

jelen cikk 1. pont utolsó mondatában vagy a jelen cikk 3. pontban foglalt rendelkezések által ki van jelölve; ebben az esetben a jelen rendelet 19. cikk 5. pontjának rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

7. Ha valamely tagállam jogszabályai a természetbeni szolgáltatások fedezetére a járulékok visszatartását a nyugdíjra vagy járadékra jogosult terhére írják elő, a nyugdíj vagy járadék fizetésére kötelezett intézmény, amelynek terhére esnek a természetbeni szolgáltatások, jogosult e műveletnek az elvégzésére a jelen cikkben említett esetekben.

23. cikk. - 1. A jelen rendelet 19. cikk 1., 2., 7. és 9. pontjában, a 20. cikk 1. és 6. pontjában, a 22. cikk 2., 3. és 5. pontjában, valamint a 6. pont utolsó mondatában foglalt rendelkezések értelmében nyújtott természetbeni szolgáltatások ellenében térítés illeti meg azokat az intézményeket, amelyek a szolgáltatásokat nyújtották.

2. Ami a 19. cikkben, a 22. cikk 2., 3. pontjaiban és a 6. pont utolsó mondatában említett esetekben nyújtott természetbeni szolgáltatásokat illeti, az illetékes intézmény tartozik az említett szolgáltatások összegét megtéríteni.

3. Ami a 20. cikk 1. pontja és a 22. cikk 5. pontja szerint a családtagoknak nyújtott természetbeni szolgáltatásokat illeti az illetékes intézmény tartozik az említett szolgáltatásokra vonatkozó kiadások háromnegyedének megfelelő összeget téríteni.

4. A visszatérítést az adminisztratív bizottság által megállapított módokat szerint határozzák meg és hajtják végre.

5. Két vagy több tagállam illetékes hatóságai, különösen az egyszerűsítés érdekében, megállapodhatnak abban, hogy országaik intézményei között semmi visszatérítést nem hajtanak végre.

II. Fejezet

Rokkantság

24. cikk. - 1. Azokat a szolgáltatásokat, amelyekre a biztosított igényt tarthat, a következő cikkek rendelkezései szerint folyósítják, aszerint, hogy a biztosított az időszakokat:

a/ kizárólag az A típusú jogszabályok szerint töltötte-e el, ebben az esetben a rokkantsági szolgáltatásokat, ezen jogszabályok szerint elvileg, az eltöltött időszakoktól függetlenül számítják ki;

b/ kizárólag a B típusú jogszabályok szerint töltötte-e el, ebben az esetben a rokkantsági szolgáltatásokat elvileg ezen jogszabályok szerint, az eltöltött időszakok figyelembevételével számítják ki;

c/ az A típusú és a B típusú jogszabályok szerint töltötte-e el.

2. A jelen rendelet F melléklete pontosan megállapítja, minden tagállam esetében, hogy az ország egész területén vagy területének egy részén a jelen rendelet elfogadása időpontjában az A vagy B típusú jogszabályok vannak-e hatályban. A jelen rendelet 54. cikk 1. pontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelően mindegyik tagállam bejelenti azokat a módosításokat, amiket az F mellékletben valamely új jogszabály következtében végre kell hajtani. Ezt a bejelentést az említett jogszabály kihirdetését követő három hónapon belül meg kell tenni.

25. cikk. - A 24. cikk 1. pont a/ alpontjában említett esetekben a társadalombiztosítási egyezmények a jelen rendelet 26. cikkében foglalt szabályoktól eltérő rendelkezéseket is tartalmazhatnak.

26. cikk. - A jelen rendelet 25. cikkében jelzett eseteken kívül az alábbi 3. fejezet rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

2. Ha valamely tagállamban a rokkantsági biztosítás az Öregségi biztosítást követően lépett hatályba, az említett tagállam jogszabályai szerint eltöltött Öregségi biztosítási vagy ezzel azonosnak tekintett időszakokat ugyanazon ország rokkantsági biztosításában eltöltött időszakoknak fogadják el akár a rokkantsági biztosítás hatálybalépése előtt akár azt követően eltöltött időszakokról van szó.

3. Ha a nyugdíj vagy a rokkantsági járulék felfüggesztése után, a biztosított visszaszerzi jogát, a szolgáltatások nyújtását újra a nyugdíj, vagy az eredetileg engedélyezett járulék fizetésére kötelezett szerv biztosítja. Ha a nyugdíj vagy rokkantsági segély megszűnése után, a biztosított állapota nyugdíj vagy rokkantsági segély megállapítását indokolja, ezt azok szerint a szabályok szerint kell folyósítani, amelyek akkor lettek volna alkalmazandók, ha korábban semmiféle nyugdíjat vagy rokkantsági segélyt nem állapítottak volna meg.

4. Ha valamely tagállam jogszabályai szerint a szolgáltatás összege a családtagok száma szerint változik, az az intézmény amely ezt a szolgáltatást megállapítja, ennek kiszámításánál figyelembe veszi azokat a családtagokat is, akik más tagállam területén laknak, mint ahol a szóbanforgó intézmény van.

5. A szolgáltatás, adott esetben, Öregségi nyugdíjjá alakul át, azokban a jogszabályokban előírt feltételek mellett, amelyek szerint a szolgáltatást engedélyezték és az alábbi 3. fejezet rendelkezéseinek megfelelően.

III. Fejezet

Öregség és elhalálozás /nyugdíj/

27. cikk. - 1. A szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzése, megtartása vagy visszaszerzése végett, amikor a biztosított egymást követően, vagy váltakozva két vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alatt áll, mindegyik tagállam jogszabályai szerint eltöltött biztosítási időszakokat vagy ezekkel azonosnak tekintett időszakokat össze kell adni, amennyiben ezek az időszakok nem fedik egymást.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai bizonyos szolgáltatások nyújtását ahhoz a feltételhez kötik, hogy a biztosítási időszakokat, speciális szabályozás alá eső szakmában töltésük el, az ilyen szolgáltatások élvezetének biztosításához csak azokat az időszakokat adják össze, amelyeket a többi tagállam megfelelő szabályozása értelmében és ezen tagállamok egyéb szabályozásai alapján ugyanabban a szakmában töltöttek el, amennyiben ezek az időszakok nem fedik egymást. Ha ezen időszakok összeadása ellenére sem teljesíti a biztosított azokat a feltételeket, amelyek számára lehetővé tennék az említett szolgáltatások nyújtását, a szóban forgó időszakokat ezeknek a tagállamoknak az általános rendszere alapján járó szolgáltatások nyújtása végett kell számításba venni.

28. cikk. - 1. Azokat a szolgáltatásokat, amelyekre a jelen rendelet 27. cikkében említett biztosított vagy hátramaradottja igényt tarthat azoknak a tagállamoknak a jogszabályai szerint, amelyek értelmében a biztosított eltöltötte a biztosítási vagy ezzel azonosnak tekintett időszakokat, a következő módzatok szerint kell folyósítani:

a/ Mindegyik tagállam intézménye saját jogszabályai szerint megállapítja, hogy az érdekelt teljesítette-e az ezekben a jogszabályokban előírt szolgálatásokra való jogosultsághoz megkívánt feltételeket, figyelembe véve az előző cikkben jelzett időszakok összeadását;

b/ Ha az érdekelt az előző bekezdés értelmében jogosulttá vált, az említett intézmény nagyság szerint meghatározza azt az összeget, amelyre az érdekeltnek joga lenne, ha a biztosítási vagy ezzel azonosnak tekintett idő-

szakokat, amelyeket az előző cikkben jelzett módon összegeztek, kizárólag a rá vonatkozó jogszabályok hatálya alatt töltötte volna el. Ezen összeg alapulvételével, a biztosítási esemény bekövetkezése előtt az összes érdekelt tagállam jogszabályai szerint eltöltött időszakok teljes tartamához viszonyítva állapítja meg az intézmény azt az összeget, amely a biztosítási esemény bekövetkezése előtt a szóban forgó jogszabályok szerint eltöltött időszakok tartama arányában jár;

c/ /i/ Ha valamely tagállam jogszabályai azt írják elő, hogy a szolgáltatások kiszámítását átlagos bér, átlagos járulék, átlagos biztosítási díjnövekedés, vagy olyan arány alapján kell elvégezni, ami a biztosítási és ezzel azonosnak tekintett időszakok alatt, az érdekelt bruttó bére és az összes biztosítottak - a tanoncok kivételével - bruttó bérének átlaga között fennáll, ezeket az átlag- vagy arányszámokat ennek az államnak illetékes intézménye kizárólag az illető állam jogszabályai szerint eltöltött időszakok alapján vagy az érdekelt által kizárólag ezek alatt az időszakok alatt felvett bruttó bér alapján állapítja meg.

/ii/ Ha valamely tagállam jogszabályai azt írják elő, hogy a szolgáltatások kiszámítását azoknak a béreknek, járulékoknak vagy biztosítási díjnövekedéseknek az összege alapján kell elvégezni, amelyeket ezen állam illetékes intézményének kell figyelembe vennie, a többi tagállam jogszabályainak megfelelően eltöltött biztosítási és ezzel azonosnak tekintett időszakokat az elsőnek megnevezett állam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött időszakra megállapított bérek, járulékok vagy biztosítási díjnövekedések átlaga alapján kell meghatározni.

/iii/ Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a szolgáltatások kiszámítását ezen állam illetékes intézményének átalánybér vagy átalányösszeg alapján kell elvégeznie, a többi tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási és ezzel azonosnak tekintett időszakok címén figyelembe veendő bér vagy összeg a bérral vagy átalányösszeggel, vagy adott esetben olyan bérek vagy átalányösszegek átlagával lesz egyenlő, amelyek az elsőnek említett állam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött időszakokra esnek.

/iv/ Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a szolgáltatások kiszámítása, bizonyos időszakokra, a bérek összegén, és más időszakokra átalány bérrel vagy átalányösszeget alapul ennek a tagállamnak az illetékes intézménye a többi tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási vagy ezzel azonosnak tekintett időszakok címén, a jelen pont /ii/ vagy /iii/ bekezdésében foglalt rendelkezésének megfelelően meghatározott béreket vagy összegeket vagy ezeknek a béreknek vagy összegeknek átlagát veszi számításba az esettől függően; ha az elsőnek említett állam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött összes időszakokra vonatkozóan a szolgáltatásokat ezen államnak illetékes intézménye kiszámítása átalánybér vagy átalányösszeg alapján végzi el, a többi tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött időszakok címén figyelembe veendő bér egyenlő ennek az átalánybérnek vagy átalányösszegnek megfelelő fiktív bérrel;

/v/ Ha valamely tagállam jogszabályai a szolgáltatások kiszámításánál a figyelembe veendő tényezők újraértékelésére vonatkozó szabályokat tartalmaznak, ezeket a szabályokat, adott esetben, azokra a tényezőkre is alkalmazni kell, amelyeket ennek az államnak illetékes intézménye az előző bekezdések rendelkezéseinek megfelelően a többi tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási vagy azzal azonosnak tekintett időszakok címén figyelembe vesz;

d/ Ha a tagállamok egyikének jogszabályai szerint, a szolgáltatás összege a családtagok számával együtt változik, az az intézmény, amely ezt a szolgáltatást meghatározza, figyelembe veszi - a szolgáltatás kiszámításánál - azokat a családtagokat, akik az említett intézmény országán kívül, más tagállam területén tartózkodnak;

e/ Ha az érdekelt, figyelembe véve az előző cikk szerint végrehajtott időszak-összeadást, adott időpontban, nem felel meg azoknak a feltételeknek,

amelyeket a reá alkalmazandó jogrendszerek megkövetelnek, hanem csak e jogrendszerek közül egy vagy több jogrendszer által előírt feltételeket teljesíti, a szolgáltatás összegét a jelen pont b/ alpontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelően határozzák meg; mindazonáltal, ha ilymódon jogai legalább két jogrendszer alapján nyílnak meg, és ha nem kell olyan jogszabályok hatálya alatt eltöltött időszakokra is hivatkozni, amelyeknek feltételei nincsenek teljesítve, ezeket az időszakokat a jelen pont b/ alpontjában foglalt rendelkezések alkalmazásánál nem veszik figyelembe;

f/ Ha az érdekelt, adott időpontban, nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyeket a reá alkalmazandó rendszerek előírnak, hanem ezek közül csupán egyetlen jogrendszer által előírt feltételeket teljesíti, anélkül, hogy szükséges lenne hivatkozni egy vagy több egyéb jogrendszer hatálya alatt eltöltött időszakokra is, a szolgáltatás összegét egyedül annak a jogrendszernek az alapján határozzák meg, amellyel szemben a jog megnyílt és egyedül ennek a jogrendszernek hatálya alatt eltöltött időszakokat veszik figyelembe;

g/ A jelen pont e/ és f/ alpontjaiban jelzett esetekben a már folyósított szolgáltatásokat a jelen pont b/ alpontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelően felül kell vizsgálni, olyan mértékben, ahogy egy vagy több egyéb jogrendszer által megkövetelt feltételek teljesülnek, figyelembe véve az időszakoknak az előző cikk szerinti összeadását.

2. Egy későbbi rendelet rögzíteni fogja a jelen cikk 1. pontjának alkalmazási módozatait, nevezetesen azokat a módozatokat, amelyek egy jogrendszer alapján megadott nyugdíj kedvezményezettje jogainak egy olyan jogrendszer tekintetében való fenntartására vonatkoznak, amely szerint a jogok még nem nyíltak meg.

3. Ha annak a szolgáltatásnak az összege, amelyre az érdekeltnak a 27. cikk rendelkezéseinek alkalmazása nélkül is igénye lehet, kizárólag egy tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási vagy azzal azonosnak tekintett időszak alapján magasabb, mint azoknak a szolgáltatásoknak összege, amely a jelen cikk előző pontjainak alkalmazásából ered, az érdekelt jogosult ennek az államnak intézményeitől a különbözettel egyenlő kiegészítésre. Ha az érdekeltnak két vagy több tagállam intézményétől van joga kiegészítést kérni, csak a legmagasabb összegű kiegészítést élvezheti. Ennek a kiegészítésnek terhét megosztják az említett államok intézményei között, figyelembe véve azokat a kiegészítéseket, amelyeket mindegyik intézménynek külön-külön kellett volna nyújtania, ennek a felosztásnak módozatait egy későbbi rendelet fogja megállapítani.

4. A jelen cikk 1. pont f/ alpontjában foglalt rendelkezések érintetlenül hagyása mellett, azok az érdekeltek, akik a jelen fejezet rendelkezéseire hivatkozhatnak, nem támaszthatnak igényt nyugdíj folyósítására csak egyetlen tagállam jogszabályainak rendelkezései értelmében.

IV. Fejezet

Üzemi baleset és foglalkozási betegség

29. cikk. - 1. Minden bérezett vagy ezzel egy tekintet alá eső dolgozó, aki üzemi baleset vagy foglalkozási betegség áldozata lett:

- ha más tagállam területén tartózkodik, mint az illetékes ország, élvezi azokat a természetbeni szolgáltatásokat, amelyeket a tartózkodási helye szerinti intézmény nyújt. Abban az esetben, ha olyan dolgozó, aki a tagállamok valamelyikének egyik intézménye terhére szolgáltatásokat élvezhet, lakóhelyét átteszi, ehhez meg kell kapnia ennek az intézménynek az engedélyét, amely kellőképpen figyelembe veszi ennek az átköltözködésnek indokait. Erre az engedélyre akkor is szükség van, ha a dolgozó egy másik tagállam területére megy át gyógykezelés végett, mint az illetékes tagállam, anélkül azonban, hogy lakóhelyét is áttenné oda, valamint szükséges az idénymunkás részére is, aki annak a tagállamnak területére tér vissza gyógykezelés végett, ahol állandó lakóhelye van.

3. Ami az előző pontban említett esetekben nyújtott természetbeni szolgáltatások mértékét, időtartamát, a szolgáltatás nyújtásának módjait illeti, a jelen rendelet 19. cikk 3., 4. és 5. pontjainak rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

3. Ha annak a tagállamnak területén, ahol a dolgozó van, nincs üzemi baleset vagy foglalkozási betegség elleni biztosítás, vagy ha ilyen biztosítás van ugyan, de nincs kijelölve intézmény a természetbeni szolgáltatások nyújtására, ezeket az a tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézmény nyújtja, amely felelős a betegségi biztosítás esetén járó természetbeni szolgáltatások nyújtásáért.

4. Ha valamely jogrendszer a természetbeni szolgáltatások teljes ingyensége ahhoz köti, hogy a kedvezményezett a munkaadó által szervezett orvosi szolgálatot vegye igénybe, a jelen cikk előző pontjainak megfelelően engedélyezett természetbeni szolgáltatásokat úgy kell tekinteni, mint amelyeket egy ilyen orvosi szolgálat nyújtott.

5. Ha az üzemi balesetek jóvátétele rendszerének az illetékes országban nincs kötelező biztosítási jellege, az előző pontok rendelkezései szerinti természetbeni szolgáltatások nyújtását úgy kell tekinteni, mint amit az illetékes intézmény kérésére teljesítettek.

6. A jelen cikk 1. pontjában említett esetekben nyújtott természetbeni szolgáltatások ellenében térítésben részesülnek azok az intézmények, amelyek azokat a jelen rendelet 23. cikk 2., 4. és 5. pontjaiban foglalt rendelkezéseknek megfelelően nyújtották.

7. A jelen cikk 1. pontjában jelzett esetekben a természetbeni szolgáltatásokat az illetékes intézmény terhére nyújtják, annak a jogrendszernek megfelelően, amelyre alkalmazandó és azok szerint a módok szerint, amelyeket az érdeelt tagállamok illetékes hatóságai közös egyetértéssel meghatároznak.

8. Ha valamely tagállam jogszabályai az áldozatnak lakóhelyéig vagy a kórházig történő szállításával kapcsolatos költségek viselését írják elő, amikor az áldozat idénymunkás lakóhelyéig vagy a kórházig egy másik tagállam területén történő szállításával kapcsolatos költségeket az illetékes intézmény viseli, ha a szállítás indokainak kellő figyelembevétele mellett ezt engedélyezi; ezeket a költségeket ez az intézmény az általa alkalmazandó jogszabályok rendelkezései szerint vállalja.

9. Ha valamely tagállam jogszabályai az áldozat szállítási költségeinek az eltemetés helyéig történő viselését írják elő, és az áldozat idénymunkás, az eltemető helyére történő szállítási költségeket más tagállam területén, mint ahol a lakóhelye volt, az illetékes intézmény az általa alkalmazandó jogszabályok rendelkezései szerint fizeti.

Mindazonáltal a munkahely szerinti ország határa és a lakóhely szerinti ország temetési helye közötti szállítás költségeit fele részben megtéríti az illetékes intézménynek az az intézmény, amelyet a lakóhely szerinti illetékes hatóságok erre kijelöltek.

30. cikk. - 1. Ha valamely tagállam jogszabályai szerint a munkaképesség fokának megállapításához üzemi baleset vagy foglalkozási betegség esetében kifejezetten vagy impliciten elő van írva hogy a korábban bekövetkezett üzemi baleseteket vagy foglalkozási betegségeket figyelembe kell venni, úgy azokat az előző üzemi baleseteket és foglalkozási betegségeket is figyelembe veszik, amelyek egy másik tagállam jogszabályainak hatálya alatt következtek be, éspedig úgy, mintha azok az elsőnek említett tagállam jogszabályainak hatálya alatt keletkeztek volna.

2. A pénzbeni szolgáltatásokra vonatkozóan, a jelen rendelet 18. cikkének rendelkezései alkalmazandók.

31. cikk. - 1. Ha foglalkozási betegség áldozata olyan tevékenységet folytatott, amely alkalmas volt az említett betegséget két vagy több ország

területén előidézni, azokat a szolgáltatásokat, amelyekre az áldozat vagy hátramaradtait igényt tarthatnak, kizárólag ezen államok közül az utolsónak a jogszabályai címén engedélyezik, amelynek feltételeit az érdekelt, figyelembe véve, szükség esetén a 2., 3. és 4. pontok rendelkezéseit, teljesített.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai a foglalkozási betegségi szolgáltatások élvezetét ahhoz a feltételhez kötik, hogy a szóban forgó betegséget első ízben az ő területén állapítsák meg orvosilag, ezt a feltételt teljesítettnek kell tekinteni, ha az említett betegséget első ízben egy másik tagállam területén állapították meg.

3. Ha valamely tagállam jogszabályai a foglalkozási betegségi szolgáltatások élvezetét ahhoz a feltételhez kötik, hogy az illető betegséget annak az utolsó tevékenységnek megszűnését követő, meghatározott határidőn belül állapítsák meg, amely a betegséget okozhatta, ennek az államnak az illetékes intézménye, amikor azt vizsgálja, melyik az az időpont, amikor az utolsó tevékenységet gyakorolták, ha szükséges, figyelembe veszi valamennyi tagállam területén gyakorolt azonos tevékenységet, mégpedig úgy, mintha azt az elsőnek említett állam területén gyakorolták volna.

4. Ha valamely tagállam jogszabályai a foglalkozási betegségi szolgáltatások élvezetét ahhoz a feltételhez kötik, hogy azt a tevékenységet, amely a betegséget okozhatta, bizonyos időn át folytassák, ennek az államnak illetékes intézménye a szükséges mértékben figyelembe veszi azokat az időszakokat is, amelyek alatt az ilyen tevékenységet bármely más tagállam területén folytatták.

5. A 3. és 4. pont rendelkezései csak akkor alkalmazandók ha az áldozat tüdőgyulladásos megbetegedésben szenved.

A Tanács a Bizottság javaslatára, egyhangu határozattal állapítja meg azokat a foglalkozási betegségekre a jegyzékét, amelyekre:

a/ akár a 3. pont;

b/ vagy a 4. pont;

c/ akár a 3. és 4. pont rendelkezései alkalmazhatók lesznek.

6. Ha a 3. és 4. pont, vagy e pontok egyikének rendelkezései kerülnek alkalmazásra, a pénzbeni szolgáltatások terhére, beleértve a járadékot is, azoknak a tagállamoknak illetékes intézményei között osztják meg, amelyek területén az áldozat az illető foglalkozási betegséget előidézhető tevékenységet folytatta. Ezt a megosztást azoknak az "öregségi" biztosítási időszakoknak arányában végzik, amelyeket ezeknek az államoknak jogszabályai szerint külön-külön eltöltöttek, az összes tagállam területén eltöltött "öregségi" biztosítási teljes időszakhoz viszonyítva, abban az időpontban, amikor ezeket a szolgáltatásokat folyósítani kezdték.

7. Olyan foglalkozási betegség súlyosbodása esetében, amely a 6. pont alkalmazására vezetett, a következő rendelkezések alkalmazandók:

a/ Annak a tagállamnak illetékes intézménye, amelynek jogszabályai alapján az 1. pontnak megfelelően engedélyezték a szolgáltatásokat, tartozik a szolgáltatásokat továbbra is saját jogszabályai értelmében nyújtani, figyelembe véve a súlyosbodást.

b/ A pénzbeni szolgáltatások terhére továbbra is azok között az intézmények között, amelyek az előző szolgáltatások terheiben részesedtek, a 6. pont rendelkezéseinek megfelelően osztják fel. Mindazonáltal, ha az áldozat újból olyan tevékenységet folytat, amely foglalkozási betegséget vagy annak súlyosbodását okozhatja, akár olyan tagállam területén, ahol ilyen tevékenységet már folytatott, akár egy másik tagállam területén, ennek a tagállamnak illetékes intézménye viseli a súlyosbodás figyelembevételével járó szolgáltatás összege és a között az összeg közötti különbözetet, amely a súlyosbodás figyelembevétele nélkül járt.

31.b cikk. - A foglalkozási betegség súlyosbodása esetében, olyan dolgozó esetében, aki ugyanazon természetű foglalkozási bemo segéért, egy másik tagállam jogszabályai alapján részesült vagy részesül szolgáltatásokban, a következő szabályokat kell alkalmazni:

a/ Ha a dolgozó az utóbbi állam területén nem folytatott olyan foglalkozást, amely a foglalkozási betegséget, vagy annak súlyosbodását okozhatta volna, az első állam lesz továbbra is köteles a szolgáltatások terhére saját jogszabályai értelmében, a súlyosbodást figyelembe véve, magára vállalni.

b/ Ha a dolgozó az utóbbi állam területén ilyen foglalkozást üzőtt, az első állam illetékes intézménye továbbra is tartozik vállalni saját terhére saját jogszabályai értelmében a szolgáltatásokat, figyelmen kívül hagyva a súlyosbodást; a másik tagállam illetékes intézménye folyósítja a dolgozónak azt a pótlékot, amit ennek a második államnak a jogszabályai szerint határoznak meg, és amely a súlyosbodás után járó szolgáltatás összege és a között az összeg közötti különbözettel egyenlő, ami járt volna a betegség súlyosbodása előtt, ha a betegség az ő területén következett volna be;

c/ Ha a b/ alpontban jelzett esetben a szolgáltatásokra vonatkozó jog a második állam jogszabályai értelmében nem nyílt meg, az első állam illetékes intézménye tartozik továbbra is viselni a saját jogszabályai értelmében járó pénzbeni szolgáltatásokat, figyelembe véve a súlyosbodást és a második állam illetékes intézménye viseli az első állam illetékes intézményétől a súlyosbodás figyelembevételével járó összeg és a súlyosbodás figyelembe vétele nélkül járó összeg közötti különbözetet. A jelen bekezdés rendelkezései mindazonáltal csak akkor alkalmazhatók, ha a dolgozót por lerakódásos tüdőbetegség vagy a 31. cikk 5. pontjában említett jegyzéken szereplő valamelyik betegség érte.

V. Fejezet

Elhalálozási segély

32. cikk. - 1. Az olyan elhalálozási segélyekre vonatkozó jog megszerzése, megtartása vagy visszaszerzése érdekében, amelyeket nem az üzemi balesetekre és foglalkozási betegségekre vonatkozó jogszabályok irányoznak elő, olyan esetben, amikor a bérézett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó egymást követően vagy váltakozva két vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alatt állott mindegyik tagállam jogszabályai értelmében eltöltött biztosítási vagy ezzel azonosnak vett időszakokat össze kell adni, amennyiben nem fedik egymást.

2. Ha egy tagállam jogszabályainak hatálya alatt álló bérézett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó, vagy nyugdíjra vagy járadékra jogosult vagy családtag elhalálozik egy másik tagállam területén, mint az illetékes tagállam, az elhalálozást úgy kell tekinteni, mintha ez az utóbbi ország területén következett volna be.

3. Az illetékes intézmény vállalja magára a segélyek terheit még akkor is, ha a kedvezményezett másik tagállam területén tartózkodik mint az illetékes tagállam.

4. A jelen cikk 2. és 3. pontjainak rendelkezései alkalmazandók abban az esetben is, ha az elhalálozás üzemi baleset vagy foglalkozási betegség során következett be.

VI. Fejezet

Munkanélküliség

33. cikk. - 1. A szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzése, megtartása vagy visszaszerzése érdekében olyan esetben, amikor a bérézett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó egymást követően vagy váltakozva két vagy több

tagállam jogszabályainak hatálya alatt állott, mindegyik tagállam jogszabályai alapján eltöltött biztosítási és ezzel azonosnak tekintett időszakokat össze kell adni, ha csak azok nem fedik egymást.

2. Ha a tagállamok valamelyikének jogszabályai hozzájárulások rendszerben a szolgáltatások nyújtását biztosítási vagy ezzel azonosnak tekintett időszakok eltöltéséhez kötik, az illetékes intézmény olyan más tagállamok területén eltöltött alkalmaztatási és ezzel azonosnak vett időszakokat, amelyeknek nem hozzájárulások a rendszere, a szükséges mértékben csak azzal a feltétellel fogadja el ilyeneknek, ha ezeket az alkalmaztatási és az ezzel azonosnak vett időszakokat akkor is biztosítási vagy ezzel azonosnak vett időszakoknak tekintették volna, ha azokat az első állam területén töltötték volna el.

3. Ha valamely tagállamnak a nem hozzájárulások rendszerre vonatkozó jogszabályai a szolgáltatások nyújtását alkalmaztatási vagy ezzel azonosnak vett vagy egy helyben lakási időszakokhoz kötik, az illetékes intézmény más tagállamok területén eltöltött alkalmaztatási vagy ezzel azonosnak vett időszakokat a szükséges mértékben elfogadja úgy, mintha az elsőnek említett állam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött alkalmaztatási vagy ezzel azonosnak vett vagy egy helyben lakási időszakról lenne szó.

4. Ha valamely tagállam jogszabályai bizonyos szolgáltatásokat ahhoz a feltételhez kötnék, hogy a biztosítási időszakokat speciális szabályozásnak alávetett szakmában töltsek el, a többi tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött időszakokat a szolgáltatásban való részesülés engedélyezéséhez csak akkor veszik figyelembe, ha azokat ugyanabban a szakmában töltötték el. Ha azonban, az így eltöltött időszakok figyelembevétele ellenére sem teljesítené az érdekelt a szóban forgó szolgáltatások elnyeréséhez előírt feltételeket, ezeket az időszakokat mégis figyelembe veszik az általános rendszer szerinti szolgáltatásokban való részesülés engedélyezéséhez.

34. cikk. - 1. Ha valamely tagállam jogszabályai szerint a szolgáltatás összege az előző bér összegétől függ, az illető állam illetékes intézménye a szolgáltatás kiszámítás céljából, és amennyiben ez szükséges, az érdekelt által egy másik tagállam területén gyakorolt foglalkozást keresett tényleges bér helyett a munkanélküli lakóhelyén hasonló vagy egyenértékű foglalkozás után járó szokásos bért veszi figyelembe.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai szerint a szolgáltatás összege a családtagok számával változik, az illetékes intézmény - még akkor is, ha a családtagok nem élnek a kedvezményezett háztartásában - a szolgáltatás kiszámítása céljából azoknak a családtagoknak a számát is figyelembe veszi, akik más tagállam területén laknak, mint amelynek területén az intézmény van.

35. cikk. - 1. Az a munkanélküli, aki - miután valamely tagállam jogszabályai vagy a jelen rendelet értelmében megszerezte a jogot a szolgáltatásokra, lakóhelyét egy másik tagállam területére teszi át, ezt a jogot legfeljebb a következő határidők szerint számított legrövidebb időszak alatt őrzik meg:

a/ négy hónap lakóhelyének áthelyezése idejétől számítva;

b/ öt hónap a szolgáltatásokra vonatkozó jog megnyílásának időpontjától;

c/ az az időszak, ami alatt utolsó alkalmaztatásának országában érvényes jogszabályok értelmében a szolgáltatásokra joga lenne.

2. Az előző pontban jelzett szolgáltatásokra vonatkozó jog megtartása az illetékes intézmény és a munkanélküli új lakóhelye szerinti intézmény közös egyetértésével adandó engedélytől függ. Ezt az engedélyt nem lehet megtagadni, ha a munkanélküli azért tette át lakóhelyét, hogy eredeti honos országába visszatérjen, vagy olyan országba menjen át, ahol utolsó alkalmaztatásának kezdetét közvetlenül megelőzően legalább három hónapig lakott, vagy ahol családja lakik, legalább három hónapja. Az említett engedélyt egyéb okok alapján sem lehet megtagadni, ezeket az igazgatási bizottság fogja meghatározni, különösen olyan alkalmazási kínálat miatt, amely megfelel az említett igazgatási bizottság által a visszaélések elkerülése érdekében meghatározott feltételeknek.

3. Azokat a szolgáltatásokat, amelyekre a munkanélkülinek a jelen cikk rendelkezései értelmében joga van, a lakóhelye szerinti intézmény folyósítja, ezen intézmény által alkalmazott jogszabályok szerint.

4. A jelen cikk rendelkezései nem alkalmazhatók azokra a szolgáltatásokra, amelyeket, adott esetben, az önkényes munkanélkülieknek vagy a munkaszerződés megszakítása miatt, alapos okból elbocsátott dolgozóknak engedélyeznének, és azokban az esetekben sem, amikor a dolgozó a szóban forgó ország területén három hónapnál rövidebb ideig volt foglalkoztatva.

5. Mindaddig, amíg a munkanélküli a jelen cikk rendelkezéseire hivatkozik, nem tarthat igényt olyan munkanélküli segélyekre, amelyeket a lakóhelye szerinti ország jogszabályainak rendelkezései neki biztosíthatnának.

6. Ha a 33. cikk 7. pontjában jelzett munkanélküli annak a tagállamnak a területén tartózkodik, ahol lakóhelye van a jelen cikk 1. és 3.-5. pontjaiban foglalt rendelkezések úgy alkalmazandók reá, mintha lakóhelyét ide tette volna át.

Ez a rendelkezés az időnymunkásra csak akkor alkalmazandó, ha az alatt az időszak alatt vált munkanélkülivé, amelyre őt alkalmazták; a szolgáltatásokra vonatkozó jogának időtartama nem haladhatja meg ezenkívül azt az időszakot, amely az alkalmazási időnyből még hátra van; mindazonáltal a 4. pontban foglalt az a feltétel, hogy az illetékes ország területén legalább három hónapban át foglalkoztatva legyen, vele szemben nem érvényesíthető.

7. Ha az időnymunkás, miután visszatért annak a tagállamnak területére, ahol a lakóhelye van, annak az időnynek a végén, amelyre alkalmazva lett, ezen a területen munkanélkülivé válik, ennek az államnak jogszabályai által előírányzott munkanélküli szolgáltatásokra van joga, mintha utolsó foglalkozását itt folytatta volna; ebben az esetben a lakóhely szerinti intézményt úgy kell tekinteni, mint a jelen rendelet 33. cikke 1., 2., 3. pontjában és 34. cikkében foglalt rendelkezések alkalmazása tekintetében illetékes intézményt, és a szolgáltatások az ő terhére esnek.

36. cikk. - 1. A 33. cikk 2. és 3. pontjainak és a 35. cikknek alkalmazása a szén- és acélszakmában igazolt képesítésű dolgozókra korlátozódik, a jelen rendelet C. mellékletének megfelelően, kivéve a 33. cikk 6. pontjában és a 35. cikk 7. pontjában foglalt eseteket.

2. Ez a korlátozás a C. mellékletben említett tagállamok állampolgárai, valamint ezekben a tagállamokban lakó hontalanok és menekültek tekintetében ugyanezt a megszorítást vonja maga után más tagállamok részéről.

3. Ezt a korlátozást bármikor hatályon kívül lehet helyezni a jelen rendelet 54. cikk 1. pontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelő értesítéssel. Az ilyen értesítés annak kézhezvételét követő harmadik hónap első napján lesz hatályos; mindazonáltal a szolgáltatásokra vonatkozó fennálló jogok semmi változást nem szenvednek, ha a munkanélküliség az említett nap előtt kezdődött.

37. cikk. - 1. Ami a jelen rendelet 35. cikkében jelzett munkanélküli szolgáltatásokat illeti, az utolsó alkalmaztatás országának intézménye tartozik az említett szolgáltatások tényleges összegének 85%-ával egyenlő összeget annak az intézménynek megtéríteni, amely azokat folyósította.

2. A jelen cikk 1. pontjában jelzett százalék két tagállam közötti megegyezéssel módosítható.

3. A jelen cikk 1. pontjától eltérően és átmeneti jelleggel, a térítés mértéke:

✓ - 60%-a jelen rendelet hatályba lépését követő első öt évben;

- 70%-a következő öt évben, azon szolgáltatás összegének, amelyet a C. mellékletben említett tagállamok mindegyikének jogszabályai előírányoznak. Ezek alatt az időszakok alatt a munkanélkülinek járó szolgáltatás összege, egyenlő:

- az utolsó alkalmaztatás országának intézménye által térítendő összeggel, és

- annak a kiegészítésnek összegével, amely egyenlő azon esetleges különbözettel, amely az érdekelt által új lakóhelye szerinti ország jogszabályai szerint igényelhető szolgáltatás összege, ha az utolsó alkalmaztatás az említett ország területén lett volna, és az utolsó alkalmaztatás szerinti ország intézménye által térítendő összeg között van. Ez a kiegészítés az új lakóhely szerinti ország intézményének a terhére esik.

A jelen rendelet 34. cikkének rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell, annak a szolgáltatásnak kiszámítására, amelyekre az érdekeltnek joga lenne az új lakóhelye szerinti ország jogszabályainak rendelkezései szerint.

4. Az előző pont alkalmazása, a C. mellékletben említett tagállam állampolgárai, valamint ezen állam területén lakó hontalanok és menekültek tekintetében, ugyanazt a visszatérítési szabályozást vonja maga után a többi tagállam részéről.

5. A jelen cikk 3. pontjában jelzett eltérés hatályon kívül helyezését illetően, a jelen rendelet 36. cikkének 3. pontját megfelelően alkalmazni kell.

38. cikk. - A 37. cikkben előírányzott a visszatérítések körében a jelen rendelet 23. cikk 4. és 5. pontjait megfelelően alkalmazni kell.

VII. Fejezet

Családi pótlékok

39. cikk. - Ha valamely tagállam jogszabályai a családi pótlékokra vonatkozó jogok megszerzését alkalmaztatási szakmai tevékenységi vagy ezekkel azonosnak tekintett időszak eltöltéséhez kötik, annak az államnak illetékes intézménye, a szükséges mértékben, figyelembe veszi az egyes tagállamok területén eltöltött összes időszakokat.

40. cikk. - 1. Olyan bérezettnek vagy vele egy tekintet alá eső dolgozónak, akinek gyermekei más tagállam területén laknak, vagy nevelkednek, mint az illetékes ország, ezekre a gyermekekre vonatkozóan az illetékes ország jogszabályainak rendelkezései szerint van joga a családi pótlékra, és pedig azoknak a családi pótlékoknak az összege erejéig, amelyeket annak a tagállamnak a jogszabályai engedélyeznek, amelynek területén ezek a gyermekek laknak vagy nevelkednek.

2. Az előző pontban jelzett két jogrendszer szerinti családi pótlékok összegeinek összehasonlítása ugyanazon családfőhöz tartozó összes gyermekekre tekintettel történik. Ha annak az országnak a jogszabályai, ahol a gyermekek tartózkodnak és/vagy ahol nevelkednek, eltérő összegeket irányoznak elő a különböző dolgozó-kategóriákra, azokat az összegeket kell figyelembe venni, amelyek a dolgozóra alkalmazandók lennének, ha alkalmaztatása ennek az országnak a területén történne.

3. Az alkalmazandó jogrendszer által meghatározott korlátok között a "gyermek" kifejezés a jelen cikk értelmében a következőket jelenti:

a/ a dolgozó törvényes, törvényesített, természetesnek elismert örökbe-fogadott gyermekeit és árva unokáit;

b/ a dolgozó házastársának törvényes, törvényesített, természetesnek elismert, örökbe-fogadott gyermekeit és árva unokáit, feltéve, hogy a dolgozó háztartásában élnek, abban az országban, ahol a család lakóhelye van.

4. Az 1. pontban előírányzott családi pótlékokat a foglalkoztatási vagy ezzel azonosnak tekintett időszakok címén folyósítják.

5. /.../ /1/

/1/ Ezt a pontot törölték.

6. A jelen rendeletet 13. cikke a/ alpontjában említett dolgozók gyermekei, akik a dolgozót annak a tagállamnak területére kísérik, ahol a dolgozó foglalkoztatva van, úgy szerzik meg a jogot a családi pótlékokra, mintha annak a tagállamnak a területén maradtak volna, amelynek jogszabályai a dolgozóra alkalmazandók.

7. /.../ /1/

8. A jelen cikk alapján járó családi pótlékok folyósítása szünetel, ha valamely szakmai tevékenység folytatása következtében annak az államnak jogszabályai értelmében is jár a családi pótlék, amelynek területén a gyermekek laknak, vagy nevelkednek.

40.b cikk. - 1. A családi pótlékokat az illetékes ország jogszabályai rendelkezéseinek megfelelően folyósítják, még akkor is, ha a pótlékokra jogosult természetes vagy jogi személy, más tagállam területén lakik vagy tartózkodik, mint az illetékes ország.

2. Az 1. pontban foglalt rendelkezések ellenére, ha a családi pótlékokat nem gyermekek tartására fordítják, az illetékes intézmény, a gyermekek lakóhelye szerinti intézmény vagy lakóhelyük szerinti ország illetékes hatósága által ebből a célból kijelölt intézmény vagy szervezet kérésére és közbenjárásával, ezeket a segélyeket, mentesítő joghatállyal, annak a természetes vagy jogi személynek folyósítja, akit a gyermekek tartása terhel.

3. Két vagy több tagállam illetékes hatóságai különleges módozatokban egyezhetnek meg a családi pótlékok folyósítását illetően, különösen az 1. és 2. pontok alkalmazásának megkönnyítése céljából. Ezeket a megállapodásokat mérlegelés végett az adminisztratív Bizottság elé kell terjeszteni.

4. Két vagy több tagállam, a jelen rendelet 7. cikke rendelkezéseinek megfelelően megegyezhet abban, hogy az illetékes intézmény folyósítja azokat a családi pótlékokat, amelyek ezeknek az államoknak, vagy ezek közül egy államnak jogszabályai alapján járnak, annak a természetes vagy jogi személynek a javára, akinek a terhére a gyermekek tartása, akár közvetlenül, akár pedig lakóhelyük szerinti intézmény közvetítésével.

41. cikk. - 1. Még akkor is, ha a 6. cikk 2. pont c/ alpontjának rendelkezései esetleg nem lennének alkalmazandók, a jelen rendelet 40. cikkének rendelkezései nem érintik az olyan kétoldalu társadalombiztosítási egyezmények rendelkezéseit, amelyek a jelen rendelet hatálybalépésekor már megvoltak, amennyiben ezek a rendelkezések magasabb összegű családi pótlékokat engedélyeznek, mint amilyenek a 40. cikk rendelkezéseinek alkalmazásából következnek. Mindazonáltal, ha egy ilyen kétoldalu egyezményben részes ország a jelen rendelet hatálybalépése után emeli a családi pótlékok összegét, ezeket az emeléseket csak a szóban forgó tagállamok közötti közös egyetértés létrejötte után alkalmazzák.

2. A jelen rendelet 40. cikkének rendelkezései nem érintik az egyes tagállamok jogszabályainak azon rendelkezéseit, amelyek kedvezőbbek az érintett dolgozókra nézve.

42. cikk. - Olyan személyek, akik egyetlen tagállam jogszabályai értelmében jogosultak nyugdíjra vagy járadékra, és akik más tagállam területén laknak, a családi pótlékokra azon ország jogszabályainak rendelkezései szerint jogosultak, amelynek a nyugdíjat vagy a járadékot folyósítani kell, mégpedig úgy, mintha ebben az országban laktak.

2. Több tagállam jogszabályai értelmében nyugdíjra vagy járadékra jogosult személyek családi pótlékokra jogosultak:

a/ a lakóhely szerinti ország jogszabályai szerint, ha olyan tagállam területén laknak, ahol nyugdíjukat vagy járadékukat folyósító intézmények valamelyike van;

/1/ Ezt a pontot törölték.

b/ annak a tagállamnak jogszabályai szerint, ahol a leghosszabb "Öregségi" biztosítási időszakot töltötték, ha olyan tagállam területén laknak, ahol nyugdíjukat vagy járadékukat folyósító intézmények közül egyik sem található, éspedig úgy mintha az első állam területén laktának.

Ha a jelen pont értelmében alkalmazandó jogrendszerek nem irányoznak elő a nyugdíj vagy járadék élvezetére jogosult személyeknek családi pótlékokat, ezek által a jogrendszerek által a gyermekek után megállapított nyugdíj- vagy járadékpótlékok vagy emelések egyenlőnek tekintendők a családi pótlékokkal és azokat hiánytalanul folyósítani kell, eltérően a jelen rendelet 28. cikk 1. pont b/ alpont második mondatában foglalt rendelkezésektől.

3. A jelen cikk 1. és 2. pontjainak rendelkezéseit alkalmazni kell bármely tagállam területén laknak is a gyermekek.

4. Abban az esetben, ha a szolgáltatásokat a jelen cikk 2. pontjának alkalmazásaként nyújtották, más tagállamok intézményei, mint amelynek jogszabályait az említett pont értelmében alkalmazni kell, nem folyósítják gyermekek után a nyugdíj- vagy járadékpótlékokat illetve a megemelt nyugdíjat vagy járadékot, eltérően a jelen rendelet 28. cikk 1. pont b/ alpontjának rendelkezéseitől.

5. Ha egy bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó halála esetében egy tagállam jogszabályai alapján megnyílik a jog járadékra üzemi baleset vagy foglalkozási betegség címén, egy más tagállam területén lakó vagy nevelkedő gyermekei jogán járó családi pótlékokat a járadék fizetésére kötelezett ország jogszabályainak megfelelően engedélyezik, úgy mintha a gyermekek ennek az államnak a területén laktának vagy nevelkednének.

6. Ha a bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó halála esetében valamely tagállam jogszabályai értelmében üzemi baleset vagy foglalkozási betegség címén nem nyílik meg a jog járadékra, a gyermekek jogán járó családi pótlékokat a következő szabályok rendezik:

a/ Ha az elhalálozott dolgozó csak egyetlen tagállam jogszabályainak hatálya alatt állt, és ha az árva másik tagállam területén lakik vagy nevelkedik, a családi pótlékok az első tagállam jogszabályainak megfelelően járnak, mintha az árva ebben az országban lakna vagy nevelkedne;

b/ Ha az elhalálozott dolgozó több tagállam jogszabályainak hatálya alatt állott és,

/1/ ha az árva ezeknek az államoknak egyikében lakik vagy nevelkedik, a családi pótlékok ennek a tagállamnak a jogszabályai szerint járnak;

/11/ ha az árva egy másik tagállam területén lakik vagy nevelkedik, a családi pótlékok annak a tagállamnak a jogszabályai szerint járnak, amelynek területén a dolgozó a leghosszabb "Öregségi" biztosítási időszakot töltötte, mintha az árva ez utóbbi állam területén lakna vagy nevelkedne.

7. A jelen cikk alapján járó szolgáltatások folyósítását felfüggesztik, ha, szakmai tevékenység következtében, olyan tagállam jogszabályai értelmében járnak a pótlékok, amelynek területén a nyugdíj vagy a járadék jogosultja lakik, vagy amelynek területén az árva lakik vagy nevelkedik.

VIII. Fejezet

Adminisztratív bizottság

43. cikk. - Adminisztratív bizottságot alakítanak, amelyet megbíznak az al, hogy:

a/ rendezzen minden igazgatási vagy értelmezési kérdést, amely a jelen rendelet és a későbbi rendelkezések, vagy ezeknek keretében létrejövő minden megállapodás vagy szabályozás rendelkezéseiből ered, anélkül, hogy ez sértene a hatóságok, intézmények és érdekelt személyek arra vonatkozó jogát, hogy a tagállamok jogszabályaiban, a jelen rendeletben vagy a szerződésben előírt eljáráshoz vagy igazságszolgáltató szervhez forduljanak;

a/ elővezessen minden olyan fordítást, amely a jelen rendelet alkalmazására vonatkozik a tagállamok illetékes hatóságainak vagy szervezeteinek kérésére, különösen azon személyek által benyújtott kérelmek fordítását, akik a jelen rendelet kedvezményezettjei;

c/ előmozdítsa és erősítse az együttműködést a társadalombiztosítás terén, különösen közérdekű egészségügyi és szociális akció érdekében;

d/ beszámítás útján teljesítsen visszatérítési fizetéseket a tagállamok érdekelt intézményei között, amelyek a 23. cikk, a 29. cikk 6. pont, és a 37. cikk rendelkezéseiből erednek, hacsak két vagy több tagállam illetékes hatóságai nem állapodnak meg az érdekelt intézmények közötti visszatérítések közvetlen szabályozásában; és a jelen rendelet végrehajtásának módozatait meghatározó későbbi rendelet rendelkezéseinek megfelelően, azokra a tagállamokra, amelyeknek illetékes hatóságai ebben megegyeznek, kutassa a szóban forgó tagállam hatóságainál és intézményeinél azokat a tényezőket, amelyeket a tagállamok intézményeinek kölcsönös terheire vonatkozó számadások megállapításánál figyelembe kell venni, és készítse el ezek között az intézmények között az évi elszámolásokat;

e/ lásson el minden funkciót, amely a jelen rendelet és a későbbi rendeletek és minden más ezek keretében kötendő megállapodás és megegyezés rendelkezései értelmében hatáskörébe tartozik;

f/ tegyen javaslatokat az Európai Gazdasági Bizottságnak a jelen rendelet és a későbbi rendeletek felülvizsgálatára.

44. cikk. - 1. Az adminisztratív bizottság mindegyik tagállam egy-egy kormányképviselőjéből áll, aki mellett, szükség esetén, műszaki tanácsosok működnek. Ezenkívül a bizottság üléseire tanácskozási joggal meghívják az Európai Gazdasági Közösség Bizottságának egy képviselőjét és az Európai Szén- és Acélközösség Főhatóságának egy képviselőjét. A bizottság élvezi a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet műszaki segítségét az Európai Gazdasági Közösség és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet között ebből a célból kötendő megállapodások keretében.

2. Az adminisztratív bizottság alapszabályait tagjai közös egyetértéssel állapítják meg. Az előző cikk a/ alpontjában jelzett értelmezési kérdésekben határozat csak a tagok egyhangúsága mellett hozható. Ezeket a határozatokat megfelelően közzéteszik.

Az adminisztratív bizottság titkársági teendőit ellátó szervet a Tanács jelöli ki.

IV. Cím

VEGYES RENDELKEZÉSEK

45. cikk. - 1. A tagállamok illetékes hatóságai:

a/ tájékoztatják egymást a jelen rendelet alkalmazására tett intézkedésekről;

b/ tájékoztatják egymást jogszabályaik minden módosításáról, ami a jelen rendelet végrehajtását módosíthatná.

2. A jelen rendelet alkalmazása érdekében a tagállamok hatóságai és intézményei jószolgálatot nyújtanak egymásnak és úgy járnak el, mintha saját jogszabályaik végrehajtásáról lenne szó. Ezen hatóságok és intézmények kölcsönös igazgatási segítése elvben ingyenes; mindazonáltal a tagállamok hatóságai megegyezhetnek bizonyos költségek terítésében.

3. Mindegyik tagállam hatóságai és intézményei, a jelen rendelet alkalmazása körében közvetlenül is érintkezhetnek egymással, valamint az érdekelt személyekkel vagy azok megbízottjaival.

4. Egyik tagállam hatóságai vagy intézményei sem utasíthatják el a kérelmeket vagy más hozzájuk intézett okmányokat, arra hivatkozással, hogy azok egy másik tagállam hivatalos nyelvén vannak szövegezve.

46. cikk. - 1. Azok az illeték-, bélyeg-, bírósági vagy bejegyzési illetékmentességek vagy csökkentések, amelyeket a tagállamok egyikének jogszabályai előírányoznak ennek a tagállamnak jogszabályai alkalmazása során benyújtandó iratokra és hasonló okmányokra, kiterjed azokra az iratokra és hasonló okmányokra is, amelyeket egy másik tagállam jogszabályainak vagy a jelen rendeletnek alkalmazásaként kell benyújtani.

2. Mindazokat az ügyiratokat, okmányokat és bármilyen más iratot, amelyeket a jelen rendelet végrehajtásaként nyújtanak be, mentesítik a diplomáciai és konzuli hatóságok hitelesítése alól.

47. cikk. - Azok a kérelmek, nyilatkozatok vagy folyamodványok, amelyeket valamely tagállam jogszabályainak alkalmazása körében kellett volna benyújtani meghatározott határidőn belül valamely hatósághoz, intézményhez vagy más szervezethez, elfogadhatók, ha ugyanilyen határidőn belül egy másik tagállam megfelelő hatósághoz, intézményéhez vagy más szervezetéhez benyújtották. Ebben az esetben az így megkeresett hatóság, intézmény vagy szervezet késedelem nélkül átteszi a kérelmeket, a nyilatkozatokat vagy a folyamodványokat az elsőnek megnevezett ország illetékes hatósághoz, intézményéhez vagy szervezetéhez, akár közvetlenül, akár az érdekelt tagállamok illetékes hatóságainak közvetítésével.

48. cikk. - 1. Valamely tagállam intézményei, amelyek a jelen rendelet értelmében egy másik tagállam területén lévő intézményekkel vagy személyekkel szemben bizonyos összegekkel tartoznak, tartozásuk alól joghatályosan mentesülnek, ha az előző állam pénzében teljesítik a fizetést.

2. A Szerződés 106. cikke rendelkezéseinek érintése nélkül, a jelen rendelet végrehajtásával együttjáró átutalásokat az ebben a tárgyban két vagy több tagállam között az átutalás időpontjában érvényes megállapodásoknak megfelelően teljesítik; abban az esetben, ha ilyen megállapodások nincsenek hatályban két tagállam között, ezen államok illetékes hatóságai vagy a nemzetközi fizetésekre hivatott hatóságok közös egyetértéssel, határozzák meg ezeknek az átutalásoknak a teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

49. cikk. - Minden vitát, amely a jelen rendelet értelmezése vagy alkalmazása tekintetében két vagy több tagállam között felmerülhet, mielőtt a Bírósághoz fordulnának, az érdekelt tagállamok illetékes hatóságai között közvetlen tárgyalások útján kell rendezni. Ha a tagállamok egyike úgy ítéli meg, hogy a tagállamok összességét érdeklő elvi kérdésről van szó, a vitát, mielőtt a Bírósághoz fordulnának az adminisztratív bizottsághoz kell terjeszteni, amely a kérdésben egyhangulag nyilatkozik.

50. cikk. - A jelen rendelet 1. cikk a/ alpontjában, 3. cikk 1. pontjában, 6. cikk 2. pontja e/ alpontjában, 10. cikk 2. pontjában, 24. cikk 2. pontjában, 36. cikk 1. pontjában és a 37. cikk 3. pontjában jelzett mellékletek, valamint a G. mellékletben felsorolt, az egyes tagállamok jogszabályainak alkalmazására vonatkozó különleges módok, beleértve ezeknek a mellékleteknek esetleges kiegészítéseit és módosításait, a rendelet elválaszthatatlan részét képezik.

51. cikk. - Valamely tagállam intézményének járó járulékok behajtása egy másik tagállam területén is történhet, ez utóbbi tagállam megfelelő intézményének járó járulékok behajtására alkalmazott igazgatási eljárások szerint és biztosítékok és előjogok mellett. Ennek a rendelkezésnek alkalmazását kétoldali megállapodásokban is lehet szabályozni, amelyek vonatkozhatnak a behajtás iránti bírósági eljárásra is.

52. cikk. - Ha az a személy, aki valamely tagállam jogszabályai értelmében egy másik tagállam területén keletkezett kárért szolgáltatást élvez, ennek a másik tagállamnak a területén harmadik személlyel szemben kártérítési igényt támaszthat, az adós intézmény esetleges jogai a harmadik személlyel szemben a következőképpen nyernek szabályozást.

a/ Ha az adós intézmény, a reá alkalmazandó jogszabályok értelmében, a kedvezményezett által harmadik személlyel szemben támasztható jogokat átruházott jogkörben gyakorolhatja, az ilyen jogátruházást mindegyik tagállam elismeri;

b/ Ha az adós intézmény közvetlenül fellelphet harmadik személlyel szemben, mindegyik tagállam elismeri ezt a jogát.

Ennek a rendelkezésnek az alkalmazását kétoldalu megállapodásokban szabályozzák.

V. Cím

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

53. cikk. - 1. A jelen rendelet nem nyit meg semmiféle jogot a hatálybalépését megelőző időszak miatt szolgáltatások fizetésére.

2. Minden biztosítási vagy vele azonosnak tekintett időszakokat, valamint adott esetben minden alkalmaztatási vagy ezzel azonosnak tekintett időszakot, vagy minden egy helyben lakási időszakot, amelyeket valamely tagállam jogszabályai értelmében a jelen rendelet hatálybalépését megelőző időben töltöttek el, figyelembe vesznek azokra a szolgáltatásokra vonatkozó jog meghatározásánál, amely a jelen rendelet rendelkezéseinek megfelelően nyílik meg.

3. A jelen cikk 1. pontjában foglalt rendelkezések érintetlenül hagyása mellett, egy szolgáltatás a jelen rendelet értelmében akkor is jár, ha esetleg a rendelet hatálybalépését megelőző időpontban bekövetkezett eseményre vonatkozik. Ennek érdekében minden szolgáltatást, amelyet nem folyósítottak, vagy amelynek folyósítását felfüggesztették az érdekelt személy állampolgársága miatt, vagy annak következtében, hogy az érdekelt személy más tagállam területén lakik, mint ahol a folyósításra kötelezett intézmény van, az érdekelt kérésére a jelen rendelet hatálybalépésétől kezdődően folyósítani fognak vagy felfüggesztésüket megszüntetik feltéve, hogy a korábban elszámolt jogokat tőkésítéssel nem lehetett rendezni.

4. Olyan személy jogait, aki, a jelen rendelet hatálybalépése előtt, nyugdíj vagy járadék folyósításában részesült, kérésére felül lehet vizsgálni. A felülvizsgálatnak az lesz a joghatálya, hogy a kedvezményezett a jelen rendelet hatálybalépésétől kezdődően ugyanazokat a jogokat élvezi, mintha a rendelet már a folyósítás időpontjában hatályban lett volna. A felülvizsgálat iránti kérelmet a jelen rendelet hatálybalépését követő két éven belül be kell nyújtani.

5. Ami a jelen cikk 3. és 4. pontjainak alkalmazásából származó jogokat illeti, az érdekeltekkel szemben, a tagállamokban a jogvesztésre és elévülésre vonatkozó jogszabályokban foglalt előírások nem érvényesíthetők, ha a jelen cikk 3. és 4. pontjaiban jelzett kérelmet a jelen rendelet hatálybalépését követő két éven belül benyújtották. Ha a kérelmet ennek a határidőnek lejárta után nyújtották be, a szolgáltatások iránti jog - amelyet jogvesztés vagy elévülés nem érint - megszervezése a kérelem időpontjától kezdve következik be, hacsak valamely tagállam jogszabályainak kedvezőbb rendelkezései nem alkalmazhatók.

6. /.../ /1/

7. /.../ /1/

/1/ Ezt a pontot hatályon kívül helyezték.

8. A jelen rendelet 4. cikkének 6. pontjában említett rendelet hatálybalépéséig a tengerhajózásban foglalkoztatott személyekre vonatkozóan a meglévő társadalombiztosítási egyezmények rendelkezései maradnak érvényben.

54. cikk. - 1. A 3. cikk 2. pontjában, a 6. cikk 3. pontjában, a 7. cikk 2. pontjában, a 10. cikk 3. pontjában, a 24. cikk 2. pontjában és a 36. cikk 3. pontjában jelzett módosításokat az Európai Gazdasági Közösség Tanácsának elnökéhez kell intézni; a 3. cikk 2. pontjában, a 6. cikk 3. pontjában, a 10. cikk 3. pontjában és a 24. cikk 2. pontjában jelzett közlésben meg kell jelölni a szóban forgó módosítás hatálybalépésének időpontját.

2. Az 1. pont alkalmazásaként közölt módosításokat a Journal Officiel des Communautés européennes című hivatalos lapban közzé kell tenni.

55. cikk. - A jelen rendelet alkalmazásának módozatait külön rendelet fogja meghatározni.

56. cikk. - A jelen rendelet 1959. január 1-én lép hatályba.

Mindazonáltal a 43. és 44. cikkek rendelkezései a jelen rendelet kihirdetését követő 20. napon lépnek hatályba.

A jelen rendelet minden részletében kötelező és mindegyik tagállamban közvetlenül alkalmazandó.

MELLÉKLETEK

A Melléklet

/A rendelet első cikk a/ alpontja/

Azoknak a területeknek és állampolgároknak meghatározása
amelyekre illetve akikre a rendelet alkalmazandó

BELGIUM

Terület: Belgium európai területe
Állampolgárok: belga állampolgársággal rendelkező személyek

NÉMET SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG

Terület: a Német Szövetségi Köztársaság alaptörvények alkalmazási területe
Állampolgárok: a Német Szövetségi Köztársaság alaptörvénye értelmében vett németek

FRANCIAORSZÁG

Terület: Franciaország, Algéria és a tengerentuli megyék /Guadeloupe, Guayana, Martinique, Réunion/
Állampolgárok: francia állampolgárságu személyek

OLASZORSZÁG

Terület: Olaszország területe
Állampolgárok: olasz állampolgárságu személyek

LUXEMBURG

Terület: Luxemburg nagyhercegség területe
Állampolgárok: luxemburgi állampolgárságu személyek

HOLLANDIA

Terület: a királyság európai területe
Állampolgárok: holland állampolgárságu személyek

B Melléklet

/A rendelet 3. cikk 1. pontja/

Jogszabályok, amelyekre a rendelet alkalmazandó

BELGIUM

Azok a jogszabályok, amelyek:

a/ Munkások, alkalmazottak, bányamunkások és ezekkel egy tekintet alá eső személyek, és a kereskedelmi tengerészet tengerészeinek "betegségi-rokkantsági" biztosítására;

b/ Munkások, alkalmazottak és bányamunkások és ezekkel egy tekintet alá eső személyek, és a kereskedelmi tengerészet tengerészei nyugdíjára és özvegyi nyugdíjára;

c/ Üzemi balesetből és foglalkozási betegségekből eredő károk megtérítésére, ideértve azokat a rendelkezéseket is, amelyek az üzemi balesetek és foglalkozási betegségek esetén járó kártérítéseket emelik;

d/ Nem önkényes munkanélküliek támogatásának szervezésére;

e/ Bérezett dolgozók családi pótlékaira vonatkozóknak.

NÉMET SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG

A következő tárgyú jogszabályok:

a/ "Betegségi-" biztosítás;

b/ "Üzemi baleset és foglalkozási betegség" elleni biztosítás;

c/ Munkások "nyugdíj" biztosítása;

d/ Alkalmazottak "nyugdíj"-biztosítása;

e/ Bányamunkások "nyugdíj"-biztosítása és a Saar-vidékre vonatkozóan a kohászathoz érvényes "nyugdíj"-biztosítás;

f/ Munkanélküliség elleni biztosítás és munkanélküli segély;

g/ Bérezett dolgozók családi pótléka.

FRANCIAORSZÁG

Az anyaországban és a tengerentúli megyékben alkalmazott, alábbi tárgyú jogszabályok:

a/ Társadalombiztosítás szervezete;

b/ A nem mezőgazdasági szakmákban biztosítottakra alkalmazandó társadalombiztosítási rendszert megállapító általános rendelkezések;

c/ A mezőgazdasági bérezett és velük egy tekintet alá eső dolgozókra alkalmazandó társadalombiztosítási rendelkezések;

d/ Családi segélyek /kivéve az anyasági segélyre vonatkozó rendelkezéseket/;

e/ Üzemi balesetek és foglalkozási betegségek megelőzése és ezekből eredő kártérítések;

f/ A társadalombiztosítás különleges rendszerei, különösen a bányászokra és a tengerészekre vonatkozó társadalombiztosítás rendszer;

g/ Idős bérezett dolgozók segélye;

h/ Foglalkozás nélküli dolgozók segélyezése.

OLASZORSZÁG

A következő tárgyú jogszabályok:

a/ "Betegségi"-biztosítás;

b/ "Tuberkulózis" elleni biztosítás;

c/ A dolgozó anyák fizikai és gazdasági védelme, a társadalombiztosítási intézmények szolgáltatásaival kapcsolatban;

d/ "Üzemi balesetek és foglalkozási betegségek" elleni biztosítás;

e/ "Rokkantsági és öregségi" biztosítás; "hátramaradottak" biztosítása;

f/ "Nem önkényes munkanélküliség" elleni biztosítás, ideértve a rendkívüli segélyeket;

g/ Családi pótlékok;

h/ Bizonyos munkás-csoportokra felállított speciális társadalombiztosítási rendszerek, amennyiben a fentemlített jogszabályok által fedezett kockázatokra és szolgáltatásokra vonatkoznak.

LUXEMBURG

A következő tárgyú jogszabályok:

a/ Munkások és alkalmazottak betegség-biztosítása;

b/ "Üzemi balesetek és foglalkozási betegségek" elleni biztosítás;

c/ Munkanélküli segély;

d/ Bérezett dolgozók családi pótlékai /kivéve a születési szolgáltatásokat/;

e/ Munkások és magánalkalmazottak "nyugdíj" biztosítása;

f/ Bányamunkások és acélipari munkások kiegészítő biztosítása.

HOLLANDIA

A következő tárgyú jogszabályok:

a/ "Betegség"-biztosítás /készpénzben és természetben nyújtott szolgáltatások betegség és anyaság esetében/;

b/ "Rokkantsági"-biztosítás, beleértve a járadékok emelését;

c/ "Öregségi"-biztosítás bérezett dolgozók részére;

d/ Általános "Öregségi biztosítás";

e/ "Korai elhalálozás" elleni biztosítás, beleértve, az emeléseket;

f/ "Munkanélküliségi" biztosítás és társadalmi segélyezés munkanélküliek számára;

g/ Családi pótlékok;

h/ Bányamunkások "betegség"-biztosítása /készpénzben és természetben nyújtott szolgáltatások betegség és anyaság esetére/;

i/ A bányamunkások nyugdíjrendszere.

3 Melléklet

/A rendelet 36. cikk 1. pontja és a
37. cikk 3. pontja/

A rendelet egyes rendelkezései alkalmazásának korlátozása

1. 36. cikk 1. pontja

FRANCIAORSZÁG

A 33. cikk 2. és 3. pontjainak és a 35. cikk rendelkezéseinek alkalmazása a szén- és acéliparban igazolt képesítésű munkásokra korlátozódik, kivéve a 33. cikk 7. pontjában és a 35. cikk 7. pontjában jelzett eseteket, anélkül azonban, hogy a jelen rendelet bármely rendelkezését az alkalmazási kört illetően kiterjesztően lehetne értelmezni.

LUXEMBURG

A 35. cikk rendelkezéseinek alkalmazása a szén- és acéliparban igazolt képesítéssel rendelkező dolgozókra korlátozódik, kivéve a 35. cikk 7. pontjában jelzett esetet.

2. 37. cikk 3. pontja

A 37. cikk 3. pontjában előírányzott kivételt Franciaország és Hollandia alkalmazza.

3 Melléklet

/A rendelet 6. cikk 2. pont e/ alpontja/

A rendelet által nem érintett társadalombiztosítási
egyezmények rendelkezései

ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

1. Amennyiben a jelen mellékletben említett kiegészítő megállapodások rendelkezései utalásokat tartalmaznak a szóban forgó általános egyezmény rendelkezéseire, ezeknek az utalásoknak helyébe a rendelet megfelelő rendelkezéseire történő utalások lépnek.

2. Olyan társadalombiztosítási egyezményben foglalt felmondási záradék, amelynek egyes rendelkezései fel vannak sorolva a jelen mellékletben, ezekre a rendelkezésekre vonatkozóan alkalmazandó.

BELGIUM - NÉMET SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG

1. Az 1957. december 7-i általános egyezmény 4. cikk 1. pontjában foglalt rendelkezések, a 4. cikk 2. pontjában jelzett szolgáltatásokat illetően, magának a 4. cikk 2. pontjának rendelkezései, a fenti egyezmény 7. cikkének, 37. cikkének és 51. cikkének rendelkezései.

2. Az 1957. december 7-i 2. sz., - a bányamunkások társadalombiztosítására vonatkozó, kiegészítő megállapodás 6. cikkének és 8. cikk 1. pontjának rendelkezései.

3. Az általános egyezmény hatálybalépését megelőző időszak alatti nyugdíjfizetésekre vonatkozó, 1957. december 7-i 3. sz. kiegészítő megállapodás rendelkezései, az 1960. november 10-i kiegészítő jegyzőkönyvben foglalt fogalmazásban.

4. Az általános egyezmény zárójegyzőkönyvének 3. és 4. cikkeiben foglalt rendelkezések, az 1960. november 10-i kiegészítő jegyzőkönyv szerinti szövegezésben.

5. A "munkanélküliségi" biztosításra vonatkozó 1957. december 7-i külön megállapodás 5. cikkének, 6. cikk 1. pontjának, 8. cikkének és 15. cikkének rendelkezései.

BELGIUM - FRANCIAORSZÁG

1. Az 1948. január 17-i általános egyezmény 13. és 20. cikkeinek rendelkezései.

2. Az 1948. január 7-én kelt és az általános egyezményt kiegészítő megállapodás 12. cikk 2., 13., 15. pont 1. és 2. alpontja, 16. és 23. cikkeinek rendelkezései /bányák és hasonló intézmények dolgozói/.

3. Az idős bérezett dolgozók segélyezésére vonatkozó 1948. január 17-i jegyzőkönyv rendelkezései, kiegészítve az 1953. július 29-i levélváltással.

4. Az 1952. június 6-i levélváltás /nyugdíjasok elhalálozása után járó segély a bányászathoz/.

5. Az 1953. február 27-i levélváltás /az általános egyezmény 4. cikk 2. pontjának alkalmazása/.

6. A családi pótlékokról szóló francia jogszabályoknak az anyasági segélyre vonatkozó előírásaival kapcsolatban 1957. szeptember 28-án aláírt jegyzőkönyv rendelkezései.

7. Az általános egyezmény 1948. január 17-i kiegészítő megállapodása 21. és 22. cikkeinek rendelkezései/ határmenti és időnymunkások/.

8. Az 1953. július 29-i levélváltás /az 1948. január 17-i általános egyezmény 13. cikk 3. pontjának nem alkalmazása az időnymunkásokra/.

BELGIUM - OLASZORSZÁG

Az 1948. április 30-i egyezmény 5. cikkének rendelkezései, amennyiben más államokra vonatkoznak, mint a tagállamok.

BELGIUM - LUXEMBURG

1. Az 1949. december 3-i általános társadalombiztosítási egyezmény 17. cikkének rendelkezései.

2. A bányászathoz és a földalatti kőbányákban foglalkoztatott dolgozókra alkalmazandó társadalombiztosítási rendszerről szóló, az 1949. december 3-i általános egyezményt, kiegészítő megállapodás 11., 12. és 13. cikkeinek rendelkezései.

1. Az 1957. november 4-én módosított, 1947. augusztus 29-i egyezmény 6. cikkének és 7. cikk 1. és 2. bekezdéseinek rendelkezései és az 1957. november 4-én és 1961. április 19-én módosított, az "öregségi és korai elhalálozási" biztosításról szóló 1951. április 21-i megállapodás 20., 25., 26., 29. és 30. cikkeinek rendelkezései.

2. Az 1947. augusztus 29-i egyezmény 11. és 12. cikkeinek rendelkezései és a "betegség", "anyasági", "elhalálozási" /temetési segélyezés/, "egészségügyi ápolási" és "rokkantsági" biztosításról szóló 1947. november 4-i megállapodás rendelkezései, a rokkantságra vonatkozók kivételével.

3. A nem önkényes munkanélküliségi segélyről szóló 1954. január 27-i megállapodás 5. cikkének rendelkezései.

4. A családi és születési segélyekről szóló 1947. augusztus 29-i egyezmény 14. cikkének és 1954. február 7-i megállapodásnak rendelkezései.

5. A bányászati és ezzel egy tekintet alá eső dolgozók nyugbérrendszereiről szóló 1950. november 25-i megállapodás 5. cikk 3. pontjának, 12. cikkének és 13. cikk 2. bekezdésének rendelkezései.

6. Belgium és Hollandia között a társadalombiztosításra vonatkozó jogszabályok alkalmazása tárgyában kötött 1947. augusztus 19-i egyezmény 19. cikkének végrehajtásaként 1965. április 10-én a kereskedelmi tengerhajózásban foglalkoztatott tengerészek betegség-, rokkantsági- és munkanélküliségi-biztosításáról kötött megállapodás 1., 5. cikkeinek, 7. cikk 1. bekezdésének, 9., 10., 12., 13., 14., 16., 17., 18., 20., 21., 22. és 23. cikkeinek 1. és 2. pontjai, 24., 25., 26., 27., 28., 29. cikkeinek, 31. cikk 2. pontjának és a 33., 34., 35., 36., 37. és 38. cikkeinek rendelkezései.

NÉMET SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG - FRANCIAORSZÁG

1. Az 1950. július 10-i általános egyezmény, amelyet 1955. június 18-án a 2. kiegészítés módosított, 1. cikk 3. pontjának, 11. cikk 1. pontjának, 16. cikk 2. pontjának és 19. cikkének rendelkezései.

2. Az 1955. június 18-i 2. sz. kiegészítéssel módosított általános egyezmény alkalmazásáról szóló 1950. július 10-i kiegészítő megállapodás 8. és 9. cikkeinek rendelkezései.

3. Az 1950. július 10-i 4. sz. megállapodás rendelkezései, amely megállapodás az 1952. április 3-i kiegészítő jegyzőkönyvvel és az 1955. június 18-i levélváltás alapján pontosan megfogalmazott, 1955. június 18-i 2. sz. kiegészítő záradékkal módosított általános egyezményhez kapcsolódik.

4. Az 1950. július 10-i általános egyezményhez tartozó 1955. június 18-i 5. sz. kiegészítő megállapodás rendelkezései /alkalmazás Berlinre/.

5. Az 1950. július 10-i általános egyezményhez és az egyezmény 1., 2. és 4. sz. kiegészítő megállapodásaihoz tartozó 1955. június 18. 2. sz. módosítás, I. és III. címe.

6. Az 1950. július 10-i általános jegyzőkönyv 5-8. bekezdéseinek rendelkezései.

7. Az 1955. június 18-i külön jegyzőkönyv rendelkezései az idős bérezett dolgozók segélyezéséről.

NÉMET SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG - OLASZORSZÁG

1. Az 1953. május 5-i egyezmény 3. cikk 2. pontjának, 5. cikk 1. pontjának, 3. és 4. bekezdései és 2. pontjának, a 16. cikk, a 23. cikk 2. pontjának, a 26., 32., 33. cikkeknél és a 36. cikk 3. pontjának rendelkezései.

2. Az 1953. május 12-i kiegészítő megállapodás rendelkezései az 1953. május 5-i egyezmény hatálybalépését megelőző időszak alatt történő nyugdíj és járadékfizetésekről.

3. Az 1953. május 12-i kiegészítő megállapodás zárójegyzőkönyve 2. és 3. rendelkezései.

4. A munkanélküliségi biztosításról szóló 1953. május 5-i egyezmény és ehhez az egyezményhez tartozó zárójegyzőkönyv rendelkezései, kivéve az egyezmény 4. cikk 1. pontját és 2. pont 1., 2. és 5. alpontjait.

NÉMET SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG - LUXEMBURG

Nincs.

NÉMET SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG - HOLLANDIA

1. Az 1951. március 29-i egyezmény 3. cikk 1., 2. és 4. pontjainak és a 4. cikk 2. pont ötödik bekezdésének rendelkezései.

2. Az 1951. március 29-i egyezmény zárójegyzőkönyvének 7. bekezdésében foglalt rendelkezések.

3. A bányászatban foglalkoztatott és velük egy tekintet alá eső dolgozók biztosítására vonatkozó 1951. március 29-i 2. sz. kiegészítő megállapodás 8. és 9. cikkeinek rendelkezései.

4. A holland dolgozók által 1940. május 13-a és 1945. szeptember 1. között a német biztosítási rendszerben megszerzett jogokat szabályozó 1956. december 21-i 4. sz. kiegészítő megállapodás rendelkezései.

5. Az 1951. március 29-i egyezmény hatálybalépését megelőző időszak alatti nyugdíjfizetésre vonatkozó 1956. december 21-i 5. sz. kiegészítő megállapodás rendelkezései.

6. Az 1954. október 29-i egyezmény a "munkanélküliségi" biztosításáról, valamint az ugyanazon keletű zárójegyzőkönyv rendelkezései.

FRANCIAORSZÁG - OLASZORSZÁG

1. Az 1948. március 31-i általános egyezmény 17. cikkének rendelkezései.

2. Az 1948. március 31-én kelt és az idős bérezett dolgozók segélyezéséről szóló külön jegyzőkönyv rendelkezései.

3. A vándormunkások társadalombiztosításáról szóló európai egyezmény egyes rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozó, 1958. március 27-i megállapodás 2. és 3. cikkeinek rendelkezései.

4. Az 1956. március 3-i levélváltás /"betegségi" szolgáltatások a mezőgazdaságban foglalkoztatott idénymunkások számára/.

FRANCIAORSZÁG - LUXEMBURG

1. Az 1949. november 12-én kelt általános egyezményhez tartozó azonos keletű kiegészítő megállapodás 10., 11., 13. cikk 1. és 2. bekezdései és a 14. és 21. cikk rendelkezései /bányászatban és ezzel egy tekintet alá eső üzemekben foglalkoztatott dolgozók/.

2. Az idős bérezett dolgozók segélyezésére vonatkozó 1949. november 12-i külön jegyzőkönyv rendelkezései.

FRANCIAORSZÁG - HOLLANDIA

1. Az 1950. január 7-i általános egyezményhez tartozó 1954. június 1-i kiegészítő megállapodás 10., 11. és 18. cikkeinek rendelkezései /bányászati-
ban és ezzel egy tekintet alá eső üzemekben foglalkoztatott munkások/.

2. Az idős bérezett dolgozók segélyezéséről szóló 1950. január 7-i külön
jegyzőkönyv a/ pontja.

OLASZORSZÁG - LUXEMBURG

1. Az 1951. május 25-i egyezmény 7. és 8. és 24. cikkeinek rendelkezései.

2. Az 1951. május 25-i egyezmény 18. cikk 2. pontjának rendelkezései, a-
mennyiben más államokra vonatkoznak, mint a tagállamok.

OLASZORSZÁG - HOLLANDIA

1. Az 1952. október 28-i általános egyezmény 6. cikk 1., 7., 9., 20. és
33. pontjának rendelkezései.

2. Az 1952. október 28-i általános egyezmény 21. cikk 2. pontjának ren-
delkezései, amennyiben más államokat érintenek, mint a tagállamok.

LUXEMBURG - HOLLANDIA

Nincs.

E Melléklet

/A rendelet 10. cikk 2. pontja/

Szolgáltatások, amelyeket külföldre nem fizetnek

BELGIUM

Munkások és alkalmazott nyugdíjrendszerében az öregségi nyugdíjak abban
az arányban, amely megfelel azoknak az alkalmaztatási éveknél, amelyek a-
latt a kedvezményezett, biztosítási időszak hiányában, úgy tartották szá-
mon, mint aki negyvenöt éves vagy negyvenéves pályát töltött be, aszerint,
hogy férfiről vagy nőről van-e szó.

FRANCIAORSZÁG

Idős bérezett dolgozók segélyezése.

LUXEMBURG

Magánalkalmazottak öregségi nyugdíja, rokkantsági és özvegyi nyugdíja,
olyan arányban, amely a magánalkalmazottak nyugdíj-biztosítási rendszerének
hatálybalépése előtti alkalmaztatási időszaknak felel meg.

/A rendelet 24. cikk 2. pontja/

A rendelet 24. cikk 1. pontjában meghatározott A. és
B. típusok szerinti rokkantsági szolgáltatásokra vo-
natkozó jogszabályok

BELGIUM

A jogszabályok A. típusuak, kivéve a bányászatban foglalkoztatott és a
velük egy tekintet alá eső dolgozók külön rendszerét.

NÉMET SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG

A törvényhozás B. típusu.

FRANCIAORSZÁG

A jogszabályok A típusuak, kivéve a bányászati társadalombiztosításra vo-
natkozó rendszert.

OLASZORSZÁG

A jogszabályok B. típusuak.

LUXEMBURG

A jogszabályok B. típusuak.

HOLLANDIA

A jogszabályok B. típusuak.

G Melléklet

/A rendelet 50. cikke/

I. A német jogszabályok alkalmazása

A

1. A Német Szövetségi Köztársaság intézményei "üzemi baleseti" és "fog-
lalkozási betegségi" biztosítási szolgáltatásban részesítik azokat a szemé-
lyeket, akikre a rendelet alkalmazandó, és akik szokásosan egy másik tagál-
lam területén tartózkodnak, mégpedig a következő esetekben:

a/ Amikor a biztosítási esemény akár a Német Szövetségi Köztársaság meg-
alakulása előtt, akár azt követően, saját területén, akár pedig a Szövetség-
i Köztársaság lobogója alatt uszó tengeri hajókon, amelyek honos kikötője
a Német Szövetségi Köztársaság területén van, következett be; mindamelllett
ez a rendelkezés nem alkalmazható az olyan üzemi balesetekre /foglalkozási
betegségekre/, amelyek a Német Szövetségi Köztársaság területén olyan alkal-
mazással kapcsolatban keletkeztek, amelyeket az említett területen kívül
gyakoroltak vagy gyakorolnak;

b/ Amikor a biztosítási esemény a Német Szövetségi Köztársaság területén kívül következett be olyan alkalmaztatással kapcsolatban, amelyet területén gyakoroltak vagy gyakorolnak;

c/ Amikor a biztosítási esemény 1919. január 1. előtt következett be Elzász-Lotharingiában és, ha ezeket az eseteket a Nemzetek Szövetségének Tanácsa által 1921. június 21-én hozott határozatnak megfelelően nem vállalták magukra a francia intézmények /Birodalmi Hivatalos Lap 1289. old./.

2. A rendelet 10. cikke és a rendelet D. mellékletében említett kétoldalu megállapodások megfelelő rendelkezései nem érintik a "Fremdenrenten" /külföldi járadékok/-re vonatkozó rendelkezéseket és a Német Szövetségi Köztársaság területén kívül tartózkodás esetében történő szolgáltatás folyósításokra vonatkozó rendelkezéseket, amelyek értelmében ezen a területen kívül eltöltött időszakok nem nyújtanak alapot a szolgáltatások folyósítására, mindaddig, amíg a jogosult a Német Szövetségi Köztársaság területén kívül lakik.

B

1. Annak meghatározása céljából, hogy mely időszakok minősülnek a német jogszabályok szempontjából megszakítási /Ausfallzeiten/ időszakoknak vagy kiegészítő időszakoknak /Zurechnungszeiten/, a másik tagállam jogszabályai értelmében befizetett járulékokat és egy másik tagállam "nyugdíj" biztosításában való részvételt úgy kell tekinteni, mint a német jogszabályok alapján befizetett járulékokat és a német "nyugdíj"-biztosítási tagságot.

2. A bányászati dolgozók "nyugdíj"-biztosításáról szóló német jogszabályok szerint kiegészítő időszak /Zurechnungszeit/ számbavétele ezenkívül attól a feltételtől van függővé téve, hogy az utolsó járulékot a bányászati dolgozók "nyugdíj"-biztosítására fizették be.

C

Ha a "nyugdíj"-biztosításról szóló német jogszabályok értelmében az első öt naptári év alatt a kötelező biztosítás címen befizetett járulékokat nem veszik figyelembe annak az aránynak kiszámításánál, amely a biztosított bruttó jövedelme és valamennyi biztosított átlagos bruttó jövedelme között van, az első öt naptári évnek azt kell tekinteni, amit valamely tagállam "rokkantsági-elhalálozási /nyugdíj/ - öregségi" biztosításához való első csatlakozást követően eltöltöttek.

D

1. Az 1957. január 1-ig hatályos rendelkezésekben jelzett nyugdíjak meghatározásához, a német "nyugdíj"-biztosítási intézmények a következőképpen járnak el:

a/ Annak meghatározása érdekében, hogy a jog szerzése megtörtént-e, vagy a jogot megszerzetnek kell-e tekinteni, egy vagy több más tagállam jogszabályai értelmében eltöltött járulékfizetési időszakokat egyenlőnek kell tekinteni a német jogszabályok értelmében eltöltött járulékfizetési időszakokkal és egy vagy több más tagállam jogszabályai értelmében eltöltött, a járulékfizetési időszakokkal azonosnak tekintett időszakokat egyenlőnek kell tekinteni a német jogszabályok értelmében eltöltött, a járulékfizetési időszakokkal azonosnak tekintett időszakokkal;

b/ Annak meghatározása céljából, hogy a legalább 50%-os járulékfizetési arány /Halbdeckung/ feltétele teljesítve van-e, a biztosításhoz való első csatlakozásnak a német jogszabályok szerinti első biztosításhoz-csatlakozást kell tekinteni, vagy valamely más tagállam jogszabályai értelmében a "rokkantsági-öregségi-elhalálozási" /nyugdíj/ biztosításhoz való első csatlakozást, de minden esetben ezek közül az időpontok közül a legrégebbit kell tekinteni.

2. Annak meghatározása céljából, hogy az 1957. január 1. előtt a nyugdíj beszámlázására és kiszámítására vonatkozóan hatályban volt rendelkezések ér-

telmében kell-e a nyugdíjat megállapítani, azokat a járulékokat, amelyeket 1956. december 31. után egy vagy több tagállam jogszabályai értelmében fizettek be, egyenlőnek kell tekinteni azokkal a járulékokkal, amiket a német jogszabályok alapján ezt az időpontot követően fizettek be.

3. A fenti 1. és 2. pontokban jelzett esetekben a járulékfizetési időszakokat és az ezzel azonosnak tekintett időszakokat, amelyeket egy vagy több más tagállam jogszabályai szerint töltöttek el,

a/ a bányászathoz foglalkoztatott dolgozók "nyugdíj"-biztosítása címén figyelembe kell venni, ha az időszakokat ennek megfelelő biztosítás címén töltötték el, vagy ez utóbbinak hiányában egy bányavállalatnál folytatott tevékenység során más biztosítás címén töltötték le;

b/ munkások "nyugdíj"-biztosítása címén vagy alkalmazottak "nyugdíj"-biztosítása címén figyelembe kell venni, espedig a két rendszer közül a szerint a rendszer szerint, amelyet abban az esetben alkalmazni kellett volna, ha az érdekelt utoljára a Német Szövetségi Köztársaság területén dolgozott volna.

4. A 3.b/ alpontban jelzett eseteket a következő rendelkezések szabályozzák:

a/ ha, a német jogszabályok értelmében, egy másik tagállam területén utoljára elfoglalt állás vagy gyakorolt tevékenység, nem volt kötelező biztosításnak alávetve, a járulékfizetési vagy ezzel azonosnak tekintett időszakokat az alkalmazottak "nyugdíj"-biztosítása címén kell figyelembe venni. Ha a német jogszabályok értelmében egy másik tagállam területén utoljára elfoglalt állás vagy utoljára gyakorolt tevékenység nem esik kötelező biztosítás alá, miután ideiglenes alkalmaztatásról van szó, a járulékfizetési és ezzel azonosnak tekintett időszakokat a munkások "nyugdíj"-biztosítása címén veszik számításba, ha ezt a biztosítást kellett volna alkalmazni egy ilyen természetű alkalmaztatásra vagy tevékenységre, amelyet nem ideiglenes jelleggel folytattak.

b/ Ha egy másik tagállam területén utoljára elfoglalt állás vagy végzett tevékenység természetét már nem lehet meghatározni, a járulékfizetési és ezzel azonosnak tekintett időszakokat a munkások "nyugdíj"-biztosítása címén veszik számításba.

E

Ha a német jogszabályok értelmében járó rokkantsági nyugdíjat vagy öreg-ségi nyugdíjat egy másik tagállam jogszabályai értelmében üzem baleset vagy foglalkozási betegség miatt járó baleseti járadékkal összevonnak, évi jövedelemként azt veszik figyelembe, amelyet a német jogszabályok értelmében a baleset időpontjában egy hasonló balesetet szenvedett esetben figyelembe kellene venni; ebből a célból az érdekelt lakóhelyén a Német Szövetségi Köztársaság területén hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni, vagy ha az érdekelt ezen a területen kívül lakik, a német "nyugdíj"-biztosítási illetékes intézmény székhelyén hatályos rendelkezéseket. Ennek a jövedelemnek a megállapítását és kiszámítását a német jogszabályok rendelkezései szabályozzák.

F

1. Ha a társadalombiztosításról szóló mai rendelet vagy későbbi rendeletek bizonyos "betegség"-biztosító intézményekre rendkívüli terhekkel járnak, ezek a terhek beszámíthatók. Ebből a célból a "betegség"-biztosítási összekötő szervezetnél kiegyenlítési alapot hoznak létre, a 2. pontban jelzett módokat szerint. A beszámításról, kérelem alapján, a "betegség"-biztosítási összekötő szerv, a betegség-biztosítási pénztárak más központi szövetségeivel egyetértésben határoz. A beszámítás alkalmazásához szükséges pénzforrásokat a kiegyenlítési alaptól veszik kölcsön.

2. A rendelet 23. cikk 3. pontjában előírányzott esetekben, a "betegség"-biztosítási összekötő szervezet a német adós intézményeknél veszi fel azok-

nak a kiadásoknak teljes ellenértékét, amelyeknek azok a külföldi intézmények teljesítettek, amelyek a szolgáltatásokat nyújtották; ezeknek az összegeknek 25%-át az Alaphoz kell befizetni. Abban az esetben ha ezek a források elégtelenekké válnának, a különbözetet a "betegség"-biztosítási intézmények szeszességére fedezi, még pedig az előző évi tagsági számuk arányában, a tagságba beleértendő a nyugdíjasok is.

G

A rendelet alkalmazása körében, a Német Szövetségi Köztársaságra történő hivatkozások Nyugat-Berlinre is érvényesek, mind a területet, mind a jogszabályokat illetően.

H

Ha a rendelet 22. cikk 6. pont második mondatának megfelelően a szolgáltatásokat "betegség"-biztosító intézmény nyújtotta, és ha ezek a szolgáltatások a 6. pont harmadik mondata értelmében, az ő ternére esnek, anélkül, hogy a kedvezményezett nyugdíjas egy német betegpénztár tagja lenne, ezeknek a szolgáltatásoknak megfelelő kiadásokat az illetékes "nyugdíj"-biztosítási intézmény vagy az illetékes hatóság által kijelölt más szervezet, a tényleges kiadások értékéig részére visszatéríti. A visszatérítendő összegeket úgy kell tekinteni, mint a nyugdíjas által az R.V.O. 1390 cikke /Reichsversicherungsordnung/ értelmében fizetett "betegség"-biztosítási járulékokat vagy mint a nyugdíjasok által az R.K.G. 132. cikke /Reichsknappschaftsgesetz/ értelmében teljesített "betegség"-biztosítási kiadásokat.

I

A 29. cikk 9. pontja értelmében visszatérítendő összegeket a német "bal-eseti"-biztosítási intézmények között osztják meg.

II. A luxemburgi jogszabályok alkalmazása

A rendelet 53. cikk 2. pontjától eltérően, a "rokkantsági, öregségi és özvegyi nyugdíj"-biztosításról szóló luxemburgi jogszabályok hatálya alatt 1946. január 1. előtt eltöltött biztosítási időszakokat vagy ezzel azonosnak tekintett időszakokat csak abban a mértékben veszik figyelembe, amilyen mértékben a megszerzés alatt álló jogokat ezeknek a jogszabályoknak vagy a hatályos vagy megkötendő kétoldalu megállapodásoknak megfelelően fenntartották vagy visszaszerezték. Abban az esetben, ha több kétoldalu megállapodás jön számításba, a legrégebbi időpontban kezdődő biztosítási időszakokat vagy hasonló időszakokat veszik figyelembe.

III. A holland jogszabályok alkalmazása

A

Ha olyan bérézett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó aki harmincöt éves kora előtt más tagállamnak, mint Hollandia - "rokkantsági, öregségi, elhalálozási" /nyugdíj/ biztosítási jogszabályainak hatálya alatt állott, Hollandia területén bérézett vagy ezzel azonosnak tekintett munkát végez:

a/ nincs kizárva a biztosításból a holland "rokkantsági" biztosítási jogszabályoknak e biztosításban való részesüléshez szükséges 35 éves korhatárra vonatkozó rendelkezései szerint, feltéve mindazonáltal, hogy nem érte el a hatvanöt éves kort, hogy nem élvez olyan juttatást, amely alapján joga lenne felmentését kérni az említett biztosításhoz való csatlakozás alól, vagy nincs ebből a biztosításból a holland jogszabályoknak egy másik rendelkezése értelmében kizárva;

b/ ami a holland jogszabályok értelmében a rokkantsági nyugdíj-jogosultság meghatározását és ennek a nyugdíjnak kiszámítását illeti, ezt a személyt

ugy veszik számításba, mintha harmadót éves korában lépett volna be a holland "rokkantsági" biztosításba, vagy ha ez az érdekeltek nézve kedvezőbb, abban a korban, amelyben egy másik tagállam jogszabályai értelmében belépett a "rokkantsági" biztosításba. A rokkantságról szóló holland törvény 372. cikke nem alkalmazható.

B

A rendelet 27. és 28. cikkeinek alkalmazása végett a holland intézmények az alábbi rendelkezéseket veszik figyelembe:

a/ a holland általános "öregségi" biztosítási jogszabályok értelmében járó szolgáltatás összegének meghatározásánál ezeknek a jogszabályoknak az alkalmazásaként eltöltött biztosítási időszakokkal azonosaknak tekintik a holland "rokkantsági, öregségi és özvegyi" /bérezett dolgozókra vonatkozó/ biztosítási jogszabályok alkalmazásaként 1957. január 1. előtt eltöltött járulék- vagy díjfizetési időszakokat;

b/ Az özvegyek és árvák javára szóló általános biztosításra vonatkozó holland jogszabályok értelmében járó szolgáltatás összegének meghatározásához ezen jogszabályok értelmében eltöltött biztosítási időszakokkal azonosaknak veszik a holland "rokkantsági, öregségi, özvegyi" biztosításról /bérezett dolgozókra vonatkozóan/ szóló jogszabályok alkalmazásaként 1959. október 1. előtt eltöltött járulék- vagy díjfizetési időszakokat.

IV. A francia jogszabályok alkalmazása

A rendelet 40. cikk 6. pontja értelmében, a "családi segélyek" kifejezés magában foglalja a tulajdonképpeni családi pótlékokat, az egyszeri bérsegélyeket és a születés előtti segélyeket.

2. A TANÁCS 1958. DECEMBER 3-1 4. SZÁMÚ RENDELETE
a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló 3. sz. rendelet rendelkezéseinek kiegészítéséről és alkalmazásának módzatairól

Ezt a rendeletet több ízben módosították.

/J.O.C.E. 1958. december 16-i 30. sz. 597. old./

3. A TANÁCS 9. SZÁMÚ RENDELETE
az Európai Szociális Alapról /1960. augusztus 25./,
módosítva a 47/63/CEE sz. 1963. május 31-i és a 37/67/CEE sz. 1967. február 21-i rendeletekkel

Az Európai Gazdasági Közösség Tanácsa

Tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 127. cikkére;

Tekintettel a Bizottság javaslatára;

Tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére;

Tekintettel az Európai Parlamenti Közgyűlés véleményére;

Figyelembe véve, hogy az Európai Szociális Alapnak lényegesen hozzá kell járulnia a dolgozók életszínvonalának emeléséhez, javítva elhelyezkedési lehetőségeiket, valamint földrajzi és szakmai mozgási lehetőségeiket;

Figyelembe véve, hogy ennek a feladatnak keretében közvetlen küldetést bízott a szerződés 127. cikkének rendelkezése az Alapra;

Figyelembe véve, hogy a szerződéshez csatolt és Olaszországra vonatkozó jegyzőkönyv rendelkezései azt ajánlják, hogy megfelelően használják fel az Alap forrásait abból a célból, hogy megkönnyítsék az olasz kormányának a munkanélküliség csökkentésére irányuló akcióját;

Figyelembe véve, hogy az alábbi rendelet célja az Alap tevékenységének és működésének módozatait megállapítani közvetlen feladatainak megvalósításában, anélkül, hogy elébe vágnának azoknak a feladatoknak, amiket a szerződésben előírt feltételek mellett a jövőben az Alapra bízunk;

Figyelembe véve, hogy a nemzeti jogszabályok különbözősége miatt és annak érdekében, hogy teljes hatékonyságot biztosítsanak az Alap által a Közösség általános célkitűzéseinek megfelelően kifejtett akcióknak, a szerződés rendelkezéseinek alkalmazása szükségessé teszi, hogy egységes módon meghatározzák azokat az alapelemeket, amelyekből kiindulva az Alap a 125. cikkben jelzett területeken közreműködik;

Figyelembe véve, hogy csakis az egységes meghatározások teszik lehetővé annak elkerülését, hogy az Alap olyan kiadásokat térítsen meg, amelyek kiadásának nem megfelelő műveletekből erednek;

Figyelembe véve, hogy meg kell határozni, azokat a korlátokat, amelyek között az Alap hozzájárulásait engedélyezni lehet és az átmeneti rendszert az 1958. január 1. és a jelen rendelet hatálybalépésének ideje között teljesített kiadások megtérítésére vonatkozóan;

Figyelembe véve, hogy a visszatérítési kérelmek tárgyalásának megkönnyítése érdekében a tagállamok részéről a legteljesebb közreműködésre van szüksége a Bizottságnak, különösen annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Bizottság minden szükséges információs elem felett rendelkezze;

a következő rendeletet hozta:

I. AZ ALAP KÖZREMŰKÖDÉSÉNEK FELTÉTELEI

Alkalmazási terület

Első cikk. - Az Alap, amelynek feladata, a Közösségen belül, előmozdítani a dolgozók elhelyezkedését valamint földrajzi és szakmai mozgását, a szerződésben és a jelen rendeletben meghatározott feltételek és korlátok között megtéríti azoknak a kiadásoknak 50%-át, amelyet a tagállamok vagy közjogi szervezetek a következő célokra fordítanak:

- munkanélküli dolgozók átképzésére;
- munkanélküli dolgozók újra letelepedésére;
- az átszervezés által érintett dolgozók keresetének azonos szinten tartására.

Mindazonáltal az Alap nem téríti meg azokat a kiadásokat, amelyeket a tagállamok vagy közjogi szervezetek a közhatalom gyakorlásában résztvevő személyekkel kapcsolatban viselnek.

Hasonlóképpen az Alap nem vesz részt a jelen cikk 1. pontjában jelzett kiadásokban, ha a főhatóság által teljesített kiadások, az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés rendelkezései vagy az átmeneti rendelkezésekre vonatkozó egyezmény címén engedélyezett nem visszatéríthető segély feltételeinek megfelelően.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a szerződésnek megfelelően, az Alapra bízhat minden feladatot, azoknak a kezdeményezéseknek keretében, amelyek a dolgozók elhelyezkedésének és földrajzi valamint szakmai mozgékonyaságuknak megjavítását célozzák, valamint a szerződés 128. cikke alkalmazásaként, a közös szakmai képzés politikájának megvalósítása során.

Munkanélküli dolgozók

2. cikk. - /1/ A jelen rendelet első cikke értelmében munkanélküli dolgozónak kell tekinteni, minden olyan személyt, aki legalább 16 éves, vala-

/1/ A 47/63/CEE sz. rendelet 1. cikke által módosított cikk.

mely hivatalos munkaközvetítő irodában mint munkakereső be van jegyezve, és semmiféle bérezett vagy független foglalkozása nincs.

Mindazonáltal a tizennyolc éven aluli dolgozóknál legalább három egymást követő hónapon át tartó bejegyzés szükséges.

Munkanélküli dolgozónak kell tekinteni minden olyan személyt is, akire nézve az illetékes munkaközvetítő iroda által megállapított, az alábbi esetek valamelyike forog fenn, vagy ha az érvényes jogszabályok ezt a hatáskört közjogi szervezetre ruházták, az alábbi c/ pont alatt jelzett esetekben, az illetékes közjogi szervezet által megállapított eset forog fenn:

a/ A bérezett vagy független dolgozó hosszabb ideje nyilvánvalóan foglalkozás nélküli helyzetben van, és valamely illetékes hivatalos munkaközvetítő irodában be van jegyezve mint teljes foglalkoztatást kereső személy, vagy ha az illető személy - a jelen rendelet hatálybalépésétől számított két éven át és ilyen bejegyzés hiányában a legalább tizennyolc éves korú dolgozók számára - az illetékes munkaközvetítő iroda olyan igazolásával rendelkezik, amely megállapítja, hogy legalább hat hónap óta foglalkozás nélküli helyzetben van;

b/ A jelen rendelet 9. cikke értelmében átállítás által van érintve, amennyiben ez az átállítás egyben szükségessé teszi megfelelő szakmai átképzését is;

c/ Fizikai vagy szellemi képességeinek csökkenése következtében nincs többé abban a helyzetben, hogy előző tevékenységét folytassa és nem tud olyan képességre szert tenni, hogy termelő munkahelyet foglaljon el szakmai átképzés nélkül.

Szakmai átképzés

3. cikk. - Munkanélküli dolgozó szakmai átképzése alatt a jelen rendelet első cikke szerint, minden olyan képzést érteni kell, amelyet előre felállított program szerint végeznek, amely program - többek között - meghatározza a képzés terjedelmét és idejét, abból a célból, hogy a munkanélküli dolgozók számára biztosítható legyen olyan termelő bémunkában való foglalkoztatásuk, amely akár újra képzésüket, akár foglalkozásuknak, mesterségüknek vagy munkahelyüknek megváltoztatását teszi szükségessé. Ez a változás vonatkozik korábban gyakorolt foglalkozásának természetére vagy szakképzettségének szintjére és minden olyan dolgozóra vonatkozik, bármilyen is legyen a meglévő szakképzettségük, akiket csak akkor lehet alkalmazni, ha olyan oktatáson mentek át, amely szakképzettségük átalakítását vagy fejlesztését célozza.

A jelen cikk nem érinti a rendes oktatási rendszereket, különösen a fiatalok oktatási rendszereit.

4. cikk. - Az Alap hozzájárulását a munkanélküli dolgozók szakmai átképzéséhez csak akkor lehet engedélyezni, ha a szóban forgó dolgozók a következő feltételeknek megfelelnek:

1. Nem nyerhettek alkalmaztatást korábbi foglalkozásukkal azonos természetű és egyenlő szintű foglalkozásban vagy olyan foglalkozásban, amely megfelelő rendes munkalehetőségeiknek, ha már nem folytatnak bérezett foglalkozást.

2. Átképzésük után, a Közösségen belül, új termelő bérezett foglalkozásban helyezkednek el, mégpedig olyan szakmában, mesterségben, munkahelyen, amelyre őket átképezték vagy ahhoz hasonló foglalkozásban.

3. /1/ a/ Ezt a termelő foglalkozást az átképzési tanfolyam befejezését követő tizenkét hónap folyamán legalább hat hónapon át folytatták.

b/ Mindazonáltal abban az esetben, ha az érdekelt állam bebizonyítja, hogy különleges nehézségek akadályozták, hogy ennek az államnak illetékes munkaközvetítő hivatala az átképzett dolgozónak az a/ bekezdésben jelzett

/1/ A 37/67/CEE sz. rendelet 1. cikke által módosított pont.

feltételek mellett ajánlhasson fel alkalmazását, a tizenkét hónap tizennyolc hónapra emelkedik.

c/ Abban az esetben, ha a kötelező katonai szolgálat teljesítése, ideértve behívási időszakokat is, megakadályozza, hogy az új termelő foglalkozást a tizenkét hónapon vagy a tizennyolc hónapon belül legalább hat hónapon át gyakorolni lehessen, a fenti a/ és b/ alpontokban foglaltaknak megfelelően, ezeket az időket meghosszabbítják azzal az idővel, amely alatt az átképzett dolgozó a kötelező katonai szolgálatot jelentő helyzetben volt.

5. cikk. /1/ Az Alap hozzájárulását a szakmai átképzéshez a jelen rendelet első cikkének korlátain belül a következők szerint engedélyezik:

a/ Valamely állam vagy közjogi szervezet által állami kollektív központokban, közjogi szervezetek központjaiban vagy tényleges ellenőrzésük alatt álló kollektív magánközpontokban folyó szakmai átképzési programok végrehajtásával kapcsolatban az alábbiak miatt viselt kiadások:

1. a napidíj, munkadíj, a családi segélyekre vonatkozó jog és a társadalombiztosítási jog teljes fenntartására vonatkozó költségek, valamint a munkanélküli segélyek;

2. szállásköltségek, utazási költségek és az átképzés alatt álló személyeknek átképzésük ideje alatt és átképzésükhöz szükséges mértékben nyújtott mindennemű kedvezmény;

3. a központ személyzetére fordított bérek és az erre vonatkozó szociális terhek;

4. a felszerelési tárgyak költségei;

5. egyéb anyagköltségek;

6. igazgatási költségek, helyiségek bérleti költségei, biztosítási, fenntartási, fűtési és világítási költségek;

7. az amortizációs költségek.

Az a/ alpont alatt említett költségek összegét minden esetben azoknak a tényleges kiadásoknak 135%-ban átalányszerűen állapítják meg, amelyek az 1., 2. és 3. pontokban jelezve vannak.

b/ Valamely állam vagy közjogi szervezetek által, tényleges ellenőrzésük alatt, egy vagy több magánvállalatnál folyó átképzési művelet végrehajtására:

- a fenti a/ 1. és 2. pontok alatt jelzett kiadások;

- adott esetben az átképzést végző személyzetre fordított bérek és erre vonatkozó szociális terhek, valamint egyéb kiadások, amelyek az a/ 4., 5. és 6. pontokban szerepelnek és amelyeket az állam vagy egy közjogi szervezet visel, feltéve, hogy külön ügyvitelről van szó.

c/ Az állam vagy egy közjogi szervezet által, tényleges ellenőrzésük alatt a 2. cikk c/ alpontjában jelzett dolgozók szakmai átképzési műveleteinek végrehajtására a következők miatt viselt kiadások:

Dolgozónként átalány összegben számított kiadások, a művelet időtartamára vonatkoztatva, a következő feltételeknek megfelelő szakmai átképzési rendes műveletek dolgozónkénti és választott időegységenkénti átlagköltségek: az átképzési rendes műveleteket már előzetesen végrehajtották annak az államnak területén, amely a kérelmet benyújtotta, azzal a szakképzettséggel azonos vagy egyenértékű szintű szakképzettséget akarnak biztosítani, amelyet az az átképzési művelet célzó, amelyre a kérelmet előterjesztettek, és végül az Alap részéről történő visszatérítésnek helye van.

Abban az esetben, ha a szakmai átképzés gyakorlati munkái közvetlen részvételt jelentenek a termelésben, az ebből eredő értéket a fentjelzett összköltségekből levonják.

/1/ A 47/63/CEE sz. rendelet 3. cikke által módosított cikk.

Áttelepülés

6. cikk. - Munkanélküli dolgozó áttelepülése alatt, a jelen rendelet első cikke értelmében, lakóhelyének a Közösségen belül történő megváltoztatását kell érteni, amit az tett szükségessé, hogy nem idény jellegű, új termelő bérezett foglalkozást vállaljon és amelyet az illetékes munkaközvetítő hivatal vagy hivatalok ajánlottak fel vagy hagytak jóvá. Régi és új lakóhelynek azt kell tekinteni, amit az az állam vagy azok az államok ilyenekként ismernek, amelyek az Alap hozzájárulása iránti kérelmet a jelen rendelet 17. cikkének alkalmazásaként előterjesztették.

7. cikk. - Munkanélküli dolgozók áttelepüléséhez az Alap hozzájárulása csak akkor engedélyezhető, ha a szóban forgó dolgozók megfelelnek a következő feltételeknek:

1. Addig, amíg régi lakóhelyükön laktak, nem tudtak alkalmaztatást kapni gyakorolt tevékenységükkel azonos természetű vagy azonos szintű tevékenységi területen vagy rendes munkalehetőségeinek megfelelő tevékenységben, ha már nem folytatnak bérezett foglalkozást.

2. A régi lakóhelyükről távozástól számított hat hónapon belül új lakóhelyükön bérezett, termelő foglalkozást kaptak, vagy ezen a területen a jelen rendelet 3. cikke értelmében szakmai átképző tanfolyamon vesznek részt;

3. Új lakóhelyükön egy vagy több bérezett termelő foglalkozást folytattak legalább hat hónapon át a régi lakóhelyüktől való távozást követő 12 hónapon belül, vagy az átképző tanfolyam befejezését követő 12 hónap folyamán.

8. cikk. - Az Alap hozzájárulása, a jelen rendelet első cikkében foglalt korlátok között, az áttelepülés költségeit illetően a következő költségekre vonatkozik:

1. A dolgozó és az általa eltartott személyek utazási költségeire, amennyiben ez utóbbi személyeket az az állam vagy azok az államok, amely/ek/ az Alap hozzájárulása iránti kérelmet a jelen rendelet 17. cikkének alkalmazásaként benyújtották;

2. Az ingóságok fuvarozási költségeire vagy megfelelő átalány-térítésre;

3. /1/ Olyan térítésre, amely fedezi az áttelepülésből eredő minden egyéb költséget, beleértve az esetleges különös költségeit, olyan összeg erejéig, amely egyenlő a dolgozó által új lakóhelyén az első hat havi tevékenysége során ténylegesen felvett átlagos heti bérének legfeljebb háromszorosával, amit annyszor emelnek ennek a bérnek kétszeresével, ahány személy tartozik háztartásába. Az így nyújtott térítés mindazonáltal nem haladhatja meg a ténylegesen felvett heti átlagbérek ötszörösét.

Átállítás

9. cikk. - Átállítás alatt, a jelen rendelet első cikke értelmében olyan vállalat vagy vállalat-rész gyártási programjának mindenféle, nem ideiglenes változtatását kell érteni, amely saját gyártási programmal rendelkezik, feltéve, hogy ez a változtatás ennek a programnak lényeges, döntő elemeit érinti és az a célja, hogy az új gyártmányok a régiektől a tökéletesítést vagy a kiegészítéseket nem számítva, eltérjenek.

Ezt a változtatást kísérnie kell a személyzet bér ellenében végzett tevékenységének ideiglenes felfüggesztésének vagy csökkentésének, miután már kimerítették a vállalat által nyújtott megfelelő alkalmaztatási lehetőségeket, és ennek a változtatásnak lehetővé kell tennie, hogy ennek a személyzetnek egy részét vagy az összes személyzetet újra alkalmazzzák az átállítási időszak befejezése után.

/1/ A 37/67/CEE számú rendelet 2. cikke által módosított pont.

10. cikk. - Átállítás által érintett dolgozó alatt, a jelen rendelet első cikke értelmében, minden olyan bérezett dolgozót értünk, aki ezt megelőzően olyan vállalatnál vagy vállalat-részenél állandó jellegű alkalmazásban volt, amely a 9. cikkben előírt nyújtott feltételek mellett átállítást hajtott végre, és akinek alkalmazását ideiglenesen csökkentették vagy felfüggesztették.

11. cikk. - Átállítás által érintett dolgozók keresetének azonos szinten tartása alatt, a jelen rendelet első cikke értelmében, bruttó bérének 90%-ig történő megtartását, olyan törvényes kedvezmények és ezekhez csatlakozó törvényen kívüli kedvezmények megőrzéséhez szükséges térítések megtartását kell érteni, amelyekre ezeknek a dolgozóknak egy rendes fizetési időszakra joguk van. A vállalat bérjegyzéke és fizetési lapjai segítségével kiszámított bruttó bér alatt a dolgozók terhére eső társadalombiztosítási hozzájárulások és adólevonások kötelező levonása előtti bért kell érteni, ha csak ezt a levonást nem szakították meg részben vagy teljesen az átállítás időszaka alatt.

Ez magában foglalja

1. Készpénzben járó idő, teljesítményi vagy nyereségen alapuló bért;

2. Megállapodászerű egyéni vagy kollektív prémiumokat, feltéve, hogy azok a bér közvetlen kiegészítését képezik, de kizárva minden prémiumot vagy térítést készpénzben vagy természetben, amelyeket munka által okozott helyváltoztatás vagy kollektív munkavégzés következtében keletkező kiadások fedezésére nyújtanak;

3. Természetbeni kedvezmények reprezentatív értékét, amelyeket - tényleges munka ellenértékékként nyújtva - az átállítás időszaka alatt nem tartanak fent.

Időbérben dolgozóknál a készpénzben járó bért a 15. cikkben jelzett átállítási terv bejelentését megelőző utolsó fizetési időszak órábéré szerint, és mindegyik dolgozóra a rendes munkaidő alapján számítják ki, amint az a gyakorlatban rendszerint a vállalatnál történik. Mindazonáltal ezt a számítást nem lehet hetenként 48 óránál hosszabb munkaidőre végezni, kivéve az olyan állandó jellegű törvényes vagy szabályzati kivételt, amely meghatározott szakmákra vagy munkákra magasabb munkaidőt engedélyez.

Teljesítményi bér alapján dolgozóknál az alaphér-részt ugyanezen a módon számítják ki; a teljesítményi bért az átállítási terv letételét megelőző utolsó hat hónap átlagos teljesítménye alapján értékelik.

12. cikk. - Az Alap részéről történő hozzájárulást, a jelen rendelet első cikkében foglalt korlátok között, minden olyan kiadás miatt engedélyezik, amelyek valamely vállalati átállítás által érintett dolgozók keresetének azonos szinten tartásából erednek, és pedig:

a/ azokat a dolgozókat illetően, akiknek foglalkoztatását teljesen felfüggesztették és akik semmiféle ideiglenes alkalmaztatást nem kaptak;

A bruttó összérték és az ahhoz kapcsolódó törvényes és attól független előnyök fenntartásához szükséges térítéseket, a 11. cikkben jelzett módon számítják;

b/ Azokat a dolgozókat illetően, akiknek alkalmaztatását csökkentették vagy akiket egy másik kevésbé nyereséges, kevésbé jövedelmező állásban foglalkoztatnak ideiglenes jelleggel;

az a/ alatt előírt összeg és a kapott tényleges fizetés közötti különbözetet.

Az Alapnak a fenti a/ pont alapján történő igénybevétele azzal jár, hogy az érdekelt állam meggyőződjék, vajjon az átállítás által érintett dolgozók be vannak-e jegyezve egy munkaközvetítő hivatalnál és hogy keresetük színvonalának a jelen rendelet 11. cikke értelmében történő megtartása tekintetében legalább négy héten át semmiféle szolgáltatásban nem részesültek, abban az esetben, ha a dolgozók, elegendő ok nélkül, megtagadták a nekik ajánlott megfelelő alkalmaztatás elfogadását.

13. cikk. - Abban az esetben, ha egy vállalat vagy egy vállalat részének átállítása ezzel összefüggésben szükségessé teszi a dolgozók szakmai átképzését, az Alap hozzájárulást nyújt ehhez az átképzéshez azzal a feltétellel, hogy a 15. cikkben előírányzott átállítási terv indokolja ennek célszerűségét, és hogy ezt az átképzést a jelen rendelet 3. és 4. cikkeiben foglalt rendelkezések szerint hajtják végre.

Ezt a hozzájárulást a jelen rendelet 5. cikk rendelkezéseinek megfelelően nyújtják, kizárva mindazonáltal belőle azokat a kiadásokat, amelyek a napi-díjakat, a munkadíjakat, a családi szolgáltatások és a társadalombiztosítás élvezetére vonatkozó jogok teljes fenntartását szolgáló költségeket, valamint a munkanélküli segélyeket és minden egyéb kedvezményt, amiket az átképzés alatt álló személyeknek az átképzési idő alatt nyújtanak.

14. cikk. - A jelen rendelet 10.-13. cikkeinek alkalmazásánál a vállalat vagy a vállalat részének csak olyan átállítást veszik figyelembe, a 9. cikk értelmében, amely alatt, vagy amelyet közvetlenül megelőzően a ténylegesen teljesített átlagos munkaidőt valóban legalább 10%-kal csökkentették, vagy az ott foglalkoztatott összes dolgozóhoz viszonyítva a személyzeti létszámot legalább 5%-kal csökkentették.

15. cikk. - Vállalati átállítás esetében az Alap hozzájárulása csak akkor engedélyezhető, ha:

1. az érdekelt kormány előzetesen a Bizottság elé terjeszti a vállalat által a szóban forgó átállításra és annak finanszírozására vonatkozóan összeállított tervet, és

2. a Bizottság előzetesen hozzájárulását adja ehhez a tervhez.

Hozzájárulás az átállítás által érintett dolgozók közül csak azokra engedélyezhető, akiket a vállalat legalább hat hónapon át újból alkalmaz.

II. AZ ALAP HOZZÁJÁRULÁSÁNAK NYUJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁS

Általános rendelkezések

16. cikk. - Mindegyik tagállam legkésőbb minden év július 1-én indokolt becslést nyújt be az Alaphoz azoknak a kérelmeknek megközelítő összegéről, amelyeket a következő gazdasági év során a Bizottság elé fog terjeszteni.

17. cikk. - Az Alap hozzájárulására irányuló minden kérelmet egy vagy több tagállam terjeszt a Bizottság elé és abban hivatkozni kell azokra a kiadásokra, amelyeket a tagállamok vagy közjogi szervezetek 1958. január 1-től kezdődően viselnek.

18. cikk. - Közjogi szervezet alatt, a jelen rendelet első cikke értelmében, a decentralizált közigazgatási közösségeken kívül, minden olyan szervezetet kell érteni, amelyet a belföldi jogszabályok alapján mint közjogi szervezetet hoznak létre vagy ilyennek ismernek el, és amelynek jogi személyisége van és önálló pénzügyi ügyvitellel rendelkezik, továbbá az állam vagy decentralizált közigazgatási közösség ellenőrzése alatt áll, feltéve, hogy ennek a szervezetnek céljai között szerepelnek az Alap hatáskörébe tartozó tevékenységek.

A Bizottság állítja össze és tartja naprakész állapotban a jelen rendeletben jelzett közjogi szervezetek jegyzékét, miután megszerezte a 27. cikkben jelzett Európai Szociális Alap Bizottságának véleményét.

Ebbe a jegyzékbe nem vehetők fel kizárólag ipari és kereskedelmi jellegű, közjogi szervezet formájában alakult, vállalatok vagy szolgáltatások.

Ezt a jegyzéket és annak minden változtatását kihirdetik a Journal'officiel des Communautés européennes-ben.

**A szakmai átképzésre és áttelepülésre vonatkozó
kérelmek benyújtása**

19. cikk. - A tagállamoknak az Alap hozzájárulására vonatkozó kérelmeit a Bizottsághoz kell benyújtani:

a/ /1/ A szakmai átképzésnél annak a naptári félévnek végét követő tizennyolc hónapon belül, amikor az átképzési időszak befejeződött. Mindazonáltal ez a tizennyolc hónap határidő huszonnégy hónapra emelkedik azokban az esetekben, amikor a jelen rendelet 4. cikk 3. pont b/ alpontja kerül alkalmazásra.

Abban az esetben, ha a 4. cikk 3. bekezdés c/ alpontja kerül alkalmazásra, a fentiekben jelzett határidők azzal az idővel meghosszabbodnak, amely alatt az átképzett dolgozót a kötelező katonai szolgálat helyzetében tartják.

b/ /2/ Áttelepülésnél annak a naptári félévnek végét követő huszonnégy hónapon belül, amikor a dolgozó régi lakóhelyéről elköltöztetése megtörtént, vagy amelynek során befejeződött az új lakóhelyen tartott átképzési tanfolyam.

A fenti határidők letelte után benyújtott kérelmeket nem veszik figyelembe.

20. cikk. - /3/ Minden olyan kérelemből, amely az Alapnak, elvégzett szakmai átképzési művelettel kapcsolatos hozzájárulására vonatkozik, ki kell tűnnie, hogy a bemutatott költségek megfelelnek a jelen rendelet rendelkezéseinek.

A kérelmeket általában a Bizottság által szerkesztett minták és űrlapok felhasználásával kell benyújtani és azoknak, minden esetben tartalmazniuk kell a következő adatokat:

a/ a művelet eredete, természete és célja;

b/ a művelet programjának jellegzetességeire vonatkozó minden hasznos adat, különösen terjedelme és tartalma, időtartama, a munkaidők, a célzott szakképzettségi szint, a vizsgák, az átképzendő személyek számszerű nagyságrendje és az alkalmaztatási feltételek;

c/ minden olyan adat, amely annak megállapítására vonatkozik, hogy a kérelmet a 2. cikk értelmében vett munkanélküli dolgozókra vonatkozóan nyújtották be;

d/ a művelet által érintett dolgozók összes száma és azoknak az átképzett dolgozóknak a száma, akiket, a 4. cikk feltételei mellett, ténylegesen alkalmaztak termelő bérézett munkára hat hónapon át;

e/ a globális kiadások külön-külön a következő kategóriák mindegyikére vonatkoztatva:

1. napidíjak, munkadíjak, a családi szolgáltatásokra és a társadalombiztosításra vonatkozó jogok teljes fenntartására irányuló költségek és a munkanélküli segélyek;

2. szállásköltségek, utazási költségek és az átképzés alatt álló személyeknek az átképzés ideje alatt és az átképzéshez szükséges mértékben nyújtott mindenféle kedvezmény;

3. az 5. cikkben jelzett személyzet bére és a bért terhelő szociális költségek.

/1/ A 37/67/CEE számú rendelet 3. cikke által módosított bekezdés.

/2/ A 47/63/CEE számú rendelet 4. cikke által módosított bekezdés.

/3/ A 47/63/CEE számú rendelet 5. cikke által módosított cikk.

Ezenkívül, azonban csak egy vagy több vállalatnál végzett szakmai átképzési műveletekre vonatkozóan:

4. Felszerelések és eszközök költségei;

5. Anyagköltségek;

6. Igazgatási költségek, helyiségek bérleti, biztosítási, fenntartási, fűtési és világítási költségei;

Mindazonáltal az 5. cikk c/ pontjában jelzett műveleteknél csak azokat az adatokat kell közölni, amelyekből megállapítható, hogy milyen közútsági átképzési műveletek szolgálhatnak hivatkozási alapul a költségek kiszámításához;

f/ A szakmai átképzéssel kapcsolatban végzett gyakorlati munka értéke, amely a termelésben való közvetlen részvételt jelenti.

Olyan átképzett dolgozóknál, akiket, a 4. cikkben előírt feltételek mellett, ténylegesen foglalkoztattak hat hónapon át termelő bér munkában, a kérelemhez kell csatolni vagy utólag közölni kell, központonként vagy tanfolyamként az engedélyezett költségek globális összegére vonatkozó adatokat, valamint a névjegyzékben adott időpontban szereplő dolgozók azonosításához szükséges lényeges elemeket.

21. cikk./1/ - Áttelepítési térítéshez nyújtandó hozzájárulásra vonatkozó kérelmet, általában a Bizottság által szerkesztett minták és formulák felhasználásával kell benyújtani, amelyekből ki kell tűnni, hogy az előterjesztett kiadások megfelelnek a jelen rendelet rendelkezéseinek.

Ebből a célból a kérelemnek minden esetben tartalmaznia kell a következő adatokat:

a/ minden adatot, amelyből megállapítható, hogy a kérelem olyan dolgozókra vonatkozik, akik a 2. cikk értelmében munkanélküliek;

b/ minden adatot, amelyből megállapítható, a helyváltoztatás realitása és a dolgozó átköltözködésének szükségessége, különösen a régi és új lakóhelyet, a dolgozó távozásának és újra letelepedésének időpontját, az illetékes munkaközvetítő hivatal vagy hivatalok által felkinált vagy jóváhagyott új alkalmaztatás megnevezését és azt az időpontot, amikor a munkát ténylegesen megkezdtek;

c/ minden adatot, amely alkalmas annak kimutatására, hogy a dolgozók, akik átköltöztek, a 7. cikk feltételei között, hat hónapon át termelő bér munkában voltak foglalkoztatva; ezeknek a dolgozóknak névjegyzékét, azokkal a kiadásokkal együtt, amelyek mindegyikükre külön-külön, vagy a dolgozók mindegyik homogén csoportjára vonatkoznak, csatolni kell vagy utólag közölni kell;

d/ a 8. cikkben felsorolt költségek részletezését;

e/ ezenkívül a 8. cikk 3. pontjában jelzett esetekre vonatkozóan:

A dolgozó által új lakóhelyén az első hat hónapon át folytatott tevékenységéért ténylegesen felvett átlagos hetibért;

A kérelemben jelzett dolgozó eltartási kötelezettsége alá tartozó személyek számát.

Vállalati átállításra vonatkozó kérelmek benyújtása

22. cikk. - A tagállamok a Bizottság előzetes jóváhagyása iránti kérelem tartoznak a Bizottság elé terjeszteni minden olyan átállítási tervhez, amelyre vonatkozóan az Alap hozzájárulását tervezik igénybe venni. Ennek a kérelemnek, az érdekelt kormány indokolt véleményén kívül tartalmaznia kell minden adatot, amely lehetővé teszi, hogy a tervezett átállítási tervről ítéletet mondjanak, de legalább a következő adatokat:

/1/ A 47/63/CEE számú rendelet 6. cikke által módosított cikk.

Az átállítás szükségessége, célja, terjedelme és finanszírozása;
Az átállítási műveletre előírányzott időtartam és a végrehajtásának ütemezése;

Azoknak a dolgozóknak a száma, akiket a vállalat által tett intézkedések következtében az alkalmazásukban megtartanak;

Azoknak a dolgozóknak a száma, akiknek alkalmazását ideiglenesen csökkentik vagy felfüggesztik részben vagy teljesen, és az előírányzott új foglalkoztatásuk leírása; a csökkentés és az újra alkalmazás lépcsőzetessége;

Az érintett dolgozók keresetének, a 11. cikk rendelkezései szerint, azonos szinten tartásából származó pénzügyi kihatások;

Az esetleges szakmai átképzési program célszerűségének indokolása és az érdekelt dolgozók száma;

A szakmai átképzés ilyen programjának végrehajtásából eredő pénzügyi kihatások.

23. cikk. - Végrehajtott vállalati átállítással kapcsolatban az Alap hozzájárulására vonatkozó kérelmeket a tagállamok legkésőbb 12 hónappal a jóváhagyott átállítási művelet befejezését követően tartoznak a Bizottsághoz benyújtani. Ezt a határidőt meghaladóan benyújtott kérelmeket nem veszik figyelembe.

Minden kérelemből ki kell tűnnie annak, hogy az előterjesztett költségek megfelelnek a jelen rendelet előírásainak. Ezek a kérelmek, ebből a célból, a következő adatokat kell hogy tartalmazzák:

Minden adatot, amely jelzi, hogy az átállítást a Bizottság által jóváhagyott tervvel megegyezően hajtottak végre;

Minden adatot, amely jelzi, hogy a kedvezményezett dolgozókat a vállalat teljes mértékben foglalkoztatja legalább hat hónap óta;

A következőkre vonatkozó részletes kiadások megjelölését:

1. A bruttó bér és a törvényes és törvényen kívüli előnyök megőrzéséhez szükséges térítések fenntartására vonatkozó kiadások;

2. Esetleg, a dolgozók szakmai átképzésének esetében:

az 5. cikkben jelzett személyzetre fordított bérek és ezek szociális terhei, az átképzett dolgozók szállás- és utazási költségei;

Felszerelési eszközökre, anyagra vonatkozó költségek, igazgatási költségek, helyiségek bérlete, biztosítási, fenntartási, fűtési és világítási költségek.

A kérelmek megvizsgálása és esetleges vizsgálatok

24. cikk. - A tagállamok minden együttműködést megadnak a Bizottságnak ahhoz, hogy az általa hasznosnak ítélt, az Alap hozzájárulására vonatkozó kérelemben foglalt adatok megalapozottságának ellenőrzéséhez szükséges minden kiegészítő információt összegyűjthessen. Adott esetben megkönnyítik a szervezetekkel vagy érdekelt vállalatokkal való érintkezést.

25. cikk. - A Bizottság megvizsgálja, hogy a kérelmek megfelelnek-e a jelen rendelet előírásainak. Ebben a vizsgálatban segítségére van az Alap Bizottsága a 28-30. cikkeken foglalt feltételek között.

Pénzügyi műveletek

26. cikk. - A szerződés 207. cikkében előírányzott pénzügyi rendelet határozza meg a pénzügyi műveletek módzatait és az eljárásokat, valamint az Alap kiadásainak fedezetét szolgáló és a tagállamok részéről járó hozzájárulás rendelkezésre bocsátásának módzatait és eljárását. Ez a rendelet

szabályozza a számadások teljesítésének és ellenőrzésének módzatait, valamint az utalványozó és a könyvelő felelősségének ellenőrzését.

III. AZ EURÓPAI SZOCIÁLIS ALAP BIZOTTSÁGA

27. cikk. - A Bizottságot feladatainak teljesítésében az Alap Bizottsága segíti, amely a kormányok, a dolgozók és a munkaadók szakszervezeteinek képviselőiből tevődik össze; szabályait a Tanács állapítja meg.

28. cikk. - Az Alap Bizottsággal minden olyan kérdésben tanácskoznak, amely az Alap igazgatására vonatkozóan általános vagy elvi jelentőségű. Ebből a célból az Alap megkap minden okmányt és szükséges információt.

Ugyanezekre a kérdésekre vonatkozóan az Alap Bizottsága saját kezdeményezéséből is közölheti véleményét a Bizottsággal, a szabályzatában meghatározott módzatok szerint.

Ezenkívül az Alap Bizottságát rendszeresen tájékoztatják az Alap tevékenységéről valamint a Bizottság általános politikai szempontjairól ezt a tevékenységet illető gazdasági és szociális kérdésekben.

29. cikk. - Az Alap Bizottságának előzetes véleményét kötelezően ki kell kérni az alábbi kérdésekben:

1. Az Alap évi előzetes költségvetési tervezete;
2. A közjogi szervezetek jegyzéke és annak naprakész állapotban tartása;
3. Az Alap hozzájárulására vonatkozó kérelmek vagy valamely vállalati átalítási tervnek a Bizottság által történő jóváhagyására vonatkozó kérelem;
4. Azok a problémák, amiket az Alap közreműködése egy közös szakképzési politika megvalósításában felvet;
5. A jelen rendelet alkalmazásához szükséges végrehajtási intézkedések;
6. A jelen rendelet felülvizsgálatának célszerűsége és az esetleges felülvizsgálati javaslatok;
7. Az Alap feladatainak esetleges módosítása az átmeneti időszak letelte után.

30. cikk. - Az Alap Bizottsága általános jellegű véleményt nyilváníthat az Alap hozzájárulására vonatkozó kérelmekről vagy kérelmek kategóriáiról, amelyeknek eléje terjesztését nem tartja többé szükségesnek annak érdekében, oly módon, hogy részéről az ismételt véleményezés elkerülhető legyen.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk. - A Bizottság megbízást kap arra, hogy a jelen rendelet előírásából eredő végrehajtási intézkedéseket meghozza.

32. cikk. - A Bizottság, a jelen rendelet hatálybalépését követő két éven belül megvizsgálja a rendelet felülvizsgálatának célszerűségét. Ezen határidőn belül a Tanács elé terjeszti, esetleg javaslat alakjában, ennek a vizsgálatnak az eredményét.

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

33. cikk. - A 19. cikkben jelzett hat hónapos határidő, a jelen rendelet hatálybalépését követő hatodik hónapig meghosszabbodik, abban az esetben, ha az átképzési tanfolyam végét követő hathónapi határidő vagy a régi tartózkodási helyről eltávozást követő hat hónapos határidő még ennek a hatálybalépésnek ideje előtt letelik, amennyiben az átképzési tanfolyam vagy az áttelepülés 1958. január 1. után következett be.

Ez a rendelet minden részletében kötelező és valamennyi tagállamban közzétételül alkalmazandó.

Kelt Brüsszelben, 1960. augusztus 20-án.

A Tanács nevében
az elnök
J.M.A.H. Luns

/J.O.C.E. 1960. augusztus 31., 56 sz. 1189. o./

4. PÉNZÜGYI RENDELET

az EGK költségvetésének felállításáról és végrehajtásáról és az utalványozói és számviteli felelősségről /1960. november 15./

1., 5., 6., 9., 15., 18. cikkek.

Függelék, Külön cím, az Európai Szociális Alap által nyújtott segélyek.

/J.O.C.E. 1960. december 29-i 83. sz. 1939/60.o./

5. PÉNZÜGYI RENDELET

a tagállamok által nyújtott hozzájárulásoknak a Bizottság rendelkezésére bocsátása módjaira és eljárására vonatkozóan, és azokról a műszaki feltételekről, amelyek között az Európai Szociális Alappal kapcsolatos pénzügyi műveleteket végzik /1960. április 1./

1., 3., 4. fejezet.

/J.O.C.E. 1961. március 30-i 22. sz./

6. A TANÁCS 36/63/CEE SZÁMÚ RENDELETE

a határ menti dolgozók társadalombiztosításáról /1963. április 2./

/J.O.C.E. 1963. április 20-i 62. sz. 1314/63. o./

7. A BIZOTTSÁG 113/63/CEE SZÁMÚ RENDELETE

az Európai Szociális Alap által nyújtandó hozzájárulásokra vonatkozó kérelmek megvizsgálásának és ellenőrzésének módjairól /1963. október 14./

/J.O.C.E. 1963. október 24-i 153. sz. 2563/63. o./

8. A TANÁCS 3/64/CEE SZÁMÚ RENDELETE

a Tanács 36/63 sz., a határ menti dolgozók társadalombiztosításáról szóló rendeletéhez tartozó mellékletek felállításáról /1963. december 18./

/J.O.C.E. 1964. január 17-i 5. sz. 50/64. o./

9. A BIZOTTSÁG 12/64/CEE SZÁMÚ RENDELETE

a nyilvánvaló foglalkozás nélküli helyzetet meghatározó feltételekről, az Európai Szociális Alapról szóló 9. sz. Tanácsi rendelet 2. cikk 3.a/ alpontja értelmében /1964. február 18./

/J.O.C.E. 1964. február 22-i 32. sz. 537. o./

10. A BIZOTTSÁG 1966. május 5-i 94/66/CEE SZÁMÚ RENDELETE

Franciaország és a többi határos tagállam közös határának egyik és másik oldalán meghatározott közös határdővezetek jegyzékét meghatározó 7/64/CEE sz. rendelet módosításáról.

/J.O.C.E. 1966. július 16-i 129. sz. 2369/66. o./

11. A TANÁCS 1612/68 SZÁMÚ /CEE/ RENDELETE
a dolgozók szabad mozgásáról a Közösségen belül /1968. október 15./

Az Európai Gazdasági Közösség Tanácsa

Tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 49. cikkére;

Tekintettel a Bizottság javaslatára;

Tekintettel a Közgyűlés véleményére /1/;

Tekintettel a Szociális és Gazdasági Bizottság véleményére /2/;

Tekintve, hogy a dolgozók szabad mozgását a Közösségen belül legkésőbb az átmeneti időszak lejártáig biztosítani kell; hogy ennek a célnak megvalósítása szükségessé teszi, hogy a tagállamok dolgozói között, eltöröljenek minden olyan megkülönböztetést, ami az állampolgárságon alapul, az alkalmaztatást, az illetményeket és egyéb munkafeltételeket illetően, valamint ezeknek a dolgozóknak arra vonatkozó jogait illetően, hogy a Közösségen belül szabadon mozognak bérezett foglalkozás folytatása céljából, fenntartva mindazonáltal a közrend, a közbiztonság és a közegészségügy által indokolt korlátozásokat;

Tekintve, hogy különösen a vámunió létrehozásának meggyorsulása következtében, és abból a célból, hogy ezzel egyidejűleg biztosítható legyen a Közösség lényeges alapjainak realizálása, olyan rendelkezéseket kell hozni, amelyek lehetővé teszik a szerződés 48. és 49. cikkeiben meghatározott célok elérését a szabad mozgás területén, és tökéletesíteni kell azokat az intézkedéseket, amiket a dolgozók Közösségen belüli szabadmozgását biztosító első intézkedésekről szóló 15. sz. rendelet keretében /3/ és a Tanács 38/64/CEE sz. 1964. március 25-i, a dolgozók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló rendelete /4/ keretében fokozatosan hoztak;

Tekintve, hogy a szabad mozgás a dolgozók és családtagjaik számára alapvető jog; hogy a munkaerő szabad mozgása a Közösségben a dolgozó számára egyike azoknak az eszközöknek, amelyek biztosítják számára élet- és munkafeltételeinek javítása lehetőségeit és társadalmi haladásának lehetőségeit, egyben hozzájárul a tagállamok gazdasági szükségleteinek kielégítéséhez is; hogy meg kell erősíteni a tagállamok minden dolgozójának azt a jogát hogy a Közösségen belül a választásuk szerinti tevékenységet folytassák;

Tekintve, hogy ezt a jogot el kell ismerni minden megkülönböztetés nélkül az állandó, az ideiglenes, a határ menti dolgozókra nézve egyaránt, valamint azokra is, akik tevékenységüket szolgáltatások nyújtása alkalmával gyakorolják;

Tekintve, hogy a szabad mozgás joga megköveteli, avégett, hogy a szabadság és méltóság tárgyilagossági feltételei között lehessen azt gyakorolni, hogy mindenki számára, ténylegesen és jogilag egyaránt, biztosítva legyen az egyenlő elbánás, mindazzal kapcsolatban, ami valamilyen bér munka jellegű tevékenységre, lakáshoz hozzájutásra, vonatkozik, és hogy ki legyen kizárva minden olyan akadály, amely gátolja a dolgozók mozgását, különösen ami azt a jogot illeti, hogy a dolgozót családja követhesse és ennek a családnak a beilleszkedése a fogadó ország környezetében biztosítva legyen;

Figyelemmel arra, hogy a Közösség dolgozói közötti teljes meg nem különböztetés elve maga után vonja azt, hogy a tagállamok minden állampolgára részére a foglalkoztatás terén ugyanazt az elsőbbséget kell elismerni, amelyet a hazai dolgozók élveznek;

/1/ J.O.C.E. 1967. november 6-i 268. szám, 9. o.

/2/ J.O.C.E. 1967. december 7-i 298. szám 10. o.

/3/ J.O.C.E. 1961. augusztus 26-i 57. szám 1073/61. o.

/4/ J.O.C.E. 1964. április 17-i 62. szám 965/64. o.

Figyelemmel arra, hogy erősíteni kell az érintkezés-felvétel és a beszámítás mechanizmusát, különösen a munkaközvetítéssel foglalkozó központi hivatalok közötti közvetlen együttműködés, valamint a regionális hivatalok közötti közvetlen együttműködés fejlesztése révén, ugyyszintén az információs tevékenység intenzívebbé tétele és koordinálása által a munkaerőpiac nagyobb áttekinthetőségének általános módon történő biztosítása céljából; hogy az áttelepülési szándékozó dolgozók is állandóan tájékoztatva legyenek rendszeresen az élet- és munkafeltételekről; hogy egyébként intézkedéseket kell előírni arra az esetre, ha valamely tagállam munkaerőpiacán olyan zavarok keletkeztek vagy keletkezőben vannak, amelyek súlyos veszélyekkel járhatnak az életszínvonalra és a foglalkoztatás színvonalára valamely területen vagy valamely iparban; hogy ebből a célból elsősorban alkalmazandó eszközök az olyan információs akció, amely arra irányul, hogy a dolgozókat elterítse attól a szándékuktól, hogy ilyen terület vagy ilyen ipar felé elinduljanak, de, hogy adott esetben ennek az akciónak eredményeit fokozni lehet a fentemlített mechanizmus ideiglenes felfüggesztésével, amire vonatkozó döntést a Közösség szintjén kell hozni;

Figyelemmel arra, hogy a dolgozók szabad mozgása, a foglalkoztatás és a szakképzés között szoros kapcsolatok vannak, amennyiben ez utóbbi teszi lehetővé a dolgozókat arra, hogy a Közösség egyéb területein jelentkező konkrét munkahely-kinálatra válaszolhassanak; hogy az ilyen kapcsolatok arra késztessenek, hogy az ezzel kapcsolatos kérdéseket többé ne elszigetelten, hanem összefüggéseikben tanulmányozzák, figyelembe véve a regionális szinten jelentkező foglalkoztatási problémákat is, és hogy ennél fogva szükséges, hogy a tagállamok erőfeszítéseiket foglalkoztatási politikájuk közösségi koordinálásának megvalósítása felé irányítsák;

Figyelembe véve, hogy a Tanács 1968. október 15-i határozatával a szerződés 48. és 49. cikkeinek alkalmazását, valamint ezek alkalmazására vonatkozó rendelkezések érvényét a francia tengerentúli megyékre is kiterjesztette,

A következő rendeletet adta ki:

ELSŐ RÉSZ

DOLGOZÓK ALKALMAZÁSÁRÓL ÉS CSALÁDJÁRÓL

I. Cím

Alkalmaztatás

Első cikk. - 1. Bármely tagállam minden állampolgárának, bárhol is legyen az állandó lakóhelye, joga van egy másik tagállam területén bér munkát vállalni, ennek az országnak a dolgozók alkalmazását szabályozó, törvényi, rendeleti és igazgatási előírásainak megfelelően.

2. Élvezi különösen a másik tagállam területén ugyanazt az elsőbbséget, amelyet ennek az államnak állampolgárai a munkavállalás terén élveznek.

2. cikk. - Valamely tagállam minden állampolgára és minden munkaadó, aki valamely tagállam területén tevékenységet folytat, kicserélheti munkakinálatait és munkakeresleteit, munkaszerződést köthet és azt teljesítheti a hatályban lévő törvényi, rendeleti és igazgatási előírásoknak megfelelően, anélkül, hogy ebből diszkrimináció származhatsa.

3. cikk. - 1. A jelen rendelet keretében nem alkalmazhatók azok a törvényi, rendeleti vagy igazgatási előírások, vagy valamely tagállam igazgatási gyakorlata;

- amelyek a hazai állampolgárookra nem vonatkozó feltételeknek vetik alá, vagy korlátozzák a külföldiek munkakeresletét, és munkakinálatait, a munkavállalásukat és a foglalkoztatás gyakorlását;

- vagy amelyek, bár az állampolgárságra tekintet nélkül alkalmazandók,

de céljuk kizárólag vagy főként az, hogy más tagállamok állampolgárait kizárják a felajánlott alkalmaztatásokból.

Ez a rendelkezés nem vonatkozik a nyelvismeretre vonatkozó feltételekre, amelyeket a betöltendő állás természetéből kifolyóan megkövetelnek.

2. Az 1. pont első bekezdésében említett rendelkezések és gyakorlat közé tartoznak különösen azok, amelyek valamely tagállamban:

a/ kötelezővé teszik a külföldiek részére a speciális munkaerőtoborzási eljárások igénybevételét;

b/ amelyek korlátozzák vagy a szóban forgó állam területén tevékenységet folytató munkaadókra érvényes feltételektől eltérő feltételekhez kötik a munkakinálatot saját útján vagy bármilyen más uton;

c/ a munkavállalást az elhelyező hivatalokban történő bejegyzéshez kötik, vagy meggátolják a dolgozók névszerinti toborzását, ha olyan személyekről van szó, akik nem ennek az országnak a területén laknak.

4. cikk. - 1. A tagállam olyan törvényi, rendeleti és igazgatási előírásai, amelyek számban vagy százalékban vállalatonként vagy tevékenységi áganként, vagy regionális területenként, vagy országos szinten korlátozzák külföldiek alkalmazását, nem alkalmazandók a másik tagállam állampolgáira.

2. Ha valamely tagállamban vállalatoknak nyújtott bármilyen előny hazai dolgozók valamilyen minimális számban történő alkalmazásához van kötve, a másik tagállam állampolgárait úgy kell tekinteni, mint hazai dolgozókat, érintetlenül hagyva mindazonáltal a Tanács 1963. október 15-én kelt irányelvének rendelkezéseit /5/.

5. cikk. - Valamely tagállam állampolgára, aki egy másik tagállam területén keres alkalmazást, ugyanabban a támogatásban részesül, mint amit ennek az államnak munkaközvetítő hivatalai saját állampolgárainak az álláske-resés tekintetében nyújtanak.

6. cikk. - 1. Valamely tagállam állampolgárának alkalmazása és toborzása egy másik tagállam területén, nem függhet olyan orvosi, szakmai vagy egyéb kritériumoktól, amelyek állampolgárságra tekintettel diszkriminatív jellegűek azokhoz a kritériumokhoz viszonyítva, amelyek a másik állam hasonló tevékenységet folytatni kívánó állampolgáira érvényesek.

2. Mindazonáltal az a személy, aki más tagállam, mint amelynek állampolgára munkaadójától származó névreszóló álláskinálat birtokában van, szakmai vizsgának vethető alá, ha a munkaadó, ajánlatának megtételekor kifejezetten kérte ezt.

II. Cím

A foglalkozás gyakorlása és az egyenlő elbánás

7. cikk. - 1. Valamely tagállamhoz tartozó dolgozó, egy másik tagállam területén az állampolgársága következtében nem részesülhet eltérő bánásban, mint a hazai dolgozók, bármilyen alkalmaztatási és munkafeltétel terén, különösen az illetmények, az elbocsátás és újraalkalmazás tekintetében, ha munkanélkülivé vált.

2. Ugyanazokat a szociális és adózási előnyöket élvezi, mint a hazai dolgozó.

3. Hasonlóképpen a hazai dolgozókkal azonos címen és azonos feltételekkel élvezik a szakiskolák és az átképző és továbbképző intézmények által nyújtott oktatási szolgáltatásokat.

4. A kollektív vagy egyéni munkaszerződések vagy más kollektív szabályozások, amelyek a munkavállalásra, alkalmazásra, bérezésre vagy egyéb munka-

/5/ J.O.C.E. 1963. november 2-1 159. sz. 2661/63. o.

feltételeire és az elbocsátási feltételre vonatkozóknak, a törvény erejéből folyóan semmiek, amennyiben más tagállamokhoz tartozó dolgozókkal szemben diszkriminatív feltételeket írnak elő vagy ilyeneket engedélyeznek.

8. cikk. - 1. Valamely tagállamhoz tartozó dolgozó, aki egy másik tagállam területén van foglalkoztatva, a szakszervezetekhez való tartozás tekintetében és a szakszervezeti jogok gyakorlása tekintetében, beleértve a szavazati jogot, egyenlő elbánásban részesül; kizárható közjogi szervezet ügyletében való részvételtől és közjogi funkció gyakorlásától. Ezenkívül élvezi a vállalatnál működő munkásképviselői szervekkel kapcsolatos passzív választó jogot.

Ezek a rendelkezések nem érintik azokat a törvényeket és szabályozásokat, amelyek egyes tagállamokban a más tagállamokból származó dolgozóknak szélesebb jogokat biztosítanak.

2. A jelen rendeletnek ezt a cikkét a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, amelyet legkésőbb két évi határidőn belül kell előterjeszteni, újból megvizsgálja.

9. cikk. - 1. Valamely tagállamból származó dolgozót, aki egy másik tagállam területén van foglalkoztatva mindazok a jogok és előnyök megilletik a lakásszerzés tekintetében, amelyek a hazai dolgozókra érvényesek, ideértve annak a lakásnak tulajdonba vételét, amelyre szüksége van.

2. Ez a dolgozó ugyanazon a címen, mint a hazai dolgozó, azon a regionális területen, ahol alkalmazva van, feliratkozhat a lakásigénylők jegyzékébe abban a helységben ahol ilyen jegyzéket vezetnek, és élvezi az ebből eredő előnyöket és sorrendiséget.

Származási országában visszamaradó családja, ebből a célból, úgy tekintendő, mintha az említett regionális területen lakna, amennyiben a hazai dolgozók hasonló vélelemben részesülnek.

10. cikk. - 1. Valamely tagállamból származó dolgozóval együtt a következő személyek jogosultak állampolgárságukra tekintet nélkül egy másik tagállam területén letelepedni:

a/ házastársuk és legfeljebb 21 éves koru leszármazottaik, vagy olyan leszármazottak, akiket eltartani kötelesek;

b/ a dolgozónak és házastársának felmenő rokonai, ha őket eltartani kötelesek.

2. A tagállamok minden olyan családtagnak az elfogadását támogatják, aki nem élvezi az 1. pont rendelkezéseit, ha - a származási országban, a fentemlített dolgozó háztartásában él, vagy az ő eltartási kötelezettsége alá esik.

3. Az 1. és 2. pont alkalmazásához a dolgozónak lakással kell rendelkeznie családja részére, amelyet azon a területen élő hazai dolgozók számára rendes lakásnak kell tekinteni, ahol alkalmazva van, anélkül, hogy ez a rendelkezés diszkriminációt váltana ki a hazai dolgozók és más tagállamból származó dolgozók között.

11. cikk. - Valamely tagállamból származó személy házastársa és legfeljebb 21 éves gyermekei, vagy akiket eltartani köteles, ha valamely tagállam területén bér munka jellegű vagy nem bér munka jellegű tevékenységet folytat, jogosultak ugyanennek az országnak egész területén bármilyen bér munka jellegű tevékenységet folytatni, még akkor is, ha nem valamely tagállam állampolgárai.

12. cikk. - Valamely tagállamból származó olyan dolgozók gyermekei, akik egy másik tagállam területén vannak vagy voltak alkalmazva, ugyanolyan feltételek mellett vehetnek részt az általános, a tanonc és a szakmai oktatáson, mint ennek az államnak az állampolgárai, ha ezek a gyermekek ezen a területen laknak.

A tagállamok elősegítik azokat a kezdeményezéseket, amelyek lehetővé teszik, hogy ezek a gyermekek az előbb említett tanfolyamokat a legkedvezőbb feltételek között végezhessék.

MÁSODIK RÉSZ

A MUNKAERŐKINÁLATOK ÉS MUNKAERŐKERESLETEK ÖSSZEKAPCSOLÁSÁRÓL ÉS KIEGYENLÍTÉSÉRŐL

I. Cím

A tagállamok közötti és a Bizottsággal folytatott együttműködésről

13. cikk. - 1. A tagállamok és a Bizottság a foglalkoztatás és a munkanélküliség terén minden szükségesnek ítélt tanulmányt - a dolgozók Közösségen belüli szabad mozgásának megvalósítása keretében - együttműködve kezdeményeznek és végeznek.

A tagállamok központi munkaerő-hivatalai szorosan együttműködnek egymás között és a Bizottsággal, abból a célból, hogy közös akciót folytassanak a Közösségen belüli munkaerőkínálatok és munkaerőkeresletek kiegyenlítése területén és a dolgozóknak, ebből kifolyóan sorra kerülő elhelyezése terén.

2. Ebből a célból a tagállamok kijelölik azokat a speciális hivatalokat, amelyek a fentemlített területen végzett munkák szervezésével vannak megbízva, és amelyek egymás között és a Bizottsággal együtt fognak dolgozni.

A tagállamok értesítik a Bizottságot minden változásról, ami ezeknek a hivataloknak kijelölésében bekövetkezett, és a Bizottság, tájékoztatásként közzéteszi ezt a Journal Officiel des Communautés européennes c. hivatalos lapban.

14. cikk. - 1. A tagállamok tájékoztatást adnak a Bizottságnak azokról a problémákról és adatokról, amelyek a dolgozók foglalkoztatására és szabad mozgására vonatkoznak, valamint tájékoztatják a Bizottságot a foglalkoztatás helyzetéről és alakulásáról régiókként és tevékenységi áganként.

2. A Bizottság a technikai bizottsággal együttműködve állapítja meg az 1. pontban jelzett információk összeállításának módját és azok közlésének időszakait. Saját munkaerőpiacuk helyzetének megítéléséhez a tagállamok azokat az egységes kritériumokat használják, amelyeket a technikai bizottság által a 33. cikk d/ alpontjának alkalmazásaként végzett munkálatok eredményének megfelelően és a tanácsadó bizottság véleményezése után, a Bizottság állapít meg.

3. A Bizottság által a technikai bizottsággal egyetértésben megállapított módzatoknak megfelelően mindegyik tagállam specializált hivatala a többi tagállam specializált hivatalait és az Európai Koordinációs Irodát tájékoztatja az élet- és munkafeltételekről, valamint a foglalkoztatási piacról, oly módon, hogy ez kellő orientációt adjon a többi tagállam dolgozói számára. Ezeket az információkat rendszeresen naprakész állapotban kell tartani.

Más tagállamok specializált hivatalai széles körben közzé teszik ezeket az információkat, különösen oly módon, hogy szétosztják a megfelelő munkaerő hivatalok között, és felhasználják minden olyan eszközt, amely alkalmasnak látszik az érdekelt dolgozók tájékoztatására.

II. Cím

A kiegyenlítési mechanizmusról

15. cikk. - 1. Mindegyik tagállam specializált hivatala havonta legalább egyszer szakmánként és régióként összeállítást küld a többi tagállam specializált hivatalaihoz és az Európai Koordinációs Irodához.

a/ azokról a munkahely-kinálatokról, amelyeknek nem elégítettek ki, vagy amelyek nem lesznek kielégíthetők a hazai munkapiachoz tartozó munkaerővel;

b/ olyan munkaerőkeresletekről, amelyek késznek nyilatkoztak más országban is elfoglalni állást.

Mínd egyik tagállam specializált hivatala megküldi ezeket az információkat saját megfelelő munkaeő irodáinak és szervezeteknek.

2. Az 1. pontban jelzett kimutatásokat az Európai Koordinációs Iroda által a technikai bizottsággal együttműködve - a jelen rendelet hatálybalépését követő - tízennyolc hónapon belül felállított egységes rendszer szerint osztják szét.

16. cikk. - 1. Valamely tagállam munkaerő hivatalaihoz küldött minden munkahelykinálatot, amely a hazai foglalkozási piacon nem elégítendő ki, és közösségi kiegyenlítés tárgya, amelyet, a 15. cikkben jelzett kimutatások alapján végeznek el, megküldik azon tagállamok munkaerő hivatalaihoz, amely jelezte, hogy ugyanabban a szakmában munkaerő áll rendelkezésre.

2. Ezek a hivatalok megfelelő és pontos jelentkezéseket küldenek az első tagállam hivatalainak. 18 nappal azt követően, amint az ajánlatot a második tagállam hivatalai kézhez vették, ugyanazon sorrendi elsőbbséggel közlik a munkaadókkal, mint ami a nem tagállamból származókkal szemben a hazai dolgozókat megilleti.

A munkaerőkinálatokat a fentjelzett határidőn belül csak akkor küldik meg a tagállamoknak, ha a megfelelő szakmában a tagállamokból származó és rendelkezésre álló dolgozók számát a kínálatok birtokában lévő tagállam nem tartja kielégítőnek.

3. Az 1. pontban foglalt rendelkezések nem alkalmazhatók a nem tagállamokból származó dolgozókhoz intézett munkahely-kinálatra,

a/ ha ezek a kínálatok névre szólnak és a következők miatt különleges jellegűek:

/i/ szakmai természetű okokból, amelyek a specializáltsághoz kapcsolódnak vagy olyan bizalmi jelleghez, ami a kínált munkahellyel vagy korábbi szakmai kapcsolatokkal van összefüggésben;

/ii/ akár a munkaadó és a kért dolgozó közötti, akár a munkaadó és vállalatnál legalább egy éven át rendszeresen foglalkoztatott dolgozó közötti családi kapcsolatok miatt.

Az /i/ és /ii/ pontok alkalmazása a mellékletben foglalt rendelkezések szerint történik.

b/ ha ezek a kínálatok dolgozók homogén csoportjainak toborzására vonatkoznak, amelyeknek legalább egy tagja névleges munka-kinálat tárgyát képezi;

c/ ha ezeket a kínálatokat olyan munkaadók bocsátják ki és olyan dolgozókra, akik egy tagállam és egy nem tagállam közös határának egyik és másik oldalán fekvő szomszédos régiókban laknak;

d/ ha kifejezetten nem tagállamból származó dolgozókra vonatkozó kínálatokat a munkaadó vállalata jó piaci helyzetében rejlő okokból fenntartja, miután a hazai munkaerő-hivatalok vagy más közösségi tagállamok munkaerő-hivatalai közbeleptek, és ha ezek a hivatalok úgy ítélik meg, hogy a munkaadó által kifejtett indokok jogosak.

17. cikk. - 1. A 16. pontban meghatározott műveleteket a specializált hivatalok hajtják végre. Mindazonáltal abban a mértékben, ahogy erre a központi hivatalok által fel vannak hatalmazva és amennyiben valamely tagállam munkaerő-hivatalainak szervezete és az alkalmazott elhelyezési módszerek erre alkalmasak,

a/ a tagállamok regionális munkaerő-hivatalai:

/1/ a 15. pontban jelzett kimutatások alapján, amelyek szerint el kell

végezni a megfelelő műveleteket, közvetlenül is végrehajthatják a munkaerő-kinálat és munkaerő-kereslet összekapcsolási és kiegyenlítési műveleteit;

/11/ közvetlen kiegyenlítő kapcsolatokat létesítenek:

- névre szóló kínálatok esetében;

- olyan egyedi alkalmaztatási kérelmek esetében, amelyeket vagy meghatározott munkaerő-hivatalhoz intéztek vagy olyan munkaadóhoz, aki ennek a hivatalnak illetékességén belül gyakorolja tevékenységét;

- ha a kiegyenlítő műveletek időszaki munkaerőre vonatkoznak és a toborzást a legrövidebb időn belül végre kell hajtani;

b/ két vagy több tagállam határmenti régióinak területi felelős hivatalai kicserélik rendszeresen azokat az adatokat, amelyek saját szintjükön ki nem elégített munkaerő-kinálatokra és munkaerő-keresletekre vonatkoznak, és közvetlenül járnak el egymás között ugyanazon módokat szerint, ahogy saját országuk más munkaerő-hivatalaikkal kapcsolatokat tartanak, a munkaerő-kinálat és munkaerő-kereslet kapcsolatba hozatalánál és kiegyenlítésénél;

c/ bizonyos szakmákra és meghatározott személyek kategóriáira specializált hivatalos elhelyező irodák közvetlen együttműködést szerveznek egymás között.

2. Az érdekelt tagállamok közlik a Bizottsággal az 1. pont alatt jelzett hivatalok jegyzékét, amelyet közös egyetértéssel állítanak össze, és a Bizottság a jegyzékeket valamint azokra vonatkozó összes módosításokat a Journal Officiel des Communautés európaiennes c. hivatalos lapban teszi közzé.

18. cikk. - Két vagy több tagállam között kötött megállapodások szerint előírt végrehajtó szervek által alkalmazott toborzási eljárások igénybevétele nem kötelező.

III. Cím

A munkaerőpiac egyensúlyának érdekében teendő szabályozó intézkedésekről

19. cikk. - 1. A Bizottságnak, a tagállamok részéről szolgáltatott információkból kiindulva szerkesztett jelentése alapján, a tagállamok és a Tanács évente kétszer közösen elemzik;

- a munkaerő-kinálat és munkaerő-kereslet összekapcsolása és kiegyenlítése terén végzett munkát;

- a többi tagállam állampolgárai munkába állításának számát;

- a munkaerőpiac helyzetének előrelátható alakulását valamint - a lehetőség szerint - a Közösségen belüli munkaerő-mozgást.

2. A tagállamok a Bizottsággal együtt megvizsgálják minden lehetőséget, amely arra irányul, hogy sorrendi elsőbbség mellett a tagállamok állampolgáraival töltsék be a rendelkezésre álló munkahelyeket, hogy ilymódon megvalósítható legyen a Közösségben a munkaerő-kinálat és munkaerő-kereslet egyensúlya. Ebből a célból minden szükséges intézkedést megtesznek.

20. cikk. - 1. Ha valamely tagállamban a munkaerő-piacon olyan zavar következett be, vagy olyan zavar látható előre, amely valamely régióban vagy szakmában az életszínvonalra és a foglalkoztatási színvonalra súlyos veszélyekkel járhat, e tagállam értesíti erről a Bizottságot és a tagállamokat, közölve velük az összes megfelelő adatot.

2. A tagállamok és a Bizottság minden célszerű intézkedést megtesznek tájékoztatási téren annak érdekében, hogy a Közösség dolgozói ne orientálódjanak munkahelyek szerzése tekintetében ilyen régiók vagy szakmák felé.

3. A szerződés és a hozzácsatolt jegyzőkönyvek rendelkezései alkalmazásának fenntartása mellett, az 1. pontban jelzett tagállam körzeti a Bizottságtól, hogy állapítsa meg, hogy a helyzet helyreállításának biztosítása érdekében a szóban forgó régióban vagy szakmában, a 15., 16. és 17. cikkeken előírt kiegyenlítő mechanizmust részben vagy teljesen fel kell függeszteni.

A Bizottság a kérelem kézhezvételétől számított két héten belül határoz a felfüggesztésről és annak időtartamáról. Jogvesztő határidőn belül mindegyik tagállam kérheti ennek a határozatnak a tanács által történő megsemmisítését vagy módosítását. A Tanács e kérelem felől két héten belül határoz.

4. Abban a mértékben, amelyben ezt a felfüggesztést elhatározták, azoknak a tagállamoknak a munkaerő hivatalai, amelyek munkaerő rendelkezésre állását jelezték, nem tesznek eleget az 1. pontban jelzett tagállam munkaadói részéről közvetlenül hozzájuk küldött munkahely-kiínálatoknak.

IV. Cím

Az Európai Koordinációs Irodáról

21. cikk. - A munkaerő-kiínálatok és munkaerő-keresletek kiegyenlítése Európai Koordinációs Irodájának, amelyet a Bizottság keretében állítottak fel, és amelyet ebben a rendeletben Európai Koordinációs Irodának neveznek, az a feladata, hogy általában, közösségi szinten előmozdítsa a munkaerő-kiínálat és munkaerő-kereslet összekapcsolását és kiegyenlítését. Különösen meg van bízva azzal, hogy ellásson minden olyan technikai feladatot, amely a jelen rendelet értelmében a Bizottságra hárul ezen a területen, és különösen azzal, hogy segítséget nyújtson a belföldi munkaerő hivataloknak.

Összeállítja a 14. és 15. cikkben jelzett információk, valamint a 13. cikk alkalmazásaként végzett tanulmányokból és kutatásokból eredő adatok szintézisét, oly módon, hogy ebből hasznos tájékoztatást nyerjenek a foglalkoztatási piac várható alakulásáról a Közösségben; ezeket a tájékoztatásokat azután a tagállamok specializált hivatalai, valamint a tanácsadó és a technikai bizottság tudomására hozzák.

22. cikk. - 1. Az Európai Koordinációs Iroda különösen meg van bízva azzal, hogy

a/ közösségi szinten koordinálja a munkaerő-kiínálat és munkaerő-kereslet összekapcsolásához és kiegyenlítéséhez szükséges gyakorlati műveleteket és elemezze azokat a munkaerő-mozgásokat, amelyek ebből erednek;

b/ a technikai bizottsággal együttműködve segítse ebből a célból az igazgatási és technikai szinten a közös eszközöknek alkalmazását;

c/ ha különleges szüksége van ennek, a specializált hivatalokkal egyetértésben, hajtja végre a munkaerő-kiínálatok és munkaerő-keresletek összekapcsolását, amelyek kiegyenlítését ezek a hivatalok valóstítják meg.

2. Továbbítja a specializált hivatalokhoz azokat a munkaerő-kiínálatokat és munkaerő-keresleteket, amelyeket közvetlenül a Bizottsághoz intéztek és tájékoztatást kap arról, hogy milyen eredményük volt ezeknek.

23. cikk. - Az egyes tagállamok illetékes hatóságával egyetértésben és azoknak a feltételeknek és módozatoknak megfelelően, amelyeket a Bizottság a technikai bizottság véleménye alapján határoz meg, a Bizottság megszervezheti az összes tagállamok funkcionáriusainak látogatását és kiküldetését, valamint a specializált személyzet továbbképzésének programjait.

**AZOKRÓL A SZERVEKRŐL, AMELYEK A TAGÁLLAMOK KÖZÜTT
A DOLGOZÓK SZABAD MOZGÁSA ÉS ALKALMAZTATÁSA TERÉN
SZÜKSÉGES SZOROS EGYÜTTMŰKÖDÉSSSEL VANNAK MEGBIZVA**

I. Cím

A tanácsadó bizottság

24. cikk. - A tanácsadó bizottságot azzal bízták meg, hogy támogassa a Bizottságot azoknak a kérdéseknek vizsgálatában, amelyeket a szerződés végrehajtása és a szerződés alkalmazásaként hozott intézkedések vetnek fel, a dolgozók szabad mozgása és alkalmaztatása terén.

25. cikk. - A tanácsadó bizottságot különösen a következő feladatokkal bízták meg:

a/ a nemzeti munkaerő-politikák keretében a szabad mozgás és a foglalkoztatás kérdéseinek vizsgálata, a tagállamok foglalkoztatási politikájának közösségi koordinálása érdekében, ami hozzájárul a gazdasági fejlődéshez és a foglalkoztatási piac jobb egyensúlyához;

b/ a jelen rendelet és az esetleges kiegészítő rendelkezések alkalmazásából eredő hatások általános jellegű tanulmányozása;

c/ indokolt javaslatok esetleges előterjesztése a Bizottság elé a jelen rendelet felülvizsgálására;

d/ a Bizottság kérelmére vagy saját kezdeményezésére általános vagy elvi kérdésekről indokolt vélemény-nyilvánítás, különösen a foglalkoztatási piac alakulására vonatkozó információ-cserékről, a dolgozók mozgásáról a tagállamok között, olyan programokról vagy intézkedésekről, amelyek alkalmasak arra, hogy fejlesszék a szakmai orientációt és a szakmai képzést, és olyan természetűek, hogy növelhetik a szabad mozgás és a foglalkoztatás lehetőségeit, valamint a dolgozók és családtagjaik javára szóló mindenféle segélyezésről, beleértve a társadalmi segélyezést és a dolgozók lakásellátását is.

26. cikk. - 1. A tanácsadó bizottság mindegyik tagállam részéről 6-6 tagból áll, akik közül kettő a kormányt, kettő a dolgozók szakszervezeteit és kettő a munkaadók szervezeteit képviseli.

2. A fenti 1. pontban jelzett mindegyik kategóriában tagállamonként egy póttagot is kineveznek.

3. A tagok és a póttagok megbízatásának ideje két év. Megbízatásuk megújítható.

Megbízatásuk lejártá után a tagok és póttagok mindaddig megtartják funkciójukat, amíg helyettesítésükről vagy megbízatásuk megújításáról gondoskodás nem történik.

27. cikk. - A tanácsadó bizottság tagjait és póttagjait a Tanács nevezi ki, amely törekedni fog arra, hogy a munkások és munkaadók szakszervezeteinek képviselői tekintetében a bizottság összetételében a különböző érdekelt gazdasági szektorok méltányos képviselete biztosítva legyen.

A tagok és a póttagok jegyzékét a Tanács a Journal Officiel des Communautés européennes c. hivatalos lapban közzé teszi.

28. cikk. - A tanácsadó bizottság elnöki tisztjét a Bizottság egyik tagja vagy annak képviselője látja el. Az elnök nem vesz részt a szavazásban. A bizottság évente legalább kétszer tart ülést. A bizottságot elnöke hívja össze, vagy saját kezdeményezésére, vagy a tagok legalább egyharmadának kérésére.

A bizottság titkárságának teendőit a Bizottság hivatala látja el.

29. cikk. - Az elnök meghívhatja az ülésekre, megfigyelőként vagy szakértőként olyan személyeket vagy olyan szervezetek képviselőit, akiknek széleskörű tapasztalataik vannak a foglalkoztatás és a dolgozók mozgása területén. Az elnököt technikai tanácsadók segíthetik.

30. cikk. - 1. A tanácsadó bizottság érvényesen nyilatkozik, ha a tagok kétharmada jelen van.

2. A véleményezéseket indokolni kell; a véleményezést a bizottság az érvényesen leadott szavazatok abszolút többségével adja meg; a véleményadás mellé kell csatolni egy jegyzéket, amely a kisebbség által kifejtett véleményt tartalmazza, ha a kisebbség ezt kívánja.

31. cikk. - A tanácsadó bizottság belső szabályzatában határozza meg munkamódszerét; ez a szabályzat a Tanács által, a Bizottság véleménye alapján, adott hozzájárulás után lép hatályba. A tanácsadó bizottság által elhatározott esetleges módosítások hatálybalépése ugyanilyen eljárásnak van alávetve.

II. Cím

A technikai bizottságról

32. cikk. - A technikai bizottság segíti a Bizottságot a jelen rendelet és az esetleges kiegészítő rendelkezések alkalmazásához szükséges minden munka és technikai intézkedés előkészítésében, előmozdításában és az eredmények figyelemmel kísérésében.

33. cikk. - A technikai bizottság feladata különösen:

a/ előmozdítani és tökéletesíteni az együttműködést a tagállamok érdekelt közigazgatásai között minden olyan technikai kérdésben, ami a dolgozók szabad mozgását és foglalkoztatását illeti;

b/ kidolgozni azokat az eljárásokat, amelyek az érdekelt igazgatások közös tevékenységének megszervezésére vonatkoznak;

c/ megkönnyíteni a Bizottság részére hasznos adatok összegyűjtését és a jelen rendeletben előírányzott tanulmányok és kutatások realizálását, valamint előmozdítani az érdekelt közigazgatások között az információk és tapasztalatok cseréjét;

d/ technikai téren tanulmányozni azoknak a kritériumoknak összehangolását, amelyek alapján a tagállamok megítélik a foglalkoztatási piacuk helyzetét.

34. cikk. - 1. A technikai bizottság a tagállamok kormányainak képviselőiből áll. Mindegyik kormány egy olyan személyt nevez ki a technikai bizottság rendes tagjává, aki rendes tagja a tanácsadó bizottságnak.

2. Mindegyik tagállam a tanácsadó bizottságban lévő más képviselői közül /rendes és póttagok/ póttagot nevez ki.

35. cikk. - A technikai bizottság elnöki teendőit a Bizottság egy tagja vagy képviselője látja el. Az elnök nem vesz részt a szavazásban. Az elnököt és a bizottság tagjait technikai tanácsadók segíthetik.

A Bizottság hivatala látja el a titkársági teendőket.

36. cikk. - A technikai bizottság javaslatai és véleményei a Bizottság részére benyújtandók és a tanácsadó bizottság tudomására hozandók. Ezeket a javaslatokat és véleményeket jegyzettel kell ellátni, amely tartalmazza a technikai bizottság különböző tagjainak véleményét, ha ezek azt kérik.

37. cikk. - A technikai bizottság munkamódszereit belső szabállyal állapítja meg, amely a Bizottság véleményezése után a Tanács jóváhagyásával lép hatályba. A Bizottság által elhatározott esetleges módosítások hatálybalépése ugyanilyen eljárásnak van alávetve.

NEGYEDIK RÉSZ

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓRENDELKEZÉSEK

I. Cím

Átmeneti rendelkezések

38. cikk. - Mindaddig, amíg a Bizottság el nem fogadja a 15. cikk 2. pontjában jelzett egységes rendszert, az Európai Koordinációs Iroda indítványoz minden intézkedést, amely a 15. cikk 1. pontjában jelzett összeállítás elkészítéséhez és szétosztásához szükséges.

39. cikk. - A tanácsadó és a technikai bizottság belső szabályzatai, amelyek a jelen rendelet hatálybalépésekor alkalmazandók, továbbra is irányadók.

40. cikk. - A tagállamok által a Tanács 1968. október 15-i irányelveinek alkalmazásaként hozandó intézkedések hatálybalépéséig és abban a mértékben, amilyen mértékben - a Tagállamok által a Tanács 1964. március 25-i /6/ irányelveinek alkalmazásaként - a hozott rendelkezések értelmében a 38/64/CEE sz. rendelet 22. cikkében előírányzott munkaigazolvány szükséges az érvényességi időtartam meghatározásához és a tartózkodási okirat meghosszabbításához, a munkaigazolvány helyébe a munkaadó által kiállított kötelezettségvállalási nyilatkozat vagy a foglalkoztatás időtartamát igazoló munkaigazolvány lép. A munkaadónak minden olyan nyilatkozata vagy munkaigazolványa, amely megjelöli, hogy a dolgozó munkavállalása határozatlan időre szól, ugyanolyan joghatállyal bír, mint amilyen hatálya az állandó munkavállalási engedélynek van.

41. cikk. - Ha valamely tagállam, a munkaengedélyek megszüntetése miatt nincs többé abban a helyzetben, hogy a külföldi dolgozók foglalkoztatásáról bizonyos statisztikáknak az összeállítását folytassa, statisztikai célokra továbbra is fenntarthatja a munkaengedélyeket a másik tagállamok állampolgáraira, az új statisztikai módszerek bevezetéséig, de legkésőbb 1969. december 31-ig.

II. Cím

Zárórendelkezések

42. cikk. - 1. A jelen rendelet nem érinti az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződésnek azokat a rendelkezéseit, amelyek a szén- és acéliparban elfogadott képesítésű dolgozókra vonatkoznak, sem pedig azokat, amelyek az Európai Atomenergia Közösséget létrehozó szerződésben a nukleáris területen képesített alkalmazásba lépésre vonatkoznak, sem pedig ezeknek a szerződéseknek az alkalmazására hozott rendelkezéseket.

Mindazonáltal a jelen rendeletet alkalmazni kell azokra a dolgozó-kategóriákra, amelyek az első pontban vannak felsorolva, valamint családtagjaikra is, amennyiben jogi helyzetüket nem szabályozzák az említett szerződések vagy rendelkezések.

2. A jelen rendelet nem érinti a szerződés 51. cikke értelmében hozott rendelkezéseket.

/6/ J.O.C.E. 1964. április 17-i 62. sz. 981/64. o.

3. A jelen rendelet nem érinti a tagállamoknak azokat a kötelezettségeit, amelyek

- bizonyos nem európai területekkel vagy országokkal a jövőben kötendő megállapodásokból vagy különleges kapcsolatokból erednek, olyan intézményes kapcsolatokra alapítva, amelyek már a jelen rendelet hatálybalépésekor megvoltak;

- a jelen rendelet hatálybalépésekor bizonyos nem európai országokkal vagy területekkel fennálló megállapodásokból erednek, és a közöttük korábban fennálló intézményes kapcsolaton alapulnak.

Ezeknek az országoknak vagy területeknek dolgozói, akik ennek a rendelkezésnek megfelelően bértmunka jellegű tevékenységet folytatnak valamely tagállam területén, nem hivatkozhatnak a jelen rendelet rendelkezéseinek élvezetére a többi tagállam területén.

43. cikk. - A tagállamok, tájékoztatásként, közlik a Bizottsággal azoknak a megállapodásoknak, egyezményeknek vagy megegyezéseknek a szövegét, amelyeket egymás között a munkaerő tárgyában kötöttek, mégpedig az aláírásuk és a hatálybalépésük időpontja közötti időben.

44. cikk. - A Bizottság állapítja meg a jelen rendelet alkalmazásba vételéhez szükséges végrehajtási intézkedéseket.

Ebből a célból a tagállamok központi közigazgatási szerveivel szoros kapcsolatban jár el.

45. cikk. - A Bizottság javaslatokat terjeszt a Tanács elé, arra vonatkozóan, hogy a szerződésben előírt feltételek között, szüntessék meg a tagállamok állampolgárainak munkavállalására vonatkozó korlátokat, amennyiben a diplomák, bizonyítványok vagy egyéb oklevelek kölcsönös elismerése gátolhatná a dolgozók szabad mozgását.

46. cikk. - A harmadik részben jelzett bizottságok működési kiadásait felvesszik a Közösség költségvetésébe a Bizottságra vonatkozó fejezetnél.

47. cikk. - A jelen rendelet alkalmazandó a tagállamok területén és minden állampolgáruk javára szól, nem érintve mindazonáltal a 2., 3., 10. és 11. cikkek rendelkezéseit.

48. cikk. - A 38/64/CEE sz. rendelet rendelkezései a jelen rendelet hatálybalépésekor hatályukat veszítik.

A jelen rendelet minden részletében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxemburghban, 1968. október 15-én.

A Tanács nevében
az elnök
G. Sedati

MELLÉKLET

A 16. cikk 3.a/ pontja alkalmazása szempontjából:

1. A "specializáló" kifejezés valamilyen munkára, vagy különleges műszaki ismereteket igénylő mesterségre vonatkozó magasabb szakképzettséget vagy kevésbé elterjedt szakképzettséget jelent; különösen brigádvezetőkre vonatkozik, a kontingensszerűen toborzott idénymunkások esetében.

2. Az "alkalmazáshoz fűződő bizalmi jelleg" kifejezés azokat az alkalmazásokat jelenti, amelyek gyakorlása a munkaadó és a dolgozó között a fogadó ország szokásai szerint különleges bizalmi viszonyt igényel.

3. "Korábbi szakmai kapcsolat" áll fenn, ha egy munkaadó valamely tagállam területén olyan munkás alkalmazását kéri, akit ugyanezen a területen az utolsó négy év alatt legalább 12 hónapon át foglalkoztatott.

4. "Családi kapcsolatok" a munkaadó és a dolgozó közötti rokonsági és házassági kapcsolatot másodfokig és két dolgozó között elsőfoku rokonsági kapcsolatot jelent.

/J.O.C.E. 1968. október 19-i 357 L sz., 2. o./

1. A BIZOTTSÁG 1961. DECEMBER 13-I HATÁROZATA
a Tanácsnak az Európai Szociális Alapról szóló rendelete 18. cikkében jel-
zett közjogi szervezetek jegyzékének felállítására vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1962. február 1-i 8. sz. 14/62. old./

2. A BIZOTTSÁG 1962. JANUÁR 30-I HATÁROZATA
a tagállamok olyan kérelmeinek előterjesztéséhez használt űrlap felállításá-
ra vonatkozóan, amelyben az Európai Szociális Alap hozzájárulását kérik a
szakmai átképzési műveletekhez.

/J.O.C.E. 1962. március 9-i 20. sz. 371/62. old./

3. A BIZOTTSÁG 1963. február 4-i 63/104/CEE sz. HATÁROZATA
a tagállamok által olyan kérelmeik előterjesztéséhez használandó űrlap fel-
állításáról, amelyekben az Európai Szociális Alap hozzájárulását kérik a Kö-
zösség valamelyik országán belüli áttelepülési műveletekhez.

/J.O.C.E. 1963. február 16-i 25. sz. 287/63. old./

4. A BIZOTTSÁG 1963. március 28-i 63/267/CEE sz. HATÁROZATA
a Tanácsnak az Európai Szociális Alapról szóló rendelete 18. cikkében elő-
írányzott közjogi szervezetek jegyzékének nyilvánosságra hozatalára vonat-
kozóan.

Ez a határozat módosítja az 1961. december 13-i határozatot.

/J.O.C.E. 1963. április 20-i 63. sz. 1342/63. old./

5. A TANÁCS 63/266/CEE sz. HATÁROZATA
a szakképzés közös politikájának megvalósítására vonatkozó általános elvek
felállításáról /1963. április 2./.

Az Európai Gazdasági Közösség Tanácsa,

Tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és an-
nak különösen 128. cikkére;

Tekintettel a Bizottság javaslatára;

Tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére;

Tekintettel a Közgyűlés véleményére /1/;

Figyelemmel arra, hogy a Szerződés által a tagállamokra rótt azon köte-
lezettség teljesítése, hogy olyan gazdaságpolitikát folytassanak, amely ki-

/1/ J.O.C.E. 1962. április 26.-i 31. sz. 1034/62. old.

lőnösen a foglalkoztatottság magas szinten való tartását biztosítja, megkövetel olyan akciót, amely alkalmas arra, hogy a munkaerők szakképzettsége alkalmazkodjék az általános gazdasági fejlődésben és a gyártási technológiai feltételek alakulásában érvényesülő irányzatokhoz;

Figyelemmel arra, hogy a közös piac gyorsított megvalósításának távlatában és a regionális politikák koordinálásával és a közös agrárpolitika megvalósításával kapcsolatban, bizonyos gazdasági szektorokban jelenleg lefolyó szerkezeti átalakulások sürgős szakképzési és a foglalkozás megváltoztatásának kérdését vetik fel;

Figyelemmel arra, hogy egy közös szakképzési politikát, amely a szerződés 128. cikke értelmében, hozzájárulhat mind a nemzeti gazdaságok, mind a közös piac összehangolt fejlődéséhez, a szerződés általános célkitűzéseinek, és különösen az előszó és a 2. cikk fényében kell meghatározni;

Figyelemmel arra, hogy a közös és hatásoz szakképzési politika kedvezni fog a dolgozók szabad forgalma megvalósításának;

Figyelemmel arra, hogy tiszteletben kell tartani mindenkinek azt az alapvető jogát, hogy szakmáját letelepedésének és szakképzésének helyét valamint munkahelyét szabadon választhassa meg;

Figyelemmel arra, hogy a szakmai pályafutás különböző szakaszaiban mindenkinek lehetővé kell tenni, hogy megfelelő képzésben részesülhessen, hogy továbbképezhesse magát és élvezhesse szakmai átképzését, amelyre szüksége lenne;

Figyelemmel arra, hogy a közös szakképzési politika megvalósítását szolgáló alapelveket olyan személyek, fiatalok és felnőttek teljes szakmai előkészítésére kell alkalmazni, akik szakmai tevékenység gyakorlására lehetnek hivatottak, vagy akik már ilyen tevékenységet gyakorolnak középkádéri szintig és hogy különös fontosságot kell tulajdonítani a nevelő és oktató személyzet képzésének és továbbképzésének;

Figyelemmel arra, hogy az alábbi általános elvekben kifejezett célok megvalósítása nemcsak nemzeti szinten követeli meg akció indítását, hanem megköveteli annak lehetőségét is, hogy a Bizottság a Tanácsnak és a tagállamoknak, a szerződés keretében megfelelő intézkedéseket javasolhasson, és hogy szoros együttműködést is igényel mind a tagállamok között, mind a tagállamok és a Bizottság illetékes hivatalai között;

Figyelemmel arra, hogy, különösen a Bizottság mellett tanácskozó bizottság felállításával biztosítani kell a tagállamokban a szakképzési problémákban különösen érdekelt közületi és magánszervek együttműködését;

Figyelemmel arra, hogy az alábbi általános elvek megfelelnek a Közösség jelenlegi gazdasági és szociális helyzetének és hogy azokat a későbbiek folyamán haladó módszerekkel módosíthatják a Közösségben jelentkező követelményeknek megfelelően;

a következő határozatot hozta:

a közös szakképzési politika felállításának általános elveire vonatkozóan:

Első elv

Közös szakképzési politika alatt közös, összefüggő és haladó akciót kell érteni, amely arra irányul, hogy mindegyik tagállam programokat állítson fel és biztosítsa azok megvalósítását, a jelen általános elveknek és azokból eredő végrehajtási intézkedéseknek megfelelően.

Az általános elveknek mindenki számára lehetővé kell tenniük, hogy megfelelő szakképzést kapjanak, szakmájuk, letelepedési és képzési helyük, valamint munkahelyük szabad megválasztásának tiszteletben tartása mellett.

Ezek az általános elveknek eljuttatásuk és felnőtt személyek képzésére vonatkoznak, akik szakmai tevékenység folytatására lehetnek hivatottak, vagy már ilyen tevékenységet gyakorolnak, egészen a középkaderi szintig.

Ezeknek az általános elveknek alkalmazása a tagállamok feladata és a Közösség illetékes szerveinek feladata a szerződés keretében.

Második elv

A közös szakképzési politikának a következő alapvető célokra kell irányulnia:

a/ olyan feltételek teremtménye, amelyek mindenki számára hatékonyra teszik azt a jogot, hogy megfelelő szakképzésben részesüljön;

b/ kellő időben megfelelő oktatási módok szervezése, hogy biztosítható legyen a gazdasági tevékenység különböző szektoraiban szükséges munkaerő;

c/ az általános oktatás alapján, a szakmai képzés szükséges mértékű bővítése, az ember harmonikus fejlődésének biztosítása végett, valamint a technikai fejlődésből, a termelés megszervezésében bevezetett újításokból és a szociális és gazdasági fejlődésből folyó követelmények kielégítése végett;

d/ meghatározott szakmai tevékenység folytatásához szükséges műszaki ismeretek és képesség megszerzésének és a lehető legmagasabb képzési fok elérésének mindenki számára történő lehetővé tétele, különösképpen a fiatalok tekintetében a szellemi és erkölcsi fejlődés, a polgári nevelés és a fizikai fejlődés előmozdításával;

e/ minden hátrányos megszakítás elkerülése mind az általános oktatás és a szakmai képzés kezdete között, mind pedig ez utóbbi során;

f/ a szakmai élet különböző szakaszaiban olyan szakmai képzés és továbbképzés előmozdítása, amely kellőképpen alkalmazkodik az új helyzetekhez és adott esetben az átképzések és átalakítások előmozdításához;

g/ törekvéseinek, alkalmasságának, ismereteinek és tapasztalatainak megfelelő munka felajánlása mindenki számára és megfelelő állandó eszközökkel a szakmai helyzete javulásának, magasabb szakmai szintre lépésének vagy magasabb szintű új tevékenységre való előkészítésének a lehetővé tétele;

h/ a legszorosabb kapcsolatok kialakítása a szakképzés különböző formái és a gazdasági szektorok között, hogy egyrészt a szakképzés jobban megfelelhessen a gazdasági tevékenység igényeinek, valamint a képzés alatt álló személyek érdekeinek és másrészt a gazdasági és szakmai körök mindenhol olyan érdeklődést tanúsítsanak a szakmai képzés által felvetett problémák iránt, amelyet azok megérdemelnek.

Harmadik elv

A közös szakképzési politika bevezetése során különös fontosságot kell tulajdonítani:

A különböző termelő tevékenységek területén jelentkező mennyiségi és minőségi munkaerőigények, mind nemzeti, mind közösségi szintű előirányzásának és előre becsülésének;

Az állandó információs és orientációs vagy szakmai tanácsadó szolgáltatnak, amelyet fiatalok és felnőttek javára szerveznek, az egyéni alkalmasság, a szakképzési eszközök és az alkalmaztatási lehetőségek ismeretére alapítva és oly módon, hogy kihasználják a termelő és elosztó szektorok, a szakképzésben érdekelt szolgáltató intézmények és az általános oktatási intézetek szoros együttműködésének előnyeit;

Olyan feltételek fennállásának, amelyek mindenki számára lehetővé teszik, hogy a kellő időben az említett szolgálatokhoz forduljon, szakmájának kiválasztása előtt, valamint szakképzése folyamán is és egész munkában eltöltött élete során.

Negyedik elv

A jelen általános elveknek megfelelően és az abban kifejezésre juttatott célok megvalósítása érdekében a Bizottság javaslatokat tehet a Tanácsnak vagy a tagállamoknak, a szerződés keretében teendő olyan megfelelő intézkedésekre, amelyek szükségesnek bizonyulnak.

Egyébként a Bizottság, a tagállamokkal szoros együttműködésben a szakképzés területén bármilyen tanulmányt és kutatást elvégezhet, abból a célból, hogy biztosítsák a közös politika megvalósítását, különösen pedig annak érdekében, hogy előmozdítsák a dolgozók alkalmaztatását és földrajzi valamint szakmai mozgékonyágát.

Másrésről a Bizottság összeállítja a tagállamokban meglévő oktatási eszközök leltárát, összeveti ezt a meglévő igényekkel, hogy meghatározzák a tagállamok számára ajánlandó akciókat, megjelölve adott esetben a sorrendi elsőbbséget is; esetleg előmozdítja kétoldalu vagy többoldalu megállapodás kötését.

A Bizottság figyelemmel kíséri ezeket az akciókat, összehasonlítja eredményeiket és ezt a tagállamok tudomására hozza.

A Bizottságot a szakképzés területén reá bízott feladatok teljesítésében hármas tanácsadó szakbizottság támogatja, amelynek összetételét és alapszabályait a Tanács állapítja meg, a Bizottság véleményének meghallgatása után.

Ötödik elv

A Közösségen belül a szakképzés helyzetére és alakulására vonatkozó összes adatok és közlemények jobb ismeretének előmozdítása céljából és abból a célból, hogy a használt oktatási eszközök ismeretét előmozdítsák, a Bizottság minden célszerű kezdeményezést megtesz minden hasznos információnak, valamint oktatási dokumentációnak és oktatási anyagnak gyűjtésére, szétosztására és a tagállamok közötti kölcsönös kicserélésére. Különösen biztosítja a megvalósított vagy megvalósítás alatt álló újításokra vonatkozó dokumentáció rendszeres szétosztását. A tagállamok, a maguk részéről minden szükséges segítséget és támogatást megadnak a Bizottságnak ezeknek a különböző feladatainak teljesítéséhez és különösen minden hasznos információt közölnek vele a szakképzés nemzeti rendszereinek helyzetére és alakulására vonatkozóan.

Hatodik elv

A Bizottság a tagállamokkal együttműködve előmozdít minden közvetlen tapasztalatcserét a szakképzés területén, amely a szakképzés illetékes hivatalainak valamint e terület szakértőinek lehetőséget biztosíthat arra, hogy megismerjék és tanulmányozzák a Közösség többi országaiban ezen a téren meglévő újításokat és realizálásokat.

Ezeket a tapasztalatcseréket különösen tanulmányi szemináriumok, a szakképzési intézményeknél tett látogatási és tartózkodási programok segítségével valósítják meg.

Hetedik elv

Minden hatékony szakképzési politika alapelemeinek egyikét az oktató és nevelő személyzet megfelelő képzése alkotja, akiknek számát növelni és műszaki valamint pedagógiai kapacitásukat fejleszteni kell.

A tagállamok, adott esetben, a Bizottság közreműködésével támogatni fognak minden olyan intézkedést, amely hozzájárulhat ennek a képzésnek megjavításához és fejlesztéséhez, különösen azokat, amelyek biztosítják a gazdasági és műszaki téren megvalósult haladáshoz való folyamatos alkalmazkodást.

Előmozdítják a különösen jó minőségű dolgozók közül toborzott oktatók képzését.

Igyekezni fognak közelíteni egymáshoz az oktatók képzési rendszereit; ehhez hozzájárulhat minden tapasztalatcsere és minden egyéb azonos természetű eszköz és különösen azok, amelyek a hatodik elvben vannak megemlítve.

Különleges intézkedéseket fognak tenni a Közösség országában olyan nevelő és oktató személyzet képzésének és továbbképzésének előmozdítására, akik arra hivatottak, hogy tevékenységüket a Közösség kevésbé kedvező régióiban, a fejlődő, különösen a Közösséghez társult államokban és területeken.

Nyolcadik elv

A szakképzés közös politikáját különösen úgy kell orientálni, hogy lehetővé váljon a képzési szint fokozatos egymáshoz közelítése.

A Bizottság, a tagállamokkal együttműködve, különböző szakmák részére, amelyek meghatározott képzést igényelnek, szükség szerint összeállítja a különböző szintű képzéshez megkövetelt alapfeltételek összehangolt leírását.

Ezen az alapon keresni fogják azoknak az objektív feltételeknek az egymáshoz közelítését, amelyeket a végső vizsgák sikeréhez megkövetelnek, hogy a bizonyítványok és a szakképzés elvégzésének befejezését igazoló egyéb okmányok kölcsönös elismerését elérjék.

A tagállamok és a Bizottság elősegítik az európai pályázatok és vizsgák megvalósítását.

Kilencedik elv

Abból a célból, hogy a Közösség keretében a munkaerőkereslet és munkaerő-kínálat közötti globális egyensúly biztosításához hozzájáruljanak és figyelembe véve az erre felállított előirányzatokat, a tagállamok és a Bizottság együttműködve megfelelő kezdeményezéseket tehetnek, többek között alkalmas képzési programok felállítására.

Ezeknek a kezdeményezéseknek és programoknak törekedniük kell a felnőttek gyorsított képzésére, valamint a szakmai átalakításra és átképzésre, figyelembe véve a gazdasági fejlődés és recesszió által kiváltott helyzeteket, a technológiai és strukturális átalakulásokat és egyes szakmák, szakmai kategóriák vagy meghatározott régiók különleges szükségleteit.

Tizedik elv

A szakképzés közös politikájának általános elvei alkalmazása során különös figyelmet kell szentelni olyan speciális problémáknak, amelyek meghatározott tevékenységi szektorokat vagy személyek kategóriáit érintik; ebben a tekintetben különleges akciók indíthatók.

A közös szakképzési politika céljainak megvalósítására indított akciók közös finanszírozás tárgyát képezhetik.

Kelt Brüsszelben, 1963. április 2-án.

A Tanács nevében

Eugène Schaus

/J.O.C.E. 1963. április 20. 63. sz. 1341/63. old./

6. A TANÁCS 65/271/CEE sz. HATÁROZATA /1965. május 13./
egyes rendelkezések összehangolására vonatkozóan, amelyek hatással lehetnek a vasúti, a közúti és a belvízi fuvarozás területén fennálló versenyre.

/J.O.C.E. 1965. május 24. 88. sz. 1500. old./

7. A TANÁCS 1966. december 22-i 66/740/CEE sz. HATÁROZATA
az Olasz Köztársaságnak nyújtandó segítségre vonatkozóan, amely lehetővé teszi, hogy segítse azokat a kényszerűségeket, akiket a felmondás érintett és bizonyos számú ösztöndíjat juttasson gyermekeiknek.

/J.O.C.E. 1966. december 31. 246. sz. 4168. old./

8. A BIZOTTSÁG 1968. február 14-i 68/106/CEE sz. HATÁROZATA
a Tanácsnak az Európai Szociális Alapról szóló 9. sz. rendelete 18. cikkében említett, a közjogi szerveket tartalmazó jegyzék módosításáról.

/J.O.C.E. 1968. február 20. L 44 sz. 8. old./

9. A TANÁCS 1968. október 15-i 68/359/CEE sz. HATÁROZATA
a szerződés 48. és 49. cikkeinek alkalmazásáról a francia tengerentúli megyékre.

/J.O.C.E. 1968. október 19. L 257 sz. 1. old./

10. A VÁNDORMUNKÁSOK TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSI IGAZGATÁSI BIZOTTSÁGÁNAK HATÁROZATAI

1958. december 19-i 1. sz. Határozat az E1-E21 űrlap-mintára vonatkozóan.

1959. március 12-i 2. sz. Határozat a 3. sz. Rendelet a rokkantsági nyugdíjasok által az 53. cikk 4. pontja alapján benyújtott felülvizsgálati kérelmek tárgyalására vonatkozóan.

1959. április 24-i 3. sz. Határozat az E22-E35 sz. űrlap-mintákra vonatkozóan.

1959. április 24-i 4. sz. Határozat az opció tárgyában szerzett jogok fenntartására vonatkozóan.

1959. április 24-i 5. sz. Határozat a régi nyugdíjas belga és francia határmenti dolgozók betegségbiztosításával kapcsolatos helyzetre vonatkozóan.

1959. június 5-i 6. sz. Határozat a 3. sz. rendelet D mellékletének elején található általános megjegyzések 1. pontjának értelmezésére vonatkozóan.

1959. június 5-i 7. sz. Határozat a 3. sz. rendelet D mellékletének elején található általános megjegyzések 1. pontjának értelmezésére vonatkozóan.

1959. szeptember 18-i 8. sz. Határozat a 3. sz. rendelet hatálya alá nem tartozó személyek kategóriáinak javára kötött két- és többoldali társadalombiztosítási egyezmények rendelkezéseinek fenntartására vonatkozóan.

1959. szeptember 18-i 9. sz. határozat protézis, nagy készülékek és más nagy fontosságú szolgáltatások nyújtására vonatkozóan.

1959. szeptember 18-i 10. sz. határozat a 4. sz. rendelet 74. cikk 3. pontjában és 75. cikk 3. pontjában jelzett leltárak felállítására vonatkozóan.

1959. szeptember 18-i 11. sz. határozat a 4. sz. rendelet 22. cikk 1. és 3. pontjainak alkalmazásaként használandó E36 és E37 űrlapmintákra vonatkozóan:

E36 - A dolgozók családtagjainak a leltárak vezetés céljából történő feliratkozásáról szóló igazolás;

E37 - A dolgozók családtagjainak feliratkozásáról és a leltár vezetéséről szóló igazolás a 4. sz. rendelet 22. cikk 3. pontjában előírt eljárás alkalmazása esetében.

1959. szeptember 18-i 12. sz. Határozat a 3. sz. rendelet 13. cikk a/ bekezdésének értelmezésére vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1959. december 17. 64. sz. 1221/59. old./

1959. november 19-i 13. sz. Határozat a "hivatalos árfolyam" fogalmának a 3. és 4. sz. rendelet alkalmazása szerinti értelmezésére vonatkozóan.

1959. november 2-i 14. sz. Határozat arra az időpontra vonatkozóan, amelyet a különböző szolgáltatások kiszámításához alkalmazandó árfolyam meghatározásánál figyelembe kell venni.

1959. december 18-i 15. sz. Határozat a kiküldetési bizonyítványok /E1/ használatáról az egymást követő igen rövid időtartamu kiküldetések esetében.

1960. január 21-i 16. sz. Határozat az ideiglenes alkalmazás fogalmára vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1960. február 27. 13. sz. 493/60. old./

1960. február 18-i 17. sz. Határozat "betegségi" biztosítási készpénz-szolgáltatásoknak, a 4. sz. rendelet 20. cikk 4. pont második mondata alkalmazásaként, a tartózkodási hely intézménye által az illetékes intézmény számlájára történő nyújtására és ezeknek a szolgáltatásoknak visszatérítési módzataira vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1960. május 3. 30. sz. 753/60. old./

1960. április 26-i 18. sz. Határozat a 4. sz. rendelet 38. és 57. cikkeinek alkalmazásaként végzett igazgatási és orvosi ellenőrzés költségeinek visszatérítésére vonatkozóan.

1960. április 26-i 19. sz. Határozat a 3. sz. rendelet 11. cikk 2. pontjának a társadalombiztosítási szolgáltatások csökkentéséről vagy felfüggesztéséről szóló rendelkezéseinek katonai rokkantsági nyugdíjakra való alkalmazására vonatkozóan.

1960. május 19-i 20. sz. Határozat az E 38 - E 43 sz. nyomtatvány-mintákra és azoknak a 3. sz. rendelet 40. és 42. cikkei alkalmazásaként történő felhasználása feltételeire vonatkozóan:

E38 - Tanulmány folytatását igazoló bizonyítvány családi segélyben részesítés céljából: bejegyzés;

E39 - Tanulmány folytatását igazoló bizonyítvány családi segélyben részesítés céljából: folytatás;

E40 - Tanonc-igazolvány családi segélyben részesítés céljára;

E41 - Nyilatkozat munkaképtelen gyermekek utáni családi segély folyósítása céljából;

E42 - Orvosi bizonyítvány munkaképtelen gyermekek utáni családi segély folyósításához: bizalmas;

E43 - Igazolás otthon maradt háztartást vezető fiatal leány utáni családi segély folyósításához.

1960. május 19-i 21. sz. Határozat orvosi gondozásban részesítés tárgyában, ideiglenes tartózkodás esetére, a 3. sz. rendelet 19. cikk 1. pontjának és a 4. sz. rendelet 18. cikkének alkalmazásaként.

1960. május 20-i 22. sz. Határozat a 3. sz. rendelet 17. cikk 1. pontjában meghatározott munkaalkalmassági feltételekre vonatkozóan, "betegségi" biztosítási szolgáltatások nyújtásához vándormunkások és őket az alkalmaztatói országukba elkísérő családtagjaik számára.

1960. május 20-i 23. sz. Határozat a vándormunkások és őket új alkalmaztatási országukba elkísérő családtagjaik számára nyújtott "betegségi" biztosítási szolgáltatásokról szóló 3. sz. rendelet 17. cikk 1. pontja szerint megkövetelt munkaalkalmassági igazolásra vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1960. július 16. 45. sz. 941/60. old./

1960. november 25-i 24. sz. Határozat a vándormunkások társadalombiztosítási igazgatási bizottsága mellett működő számviteli ellenőrző bizottság működéséről és összetételéről.

/J.O.C.E. 1960. december 21. 81. sz. 1899/60. old./

1960. szeptember 22-i 25. sz. Határozat a családi segélyek kiszámítására vonatkozóan, arra az esetre, ha a gyermekek több tagország területén vannak.

1960. október 27-i 26. sz. Határozat a 3. sz. rendelet 40. és 42. cikkei értelmében valamely tagállam intézménye által folyósítandó családi segélyekre, egy másik tagállamnak a családi segélyekről szóló jogszabályai - visszamenő hatállyal történt - módosítása által gyakorolt hatásra vonatkozóan.

1960. október 27-i 27. sz. Határozat a 3. sz. rendelet 40. cikk 1. pontjának /családi pótlékok kiszámítása/ magyarázata.

1960. október 27-i 28. sz. Határozat a 3. sz. rendelet 20. és 22. cikkeiben jelzett természetbeni szolgáltatások fogalmára vonatkozóan.

1960. október 27-i 29. sz. Határozat a 4. sz. rendelet 73., 74. és 75. cikkei értelmében visszatérítendő összegek és ugyanazon rendelet 79. cikk 3. pontja alkalmazásaként folyósítandó előleg összegének meghatározására vonatkozóan.

1960. október 27-i 30. sz. Határozat a 4. sz. rendelet 29. cikk 2. pontjának egyes belga és holland nyugdíjak kiszámítására vonatkozó rendelkezései alkalmazására vonatkozóan.

1960. október 27-i 31. sz. Határozat a 4. sz. rendelet 9. cikk 1. pont első mondatának és a 2. pontnak magyarázatáról a csökkentési vagy felfüggesztési záradékok alkalmazási módzataira vonatkozóan.

1960. október 27-i 32. sz. Határozat az E 44 nyomtatvány-minta használatáról:

E44 - Értesítés olyan "rokkantsági, öregségi és elhalálozási" /nyugdíj/ biztosítási szolgáltatások vagy üzemi baleseti vagy foglalkozási betegségi járadék fizetésének átruházásáról, amelyeket az illetékes intézmény számlájára - a 4. sz. rendelet 41. vagy 58. cikkeiben foglalt rendelkezések szerint, a jogosult lakóhelye szerinti ország összekötő szerve folyósít.

1960. szeptember 22-i 33. sz. Határozat a nyugdíjas vagy járadékos helyzetének időszakos felülvizsgálatára vonatkozóan a csökkentési vagy felfüggesztési záradékok alkalmazása céljából.

1960. december 21-i 34. sz. Határozat a 4. sz. rendelet 28. cikk 2. pontjának magyarázatáról a biztosítási időszakok és ezekkel azonosnak vett időszakok összeadására vonatkozóan a "rokkantsági, öregségi és elhalálozási" biztosítás tárgyában.

1960. december 21-i 35. sz. Határozat a 3. sz. rendelet 28. cikk 3. pontja és a 4. sz. rendelet 35. cikk 1. pontja alkalmazásaként járó nyugdíjkiegészítések kiszámításának és felosztásának módzataira vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1961. december 17. 13. sz. 397/61. old./

1961. április 28-i 36. sz. Határozat a 3. sz. rendelet 28. cikk 3. pontjának értelmezéséről a rokkantsági, öregségi és hátramaradottakat illető nyugdíjkiegészítésre vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1961. augusztus 16. 55. sz. 1061/61. old./

1962. január 26-i 37. sz. Határozat a 3. sz. rendeletnek a 15. sz. rendelet által módosított 42. cikke értelmezéséről, a nyugdíjasok gyermekei és árvái után járó családi pótlékokra vonatkozóan.

1962. február 23-i 38. sz. Határozat, amely módosítja az 1960. november 25-i 24. sz. határozatot, a vándormunkások társadalombiztosítási igazgatási bizottsága mellett működő számviteli ellenőrző bizottság működésére és összetételére vonatkozóan.

1962. március 30-i 39. sz. Határozat a 3. sz. rendelet 40. cikk 1. pontjának értelmezéséről a családi segélyek kiszámítására vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1962. június 9. 44. sz. 1375/62. old./

1962. május 23-i 40. sz. Határozat 3. sz. rendelet 5. cikkének értelmezéséről, azoknak a hatásoknak tekintetében, amelyeket az 1949. november 7-én kelt és a társadalombiztosítási jogszabályoknak a Brüsszeli szerződéssén részes tagállamok állampolgáira történő kiterjesztését és koordinálását szolgáló egyezményre gyakorol.

/J.O.C.E. 1962. szeptember 20-i 83. sz. 2219/62. old./

1962. november 15-i 41. sz. Határozat az "öregségi" biztosítási szolgáltatásokra vonatkozó jogok felülvizsgálatáról, a 3. sz. rendelet 28. cikk 1.g/ pont alkalmazásaként.

1962. november 15-i 42. sz. Határozat, amely módosítja az 1960. november 25-i 24. sz. - az 1962. február 23-i 38. sz. határozattal módosított - határozatot a vándormunkások társadalombiztosítási igazgatási bizottsága mellett működő számviteli ellenőrző bizottság működésére és összetételére vonatkozóan.

1963. január 31-i 43. sz. Határozat az 1958. január 1. előtt likvidált rokkantsági, öregségi vagy hátramaradottaknak járó szolgáltatások felülvizsgálatának feltételeire vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1963. március 4-i 32. sz. 426/63. old./

1963. szeptember 27-i 44. sz. határozat a 4. sz. rendelet 84. cikk 1. pontjának értelmezéséről az illetéktelenül felvett szolgáltatások visszakövetelésére vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1963. december 28-i 188 sz. 3007/63. old./

1963. november 28-i 45. sz. Határozat protézisek, nagy készülékek és egyéb nagy fontosságú természetbeni szolgáltatások nyújtására vonatkozóan.

1963. november 28-i 46. sz. Határozat az EF1-EF7 sz. űrlap-minták felállításáról:

EF1 - Munkabeszüntetési értesítés;

EF2 - Pénzbeli szolgáltatások iránti kérelem határmenti munkás munkaképzetlensége esetében;

EF3 - Igazolás a határ menti munkás "betegségi-anyasági" biztosítási természetbeni szolgáltatásokra vonatkozó jogáról;

EF4 - Igazolási kérelem határmenti munkásnak "betegségi-anyasági" biztosítási természetbeni szolgáltatásokra vonatkozó jogának megállapítására.

EF5 - Határmenti munkásnak "betegségi-anyasági" biztosítási természetbeni szolgáltatásokra vonatkozó jogát igazoló bizonyítvány érvényességének lejártaáról szóló értesítés.

EF6 - Határmenti munkásnak üzemi baleseti-foglalkozási betegségi, természetbeni szolgáltatások iránti jogára vonatkozó igazolás.

EF7 - "üzemi baleseti - foglalkozási betegségi" biztosítási természetbeni szolgáltatások iránti kérelem tárgyalása.

1963. november 26-1 47. sz. Határozat az E45-E49 sz. Űrlap-minták felállításáról:

E45 - Igazolás az időszaki munkásnak "betegség-anyaság"-biztosítási természetbeni szolgáltatásokra vonatkozó jogáról.

E46 - Igazolás munkanélküli segélyre vonatkozó jogról, arra az esetre, ha az érdekelt személy más tagállamban lakik mint az illetékes ország.

E47 - Folyamatos szolgáltatások fenntartására vonatkozó igazolás.

E48 - Kórházi felvételi jelentés.

E49 - Kórházi elbocsátás.

1963. november 28-1 48. sz. Határozat az E10, E11, és E13 sz. Űrlap-minták felhasználásáról a határmenti munkások társadalombiztosítására vonatkozó 36/63/CEE sz. rendelet alkalmazására.

1963. november 28-1 49. sz. Határozat az E6 és E37 sz. Űrlap-minta használatáról a 3. és 4. sz. rendeletet módosító és kiegészítő 73/63/CEE sz. rendelet alkalmazására.

/J.O.C.E. 1964. január 29. 14. sz. 197/64. old./

1963. december 20-1 50. sz. Határozat az egy vagy több tagállamban speciális jogszabályok alá eső szakmában teljesített biztosítási időszakok összeadására vonatkozó 3. sz. rendelet 27. cikk 2. pontjának értelmezésére vonatkozóan.

1963. december 20-1 51. sz. Határozat meghatározott foglalkozásban eltöltött biztosítási időszakoknak, a 4. sz. rendelet 28. cikk 1. pontja alkalmazásaként történő összezésére vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1964. február 28. 53. sz. 816/64. old./

1964. február 28-1 52. sz. Határozat az Olaszországban tartózkodó francia-országi határmenti munkások helyzetéről, Olaszországban tartózkodó gyermekeik után megillető családi pótlékra vonatkozó jogaik tekintetében.

/J.O.C.E. 1964. május 26. 80. sz. 1242/64. old./

1964. március 24-1 53. sz. Határozat a 4. sz. rendelet 75. cikk 3. pontjában és a 3. sz. rendelet 74. cikk 3. pontjában jelzett leltár felállításáról.

/J.O.C.E. 1964. július 6. 107. sz. 1649/64. old./

1964. április 20-1 54. sz. Határozat a vándormunkások társadalombiztosítási igazgatási bizottsága mellett működő számviteli ellenőrző bizottság elnökségére vonatkozóan.

1964. április 20-1 55. sz. Határozat a rokkantsági nyugdíjnak a 3. sz. rendelet 28. cikk 1. pont b/ bekezdése alkalmazásaként történő kiszámítására vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1964. október 9. 155. sz. 2474/64. old./

1964. október 7-1 56. sz. Határozat a 3. sz. rendelet 19. cikk 5. pontjának magyarázata tárgyában, a protézisek, nagyobb készülékek és egyéb fontosabb természetbeni szolgáltatásokra vonatkozóan.

1964. október 27-1 57. sz. Határozat a 3. sz. rendelet 34. cikk 2. pontjának és a 4. sz. rendelet 16. és 65. cikkeinek értelmezéséről a munkanélküli segélyeknek a családi körülmények alapján történő növelésére vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1965. március 13. 53. sz. 780/65. old./

1964. október 27-1 58. sz. Határozat a 3. sz. rendelet 42. cikk 4. pontjának értelmezése tárgyában, olyan pótlékokra vagy emelésekre vonatkozóan, amelyeket egyes jogszabályok nyugdíjat vagy járadékot élvezőknek eltartási kötelezettségük alá eső gyermekeik után engedélyeznek.

/J.O.C.E. 1966. június 28. 115. sz. 2146. old./

1966. május 26-i 59. sz. Határozat az E6 űrlap-minta egyszerűsítéséről.

/J.O.C.E. 1966. június 16. 107. sz. 1922. old./

1966. május 26-i 60. sz. Határozat a "családtag" fogalmának magyarázatáról "betegség-anyaság"-biztosítási természetbeni szolgáltatások nyújtásával kapcsolatban más tagállam, mint az illetékes állam területén való ideiglenes tartózkodás esetében, a 3. sz. rendelet 19. cikk 1., 3. és 7. pontjainak megfelelően.

/J.O.C.E. 1966. július 22. 134. sz. 2547. old./

1967. április 7-i 61. sz. Határozat a 3. sz. rendelet 40. cikk 7. pontjának és a 4. sz. rendelet 9. cikk 4. pontjának magyarázata tárgyában a családi segélyek összevonása tekintetében.

/J.O.C.E. 1967. június 21. 120. sz. 2370. old./

1967. július 5-i 62. sz. Határozat a 3. sz. rendelet 31. cikk 1. pontjának és a 4. sz. rendelet 54. cikk 3. pontjának magyarázatáról, a foglalkozási betegségi szolgáltatások nyújtására alkalmazandó jogszabályok és illetékes intézmény meghatározását illetően.

1967. július 5-i 63. sz. Határozat a 8/63/CEE sz. rendelet 3. cikkében foglalt átmeneti rendelkezések magyarázata tárgyában olyan elhalálozásra vonatkozóan, amely már a rendelet hatályba lépése előtt kártérítés alá eső porlerakódásos tüdőbetegség következtében állott be.

/J.O.C.E. 1967. december 6. 296. sz. 11. old./

1. A TANÁCS 64/221/CEE SZÁMÚ IRÁNYELVE

külföldiek átköltözködésére és tartózkodására vonatkozó, közrendi, közbiztonsági és közegészségügyi okok által indokolt speciális rendelkezések koordinálására /1964. február 25./

Az Európai Gazdasági Közösség Tanácsa,

Tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 56. cikk 2. pontjára;

Tekintettel a Tanács 1961. augusztus 16-i 15. sz. rendeletére, a dolgozók szabad forgalmának a Közösségen belüli megvalósítását szolgáló első intézkedésekre vonatkozóan, különösen annak 47. cikkére /1/;

Tekintettel a Tanács 1961. augusztus 16-i irányelvére valamely tagállamhoz tartozó dolgozónak valamint családtagjainak a Közösség egy másik tagállamában történő bevezetésére, alkalmazására és tartózkodására vonatkozó igazgatási eljárások és gyakorlatok tárgyában /2/;

Tekintettel a letelepedési szabadság és a szolgáltatások nyújtására vonatkozó szabadság korlátozásainak felfüggesztéséről szóló programra /3/, és különösen annak II. címére;

Tekintettel a Tanács 1964. február 25-i irányelvére, a más tagállam állampolgárainak a Közösségen belüli letelepedés és szolgáltatások nyújtása tekintetében történő átköltözködést és tartózkodást korlátozó rendelkezések felfüggesztése tárgyában /4/;

Tekintettel a Bizottság javaslatára;

Tekintettel a Közgyűlés véleményére /5/;

Tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére /6/;

Figyelembe véve, hogy azon törvényi, rendeleti és igazgatási előírások koordinálásának, amelyek különleges jogi rendszert írnak elő a külföldiekre, közrendi, közbiztonsági és közegészségügyi indokokból, mindenekelőtt meg kell teremtenie a tagállamok állampolgárai számára a belépési és tartózkodási feltételeket, akik a Közösség területén belül akár bér ellenében vagy anélkül végzett tevékenység folytatására, akár szolgáltatás címzettjeként átköltözik;

Figyelembe véve, hogy ez a koordináció feltételezi azoknak az eljárásoknak közelítését, amelyeket az egyes tagállamok folytatnak abból a célból, hogy a külföldiek helyváltoztatása és tartózkodása tárgyában érvényesítsék a közrendi, közbiztonsági és közegészségügyi érdekeket;

Figyelembe véve, hogy mindegyik tagállamban, meg kell nyitni a lehetőségeket más tagállamok állampolgárai számára arra, hogy ezen a területen tett

- /1/ J.O.C.E. 1961. augusztus 26. 57. sz. 1073/61. old.
- /2/ J.O.C.E. 1961. december 13. 80. sz. 1513/61. old.
- /3/ J.O.C.E. 1962. január 15. 2. sz. 32/62 és 36/2. old.
- /4/ J.O.C.E. 1964. április 4. 56. sz. 845/64. old.
- /5/ J.O.C.E. 1962. december 14. 134. sz. 2861/62. old.
- /6/ J.O.C.E. 1964. április 4. 56. sz. 856/64. old.

közigazgatási jogveszelekményekkel szemben fellebbezéssel éljenek;

Figyelembe véve, hogy azoknak a betegségeknek és testi fogyatkozásoknak felsorolása, amelyek a közegészségügyet, a közrendet és a közbiztonságot veszélyeztethetik, kevéssé gyakorlati és nehezen lehet kimerítő, és hogy eleget ezeket a betegségeket csoportokba foglalni;

ezeket az irányelveket állította fel:

Első cikk. - 1. A jelen irányelv rendelkezései a tagállamok azon állampolgáraira vonatkoznak, akik a Közösség egy másik tagállamának területére mennek vagy ott tartózkodnak akár bérezett vagy nem bér munka végzésére, akár szolgáltatás jogosultjaként.

2. Ezek a rendelkezések alkalmazandók a házastársra és a családtagokra is, akik megfelelnek a szerződés végrehajtásaként ezen a területen kiadott rendeletek és irányelvek feltételeinek.

2. cikk. - 1. A jelen irányelv azokra a rendelkezésekre vonatkozik, amelyek a tagállamok a területükre való belépésre, tartózkodási engedélyek kiadására vagy megújítására vagy területükről való eltávolításra adnak ki közrendi, közbiztonsági és közegészségügyi okokból.

2. Ezeket az indokokat gazdasági célokból nem lehet felhozni.

3. cikk. - 1. A közrendi vagy közbiztonsági intézkedéseket kizárólag az intézkedésre okot adó egyén személyes magatartására kell alapítani.

2. A büntető ítélet automatikusan nem szolgálhat ilyen intézkedés indokul.

3. Annak a személyazonossági igazolványnak a lejártja, amely a fogadó országba belépést lehetővé tette és a tartózkodási engedély kiadásának alapjául szolgált, nem indokolhatja az ország területéről való eltávolítást.

4. Az az állam, amelyik a személyazonossági igazolványt kiadta, minden formáság nélkül visszafogadja az igazolvány tulajdonosát, még akkor is, ha annak érvénye lejárt, vagy ha az igazolvány tulajdonosának állampolgárságát vitássá teszik.

4. cikk. - 1. Csak azok a betegségek és testi fogyatékoságok indokolhatják a területre belépés megtagadását, vagy az első tartózkodási engedély kiadását, amelyek a csatolt jegyzékben szerepelnek.

2. A betegség vagy testi fogyatékoság jelentkezése az első tartózkodási engedély kiadása után nem indokolhatja a tartózkodási engedély megújításának megtagadását vagy az ország területéről való eltávolítást.

3. A tagállamok nem adhatnak ki új rendelkezéseket és nem folytathatnak olyan gyakorlatot, amelyek megszorítóbbak, mint azok, amelyek a jelen irányelvek közzététele időpontjában érvényben voltak.

5. cikk. - 1. Az első tartózkodási engedély megadására vagy elutasítására vonatkozó döntést a legrövidebb időn belül, legkésőbb azonban a kérelmet követő hat hónap alatt meg kell hozni.

Az érdekeltnek megengedik, hogy ideiglenesen, a tartózkodási engedély megadására vagy elutasítására vonatkozó döntésig az illető területen maradjon.

2. A fogadó ország, abban az esetben, ha ezt elengedhetetlennek tartja, felkérheti az eredeti származási tagországot és esetleg a többi tagországot is, hogy tájékoztassák a kérelmére vonatkozó korábbi bírói ítéletekről. Ez a konzultáció azonban nem lehet rendszeres jellegű.

A megkérdezett tagállam köteles a válaszát két hónapon belül megadni.

6. cikk. - A közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi indokokat, amelyek a vonatkozó döntés alapjául szolgálnak, az érdekelt tudomására kell

hozni, kivéve, ha az állam biztonságát érintő okok ezt nem teszik lehetővé.

7. cikk. - A tartózkodási engedély kiadásának vagy megújításának megtagadásáról szóló határozatot, vagy a kiutasítási határozatot az érdekeltekkel közölni kell. Az értesítésnek tartalmaznia kell azt a határidőt, amelyen belül a területet el kell hagyni. Sürgősség kivételével ez a határidő, ha az érdekeltek még nem kaptak tartózkodási engedélyt 15 napnál, egyéb esetekben pedig egy hónapnál nem lehet rövidebb.

8. cikk. - Az érdekelteknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a belépési határozat, a tartózkodási engedély kiadásának megtagadásáról vagy megújításának elutasításáról szóló határozat vagy a kiutasítási határozat ellen ugyanolyan módon fellebbezéssel éljen, mint az a saját állampolgárok számára közigazgatási határozatok esetében lehetővé van téve.

9. cikk. - 1. Birósági megtámadás lehetőségének hiányában, vagy ha ez a megtámadás csak a határozat törvényességét érintheti, illetve ha nincs felfüggesztő hatálya, a tartózkodási engedély megújításának elutasítását vagy tartózkodási engedéllyel rendelkező személy kiutasításáról határozatot, - sürgősség esetét kivéve - közigazgatási hatóság csak akkor nozhat, ha a fogadó ország olyan illetékes hatósága erre vonatkozóan véleményét már közölte, amely előtt az érdekeltek módja van védekezni és magát képviseltetni vagy jogi segítségben részesülni, a belföldi jogszabályokban előírt eljárási feltételek mellett.

Ez a hatóság nem lehet azonos azzal a hatósággal, amely a tartózkodási engedély megújításának megtagadásáról vagy a kiutasításról szóló határozat hozatalára jogosult.

2. Az első tartózkodási engedély kiadásának megtagadásáról szóló határozat, valamint az ilyen tartózkodási engedély kiadása előtti kiutasításról szóló határozat csak az érdekeltek kérelme alapján és az 1. pontban említett hatóság előzetes vizsgálata mellett hozható. Az érdekeltek jogosult védekezését személyesen előadni, kivéve, ha az államérdeket érintő okok ezt nem teszik lehetővé.

10. cikk. - 1. A tagállamok ennek az irányelvnek közlésétől számított hat hónapi határidőn belül megteszik a jelen irányelvnek megfelelő szükséges intézkedéseket, és arról haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

2. A tagállamok közölni fogják a Bizottsággal azoknak a lényeges belföldi jogi rendelkezéseknek a szövegét, amelyeket a jelen irányelv által érintett területen hoznak.

Kelt Brüsszelben, 1964. február 25.

A Tanács nevében

H. Fayat

elnök

MELLÉKLET

A/ Közegészségügyet veszélyeztető betegségek

1. Az Egészségügyi Világszervezet 1951. május 25-i 2. sz. nemzetközi egészségügyi rendeletében felsorolt fertőző betegségek.

2. Légző szervek aktív vagy kifejlődőben lévő tuberkulózisa.

3. Szifilisz.

4. Egyéb fertőző vagy mérgező parazitás betegségek, amennyiben a fogadó országban belföldi védelmi rendelkezések tárgyát képezik.

1. Mérgező mánia.

2. Jelentős pszichomentalis elváltozások; agitativ, deliriumos vagy hallucinációs elmebetegség vagy zavart elmebaj nyilvánvaló állapota.

/J.O.C.E. 1964. április 4. 56. sz. 85o. old./

2. A TANÁCS 68/360/CEE SZÁMÚ IRÁNYELVE

a tagállamok dolgozóinak és családtagjainak a Közösségen belüli mozgását és tartózkodását korlátozó intézkedések felfüggesztésére vonatkozóan
/1968. október 15./

Az Európai Gazdasági Közösségek Tanácsa,

Tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 49. cikkére;

Tekintettel a Bizottság javaslatára;

Tekintettel a Közgyűlés véleményére /1/;

Tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére /2/;

Figyelembe véve, hogy a Tanács 1612/68. 1968. október 15-i /3/ /CEE/ rendeletével kiadták azokat az előírásokat, amelyek a dolgozók szabad mozgását szabályozzák a Közösségen belül; hogy ennek következtében azokkal a korlátozó intézkedésekkel kapcsolatban, amelyek egyes országokban a Közösségen belüli mozgásra és tartózkodásra még érvényben vannak, olyan felfüggesztő intézkedéseket kell tenni, amelyek megfelelnek azoknak a jogoknak és lehetőségeknek, amiket az említett rendelet valamennyi tagállam állampolgárainak biztosít, akik bér munka végzése céljából változtatják helyüket, valamint családtagjaiknak biztosít;

Figyelembe véve, hogy a tartózkodás tárgyában alkalmazandó szabályozásnak, a lehető legteljesebb mértékben, a hazai állampolgárokat megközelítő helyzetet kell teremtenie egyéb tagállamok dolgozói és azok családtagjai számára;

Figyelembe véve, hogy a közrend, a közbiztonság és a közegészségügy által indokolt, és a tartózkodás és helyváltoztatás tárgyában, a külföldiekre érvényes speciális rendelkezések koordinálása a Tanács 1964. február 24-i, a szerződés 56. cikk 2. pontja alkalmazásaként kiadott irányelv tárgya /4/

a következő irányelvet adta ki:

Első cikk. - A tagállamok a jelen irányelvben előírt módokat szerint megzáruntetik a tagállamok állampolgárainak és családtagjainak mozgását és tartózkodását korlátozó intézkedéseiket, akikre az 1612/68/CEE sz. rendelet alkalmazandó.

2. cikk. - 1. A tagállamok elismerik az első cikkben jelzett állampolgárainak azt a jogát, hogy az állam területét elhagyják egy másik tagállam területén bér munka vállalása és gyakorlása végett. Ezt a jogot személyazonossági igazolvány vagy érvényes utlevél egyszerű felmutatása mellett lehet gyakorolni. Ez a jog a családtagok számára ugyanaz, mint annak az állampolgárnak a számára, akitől a családtagok függenek.

2. A tagállamok ezeknek az állampolgáraiknak, jogszabályaiknak megfelelően, személyazonossági igazolványt vagy utlevelet adnak ki vagy újítanak meg, amelyből többek között az állampolgárságuk kitűnik.

/1/ J.O.C.E. 1967. október 6. 268. sz. 9. old.

/2/ J.O.C.E. 1967. december 7. 298. sz. 1o. old.

/3/ J.O.C.E. 1967. december 7. 298. sz. 64. old.

/4/ J.O.C.E. 1964. április 4. 56. sz. 85o/64. old.

3. Az utlevélnek legalább valamennyi tagállamra és a közöttük fekvő közvetlen tranzitállamokra érvényesnek kell lennie. Ha egyedül az utlevél az érvényes okmány az országból távozásra, annak érvénye 5 évnél nem lehet rövidebb.

4. Tagállamok nem írhatnak elő állampolgáraik számára, akikről az első cikkben szó van, semmiféle kilépési vízumot, vagy ezzel egyenértékű kötelezettséget.

3. cikk. - 1. A tagállamok az első cikkben jelzett személyeket érvényes személyazonossági igazolvány vagy utlevél felmutatása után befogadják saját területükre.

2. Belépési vízum vagy ezzel egyenértékű kötelezettség csak azokra a családtagokra van előírva, akik egyik tagállam állampolgárságával sem rendelkeznek. A tagállamok megkönnyítik ezeknek a személyeknek a szükséges vízumok megszerzését.

4. cikk. - 1. A tagállamok az első cikkben érintett azon személyek részére elismerik a saját területükön tartózkodás jogát, akik a 3. pontban felsorolt okmányokat fel tudják mutatni.

2. A tartózkodási jogot egy okmány kiadásával biztosítják, amely "az EKG tagállama állampolgárának tartózkodási igazolványa" elnevezést viseli. Ennek az okmánynak azt a megjegyzést kell tartalmaznia, hogy azt az 1612/68/CEE sz. rendelet és a jelen irányelv alkalmazásaként, valamint a tagállamok által hozott rendelkezések alkalmazásaként adták ki. Ennek a megjegyzésnek a szövege a jelen irányelv mellékletében szerepel.

3. Az EKG tagállama állampolgárának tartózkodási igazolványa kiadásához a tagállamok csak az alább felsorolt okmányok felmutatását kérhetik:

- A dolgozótól:

a/ Azt az okmányt, amellyel területükre belépett;

b/ A munkaadó alkalmazási nyilatkozatát vagy munkaigazolványt;

- A családtagoktól:

c/ Azt az okmányt, amellyel az ország területére belépett;

d/ Az eredeti vagy származási ország illetékes hatósága által kiadott okmányt, amely a családi kapcsolatot bizonyítja;

e/ Az 1612/68/CEE sz. rendelet 10. cikkének 1. és 2. pontjában említett esetekben, az eredeti vagy származási ország illetékes hatósága által kiadott okmányt, amely tanúsítja, hogy őket a dolgozó tartja el vagy, hogy az ő háztartásában élnek ebben az országban.

4. Ha egy családtag egyik tagállamnak sem állampolgára, neki olyan tartózkodási igazolványt adnak ki, amely ugyanúgy érvényes, mint annak a dolgozónak az igazolványa, akitől ez a családtag függ.

5. cikk. - A tartózkodási engedély elnyeréséhez szükséges eljárások lefolytatása nem lehet akadálya a kérelmező által kötött munkaszerződés azonnali végrehajtásának.

6. cikk. - 1. A tartózkodási igazolványnak:

a/ a kiállító tagállam egész területére érvényesnek kell lennie:

b/ a kiállításától számított legalább 5 évre érvényesnek, és automatikusan megújíthatónak kell lennie.

2. Hat hónapot meg nem haladó megszakítás, valamint a katonai szolgálati kötelezettség teljesítése miatti távollét a tartózkodási igazolvány érvényességét nem érinti.

3. Ha a dolgozó három hónapnál hosszabb, de egy évnél rövidebb ideig a fogadó állam munkaadójának vagy egy szolgáltatást nyújtó szálájára dolgozik, a fogadó állam ideiglenes okmányt ad ki neki, amelynek érvényességét az alkalmaztatás előrelátható időtartamára lehet korlátozni.

A 8. cikk 1. pont c/ alpontjában foglalt rendelkezések fenntartása mellett, ideiglenes tartózkodási igazolványt kell kiadni az időszakai munkások számára is, akiket három hónapnál hosszabb ideig foglalkoztatnak. Az alkalmaztatás időtartamát a 4. cikk 3. pont b/ alpontjában jelzett okmányokon fel kell tüntetni.

7. cikk. - 1. A tartózkodási igazolványt érvényessége alatt a dolgozótól nem szabad csupán azzal az indokolással visszavonni, hogy nincs többé alkalmazásban, akár azért, mert betegségből vagy balesetből eredően ideiglenesen munkaképtelenné vált, akár azért mert akarátán kívül munkanélküli lett, amit az illetékes munkaerőügyi hivatal állapít meg.

2. Az első megújítás alkalmával a tartózkodási igazolvány érvényét korlátozni lehet, anélkül azonban, hogy 12 hónapnál rövidebb időre legyen érvényes, ha a dolgozó a fogadó államban 12 egymást követő hónapon át akarátán kívül munkanélküli volt.

8. cikk. - 1. A tagállamok tartózkodási igazolvány kiadása nélkül elismerik területükön a tartózkodási jogot a következő személyeknek:

a/ annak a dolgozónak, aki három hónapnál nem hosszabb előrelátható időtartamon át bér munka jellegű tevékenységet folytat. Tartózkodását egy okmány fedezi, amellyel belépett az illető ország területére továbbá a munkaadó nyilatkozata alkalmaztatásának előrelátható idejéről; mindazonáltal a munkaadó nyilatkozatát nem követelik meg olyan dolgozók esetében, akik a Tanács 1964. február 25-i, a kereskedelmi, ipari és kézműipari közvetítő tevékenységre vonatkozó, a letelepedési és a szolgáltatási szabadság megvalósításáról szóló irányelvnek a kedvezményezettjei 1/;

b/ annak a dolgozónak, aki, bár állandó lakóhelye a tagállamok egyikének területén van, ahová minden nap, vagy legalább hetenként egyszer visszatér, egy másik tagállam területén van foglalkoztatva. A foglalkoztató állam illetékes hatósága ennek a dolgozónak öt évre szóló, és automatikusan megújítható, speciális igazolványt ad ki;

c/ az időszakai munkásnak, aki annak a tagállamnak illetékes hatósága által láttamozott munkaszerződést kötött, amelynek területén tevékenységét folytatni fogja.

2. Az 1. pontban jelzett mindegyik esetben a fogadó állam illetékes hatóságai előírhatják a dolgozónak, hogy területükön való jelenlétét bejelentse.

9. cikk. - 1. A jelen irányelvben előírányzott és az EKG valamelyik tagállama állampolgárainak kiadott tartózkodási okmányokat díjmentesen vagy olyan összeg ellenében kell adni, amely nem haladja meg a belföldiek számára kibocsátott azonosági igazolványok kiadásánál megkövetelt adókat és illetékeket.

2. A 3. cikk 2. pontban és a 8. cikk 1. pont c/ alpontban jelzett vízumok ingyenesek.

3. A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek az 1. pontban felsorolt okmányok beszerzési formáinak és eljárásainak legnagyobb fokú egyszerűsítésére.

10. cikk. - A tagállamok a jelen irányelv rendelkezéseinek alkalmazását csak közrendi, közbiztonsági és közegészségügyi okokból mellőzhetik.

11. cikk. - 1. A jelen irányelv nem érinti az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződésnek a szén- és acéliparban elismert képesítésű dolgozókra vonatkozó rendelkezéseit, sem pedig az Európai Atomenergia Közösséget létrehozó szerződésnek a nukleáris területen képesített alkalmazásba lépésre vonatkozó rendelkezéseit, nem érinti továbbá ezeknek a szerződéseknek alkalmazására hozott rendelkezéseket sem.

/1/ J.O.C.E. 1964. április 4. 56. sz. 869/64. old.

2. Mindazonáltal a jelen irányelv érvényes az 1. pontban jelzett dolgozó-kategóriákra, valamint azok családtagjaira, amennyiben helyzetüket az előbb említett szerződések vagy rendelkezések nem szabályozzák.

12. cikk. - 1. A tagállamok szükséges rendelkezéseket léptetnek életbe, abból a célból, hogy megfeleljenek a jelen irányelvnek, mégpedig az irányelv közlésétől számított kilenc hónapon belül, és erről azonnal tájékoztatják a Bizottságot.

2. A Bizottságnak bejelentik törvényi, rendeleti és igazgatási előírásaiknak olyan módosításait, amelyek a dolgozók és családtagjaik kilépéséhez, belépéséhez és tartózkodásához még szükséges okmányok kiadásának formáiról és eljárásai egyszerűsítésére irányulnak.

13. cikk. - 1. A Tanács 1964. március 25-i irányelve, amely a tagállamok dolgozóinak és családtagjaiknak megváltoztatását és tartózkodását a Közösség területén belül korlátozó rendelkezések megszüntetéséről szól, mindaddig érvényben marad, amíg a tagállamok nem rendelkeznek a jelen irányelv végrehajtásáról.

2. Az 1. pontban jelzett irányelv alkalmazásaként kiadott tartózkodási igazolványok, amelyek a jelen irányelv végrehajtásának pillanatában még érvényben vannak, érvényességüket legközelebbi lejáratukig megőrzik.

14. cikk. - A jelen irányelv címzettjei a tagállamok.

Készült Luxemburgban, 1968. október 15-én.

A Tanács nevében
az elnök
G. Sedati

MELLÉKLET

A 4. cikk 2. pontban előírt bejegyzés szövege

"Ezt az igazolványt az Európai Közösségek Tanácsának 1968. október 15-i 1612/68/GEE sz. rendeletének alkalmazásaként adták ki, valamint a Tanács 1968. október 15-i irányelve végrehajtásaként.

Az előbb idézett rendelet előírásainak megfelelően a jelen igazolvány tulajdonosa jogosult ugyanazon feltételek mellett, mint dolgozók /1/ bér munkát vállalni és folytatni a területen /1/"

/J.O.C.E. 1968. október 19. L 257 sz. 13. old./

/1/ Belga, német, francia, olasz, luxemburgi, holland, aszerint, hogy melyik ország adta ki az igazolványt.

1. A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

a tagállamoknak az üzemi orvosokra vonatkozóan
/1962. július 20./

/J.O.C.E. 1962. augusztus 31. 80. sz. 2181. old./

2. A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

a tagállamoknak a Közösségben helyüket változtató dolgozókra vonatkozó szociális szolgáltatási tevékenységről
/1962. július 23./

/J.O.C.E. 1962. augusztus 23. 75. sz. 2118. old./

3. A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

a tagállamoknak a foglalkozási betegségek európai jegyzékének elfogadására vonatkozóan
/1962. július 23./

Indokolás

1. Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés, a 117. cikkében kifejezésre juttatja a tagállamoknak azt a szándékát, hogy "előmozdítsák a dolgozók lét- és munkafeltételeinek megjavítását, lehetővé téve azoknak a fejlődés során való kiegyenlítődését és 118. cikkében kifejezetten kijelenti, hogy az EGK Bizottságának feladata a tagállamok között a szociális téren kialakuló szoros együttműködés előmozdítása, különösen a társadalombiztosítás valamint a foglalkozási betegségek elleni küzdelem területén.

2. A foglalkozási betegségek területén a Közösség hat országának jogszabályai az ún. "jegyzék" rendszerre épülnek fel, amely azoknak a betegségeknek kizáró felsorolását jelenti, amelyeket foglalkozási eredetűeknek ismernek el. Ezt a rendszert ajánlotta a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet az 1925. évi /18. sz./ és az 1934. évi /42. sz./ egyezményeiben. Miután a jegyzékek eltérőek, a valódi szociális haladás érdekében azokat össze kell hangolni. Ezenkívül a dolgozók szabad mozgásának megvalósítása a Közösségen belül, amit a szerződés rendelkezései előírányoznak és a 15. sz. rendelet bevezet, ugyancsak szükségessé teszi, az összehangolt jogszabály hozatalát abból a célból, hogy minden dolgozónak mindegyik tagállam területén azonos védelmet biztosítsanak, ahová lakóhelyüket vagy munkahelyüket át kívánják tenni. Egy ilyen összehangolás megkönnyíti a 3. és 4. sz. rendeletek alkalmazását, amelyek a vándormunkások társadalombiztosításáról szólnak és amelyeknek egyes rendelkezései, amelyek olyan dolgozók esetére vonatkoznak, akik két vagy több országban ugyanazon veszélynek vannak kitéve, nehezen alkalmazhatók, ha a jogszabályok nem egyöntetűen ismerik el ugyanazt a betegséget foglalkozási betegségnek.

3. A hat ország jogszabályaiban szereplő betegségek jegyzéke különböző okokból tér el egymástól: nomenklatura-különbségek, eltérések a biztosítás

alkalmazásának feltételeiben, bizonyos ipari vagy mezőgazdasági tevékenységek hiányában vagy csekélyebb fontosságában. Ezek az eltérések igen nagy különbségeket vonhatnak maguk után a dolgozók részére, a foglalkozási betegségek megelőzésében és orvoslásában biztosítandó garanciák terén is. Ezenkívül megakadályozzák az értékes összehasonlítások felállítását a Közösségi országok jogszabályainak alkalmazását illetően, különösen amennyiben statisztikai jellegű összehasonlításról van szó.

4. Kíváncsatosnak látszik, hogy a tagállamok egységes európai jegyzéket fogadjanak el a betegségekről, vagy az azokat előidéző okokról, hogy megvalósítható legyen az első lépés a foglalkozási betegségek elleni védelem és az azok káros következményeire járó térítés terén érvényes törvényi és rendeleti előírásainak összehangolása irányában. A következő szakaszban a szolgáltatások nyújtásának feltételeit és azok szintjét szabályozzák.

5. A nemzeti jegyzékek, mind az általános jegyzékek, mind az egyes országokban meglévő és a mezőgazdaságra specializált jegyzékek mélyreható elemzése azt mutatja, hogy ezeket össze lehet vonni egyetlen jegyzékbe, az egyes országokban érvényes eljárás szerint, oly módon, hogy az egy vagy több jelenlegi belföldi jegyzékben szereplő betegségeket és betegség-okozókat természetük szerint osztályozzák, a tagállamok maguk pedig ezt a jegyzéket az egyes országokban érvényes eljárások szerint fogadják el. Ugy tűnik egyébként, hogy egyes újabban hozott intézkedések már figyelembe is vették az előkészítés alatt álló jegyzéket.

6. A jegyzékek rendszerét már hosszú ideje úgy ítélik meg, mint ami a dolgozók számára kellő biztosítékot nyújt, ami az eredet vélelmezési rendszerének tulajdonítható, amire támaszkodik; amikor azonban a jegyzék túlzottan szigorú korlátozó feltételeket tartalmaz /munkák, tünetek, határidők/ az eredet vélelmezéséből származó előnyök nem játszanak szerepet olyan dolgozókra nézve, akik nem teljesítik pontosan a törvény feltételeit, akiket azonban tagadhatatlanul betegség támadott meg foglalkozásuk gyakorlása közben. A dolgozók nagyobb garanciában részesülnének, ha a jogszabályok olyan betegségek esetében biztosítanak a kártérítésre irányuló jogot, amelyek nem szerepelnek a belföldi jegyzékben, de amelyek foglalkozási eredete kielégítően meg van állapítva.

7. A nemzeti jegyzékeknek az európai jegyzék alapján történő összehangolását célzó információ-csere megkönnyítése érdekében, célszerű, hogy mindegyik tagállam, amelynek jogszabályai ismernek olyan kártékony szereket vagy foglalkozási betegségeket, amelyek a többi állam jegyzékeibe nincsenek felvéve, ez utóbbiak részére készítsen, és kérelmükre a Bizottság útján küldjön ismertető lapokat, amelyek a lehető legpontosabb és legteljesebb információkat tartalmazzák műszaki, orvosi és statisztikai tekintetben ezekről a konkrét esetekről. A leírt konkrét esetek számanak és jellegének elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy azokat nemzeti szinten tanulmányok és ankétok útján hasznosítani lehessen.

8. A folytatott tanulmányok lehetővé tették, hogy felállítsák azoknak a betegségeknek vagy ártalmas anyagoknak a jegyzékét, amelyek egyik nemzeti jegyzékben sem szerepelnek, amelyeket azonban kíváncsatos egy modern, a legújabb orvosi és műszaki ismereteket is figyelembe vevő jegyzékbe felvenni. Ezt a jegyzéket, amelyet az európai jegyzékhez csatolnak a tagállamoknak úgy kell tekinteniük, mint a nyilatkozáti kötelezettség alá eső betegségek jegyzékét; egyszerű tájékoztató jellege lehetővé teszi, hogy orvosi, statisztikai és gazdasági szempontból érdekes dokumentációt gyűjtsenek abból a célból, hogy az európai jegyzéket időszakonként napra kész állapotba hozzák; ösztönöznöni fog a benne felsorolt betegségekről és ártalmas anyagokról folytatandó kutatásokra.

9. Azokkal a kockázatokkal szembeni megelőző intézkedéseknek, amelyeknek a dolgozók egészsége ki van téve, nem szükségszerűen egyetlen következménye a kártalanítás, az üzemi balesetekre vagy foglalkozási betegségekre vonatkozó jogszabályok keretében: a munkaegészségügy a dolgozók egészségét munkahe-lyükön védi anélkül, hogy az egészség elleni minden sérelemért foglalkozási kockázat címén lehetne kártalanítást fizetni.

Emellett annak felismerése, hogy egy szakmai kockázathoz valószínűleg baj kapcsolódik, különös figyelmet keltett ez iránt a kockázat iránt és maga után vonta a megelőzés tökéletesítését, miután a veszély világossá tette, hogy további megelőző intézkedéseket kell előírni és hatékonyabb ellenőrzést kell gyakorolni, ha ilyen kockázat áll fenn.

Az erőfeszítéseket tehát elsősorban a megelőzésre kell irányítani.

Márpedig a megelőzés szerepe a foglalkozási betegségek terén igen fontos, minthogy ebből a szempontból alapvető különbség van az üzemi balesetek és a foglalkozási betegségek között.

A balesetek, bármi is legyen az okuk - szervezési hiányosság, anyaghiba, mindig lehetséges emberi hiba - mindig véletlenül keletkeznek, és bármilyen is legyen a megelőzés fejlettsége, soha nem lehetünk abszolút biztosak abban, hogy teljesen megszűnnek.

A foglalkozási betegségekkel kapcsolatban, viszont, miután legalább is az esetek többségében ismerni lehet a betegségek okát és előre lehet látni kialakulásukat, a megelőző orvoslások elvileg messze sokkal nagyobb eredményekre vezethetnek és fokozatosan megközelíthetik a teljes hatékonyságot.

Bár elsősorban a kártalanítás az érdekes, az európai jegyzék mégis ösztönözi fog a megelőzés fokozására mindegyik már ismert ártalmas anyagra és foglalkozási betegségre vonatkozóan.

Későbbi időszakban a Bizottság kezdeményezni fogja a tagállamok együttműködését a legjobb megelőző módszerek alkalmazásának előmozdítására.

10. A foglalkozási betegségekről szóló törvényi vagy rendeleti szabályozások, amelyek általános jellegűek, egyaránt alkalmazandók az Európai Szén- és Acélközösség valamint az Európai Atomenergia Közösség hatásköre alá tartozó személyekre és vállalatokra is.

Az EKG Bizottsága tehát szükségesnek tartotta a tanácskozást az ESZAK Főhatóságával és az Euratom Bizottságával, amelyek mindegyike legteljesebb támogatásáról biztosította ezt az ajánlást, anélkül, hogy ez érintene azokat az akciókat, amelyeket ezek saját európai szerződésük keretében folytathatnak.

Ajánlás

Ezeknek az okoknak az alapján az Európai Gazdasági Közösség Bizottsága, a Közösséget létrehozó szerződés rendelkezései címén, és különösen annak 155. cikke alapján a tagállamoknak a következőket ajánlja:

a/ Vezessék be a foglalkozási betegségekről szóló törvényi, rendeleti és igazgatási rendelkezéseikbe a csatolt európai jegyzéket, mint azoknak a foglalkozási betegségeknek jegyzékét, amelyek nemzeti jogszabályaik alapján térítésre nyújtanak alapot, kiegészítve ebből a célból a kártalanításra alapot adó foglalkozási betegségeket tartalmazó nemzeti jegyzéküket vagy táblázatokat.

b/ Működjenek együtt ennek az összehangolásnak érdekében, oly módon, hogy a Bizottság közvetítésével információcserét alakítsanak ki orvosi, tudományos és műszaki szinten, azokra a foglalkozási betegségek esetekre vonatkozóan, amelyek egy vagy több országban valóban alapot szolgáltatottak kártérítésre, és ebből a célból különösen adjanak meg minden hasznos információt nemzeti jogszabályaikban elismert betegségekről vagy szerekről - a jelen ajánlás időpontjában, ha valamely tagállam a Bizottság útján ezt kéri, mégpedig az idecsatolt minta szerint összeállított dokumentációs lap kiállításával;

c/ Törvényi, rendeleti és igazgatási rendelkezéseikbe vezessenek be ezenkívül a foglalkozási betegségekre vonatkozó jogszabályokon alapuló kártalanításra vonatkozó jogot arra az esetre is, amikor az érdekelt dolgozó kielégítő módon bizonyította, hogy munkája következtében olyan betegséget kapott, amely nem szerepel a nemzeti jegyzékben.

d/ Tájékoztassák a Bizottságot a nemzeti jegyzékek olyan foglalkozási betegségekkel történő kiegészítéséről, amely az európai jegyzékben nem szerepel, hogy ilymódon lehetővé váljék, az említett jegyzék időszakonkénti módosítása.

e/ Használják fel az európai jegyzéket az üzemi balesetek és foglalkozási betegségek megelőzésére és ezekkel kapcsolatos nyilatkozattételre vonatkozó alapokmányként.

f/ Fejlesszék és tökéletesítsék az európai jegyzékben felsorolt foglalkozási betegségek megelőzését szolgáló intézkedéseiket, adott esetben, a Bizottsághoz fordulva a Közösség tagállamai által szerzett tapasztalatok megismerése céljából.

g/ Tegyük kötelezővé a csatolt jegyzékre felvett betegségek eseteiről szóló nyilatkozatot, fogjanak hozzá ezeknek az eseteknek a különleges tanulmányozásához, és időszakonként közöljék az eredményt a Bizottsággal.

h/ Statisztikájukat alakítsák az európai jegyzék és a csatolt jegyzék osztályozásához és nomenklaturájához, és statisztikai adataikat közöljék a Bizottsággal.

Kelt Brüsszelben, 1962. július 23.

A Bizottság nevében
az elnök
W. Hallstein

MELLÉKLETEK

1. Melléklet

Foglalkozási betegségek európai jegyzéke

A/ A következő vegyi szerek által kiváltott foglalkozási betegségek

1. Arzén és annak vegyületei.
2. Berilium /glucinium/ és annak vegyületei.
3. Szénmonoxid; szénnoxiklorid; cianhidrid-sav, cianidok és ciángáz vegyületei.
4. Kadmium és vegyületei.
5. Króm és vegyületei.
6. Higany és vegyületei.
7. Magnézium és vegyületei.
8. Salétromsav; nitrogénoxidok; ammóniák.
9. Nikkel és vegyületei.
10. Foszfór és vegyületei.
11. Ólom és vegyületei.
12. Kénanhidrid, kénsav, kénhidrogén, szénkéneg.
13. Tallium és vegyületei.
14. Vanádium és vegyületei.
15. Klór, bróm és jód és szervesetlen vegyületeik; fluór és vegyületei.
16. Koncentrált alifás szénhidrogének vagy nem koncentrált alifás szénhidrogének, ciklikusak vagy nem ciklikusak, petrolétert vagy benzint tartalmazóak.

17. Koncentrált vagy nem koncentrált, ciklikus vagy nem ciklikus alifás szénhidrogének halogénszármazékai.

18. Alkohol, glikol, éter, keton, organikus észterek és halogénszármazékai.

19. Organikus savak, aldehidek.

20. Alifás nitroszármazékok és salétromsav észterek.

21. Benzén, toluén, xilén és más benzénhez hasonló, naftalén és hasonló /aromatikus szénhidrogénhez hasonló/ a $C_n H_{2n-6}$ formulával határozzák meg a benzénhez hasonlóknál és a $C_n H_{2n-12}$ képlettel naftalénhoz hasonlóknál/

22. Aromatikus szénhidrogének halogénszármazékai.

23. Fenol és hasonló, tiofenol és hasonló, naftol és hasonló és halogénszármazékai; alkilariloxidok és kén alkilarilok halogénszármazékai, benzoquinone.

24. Aminok /elsődleges, másodlagos, harmadlagos, heterociklikus/ és aromatikusan hidrazinok és ezek halogénos, fenolos, nitrogénos, nitrált és kénes származékai.

25. Aromatikus szénhidrogének és fenolok nitrogénos származékai.

B/ Más tételek alá nem tartozó anyagok és szerek által okozott foglalkozási megbetegedések

1. Bőrrák és rákosodás előtt bőrbaj, amely koromnak, gudronnak, bitumennek, szuroknak, antracénnek, ásványolajnak, nyers parafinnak, és ezen anyagok vegyületeinek, termékeinek és hulladékainak tulajdonítható.

2. Bőrbajok, amelyek foglalkozási környezetben más tételek alá nem sorolható anyagok által keletkeznek.

C/ Más tételek alá nem tartozó anyagok és szerek belélegzése által kiváltott foglalkozási betegségek

1. Porlerakódásos tüdőbetegség.

a/ Szilikózis, tüdőtuberkulózishoz kapcsolódva vagy anélkül.

b/ Aszbesztózis, tüdőtuberkulózishoz kapcsolódva vagy anélkül, vagy tüdőrákhoz kapcsolódva vagy anélkül;

c/ Szilikátpornak tulajdonítható tüdőtuberkulózis.

2. Alumínium vagy alumíniumvegyületek porának vagy füstjének tulajdonított tüdőbronchitikus betegségek.

3. Kemény fémporoknak tulajdonított tüdőbronchitikus betegségek.

4. Thomas kemencék pora által okozott tüdőbronchitikus megbetegedések.

5. Asztma, amelyet foglalkozási környezetben más tételek alá nem sorolt anyagok váltanak ki.

D/ Fertőző vagy élősközi okozta foglalkozási betegségek

1. Bőlféregbetegségek, bányaféreg, bőlféreg.

2. Trópusi betegségek, közülük: mocsárláz, amoba okozta betegség, tripanoszóma-betegség, trópusi nátha, máltai láz, szénanátha, /fièvre a pappataci/, visszatérő láz, sárga láz, pestis, leishmánia, frambózia /pian/, lepra, kiütéses tifusz és más kiütéses megbetegedések /rickettsiosos/.

3. Állatok vagy állati ürülékek által az emberre átvitt fertőző vagy élősközi okozta betegségek.

4. Megelőzéssel, gondozással, házisegítséggel és kutatásokkal foglalkozó személyek fertőző megbetegedései.

1. Skorbut.

F/ Fizikai szerek által kiváltott foglalkozási betegségek

1. Ionizáló sugárzások által kiváltott betegségek.
2. Sugárenergia által kiváltott szürkehályog.
3. Zaj által okozott sükettség vagy a hallás élelességének csökkenése.
4. Sűrített levegőben végzett munkák által kiváltott betegségek.
5. Mechanikus rezgések által kiváltott csontizületi vagy éridegzeti /anglo-néurotique/ betegségek.
6. a/ Izületkörüli bőrzacsok nyomások, vagy bőralatti szövetgyulladások okozta betegségek.
b/ Innhüvelyek, inkörüli szövetek, izomtapadások vagy intapadások túlfeszítése által okozott betegségek;
c/ Izületi /meniszkuszi/ sérülések bányászoknál,
d/ Csigolyatövisiek túlfeszítés okozta kiszakadása,
e/ Nyomásnak tulajdonítható ideghétnulás.
7. Bányászok szemrezgése /nisztagnusz/.

2. Melléklet

Az európai jegyzékbe történő esetleges felvétel szempontjából nyilatkozatnak alávetett betegségek-ről szóló tájékoztató jegyzék-melléklet

A/ A következő vegyi szerek által kiváltott betegségek

1. Ózon.
2. Kénsavak észterei.
3. Merkaptánok és tioéterek.
4. Cinkoxid.
5. Bórhidrogének.
6. Klór, bróm és jód organikus vegyületei.
7. Alifás szénhidrogének, mások, mint amelyek az Európai jegyzék A.16. tétele alatt fel vannak sorolva.
8. Alifás aminok és halogénszármazékaik.
9. Izocián-nitrilek és észterek.
10. Vinilbenzén és divinilbenzén, difenil, dékalin, tertalin.
11. Aromás savak, aromás anhidridek és ezek halogénszármazékai.
12. Difeniloxid, dioxán, tetrahidrofuran.
13. Tiofén.
14. Furfurol.

Aa/ Különböző szerek által kiváltott betegségek

1. Gyöngyházipor belélegzése által kiváltott betegségek.
2. Hormonanyagok által kiváltott betegségek.

B/ Más tétel alá nem tartozó anyagok belélegzése által kiváltott betegségek

1. Szénpor, vegyileg tiszta szénpor, grafitpor, bárium-szulfátpor, ónoxidpor által kiváltott tüdőtuberkulózis.

2. Az európai jegyzékben meg nem jelölt fémeknek tulajdonított tüdőfibrózisok.

3. Gyapot, len, kender, juta, sisal és préselt cukornád-szár porinak belélegzése által kiváltott tüdőbetegségek.

4. Asztmák, és asztmatikus bronchitiszek, állathőzők, gumiarabikumok, antibiotikumok, exotikus fák és más allergiás hatású anyagok belélegzése által kiváltva.

C/ Fizikai okok által kiváltott betegségek

1. Foglalkozási görcsök.

3. Melléklet

Dokumentációs lap-mina kártérítésre okot
adó foglalkozási betegségek esetére

Jegyzet

Minden esetről külön lapot kell kiállítani

Az eseteket úgy kell kiválasztani, hogy - a lehetőség szerint - számuk és változatos jellegzetességeik szerint olyan teljes információt nyújtsanak, amelyet az érdekelt országok célszerűen hasznosítani tudnak. Abban az esetben, ha ugyanaz az ártalmas szer képes igen különböző betegségeket okozni, amelyek pl. a bőrt, a nyálkahártyákat, a légző szerveket és emésztő szerveket, az idegrendszert stb. érintik, nagyon kívánatos lenne, ha az egyes megállapított esetkategóriákra bizonyos példákkal is szolgálnának.

A lapokat, amennyire lehet, meghatározott ártalmas szerenként és foglalkozási betegségenként azonos küldeménybe kell csoportosítani és utalni kell a megfelelő betegségre az európai jegyzékben vagy a csatolt kimutatásban foglalt megnevezésre és osztályozásra.

Statistikai természetű adatok ugyanazon küldemény tárgyát képező esetek összességére csak egyszer szerepelnek.

/J.O.C.E. 1962. augusztus 31. 8o. sz. 2188/62. old./

AJÁNTÁS

A Bizottság részéről a tagállamokhoz
A FOGLALKOZÁSI BETEGSÉGEK EURÓPAI JEGYZÉKÉNEK
elfogadása tárgyában

Dokumentációs lap
olyan foglalkozási betegségek elemezéséhez, amelyek
kártérítés alapjául szolgáltak a

..... 1

jogszabályai értelmében.

I.

Betegség megnevezése	A kiváltó szer
.....	
.....	

Az eset azonosítási adatai

Az áldozat nevének kezdőbetűi és születési időpontja vagy sorszám	M	F
.....	2	

II.

Jogalap

A foglalkozási betegségekre vonatkozó általános törvények vagy szövegek /cim és kelte/	A betegség vagy a szer megnevezése és sorszáma a nemzeti jogszabályok jegyzékében vagy táblázataiban
	A jegyzékbe vagy a táblasorokba való bejegyzés időpontja:
	Az európai jegyzék vagy a mellékelt jegyzék szerinti osztályozás

/1/ A tagállam neve.

/2/ Nem kívánt törlesztő.

4. A BIZOTTSÁG 1965. JULIUS 7-i 65/379/CEE SZÁMU AJÁNLÁSA
a tagállamokhoz a Közösségen belül helyüket változtató dolgozók és család-
tagjaik lakásügyéről.

/J.O.C.E. 1965. július 27. 137. sz. 2293. old./

5. A BIZOTTSÁG 1966. JULIUS 18-i 66/484/CEE SZÁMU AJÁNLÁSA
a tagállamokhoz a pályaválasztási tanácsadás fejlesztése érdekében.

/J.O.C.E. 1966. augusztus 24-i 154. sz. 2815. old./

6. A BIZOTTSÁG 1966. JULIUS 20-i 66/462/CEE SZÁMU AJÁNLÁSA
a tagállamokhoz a foglalkozási betegségek áldozatai kártalanításának felté-
teleire vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1966. augusztus 9. 147. sz. 2696. old./

7. A BIZOTTSÁG 1966. JULIUS 27-i 66/464/CEE SZÁMU AJÁNLÁSA
a tagállamokhoz, a különleges kockázatnak kitett dolgozók orvosi ellenőrzé-
sére vonatkozóan.

/J.O.C.E. 1966. augusztus 17. 151. sz. 2753. old.

8. A BIZOTTSÁG 1967. január 31-i 67/125/CEE SZÁMU AJÁNLÁSA
a tagállamokhoz a fiatalok munkavédelméről.

/J.O.C.E. 1967. február 13. 25. sz. 405. old./

TERVEZETEK

1. A BIZOTTSÁG 1966. JUNIUS 27-i AJÁNLÁS-TERVEZETE
a tagállamokhoz az anyák védelméről.

/J.O.C.E. 1966. július 19. 130. sz. 2422. old./

1. 66/614/CEE SZÁMU JAVASLAT A TANÁCS RENDELETÉRE,
a társadalombiztosítási rendszer alkalmazásáról azokra a dolgozókra és családtagjaikra, akik a Közösségen belül változtatják helyüket; előterjesztette a Tanácshoz a Bizottság 1966. január 11-én.

Az Európai Gazdasági Közösség Tanácsa,

Tekintettel a szerződés 2., 7. és 51. cikkeire;

Tekintettel a Bizottság javaslatára, amelyet a vándormunkások társadalombiztosítása ügyében az EGK Igazgató Bizottságának megkérdése után készített el;

Tekintettel az Európai Parlament véleményére;

Tekintettel a Szociális és Gazdasági Bizottság véleményére;

Figyelembe véve, hogy az EGK 3. sz. rendeletének és azt azóta módosító rendeleteknek 1959. óta történő alkalmazása során szerzett tapasztalatok, rávilágítottak arra, mennyire fontos lenne egyrészt egy szövegbe egyesíteni, mindazokat az alapvető szabályokat, amelyeket az 51. cikk alkalmazásaként hoztak, beleértve azokat is, amelyek a határmenti munkásokra, az időszakos munkásokra és a tengerészekre vonatkoznak, másrésztől általánosságban felülvizsgálni ezeket a rendelkezéseket, abból a célból, hogy azokban végrehajtsák a javításokat, amelyeket a nemzeti jogrendszerek sokrétű és különböző volta ellenére jelenleg meg lehet valósítani;

Figyelembe véve, hogy ezeknek a rendelkezéseknek célja, hogy a szabad forgalom útján előmozdítsák az életszínvonal és az alkalmaztatási színvonal javítását a Közösség valamennyi régiójában, a biztosítottaknak és jogutódjaiknak garantálva a társadalombiztosítást, bárhol legyen alkalmaztatásuk helye vagy lakóhelyük, valamint, hogy biztosítsák az egyenlő bánásmódot a tagállamok valamennyi állampolgára számára a különböző nemzeti jogszabályok tekintetében;

Figyelembe véve, hogy ezeket a célokat különösen oly módon kell elérni, hogy a szolgáltatásokra vonatkozó jog megnyílásához, valamint ezek kiszámításához, összegezni kell azokat az összes időszakokat, amelyeket a különböző nemzeti jogszabályok számításba vesznek, és oly módon, hogy a szolgáltatásokat a tagállamok területén tartózkodási hellyel bíró személyeknek fizetik;

Figyelembe véve, hogy a dolgozók szabad forgalma soha nem járhat számukra azzal, hogy a különböző tagállamokban már megszerzett előnyöket elvesztik, anélkül, hogy ezt a veszteséget nem egyenlítik ki legalább egyenértékű előnyök, amennyiben az érdekelt által élvezett szolgáltatások összege nem haladja meg azokat a legmagasabb szolgáltatásokat, amelyeket az érdekelt követelhetne, ha egész pályafutása alatt csak egyetlen tagállam jogszabályainak lett volna alávetve;

Figyelembe véve, hogy a dolgozók számára kedvezőbbnek látszik, ha a teljes munkanélküli segélyeket mostantól kezdve mindig annak az országnak a jogszabályai szerint fizetik, ahol a dolgozó a munkaközvetítő irodában be van jegyezve, minden egyéb időtartam-korlátozás nélkül, kivéve azokat, amelyeket ezek a jogszabályok írnak elő;

Figyelembe véve, hogy a családi segítők lényeges célját, ami abban áll, hogy hozzájáruljanak a dolgozók családtagjainak, különösen pedig gyermekeiknek ellátásához, a legkielegetőbb módon el lehet érni az által, hogy ezeknek a családtagoknak a lakóhelye szerinti ország jogszabályaiban előírt szolgáltatásokat annak az államnak a terhére folyósítják, amelynek jogszabályai alá a dolgozó tartozik;

Figyelembe véve, hogy több specializált szervben, amelyek a Bizottságot segítik a különböző szociális intézkedések megtételében, a munkaadók és a dolgozók képviselétét vagy már a szerződés előírja, vagy a Közösség illetékes szervei hasznosnak tartják; hogy ennek következtében lehetővé kell tenni, hogy a jelen rendeletben előírányzott igazgatási bizottságban képviselve legyenek a dolgozók, a munkaadók és a földművesek;

Figyelembe véve, hogy az Európai Szén- és Acélközösség Főhatósága kijelentette, hogy az alábbi rendelet az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés 69. cikk 4. pontjában jelzett megállapodások helyébe léphet;

ezt a rendeletet adta ki:

Első Cím

Általános rendelkezések

Első cikk. - A jelen rendelet alkalmazása szempontjából az alábbi fogalmak alatt a következőket kell érteni:

a/ "Jogszabály" kifejezés jelenti valamennyi tagállam számára a meglévő és jövőbeli törvényeket, rendeleteket és alapszabályi előírásokat, amelyek a 2. cikk 1. és 2. pontjában jelzett társadalombiztosítási ágazatokat és rendszert érintik; ez a fogalom nem fedi az egyezményes eredetű rendelkezéseket, akár tárgyai, akár nem olyan közhatalmi határozatnak, amely kötelezővé teszi azokat vagy kiterjeszti területi hatályukat.

b/ "Társadalombiztosítási egyezmény" minden olyan kétoldalu vagy többoldalu okmányt jelent, amely kizárólag két vagy több államot köt össze vagy fog összekötni, valamint minden olyan többoldalu okmányt, amely legalább két tagállamot és egy vagy több más államot köt össze a társadalombiztosítás területén, a 2. cikk 1. és 2. pontjaiban jelzett ágak vagy rendszerek egészét vagy részét illetően, valamint bármilyen megállapodást, amelyet az említett okmányok keretében kötnek;

c/ "Illetékes hatóság" mindegyik tagállam részére a minisztert, minisztereket vagy ezeknek megfelelő hatóságokat jelenti, amelyek hatáskörébe tartoznak a társadalombiztosítási rendszerek, területének egészére vagy annak bármely részére vonatkozóan;

d/ "Igazgatási bizottság" a 65. cikkben jelzett bizottságot jelenti;

e/ "Intézmény" fogalma jelenti, mindegyik tagállam részére azt a szervet vagy hatóságot, amely a jogszabályok egészének vagy egy részének alkalmazásával meg van bízva;

f/ "Illetékes intézmény" fogalma jelenti:

/i/ azt a szervet, amelyhez az érdekelt tartozik abban az időpontban, amikor a szolgáltatásokat kéri; vagy

/ii/ azt a szervet, amellyel szemben az érdekeltnek joga van szolgáltatásokra, vagy joga lenne ezekre, ha ő maga vagy családtagjai annak a tagállamnak a területén laktának, ahol ez a szervezet van, vagy

/iii/ a szóban forgó tagállam illetékes hatósága által kijelölt szervezet, vagy

/iv/ ha olyan kötelezettségekre vonatkozó rendszerről van szó, amelyek a munkaadót a 2. cikk 1. pontjában jelzett szolgáltatásokra vonatkozóan terhelik, akár a munkaadó vagy a biztosító, akár ennek hiányában a szóban forgó tagállam illetékes hatósága által kijelölt szervezet vagy hatóság;

g/ "Illetékes állam" kifejezés azt az államot jelenti, amelynek területén az illetékes hatóság van;

h/ "Lakóhely" jelenti a szokásos tartózkodás helyét;

i/ "Tartózkodás" jelenti az ideiglenes tartózkodást;

j/ "A lakóhely szerinti intézmény és "a tartózkodási hely szerinti intézmény" kifejezések jelentik azt a megfelelő intézményt, amely azoknak a szolgáltatásoknak nyújtására jogosult, amikről az érdekelt lakóhelyén vagy tartózkodási helyén szó van, annak az államnak jogszabályai szerint, amely jogszabályokat ez az intézmény alkalmazza, vagy ha ilyen intézmény nincs, a szóban forgó tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézményt;

k/ A "dolgozó" kifejezés a bérezett dolgozókat, valamint azokat a személyeket jelenti, akik ezekkel egy tekintet alá esnek. A dolgozókkal egy tekintet alá eső személyek alatt azokat kell érteni, akik kötelezően vagy önként védve vannak, az alkalmazandó jogszabályok értelmében, egy vagy több olyan véletlen eseményekkel szemben, amelyek megfelelnek azoknak az ágazatoknak, amelyekre ez a rendelet alkalmazandó, a bérezett dolgozók javára szervezett társadalombiztosítási rendszer keretében;

l/ /i/ "határ menti munkások" kifejezés azokat a dolgozókat jelenti, akik egyik tagállam területén vannak foglalkoztatva, és egy másik tagállam területén laknak, vagy oda elvileg minden nap vagy hetenként legalább egyszer visszatérnek;

/ii/ Mindazonáltal Franciaország és a vele határos tagállamok viszonylatában ahhoz, hogy határ menti munkásnak tekintsék, az érdekeltnek egy olyan övezetben kell foglalkoztatva lennie és laknia, amelynek mélysége elvben nem haladja meg a 20 km-t a közös határ egyik és másik oldalán; a Bizottság rendeleti úton állítja fel ezeket a határhoz tartozó községek jegyzékét; ezeket az övezeteket a Bizottság, az érdekelt tagállamokkal egyetértésben kiszélesítheti;

/iii/ Valamely tagállam területén olyan vállalat által foglalkoztatott határ menti dolgozók, akik rendes körülmények között is ehhez a vállalathoz tartoznak, és akiket ez a vállalat a határ menti övezetről ugyanazon állam területére vagy egy másik tagállam területére küld ki, négy hónapot valószínűleg meg nem haladó időszakra megőrzik határmenti minőségüket, kirendelésük ideje alatt, a fenti határidő keretén belül;

m/ "Időszakos munkás" kifejezés azokat a dolgozókat jelenti, akik egy másik tagállam területére mennek, amely nem a lakóhelyük szerinti állam, abból a célból, hogy ott ezen állam vállalatának vagy munkaadójának számlájára időszakos jellegű munkát végezzenek, amelynek időtartama nyolc hónapot nem halad meg, és akik munkájuk időtartama alatt az említett állam területén tartózkodnak; időszakos jellegű munka alatt olyan munkát kell érteni, amely szezonyszerű ütemezéstől függ, és minden évben automatikusan visszatér; az időszakos minőség igazolására olyan munkaszerződés szolgál, amelyet annak a tagállamnak a munkügyi hivatala láttamoz, amelynek területén az időszakos munkás tevékenységét gyakorolja, vagy olyan igazolvány, amelyet ezek a hivatalok láttamoznak, és amelyek igazolják, hogy az érdekelt ezen a területen időszakosan van foglalkoztatva;

n/ "Menekült" kifejezésnek az a jelentése, amit az 1951. július 28-án Genfben aláírt és a menekültek státusáról szóló egyezmény első cikke, vagy valamely tagállam jogszabályai annak tulajdonítanak;

o/ "Hontalan" kifejezésnek az a jelentése, amit annak a New Yorkban 1954. szeptember 28-án aláírt és a hontalanok státusáról szóló egyezmény első cikke tulajdonít;

p/ "Családtag" kifejezés azokat a személyeket jelenti, akiket azok a jogszabályok, amelyek alapján a szolgáltatásokat nyújtják, ilyennek határoznak meg vagy fogadnak el, vagy mint a háztartás tagjait jelölik meg, vagy a 19. cikkben és a 23. cikk 6. pontjában jelzett esetekben annak az Államnak jogszabályai, amelynek területén laknak; mindazonáltal, ha ezek a jogszabályok

csak azokat a személyeket tartják családtagnak vagy a háztartáshoz tartozóknak, akik a dolgozóval egy fedél alatt élnek, ezt a feltételt teljesítettnek kell tekinteni, ha ezeket a személyeket főként a dolgozó tartja el;

q/ A "hátramaradottak" kifejezés azokat a személyeket jelenti, akiket azok a jogszabályok, amelyek címen a szolgáltatásokat nyújtják, ilyenként határoznak meg vagy fogadnak el; mindazonáltal ha ezek a jogszabályok csak azokat a személyeket tartják hátramaradottaknak, akik az elhunyt dolgozóval egy fedél alatt éltek, ezt a feltételt teljesítettnek kell tekinteni, ha ezeket a személyeket döntően az elhunyt dolgozó tartotta el;

r/ A "biztosítási időszak" kifejezés a járulékrfizetési vagy alkalmaztatási időszakokat jelenti, amint azokat annak a jogszabálynak értelmében, amelynek hatálya alatt azokat eltöltötték, ilyeneként határozzák meg vagy fogadják el, valamint minden ezzel egy tekintet alá eső időszakot, abban a mértékben, amelyben azokat ezek a jogszabályok mint a biztosítási időszakokkal egyenértékű időszakokat ismerik el;

s/ Az "alkalmaztatási időszak" azokat az időszakokat jelenti, amelyeket ilyeneknek határoznak meg vagy fogadnak el azok a jogszabályok, amelyeknek hatálya alatt azokat eltöltötték, valamint minden ezekkel egy tekintet alá eső időszakot, abban a mértékben, amelyben ezeket a jogszabályok az alkalmaztatási időszakokkal egyenértékűnek ismerik el;

t/ A "szolgáltatások", "nyugdíjak", "járadékok" kifejezések minden szolgáltatást, nyugdíjat, járadékot jelent, beleértve a közpénzek terhére eső minden elemet, a növeléseket, újraértékelési segélyeket vagy kiegészítő segélyeket, a jelen rendelet különleges rendelkezéseinek fenntartása mellett, valamint az olyan tőkésített szolgáltatásokat, amelyek a nyugdíjakat vagy járadékokat helyettesíthetik és a járulékok visszatérítése címen teljesített kifizetéseket;

u/ A "családi szolgáltatások" kifejezés minden természetbeni vagy készpénzszolgáltatást jelent, amelynek rendeltetése a családi terhek kiegyenlítése, kivéve az I. mellékletben említett speciális szülési segélyeket; a "családi segélyek" kifejezés kizárólag a készpénzben nyújtott időszakos szolgáltatásokat jelenti, amelyek a gyermekek számától és életkorától függenek;

v/ "Elhalálozási segély" kifejezés minden olyan pénzt jelent, amelyet halál esetében, egy esetben folyósítanak, kivéve a jelen cikk t/ bekezdése alatt jelzett tőke-szolgáltatásokat.

2. cikk. - 1. A jelen rendeletet a következő szolgáltatások társadalombiztosítási ágazatára vonatkozó minden jogszabályra alkalmazni kell:

- a/ a betegségi és anyasági szolgáltatások;
- b/ a rokkantsági szolgáltatások, beleértve azokat, amelyeknek rendeltetése a kereső képesség fenntartása vagy megjavítása;
- c/ az öregségi segélyek;
- d/ hátramaradottak részére járó szolgáltatások;
- e/ az üzemi baleseti és foglalkozási betegségi szolgáltatások;
- f/ elhalálozási segélyek;
- g/ munkanélküli segélyek;
- h/ családi szolgáltatások;

2. A jelen rendelet alkalmazandó az általános és különleges, a hozzájárulásos és nem hozzájárulásos társadalombiztosítási rendszerekre, beleértve azoknak a kötelezettségeknek rendszerét, amelyek az előző pontban jelzett szolgáltatásokra vonatkozóan a munkaadókat és hajóstársaságokat terhelik;

3. Mindazonáltal a jelen rendelet III. Címében előírányzott különleges rendelkezések nem érintik egyik tagállamnak jogszabályaiban foglalt azon

rendelkezéseit, amelyek a - jelen rendelet alkalmazásaként munkaadónak tekintett - hajóstársaságok kötelezettségeire vonatkoznak.

4. A jelen rendelet nem alkalmazandó sem a háborús áldozatok vagy a háború következményei áldozatainak javára szóló szociális és orvosi segélyekre vagy szolgáltatási rendszerekre, sem a tisztviselők vagy a velük egy tekintet alá eső személyek speciális rendszereire.

3. cikk. - A tagállamok tartoznak a 2. cikk 1. és 2. pontjaiban jelzett jogszabályokat és rendszereket nyilatkozatban jelezni, amelyet a 78. cikk rendelkezéseinek megfelelően közölnek és hoznak nyilvánosságra. Ennek a nyilatkozatnak nincs korlátozó jellege.

4. cikk. - 1. A jelen rendelet azokra a dolgozókra alkalmazandó, akik egy vagy több tagállam jogszabályainak vannak vagy voltak alávetve, és akik valamely tagállam állampolgárai, vagy hontalanok vagy menekültek, alkalmazandó továbbá családtagjaikra és hátramaradottaikra is.

2. Ezenkívül a jelen rendelet alkalmazandó azoknak a dolgozóknak hátramaradottaira, akik egy vagy több tagállam jogszabályainak voltak alávetve, tekintet nélkül ezeknek a dolgozóknak állampolgárságára, ha hátramaradottaik valamelyik tagállam állampolgárai, illetve hontalanok vagy menekültek.

3. A jelen rendelet 2. cikk 4. pontjában foglalt rendelkezések sérelme nélkül, ez a rendelet alkalmazandó a közhivatalnokokra és olyan személyekre, akik az alkalmazandó jogszabályok szerint, velük azonosnak tekintendők abban a mértékben, amilyen mértékben valamely tagállam olyan jogszabályainak vannak alávetve, ezek a közhivatalnokok, amely jogszabályokra ez a rendelet alkalmazandó.

4. Az előző pont rendelkezésének ellenére, a jelen rendelet nem alkalmazandó a hivatásos diplomáciái és konzuli alkalmazottakra, sem a kancelláriák keretébe tartozó közhivatalnokokra.

5. cikk. - A 6. és 7. cikkek rendelkezéseinek fenntartása mellett a jelen rendelet, azokra a személyekre vonatkozóan, akikre alkalmazandó, minden olyan társadalombiztosítási egyezmény helyébe lép, amely

a/ akár kizárólag két vagy több tagállamot kötelez;

b/ akár legalább két tagállamot és egy vagy több más államot köt, amennyiben olyan esetről van szó, amelynek szabályozásában ez utóbbi államok egyikének intézménye sem működik közre.

6. cikk. - 1. A jelen rendelet előírásai nem érintik azokat a kötelezettségeket, amelyek

a/ a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által elfogadott bármely egyezményből;

b/ az Európa Tanács tagállamai között 1953. december 11-én a társadalombiztosítás tárgyában kötött átmeneti európai megállapodásokból erednek.

2. A jelen rendelet 5. cikkében foglalt rendelkezések ellenére, alkalmazandók maradnak:

a/ a rajnai hajózás társadalombiztosításáról szóló 1950. július 27-i, 1961. február 13-án felülvizsgált megállapodás rendelkezései;

b/ a nemzetközi fuvarozás dolgozóinak társadalombiztosításáról szóló 1950. július 27-i megállapodás rendelkezései;

c/ a 2. mellékletben említett társadalombiztosítási egyezmények rendelkezései.

7. cikk. - 1. Két vagy több tagállam, amennyiben erre szükség van, egymás között kiegészítő megállapodásokat köthetnek, amelyek arra szolgálnak, hogy a jelen rendelet igazgatási alkalmazási módzatait szabályozzák.

2. Az előző pont értelmében kötött megállapodások és azok későbbi módosításai csak a 2. mellékletbe történő bejegyzés után lépnek hatályba.

8. cikk. - 1. A jelen rendelet különleges rendelkezéseinek fenntartása mellett, azok a személyek, akikre ennek a rendeletnek előírásai alkalmazandók, valamennyi tagállam jogszabályai által nyújtott előnyökben ugyanazon feltételek mellett részesülnek és a kötelezettségeknek ugyanolyan feltételek mellett vannak alávetve, mint ennek az államnak állampolgárai, bármelyik is legyen az az állam, amelynek területén laknak.

2. Az előző pont rendelkezései alkalmazandók a társadalombiztosítási intézmények szervei tagjainak megválasztására vonatkozó jogra, de nem érintik a tagállamok jogszabályainak azon rendelkezéseit, amelyek az érdekelteknek ezekbe a szervekbe történő választhatóságára vonatkoznak.

3. A 6. cikk 2. pont c/ alpontja értelmében alkalmazandó társadalombiztosítási egyezmények rendelkezéseiből, valamint a 7. cikk 1. pontja értelmében kötött kiegészítő megállapodások rendelkezéseiből eredő kedvezmények kiterjednek mindazokra a személyekre, akikre a jelen rendelet alkalmazandó, ha csak a 2. mellékletben másként nem rendelkeznek.

9. cikk. - 1. Valamely tagállam jogszabályainak rendelkezései, amelyek a folyamatos önkéntes vagy fakultatív biztosításban való részesedést ennek a tagállamnak területén való lakástól teszik függővé, nem érvényesíthetők azokkal a személyekkel szemben, akik egy másik tagállam területén laknak, feltéve, hogy elmúlt életpályájuk során valamikor az elsőnek említett állam jogszabályainak hatálya alá tartoztak.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai a kötelező, önkéntes vagy fakultatív folyamatos biztosításban való részesedést biztosítási időszakok letöltésétől teszik függővé, minden más tagállam területén eltöltött biztosítási időszakokat a szükséges mértékben úgy kell számba venni, mintha az elsőnek említett állam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási időszakokról lenne szó, feltéve, hogy az érdekeltek ennek az államnak a területén lakik vagy ennek jogszabályai alá tartozott.

3. Az előző pontok rendelkezései nem engedik meg valamely tagállam jogszabályai szerinti kötelező biztosításhoz tartozás és egy másik tagállam jogszabályai szerinti folyamatos önkéntes vagy fakultatív biztosításhoz tartozás összevonását akkor, ha ez az összevonás nincs megengedve az utóbbi állam jogszabályai által, nem engedik meg továbbá a folyamatos önkéntes vagy fakultatív biztosításhoz való tartozás összevonását két vagy több tagállam jogszabályai alapján.

10. cikk. - 1. A jelen rendelet külön rendelkezéseinek fenntartása mellett, egy vagy több tagállam jogszabályai címén szerzett nyugdíjak, szolgáltatások, járadékok és elhalálozási segélyek abból a tényből kifolyólag, hogy a kedvezményezett egy másik tagállam területén lakik, mint az ahol az adós intézmény van, nem szenvedhet sem csökkenést sem módosítást, sem felfüggesztést vagy megszüntetést, és nem lehet elkobzás tárgya.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai a befizetett járulékok visszatérítését attól a feltételezéstől teszik függővé, hogy az érdekeltek megszűnjék a kötelező biztosítás alá vetettnek lenni, ezt a feltételt mindaddig nem tekintik teljesítettnek, amíg az érdekeltek egy másik tagállam jogszabályai értelmében kötelező biztosítás alá tartozik.

11. cikk. - Valamely tagállam jogszabályai által előírt újra értékelési szabályokat alkalmazni kell azokra a szolgáltatásokra, amelyek ezeknek a jogszabályoknak a címén a jelen rendelet előírásainak megfelelően járnak.

12. cikk. - 1. Kivéve azokat a rokkantsági szolgáltatásokat, öregségi és elhalálozási szolgáltatásokat /nyugdíjakat/, vagy foglalkozási betegségek szolgáltatásokat, amelyeket a 32. cikk 2. és 3. pontjainak a 35., 39. és 40. cikkeinek, vagy az 50. cikk 1. pont b/ alpontjának rendelkezései szerint két

vagy több tagállam intézményei folyósítanak, a jelen rendelet nem adhat és nem tarthat fenn jogot egy és ugyanazon biztosítási időszakra vonatkozóan több szolgáltatásra.

2. Azokat a csökkentési záradékokat, felfüggesztési vagy megszüntető rendelkezéseket, amelyeket valamely tagállam jogszabályai egyik szolgáltatásnak más társadalombiztosítási szolgáltatásokkal vagy más jövedelmekkel való összehasonlása esetére előírnak, érvényesíteni lehet a kedvezményezettrel szemben, még akkor is, ha egy másik tagállam jogszabályai címén szerzett szolgáltatásokról van szó, vagy egy másik tagállam területén szerzett jövedelemről van szó. Mindazonáltal ennek az előírásnak alkalmazásához, nem kell számításba venni azonos természetű rokkantsági, öregségi elhalálozási /nyugdíj/ vagy foglalkozási betegségi szolgáltatásokat, amelyeket két- vagy több tagállam intézményei folyósítanak a 35., 39. és 40. cikkek vagy az 50. cikk 1. pont b/ alpontjának rendelkezései szerint.

3. Valamely tagállam jogszabályainak arra az esetre előírt csökkentési, felfüggesztési vagy megszüntetési záradékai, amikor a rokkantsági szolgáltatás vagy az előzetes öregségi szolgáltatások kedvezményezettje szakmai tevékenységet folytat, érvényesíthetők vele szemben, még akkor is, ha tevékenységét egy másik tagállam területén folytatja.

4. Ha valamely tagállam jogszabályai előírásnyozzák, hogy a pénzbeni szolgáltatások kedvezményezettjének nyugdíjra, járadékra vonatkozó joga az e szolgáltatásokat folyósító adós intézményre száll át, ezek a rendelkezések azokra a nyugdíjakra és járadékokra is alkalmazandók, amelyeket bármely más tagállam jogszabályai címén szereztek meg.

II. Cím

Az alkalmazandó jogszabályokra vonatkozó rendelkezések

13. cikk. - 1. Azok a dolgozók, akikre a jelen rendelet alkalmazandó, csak egyetlen tagállam jogszabályainak vannak alávetve. Ezeket a jogszabályokat a jelen cím rendelkezéseinek megfelelően határozzák meg.

2. A 14.-16. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával:

a/ Valamely tagállam területén foglalkoztatott dolgozók ennek az államnak jogszabályai alá tartoznak még akkor is, ha egy másik tagállam területén laknak, vagy ha az őket foglalkoztató vállalat vagy munkaadó székhelye vagy állandó lakóhelye egy másik tagállam területén van;

b/ Valamely tagállam lobogójával uszó hajó fedélzetén foglalkoztatott dolgozók ennek az államnak a jogszabályai alá tartoznak.

c/ Közhivatalnokok és a velük egy tekintet alá eső személyek azon tagállam jogszabályai alá esnek, ahová az az igazgatás tartozik, amelyik őket foglalkoztatja.

3. A jelen cím rendelkezései nem alkalmazandók az önkéntes és fakultatív folyamatos biztosítások területén.

14. cikk. - 1. A 13. cikk 2. pont a/ alpontjában foglalt szabály a következő kivételeket vagy különleges előírásokat tartalmazza:

a/ /1/ Valamely tagállam területén olyan vállalat által foglalkoztatott dolgozók, amelyhez a rendes körülmények között tartoznak, akiket ez a vállalat egy másik tagállam területére küld ki, abból a célból, hogy ott az ő számlájára munkát végezzenek, továbbra is az előző állam jogszabályainak hatálya alatt maradnak, feltéve, hogy ennek a munkának előrelátható időtartama nem halad meg 12 hónapot és, hogy nem olyan dolgozók helyettesítésére lettek kiküldve, akik kiküldetésük időszakának végéhez értek;

/11/ Ha az elvégzendő munka előre nem látható körülmények miatt az eredetileg előírányzott időtartamon túl meghosszabbodik és 12 hónapot túllép,

az első állam jogszabályai maradnak alkalmazandók egészen a munka befejezéséig, feltéve, hogy a második állam illetékes hatósága vagy általa kijelölt szerv ehhez hozzájárul; ezt a hozzájárulást az eredeti 12 hónapos határidő lejárta előtt kell kérni;

b/ Két vagy több tagállam területén, saját vagy idegen számlára vasuti, közuti, légi vagy belvízi személy- vagy áru fuvarozást végző vállalat szolgáltatában, utazó vagy hajózó személyzetként foglalkoztatott dolgozók, ha a vállalat székhelye valamely tagállam területén van, ez utóbbi tagállam jogszabályainak hatálya alatt állanak; mindazonáltal,

/1/ azok a dolgozók, akiket az említett vállalatnak egy másik tagállam, és nem székhelye szerinti tagállam, területén lévő leányvállalata vagy állandó képviselete foglalkoztat, azon tagállam jogszabályainak vannak alávetve, amelynek területén a leányvállalat vagy állandó képviselet van;

/11/ Tulnyomórészt annak a tagállamnak a területén foglalkoztatott dolgozók, ahol lakóhelyük van, ezen állam jogszabályainak vannak alávetve, még akkor is, ha az őket foglalkoztató vállalatnak sem székhelye, sem leányvállalata sem pedig állandó képviselet nincs ezen a területen;

c/ Egyéb dolgozók, mint a nemzetközi fuvarozási dolgozók, akik tevékenységüket rendes körülmények között két vagy több ország területén folytatják:

/1/ azon tagállam jogszabályainak vannak alávetve, amelynek területén laknak, ha tevékenységük egy részét ezen a területen folytatják, vagy ha több olyan vállalathoz vagy több olyan munkaadóhoz tartoznak, akiknek székhelye vagy lakóhelye különböző tagállamok területén van;

/11/ annak a tagállamnak jogszabályai alá tartoznak, amelynek területén az őket foglalkoztató vállalat vagy munkaadó székhelye vagy lakóhelye van, ha nem annak az államnak a területén laknak, ahol tevékenységüket gyakorolják;

d/ Valamely tagállam területén olyan vállalat által foglalkoztatott dolgozók, amelyek székhelye egy másik tagállam területén van és amelyet ezeknek az államoknak közös határa átszel, annak a tagállamnak jogszabályai alá tartoznak, amelynek területén ennek a vállalatnak a székhelye van.

2. A 13. cikk 2. pont d/ alpontjával szemben a következő kivételek érvényesülnek:

a/ Olyan vállalat által alkalmazott dolgozók, amelyhez rendes körülmények között tartoznak, és akik vagy egy tagállam területén vagy egy tagállam lobogója alatt úszó hajón vannak foglalkoztatva, ha ennek a vállalatnak a részéről egy másik tagállam lobogója alatt úszó hajóra vannak kirendelve, hogy ott eredeti vállalatuk számlájára munkát végezzenek, az első tagállam jogszabályainak maradnak alávetve, feltéve, hogy az előző pont d/ alpontjában előírt feltételek teljesítve vannak;

b/ Azok a dolgozók, akik nincsenek rendszeresen tengeren foglalkoztatva, valamely tagállam parti vizein vagy kikötőjében, egy másik tagállam lobogója alatt úszó hajón dolgoznak, anélkül, hogy ennek a hajónak a személyzetéhez tartoznának, az első tagállam jogszabályainak hatálya alatt állanak;

c/ Valamely tagállam lobogója alatt úszó hajón foglalkoztatott dolgozók, akiket ennek a foglalkoztatásnak címén olyan vállalat vagy személy fizet, amelynek székhelye vagy lakóhelye egy másik tagállam területén van, ez utóbbi tagállam jogszabályainak vannak alávetve, ha lakóhelyük annak területén van; azt a vállalatot vagy személyt, aki az illetményeket folyósítja úgy kell tekinteni, az említett jogszabály alkalmazása szempontjából, mint munkaadót.

3. Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy nyugdíjat vagy járadékot élvezők még akkor sincsenek alávetve a kötelező biztosításnak, ha foglalkozási tevékenységet folytatnak, ezek a rendelkezések alkalmazandók olyan nyugdíjat vagy járadékot élvezőkre is, amelyet egy másik tagállam jogszabályainak alapján szereztek.

15. cikk. - 1. Nem érintve a 4. cikk 4. pontjának rendelkezéseit, a 13. cikk 2. pont a/ alpontjának rendelkezései alkalmazandók azokra a dolgozókra,

bármilyen is legyen állampolgárságuk, akiket valamelyik tagállam diplomáciai vagy konzuli állomásán vagy ilyen állomások alkalmazottainak személyes szolgálatában foglalkoztatnak.

2. Mindazonáltal az előző pontban jelzett dolgozók, akik a szóban forgó diplomáciai vagy konzuli állomás által képviselt tagállam állampolgárai, választhatnak ezen állam jogszabályainak alkalmazása mellett is. Ez az opció jog, amelyet csak egyszer lehet gyakorolni, a szolgálatba lépés időpontjában válik hatályossá.

3. Az Európai Gazdasági Közösségnek kiegészítő alkalmazottai választhatnak annak a tagállamnak jogszabályai alkalmazása között, amelynek területén foglalkoztatva vannak és azon tagállam jogszabályainak alkalmazása között amelyek utoljára alá voltak vetve vagy azon tagállam között, amelynek állampolgárai, azokra a rendelkezésekre vonatkozóan, amelyek nem családi segélyekről szólnak, amelyek megállapítását ezekre a közegekre alkalmazandó rendszer szabályozza. Ez az opció jog, amelyet csak egyszer lehet gyakorolni, a szolgálatba lépés időpontjában válik hatályossá.

16. cikk. - Két vagy több tagállam vagy ezeknek az államoknak illetékes hatóságai, közös egyetértéssel, egyes dolgozók érdekében, a 13.-15. cikkek rendelkezéseitől eltérő kivételekben is megegyezhetnek.

III. Cím

A különböző szolgáltatási kategóriákra vonatkozó
különleges rendelkezések

I. FEJEZET

Betegség és anyaság

17. cikk. - 1. Ha valamely tagállam jogszabályai a szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzését, megtartását vagy visszaszerzését biztosítási vagy alkalmaztatási időszakok eltöltéséhez kötik, ennek az államnak illetékes hatósága ebből a célból a szükséges mértékben számításba veszi azokat a biztosítási vagy alkalmaztatási időszakokat is, amelyeket bármely más tagállam jogszabályainak hatálya alatt töltöttek el, mégpedig úgy, mintha az előző állam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött időszakokról lenne szó.

2. Az előző pont rendelkezései alkalmazandók az időszakos dolgozókra is, még akkor is, ha a biztosítás megszakadását megelőző olyan időszakokról is van szó, amelyek meghaladták az illetékes állam által /adott esetben/ engedélyezett időtartamot, kivéve mindazonáltal, ha az érdekelt dolgozók négy hónapot meghaladó ideig nem voltak biztosítva.

18. cikk. - 1. Azok a dolgozók, akik más tagállam területén laknak, mint az illetékes tagállam, és ahhoz, hogy a szolgáltatásokra vonatkozó joggal rendelkezzenek, elegendő tesznek ez utóbbi állam jogszabályai által előírt feltételeknek, adott esetben figyelemmel a 17. cikk rendelkezései, abban az államban, ahol laknak, a következő szolgáltatásokat élvezik:

a/ természetbeni szolgáltatások, amelyeket a lakóhely intézménye a saját intézményére alkalmazandó rendelkezések szerint - az illetékes intézmény számlájára nyújt, mintha a dolgozók a lakóhely szerinti intézmény tagjai lennének;

b/ pénzbeni szolgáltatások, amelyeket az illetékes intézmény folyósít, vagy ennek kérésére és az ő számlájára a lakóhely szerinti intézmény, az illetékes állam jogszabályainak rendelkezései szerint folyósít, mintha a dolgozók ennek az államnak területén laktának.

2. Az előző pont rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell azokra a családtagokra is, akik más tagállam területén laknak, mint az illetékes

állam, a természetbeni szolgáltatásokban való részesedést illetően, amelyekben ezekre a szolgáltatásokra nincs joguk annak az államnak a jogszabályai értelmében, amelynek területén laknak.

3. Az időszaki munkások számára ezeket a szolgáltatásokat az illetékes intézmény is nyújthatja az illetékes állam területén ennek az államnak jogszabályaiban foglalt rendelkezések szerint, mintha ezek a dolgozók saját területén laktának. Családtagjaik ugyanazon feltételek mellett élvezhetik a természetbeni szolgáltatásokat, feltéve, hogy az érdekelt tagállamok, vagy ezeknek a tagállamoknak a hatóságai ebben megállapodtak, vagy - ennek hiányában - az illetékes intézmény előzetes engedélyt ad, kivéve a sürgős eseteket.

4. Ha a határmenti dolgozókon vagy családtagjaikon kívül, a jelen cikkben célzott dolgozók vagy családtagjaik, az illetékes állam területén tartózkodnak, ennek az államnak a jogszabályai szerint részesülnek a szolgáltatásokban, mintha ennek a területén laktának, még akkor is ha ugyanazon betegség, vagy anyaság miatt már részesültek szolgáltatásokban a tartózkodás megkezdése előtt.

5. Ha a jelen cikkben jelzett dolgozók vagy családtagjaik lakóhelyüket az illetékes állam területére teszik át, ennek az államnak jogszabályaiban foglalt rendelkezések szerint élvezik a szolgáltatásokat, még akkor is, ha ugyanazon betegségi vagy anyasági eset után lakóhelyük áthelyezése előtt is élveztek szolgáltatásokat.

19. cikk. - 1. Azok a dolgozók, akik eleget tettek az illetékes állam jogszabályai által megkövetelt feltételeknek ahhoz, hogy joguk legyen a szolgáltatásokra, figyelembe véve, adott esetben, a 17. cikk rendelkezéseit, amennyiben

a/ ezeknek a dolgozóknak egy másik tagállam területén tartózkodás során azonnal szűkség van szolgáltatásokra, vagy

b/ miután az illetékes intézmény terhére szolgáltatásokat megállapítottak számukra, engedélyt kapnak ettől az intézménytől, hogy más tagállam területére térjenek vissza, mint ahol laknak, vagy lakóhelyüket egy másik tagállam területére tegyék át, vagy

c/ az illetékes intézménytől engedélyt kapnak arra, hogy egy másik tagállam területére menjenek, hogy ott az állapotuknak megfelelő gondozásban részesüljenek;
a következők szolgáltatásokban részesülnek:

/i/ természetbeni szolgáltatások, amelyeket a tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézmény az általa alkalmazott jogszabályok szerint, az illetékes intézmény számlájára nyújt, úgy mintha a dolgozók az ő tagjai lennének, adott esetben, az illetékes állam jogszabályai által meghatározott időtartam határain belül;

/ii/ pénzbeni szolgáltatások, amelyeket az illetékes intézmény vagy ennek kérésére es számlájára a tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézmény nyújt, az illetékes állam jogszabályaiban foglalt rendelkezések szerint, mintha a dolgozók ennek az államnak a területén lennének.

2.a/ Az előző pont b/ alpontjában jelzett engedély csak akkor tagadható meg, ha kellőképpen indokolt orvosi okokból nem tanácsolják az érdekelt helyváltoztatását;

b/ Az előző pont c/ alpontjában jelzett engedély nem tagadható meg, ha a szóban forgó gondozásban az érdekelt a lakóhelye szerinti tagállam területén nem részesülhet.

3. A jelen cikk előző pontjainak rendelkezéseit a természetbeni szolgáltatások esetén a családtagokra is alkalmazni kell.

4. Valamely dolgozó családtagjainak a szolgáltatásokra vonatkozó jogát nem érinti az a tény, hogy ez a dolgozó élvezi a jelen cikk 1. pontjának rendelkezéseit.

20. cikk. - 1. Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeni szolgáltatások kiszámítását az átlagbérek alapján kell elvégezni, ennek a tagállamnak az illetékes intézménye ezt az átlagbért kizárólag az említett jogszabályok hatálya alatt eltöltött időszakra megállapított bérek függvényében határozza meg.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeni szolgáltatások kiszámítása átalány bér alapján történjék, ennek az államnak az illetékes intézménye csak az említett jogszabályok hatálya alatt eltöltött időszakoknak megfelelő átalánybért, vagy adott esetben átlagos átalánybért vesz számításba.

3. Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeni szolgáltatások összege a családtagok számának arányában változzék, ennek az államnak az illetékes intézménye a más tagállam területén lakó családtagokat is számításba veszi.

21. cikk. - Azok a munkanélküliek, akik az azon állam jogszabályai által a természetbeni szolgáltatásokban részesüléshez megkövetelt feltételeknek eleget tesznek, amelynek a munkanélküli segélyek a terhére esnek, figyelembe véve adott esetben a 17. cikk rendelkezéseit, a természetbeni szolgáltatásokban részesülnek mind maguk, mind a családtagjaik, bármelyik tagállam is az, amelynek területén laknak. Ezeket a természetbeni szolgáltatásokat a lakóhely szerinti intézmény nyújtja, erre az intézményre alkalmazandó jogszabályok alapján, annak a tagállamnak illetékes intézménye számlájára, amelyre a munkanélküli segélyek terhe esik.

22. cikk. - 1. Ha a dolgozók és hátramaradottak, nyugdij- vagy járadék iránti kérelmük intézése alatt, megszűnnek annak a tagállamnak jogszabályai alapján jogosultnak lenni a természetbeni szolgáltatásokra, amely illetékes lenne ennek eldöntésére, ezeket a szolgáltatásokat mégis megkapják mind a dolgozók, mind a családtagjaik, annak a tagállamnak jogszabályai szerint, amelynek területén laknak, amennyiben az érdekeltnek erre joguk van ezeknek a jogszabályoknak értelmében, vagy más tagállam jogszabályai értelmében lennének erre jogosultak, ha - adott esetben - figyelemmel a 17. cikk rendelkezéseire, ennek az államnak a területén laknának.

2. Ha a szóban forgó tagállam jogszabályai a természetbeni szolgáltatások nyújtására vonatkozó jogot attól tessik függővé, hogy a nyugdij vagy járadék kérelmezője hozzájárulást fizessen, az érdekeltnek ki kell fizetnie a tagsági járulékokat, amelyek ezeknek a jogszabályoknak értelmében járnak, ahhoz, hogy az előző pont rendelkezéseit élvezhesse. Ennek hiányában az érdekelt joga a természetbeni szolgáltatásokra annak a második hónapnak a végével megszűnik, amelyre nem fizette ki az előírt tagsági járulékot.

3. Az 1. pont értelmében nyújtott természetbeni szolgáltatásokat annak az intézménynek a terhére folyósítják, amely a 2. pontban jelzett járulékokat kapta; abban az esetben, ha a 2. pont nem alkalmazható, a lakóhely szerinti intézmény, miután a nyugdíjat vagy a járadékot folyósította, adott esetben, a nyújtott szolgáltatásokat visszavezeti attól az intézménytől, amelynek terhére esnek a szolgáltatások a 23. cikk értelmében.

23. cikk. - 1. Ha a nyugdij vagy járadék jogosultja, amely két vagy több tagállam jogszabályainak címén jár, természetbeni szolgáltatásokra jogosult, annak a tagállamnak jogszabályai szerint, amelynek területén lakik, figyelembe véve, adott esetben, a 17. cikk rendelkezéseit, ezeket a szolgáltatásokat az érdekeltnek és családtagjainak a lakóhely szerint illetékes intézmény nyújtja, és pedig ennek az intézménynek a terhére, mintha a nyugdij vagy járadék jogosultja egyedül ez utóbbi állam jogszabályai címén lenne erre jogosult.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai alapján nyugdíjra vagy járadékra jogosult személy, vagy két vagy több tagállam jogszabályai címén erre jogosult személy, annak a tagállamnak jogszabályai alapján, amelynek területén lakik, természetbeni szolgáltatásokra nem jogosult, ezeket a szolgáltatásokat még-

10 megkapja, mind ő maga, mind családtagjai, amennyiben ezekre jogosult lennének a tagállam vagy a nyugdíjak és járadékok terén illetékes tagállamoknak legelőbb egyike jogszabályai értelmében, abban az esetben, ha figyelembe véve a 17. cikk rendelkezéseit, a szóban forgó tagállam területén lakna. A szolgáltatásokat a következő pontban jelzett intézmény számlájára, a lakóhely szerinti intézmény nyújtja, mintha az érdekelt a nyugdíjára vagy járadékra azon állam jogszabályai értelmében lenne jogosult, amelynek területén lakik, és jogosult lenne természetbeni szolgáltatásokra.

3. Az előző pontban jelzett esetekben a természetbeni szolgáltatások terhére a következő szabályok szerint esik meghatározott intézményre:

a/ Ha az említett szolgáltatásokra az érdekeltnek csak egy tagállam jogszabályai értelmében van joga, azok ennek az államnak illetékes intézményét terhelik;

b/ Ha az említett szolgáltatásokra két vagy több tagállam jogszabályai alapján van joga, azok annak a tagállamnak illetékes intézményét terhelik, amelynek jogszabályai hatálya alatt a jogosult a leghosszabb biztosítási időszakot töltötte el; abban az esetben, ha e szabály alkalmazásának az lenne a következménye, hogy a szolgáltatások több intézmény terhére esnek, azok azt az intézményt terhelik, ezek közül, amelynek a jogosult utóljára tagja volt.

4. Ha a nyugdíj vagy járadék címzettjének családtagjai, amely nyugdíjra vagy járadékra valamely tagállam, vagy két vagy több tagállam jogszabályai szerint jogosult, más tagállam területén laknak, mint ahol a nyugdíj vagy járadék címzettje lakik, a természetbeni szolgáltatásokat ugyanugy élvezik, mintha ugyanazon a területen lakna a nyugdíjas vagy járadékos, mint a családtagok, amennyiben a természetbeni szolgáltatásokra egyik tagállam jogszabályai szerint jogosultak. Ezeket a szolgáltatásokat a családtagok lakóhelye szerinti intézmény nyújtja, erre az intézményre alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint, a nyugdíjas vagy járadékos lakóhelye szerinti intézmény terhére.

5. Ha az előző pontban említett családtagok lakóhelyüket annak a tagállamnak területére teszik át, ahol a nyugdíjas vagy járadékos lakik, a szolgáltatásokat ennek az államnak a jogszabályai szerint élvezik, még akkor is, ha ugyanilyen betegségi és anyasági szolgáltatásban már lakóhelyük áthelyezése előtt is részesültek.

6. Egyetlen tagállam jogszabályai címén, vagy két vagy több tagállam jogszabályai címén járó nyugdíj vagy járadék címzettje, akinek ezen államok egyikének jogszabályai címén joga van természetbeni szolgáltatásokra, ő élvezi azokat, családtagjai pedig állandó tartózkodási helyükön kívüli tagállam területén való tartózkodás esetében élvezik azokat. Ezeket a szolgáltatásokat e tartózkodási hely intézménye nyújtja, a rá alkalmazott jogszabályok szerint, a címzett lakóhelye szerinti intézmény terhére.

7. Mindazonáltal Belgium és Franciaország között, a jelen cikk 1. pontjában jelzett címzettnek vagy családtagjainak nyújtott természetbeni szolgáltatások terhére, ha a címzett régi határmenti dolgozó vagy határmenti dolgozó családtagja, és a szolgáltatásokat a jelen cikk 1.-6. pontjainak rendelkezései értelmében nyújtják, fele arányban osztják meg a címzett lakóhelye szerinti intézménye és a között az intézmény között, amelyeknek utóljára tagja volt, amennyiben három hónapon át határmenti dolgozó volt, azt az időpontot követően, megelőzően, amikor a nyugdíj vagy a járadék kezdetét vette, vagy amikor elhalálozott.

8. Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a tagsági járulék a nyugdíj vagy járadék címzettjét terhelik, ahhoz, hogy a természetbeni szolgáltatások számára biztosítva legyenek, a nyugdíjat vagy járadékot folyósító intézmény, amelynek terhére esnek a természetbeni szolgáltatások, jogosult bekövetelni ezeket a járulékokat, a jelen cikkben jelzett esetekben.

9. A jelen cikk rendelkezései nem alkalmazhatók olyan nyugdíjasokra vagy járadékosokra, sem pedig ezek családtagjaira, akiknek valamely tagállam jog-

szabályai címén szakmai tevékenység gyakorlása folytán van joguk természetbeni szolgáltatásokra. Ebben az esetben az érdekelteket úgy kell tekinteni mint dolgozókat vagy dolgozók családtagjait, a jelen fejezet rendelkezéseinek alkalmazása szempontjából.

24. cikk. - 1. Ha a tartózkodási hely szerinti ország jogszabályai több betegség-anyasági biztosítási rendszert állapítanak meg, a 18., 19., 21. 22. cikkek, vagy a 23. cikk 2., 4. és 6. pontjai értelmében alkalmazandó rendelkezések azon rendszernek a rendelkezései, amely rendszer alá az acélipari kétkézi dolgozók tartoznak; mindazonáltal, ha az említett jogszabályok speciális rendszert tartalmaznak a bányászati és ezekkel egy tekintet alá eső üzemek dolgozóira, a dolgozóknak erre a kategóriájára és ezek családtagjaira ennek a rendszernek a rendelkezéseit kell alkalmazni.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai a szolgáltatások nyújtását a betegség eredetére vonatkozó feltételhez kötik, ez a feltétel nem érvényesíthető sem azokkal a dolgozókkal, sem családtagjaikkal szemben, akikre a jelen rendelet alkalmazandó, bármelyik is legyen az a tagállam, amelynek területén laknak.

3. Ha valamely tagállam jogszabályai bizonyos maximális időtartamot szabnak meg a szolgáltatások nyújtására, annak az intézménynek, amely ezt a jogszabályt alkalmazza, számításba kell vennie, adott esetben, azt az időszakot, amelyen át a szolgáltatásokat egy másik tagállam intézménye már nyújtotta ugyanarra a betegség - vagy anyaság-esetre.

25. cikk. - 1. Valamely tagállam intézménye által, a jelen fejezet rendelkezései értelmében, egy másik tagállam intézményének terhére nyújtott szolgáltatásokat teljes egészében meg kell téríteni, anélkül, hogy ez érintené a 23. cikk 7. pontjának rendelkezéseit.

2. Az előző pontban jelzett visszatérítéseket az Igazgatási Bizottság által megállapított módon kell meghatározni és teljesíteni, éspedig akár a tényleges kiadások igazolásával, akár átalányalapokon.

3. Két vagy több tagállam, vagy ezeknek a tagállamoknak illetékes hatóságai más visszatérítési módokat is előírányozhatnak vagy lemondhatnak az alájuk tartozó intézmények közötti mindenféle visszatérítésről.

II. FEJEZET

Rokkantság

26. cikk. - 1. Ha egy dolgozó, aki egymást követően vagy váltakozva két vagy több tagállam jogszabályainak volt alávetve, kizárólag egy olyan jogszabály hatálya alatt töltötte le a biztosítási időszakot, amely szerint a rokkantsági szolgáltatás összege független a biztosítási időszakok tartamától, a dolgozó által követelt szolgáltatásokat a 27. és 28. cikkek rendelkezéseinek megfelelően engedélyezik. Ezek a cikkek nem vonatkoznak a gyermekeket megillető nyugdíjemelésekre vagy -kiegészítésekre, amelyeket kizárólag a 62. cikk rendelkezéseinek megfelelően engedélyeztek.

2. A 3. sz. melléklet tartalmazza mindegyik érdekelt tagállamra vonatkozóan a területén hatályban lévő jogszabályokat, amelyek az előző pontban említett jellegűek.

27. cikk. - 1. Ha valamely tagállam jogszabályai a szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzését, megtartását és visszaszerzését biztosítási vagy alkalmaztatási időszak eltöltéséhez kötik, az az intézmény, amely ezeket a jogszabályokat alkalmazza, ebből a célból számításba veszi, a szükséges mértékben, azokat a biztosítási vagy alkalmaztatási időszakokat, amelyeket minden más tagállam jogszabályainak hatálya alatt töltöttek el, éspedig úgy mintha az első tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött időszakokról lenne szó.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai bizonyos szolgáltatások nyújtását ahhoz a feltételhez kötik, hogy a biztosítási vagy alkalmaztatási időszakokat különleges rendszernek alávetett szakmában töltsék el, vagy adott esetben, meghatározott foglalkozásban, más tagállamok jogszabályainak hatálya alatt eltöltött időszakokat ezeknek a szolgáltatásoknak folyósításánál csak akkor veszik számításba, ha azokat megfelelő rendszer alatt töltötték el, vagy ennek hiányában ugyanazon szakmában, vagy - adott esetben - ugyanazon foglalkozásban. Ha az így eltöltött időszakokat figyelembe véve az érdekelt nem elégitette ki azokat a feltételeket, amelyeket az említett szolgáltatások élvezetéhez megkövetelnek, ezeket az időszakokat számításba veszik az általános rendszer, vagy ennek hiányában a dolgozókra vagy alkalmazottakra, az esetnek megfelelően, alkalmazandó rendszer szolgáltatásainak nyújtásánál.

28. cikk. - 1. Annak az államnak az intézménye, amelynek jogszabályai voltak alkalmazandók abban az időpontban, amikor a rokkantsággal járó munkaképtelenség beállott, ennek a jogszabálynak rendelkezései szerint határozza meg, hogy az érdekelt eleget tett-e a szolgáltatásra vonatkozó jogosultsághoz megkövetelt feltételeknek, figyelembe véve, adott esetben, a 27. cikk rendelkezéseit.

2. Ha az érdekelt eleget tett az előző pontban előírt feltételeknek, a szolgáltatásokat kizárólag az említett intézmény engedélyezheti neki, az általa alkalmazott rendelkezések szerint.

3. Ha az érdekelt nem tett eleget a jelen cikk 1. pontjában jelzett feltételeknek, azokat a szolgáltatásokat élvezi, amelyekre egy másik tagállam jogszabálya címén még joga van, figyelembe véve, adott esetben, a 27. cikk rendelkezéseit.

4. Ha valamely tagállam jogszabályai értelmében, a szolgáltatások összegét, a gyermekeken kívül, egyéb családtagok létezésének figyelembe vételével állapítják meg, ennek az államnak illetékes intézménye figyelembe veszi ezeket a családtagokat is, ha más tagállam területén laknak.

29. cikk. - 1. Ha egy dolgozó egymást követően vagy váltakozva két vagy több tagállam jogszabályainak volt alávetve, amelyek közül legalább egy, nem a 26. cikk 1. pontjában jelzett fajtájú, azokat a szolgáltatásokat, amelyekre a dolgozó igényt tarthat, a 3. fejezet rendelkezéseinek megfelelően engedélyezik, amelyeket megfelelően alkalmazni kell, figyelembe véve a jelen cikk 3. pontjának rendelkezéseit.

2. Az előző pont rendelkezése ellenére, ha az említett dolgozó rokkantsággal járó munkaképtelenség áldozata, olyankor, amikor az által a jogszabály által, vagy más azonos természetű jogszabály által a szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzésére megkövetelt feltételeket kielégítette és a 3. mellékletben említett jogszabálynak van alávetve, figyelemmel - adott esetben, - a 27. cikk rendelkezéseire, anélkül azonban, hogy szükség lenne a 3. mellékletben nem említett jogszabály alatt eltöltött biztosítási vagy alkalmaztatási időszakokra hivatkozni, azokat a szolgáltatásokat, amelyekre a dolgozó igényt tarthat, a 28. cikk rendelkezéseinek megfelelően engedélyezik.

3. Valamely tagállam intézménye által a kérelmező rokkantsági állapota tárgyában hozott döntést érvényesnek fogadja el minden más tagállam intézménye, feltéve, hogy ezeknek az államoknak jogszabályai között a rokkantsági állapotról vonatkozó feltételek egyezőségét a 4. mellékletben elismerik.

30. cikk. - 1. Olyan rokkantság súlyosbodása esetében, amelyre egy dolgozó egyetlen tagállam jogszabályai címén szolgáltatásban részesül, a következő rendelkezések alkalmazandók:

a/ Ha az érdekelt, azóta, hogy ezeket a szolgáltatásokat élvezi, nem volt alávetve más tagállam jogszabályainak, az első tagállam illetékes intézménye e tagállam jogszabályainak rendelkezései szerint tartozik a szolgáltatásokat, figyelembe véve a súlyosbodást, engedélyezni;

b/ Ha az érdekeltek, azóta, hogy a szolgáltatásokat élvezik, egy vagy több másik tagállam jogszabályainak volt alávetve, a szolgáltatásokat, figyelembe véve a súlyosbodást, az esetnek megfelelően, a 26. cikk 1. pontban vagy a 29. cikk 1. vagy 2. pontban jelzett rendelkezéseknek megfelelően engedélyezik;

c/ Ha az előző bekezdés rendelkezéseinek megfelelően járó szolgáltatások teljes összege alacsonyabb, mint azoknak a szolgáltatásoknak az összege, amelyeket az érdekeltek a korábban adós intézmény terhére élvezett, ez utóbbi tartozik neki az említett összegek közötti különbözetnek megfelelő kiegészítést nyújtani;

d/ Ha az érdekeltek, a jelen pont b/ alpontjában jelzett esetben nincs joga szolgáltatásokra egy másik tagállam intézményének terhére, az előző állam illetékes intézménye tartozik a szolgáltatásokat ezen állam jogszabályainak rendelkezései szerint nyújtani, figyelembe véve a súlyosbodást és, adott esetben, tekintettel a 27. cikk rendelkezéseire.

2. Olyan rokkantság súlyosbodása esetében, amelyre egy dolgozó két vagy több tagállam jogszabályai címén részesül szolgáltatásban, a szolgáltatásokat, a súlyosbodást figyelembe véve a 29. cikk 1. pontjában jelzett rendelkezéseknek megfelelően engedélyezik.

31. cikk. - 1. Ha a szolgáltatások felfüggesztése után, azok folyósítását ismét megkezdik, az az intézmény vagy azok az intézmények, amelyek a szolgáltatások folyósítására felfüggesztésük időpontjában kötelezettek voltak, a szolgáltatások folyósítását a 32. cikk rendelkezéseinek fenntartása mellett, biztosítják.

2. Ha a szolgáltatások felfüggesztése után, az érdekeltek személyi állapota új szolgáltatások nyújtását indokolja, ezeket, az esetnek megfelelően, a 26. cikk 1. pontjában vagy a 29. cikk 1. vagy 2. pontjában jelzett rendelkezéseknek megfelelően engedélyezik.

32. cikk. - 1. A rokkantsági szolgáltatásokat, adott esetben, öregségi szolgáltatásokra alakítják át, azon jogszabály vagy jogszabályok által előírt feltételek mellett, amelynek vagy amelyeknek címén azokat engedélyezték és a 3. fejezet rendelkezéseinek megfelelően.

2. Ha a rokkantsági szolgáltatásoknak egy vagy több tagállam jogszabályai címén kedvezményezettje, jogosult arra, hogy öregségi szolgáltatás iránti jogait érvényesítse, a 38. cikkben jelzett esetben, a rokkantsági szolgáltatásokkal tartozó mindegyik intézmény folyamatosan nyújtja ennek a kedvezményezettnek azokat a szolgáltatásokat, amelyekre az általa alkalmazott jogszabályok címén jogosult, addig az időpontig, amikor az előző pontok rendelkezései alkalmazandók lesznek ezzel az intézménnyel szemben.

3. Mindazonáltal, ha az előző pontban jelzett esetben, a rokkantsági szolgáltatásokat a 28. cikk rendelkezéseinek megfelelően engedélyezték, az az intézmény, amely ezeknek a szolgáltatásoknak a folyósítására továbbra is kötelezett marad, alkalmazhatja a 38. cikk 1. pont /i/ a/ vagy b/ bekezdéseinek rendelkezéseit, mintha az említett szolgáltatások kedvezményezettje kielégítette volna az érdekeltek tagállam jogszabályai által megkövetelt feltételeket, ahhoz, hogy joga lehessen az öregségi szolgáltatásokra, a 35. cikk 2. pontjában jelzett elméleti összegnek az említett intézmény részéről járó rokkantsági szolgáltatásokkal történő helyettesítéseként.

III. FEJEZET

Öregség és elhalálozás /nyugdíjak/

33. cikk. - 1. Ha egy dolgozó egymást követően vagy váltakozva két vagy több tagállam jogszabályainak volt alávetve, azokat a szolgáltatásokat, amelyeket ez a dolgozó vagy hátramaradottai követelhetnek, a jelen fejezet rendelkezéseinek megfelelően engedélyezik, még abban az esetben is, ha az

érdekeltek a szolgáltatásokra vonatkozó jogokat egyedül egy vagy több tagállam jogszabályainak rendelkezései értelmében érvényesíthetnek.

2. A jelen fejezet nem vonatkozik sem a gyermekeknek járó nyugdíjpótlékokra vagy kiegészítésekre és az árva-nyugdíjakra, amelyeket a 62. és 63. cikkek rendelkezéseinek megfelelően engedélyezik.

34. cikk. - 1. Ha valamely tagállam jogszabályai a szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzését, megtartását és visszaszerzését biztosítási vagy alkalmaztatási időszakok eltöltésétől teszik függővé, ezeket a jogszabályokat alkalmazott intézmény a másik tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási vagy alkalmaztatási időszakokat úgy veszi számításba, mintha az előző állam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött időszakokról lenne szó.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai bizonyos szolgáltatások nyújtását ahhoz a feltételhez kötik, hogy a biztosítási vagy alkalmaztatási időszakokat speciális rendszernek alávetett szakmában töltsék el vagy, adott esetben, meghatározott alkalmazásban, a másik tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött időszakokat ezeknek a szolgáltatásoknak nyújtásánál csak akkor veszik számításba, ha azokat megfelelő rendszerben, vagy, ennek hiányában, ugyanazon szakmában, vagy, adott esetben, ugyanazon foglalkozásban töltötték el. Ha az így eltöltött időszakok figyelembevételével az érdekelt, nem elégti ki az említett szolgáltatások élvezetéhez megkövetelt feltételeket, ezeket az időszakokat veszik számításba, az esetnek megfelelően, a dolgozókra vagy alkalmazottakra érvényes általános rendszer vagy speciális rendszer szolgáltatásainak folyósításánál.

3. Ha valamely tagállam jogszabályai, amelyek a szolgáltatások nyújtását ahhoz a feltételhez kötik, hogy a dolgozó ezeknek a jogszabályoknak legyen alávetve abban az időpontban, amikor a biztosítási esemény bekövetkezett, nem követel meg semmilyen biztosítási vagy alkalmaztatási időtartamot sem, a szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzéséhez, sem azok kiszármításához, mindegyik dolgozó, aki megszűnt ezeknek a jogszabályoknak alávetve lenni, úgy tekintendő, mintha a biztosítási esemény bekövetkeztekor még az lett volna, abból a célból, hogy a jelen fejezet rendelkezéseit alkalmazzák, ha abban az időpontban, amikor a kockázat realizálódott, egy másik tagállam jogszabályainak volt alávetve, vagy ennek hiányában, ha a szolgáltatásokra vonatkozó jogait egy másik tagállam jogszabályai értelmében érvényesítheti. Mindazonáltal ez az utóbbi feltétel nem érvényes a 37. cikk 1. pontjában jelzett esetben.

4. Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy azt az időszakot, ami alatt nyugdíjat vagy járadékot folyósítanak, figyelembe lehet venni a szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzésére, megtartására vagy visszaszerzésére, ennek az államnak az illetékes intézménye ebből a célból figyelembe veszi azt az időszakot, amely alatt nyugdíjat vagy járadékot folyósítottak bármely más tagállam jogszabályainak a címén.

35. cikk. - 1. Mindegyik tagállam intézménye, azon jogszabályok szerint, amelynek a dolgozó alá volt vetve, az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezéseinek értelmében határozza meg, hogy az érdekelt eleget tett-e azoknak a feltételeknek, amelyeket megkövetelnek ahhoz, hogy meglegyen a jog a szolgáltatásokra, figyelembe véve, adott esetben, a 34. cikk rendelkezéseit.

2. Abban az esetben, ha az érdekelt eleget tett az előző pontban jelzett feltételeknek, az említett intézmény úgy kiszámítja annak a szolgáltatásnak az elméleti összegét, amelyet igényelhetne, ha valamennyi időszakot, amelyet a szóban forgó tagállamok jogszabályainak hatálya alatt töltöttek el, és amelyeket a 34. cikk rendelkezéseinek megfelelően számításba vettek, kizárólag annak a jogszabálynak hatálya alatt töltöttek volna el, amelyet ez az intézmény alkalmaz. Ha, e szerint a jogszabály szerint a segély összege független a biztosítási időszak tartamától, ezt az összeget úgy kell tekinteni, mint a jelen pontban említett elméleti összeget.

3. Az említett intézmény azután meghatározza a szolgáltatás tényleges összegét, amellyel tartozik az érdekeltnak, az előző pontban jelzett elméleti összeg alapján, azoknak a biztosítási időszakoknak időtartama arányában, amelyeket a biztosítási esemény bekövetkezte előtt valamennyi szóba jöhető tagállam jogszabályai alatt eltöltöttek, kivéve a 34. cikk 4. pontjában jelzett időszakokat.

4. Ha, a biztosítási-esemény bekövetkezte előtt, az összes szóba jöhető tagállam jogszabályai alatt eltöltött biztosítási időszakok összege magasabb, mint valamelyik tagállam jogszabályai által egy kiegészítő szolgáltatás élvezetéhez megkövetelt maximális időtartam, ennek az államnak illetékes intézménye ezt a maximális időtartamot veszi figyelembe, az említett időszakok összes időtartama helyett, az előző pont rendelkezéseinek alkalmazásához, anélkül, hogy ez a számítási mód azzal a hatással járhatna, hogy ennek az intézménynek terhére magasabb összegű szolgáltatást hárítanak, mint az általa alkalmazott jogszabályok által előírt szolgálatás.

5. Abban az esetben, amikor valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a szolgáltatások összege vagy a szolgáltatások bizonyos elemei szigorúan arányosak a biztosítási időszakok tartamával, ennek az államnak illetékes hatósága ezeknek a szolgáltatásoknak vagy a szolgáltatások elemeinek kiszámítását egyedül azoknak a biztosítási időszakoknak alapján végezheti, amelyeket az általa alkalmazott jogszabályok hatálya alatt töltöttek el a jelen cikk 2.-4. pontjainak rendelkezéseitől eltérően. Az igazgatási bizottság határozza meg azokat az eseteket, amelyekben ezt a közvetlen számítási módot alkalmazni lehet.

36. cikk. - 1. A 35. cikk 2. pontjában jelzett elméleti összeg kiszámításánál,

a/ Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a szolgáltatások kiszámítása bizonyos átlagbérén, átlagos járulékon, átlagos bérnövekedésen vagy a biztosítási időszak alatt az érdekelte bruttó bére és a tanoncok kivételével az összes biztosítottak átlagbére közötti arányon alapuljon, ezeket a számokat vagy arányokat ennek az államnak illetékes intézménye egyedül az említett állam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási időszakok alapján vagy az érdekelte által egyedül ezek alatt az időszakok alatt kézhez vett bruttó bér alapján állapítja meg.

b/ Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a szolgáltatások kiszámítása, a bérek, járulékok, vagy bérnövekedések összegén alapuljon ennek az államnak illetékes intézménye által, a más tagállamok jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási időszakok címén, figyelembe veendő bérek, járulékok, és bérnövekedések azoknak az átlagbéreknek, átlag-járulékoknak, és átlag-növekedéseknek alapján állapítandók meg, amelyeket az elsőnek említett állam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási időszakokra állapítanak meg;

c/ Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a szolgáltatások kiszámítása átalánybér, vagy átalányösszeg alapulvételével történjék, ennek az államnak illetékes intézménye által a többi tagállamok jogszabályai alapján eltöltött biztosítási időszakok címén, figyelembe veendő bér vagy összeg egyenlő azzal az átalánybérrel vagy összeggel, vagy adott esetben, azzal az átlagbérrel vagy átlag átalányösszeggel, amely megfelel az elsőnek említett állam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási időszakoknak;

d/ Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a szolgáltatások kiszámítása, bizonyos időszakokra, a bérek összegén, más időszakokra egy átalánybérén vagy átalányösszegezen alapuljon, ennek az államnak illetékes intézménye a többi tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási időszakok címén azokat a béreket vagy összegeket veszi számításba, amelyeket a jelen pont b/ vagy c/ alpontjának rendelkezései értelmében határoznak meg, vagy adott esetben, ezeknek a béreknek vagy összegeknek átlagát; ha a szolgáltatások kiszámítása az előző állam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött összes időszakokra átalánybérén, vagy átalányösszegezen alapul, ennek az államnak az intézménye által a többi tagállam jogszabályainak ha-

tálya alatt eltöltött biztosítási időszakok címén figyelembe veendő bér, egyenlő ennek az átalány bérnek vagy összegnek megfelelő fiktív bérrel.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai a szolgáltatások kiszámításánál figyelembe veendő tényezők újraértékelésére vonatkozó előírásokat tartalmaznak, ezeket az előírásokat kell alkalmazni, adott esetben, azokra a tényezőkre, amelyeket ennek az államnak illetékes intézménye az előző pont rendelkezéseinek megfelelően, a többi tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási időszakok címén vesz számításba.

3. Ha valamely tagállam jogszabályai szerint a szolgáltatások összegét a gyermekeken kívül egyéb családtagok létezésének figyelembe vételével kell megállapítani, ennek az államnak illetékes intézménye ezeket a családtagokat akkor is figyelembe veszi, ha azok más tagállam területén laknak.

37. cikk. - 1. A 36. cikk rendelkezéseitől eltérően, ha valamely tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási vagy alkalmaztatási időszakok teljes összege nem éri el az egy évet, és ha, kizárólag ezeknek az időszakoknak figyelembe vételével, ezeknek a jogszabályoknak rendelkezései értelmében semmiféle szolgáltatásra sem szereztek jogot, ennek az államnak az intézménye nem köteles az említett időszakok címén szolgáltatásokat engedélyezni.

2. Az előző pontban jelzett időszakokat a szóban forgó egyes egyéb tagállamok intézményei veszik figyelembe, a 35. cikk rendelkezéseinek alkalmazásaként, kivéve annak 3. pontjában foglalt rendelkezéseket.

3. Abban az esetben, ha a jelen cikk 1. pontja rendelkezéseinek alkalmazása azzal a hatással járna, hogy valamenyi szóban forgó állam intézményét mentesítené kötelezettségeik alól, a szolgáltatásokat kizárólag azok közül az államok közül, az utolsónak jogszabályai címén engedélyezik, amelynek feltételeit teljesítettnek tartják, mintha az összes eltöltött és a 34. cikk 1. és 2. pontjai rendelkezéseinek megfelelően számításba vett időszakokat ennek az államnak jogszabályai alatt töltötték volna el.

38. cikk. - 1. Ha az érdekelt, adott időpontban, nem teljesítette, a 34. cikk rendelkezéseinek figyelembe vételével, a tagállamok összes olyan jogrendszerei által, amelyeknek alá volt vetve, megkövetelt feltételeket, de ezek közül egy vagy több által megkövetelt feltételének eleget tett, a következő rendelkezéseket kell alkalmazni

a/ a szolgáltatások öt megillető összegét az egyes illetékes intézményeknek a 35. cikk 2.-4. pontjainak vagy 5. pontjának rendelkezései szerint kell kiszámítaniok, amelyek az esettől függően olyan jogrendszer alkalmaznak, amelynek a feltételeit teljesítették;

b/ mindazonáltal,

/i/ ha az érdekelt legalább két jogrendszer feltételeit teljesítette, anélkül, hogy szükség lett volna olyan jogszabályok hatálya alatt eltöltött biztosítási vagy alkalmaztatási időszakokat is figyelembe venni, amelyek feltételeit nem teljesítették, ezeket az időszakokat a 35. cikk 2.-4. pontjai rendelkezéseinek alkalmazásánál nem veszik számításba;

/ii/ ha az érdekelt csak egyetlen jogrendszer feltételeit teljesítette, anélkül, hogy szükség lenne olyan jogrendszerek hatálya alatt eltöltött biztosítási vagy alkalmaztatási időszakokat is figyelembe venni, amelyek feltételeit nem teljesítették, az öt megillető szolgáltatás összegét egyedül azon jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően számítják ki, amelynek feltételeit teljesítette és csakis ennek a jogrendszernek hatálya alatt eltöltött időszakoknak figyelembe vételével.

2. A szóban forgó jogrendszerek közül egynek vagy többnek a címén engedélyezett szolgáltatásokat, az előző pontban jelzett esetben, hivatalból újra számítják, a 35. cikk 2.-4. pontjainak vagy 5. pontjának rendelkezései szerint, az esetnek megfelelően abban a mértékben, amilyen mértékben a szóban forgó jogrendszerek közül egy vagy több rendszer által megkövetelt feltételeket teljesítették, figyelembe véve, adott esetben, a 34. cikk rendelkezéseit.

3. Két vagy több tagállam jogszabályai címén engedélyezett szolgáltatásokat hivatalból újra számítják, a jelen cikk 1. pont rendelkezéseinek megfelelően és nem érintve a 29. cikk 2. pontjának rendelkezéseit, ha ezek közül a jogszabályok közül egy vagy több jogszabály által megkövetelt feltételeket már nem teljesítik.

39. cikk. - 1. Ha az érdekelt által valamely tagállam jogszabályai címén igényelhető szolgáltatás összege, a jelen fejezet első cikkeinek rendelkezéseit nem alkalmazva, magasabb mint annak a szolgáltatásnak az összege, amely őt ennek a jogszabálynak a címén, az említett rendelkezéseknek megfelelően megilleti, ennek az államnak illetékes intézménye tartozik az érdekeltnek az említett összegek közötti különbözettel egyenlő kiegészítést engedélyezni.

2. Abban az esetben, ha a jelen fejezet rendelkezéseinek alkalmazásaként járó összes szolgáltatások teljes összege, beleértve az előző pontban jelzett kiegészítéseket is, magasabb lenne, mint a 35. cikk 2. pont rendelkezéseinek megfelelően meghatározott legmagasabb elméleti összeg, ezeknek a kiegészítéseknek mindegyikét a többlet-összeg erejéig az említett kiegészítések összegeinek arányában csökkentik.

3. A jelen cikkben jelzett kiegészítéseket úgy kell tekinteni, mint az adott intézmény által nyújtott szolgáltatások elemét. Összegüket véglegesen határozzák meg, kivéve azt az esetet, amikor a 38. cikk 2. pont rendelkezései alkalmazásának lenne helye.

40. cikk. - 1. Ha a jelen fejezet alkalmazásaként járó szolgáltatások teljes összege, alacsonyabb, mint annak a minimális szolgáltatásnak az összege, amely abban az elgondolt esetben járna, ha az összes eltöltött és a 34. cikk rendelkezéseinek megfelelően figyelembe vett időszakokat egyedül a tagállamok közül egy tagállam jogszabályainak hatálya alatt töltötték volna el, amelynek címén szolgáltatás jár, ennek az államnak illetékes intézménye tartozik az érdekeltnek, amennyiben az említett állam területén lakik, a különbözettel egyenlő kiegészítést fizetni.

2. Az 5. melléklet sorolja fel, az egyes tagállamokra vonatkozóan a mindegyik tagállamban érvényes jogszabályok alapján előírt minimális rokkantsági, öregségi és a hátramaradottakat megillető szolgáltatásokat.

IV. FEJEZET

Üzemi balesetek és foglalkozási betegségek

41. cikk. - 1. Azok a dolgozók, akik egy másik tagállam területén laknak, mint az illetékes állam, és üzemi baleset vagy foglalkozási betegség áldozatai, annak az államnak a területén, ahol laknak, részesülnek:

a/ természetbeni szolgáltatásokban, az illetékes intézmény terhére, a lakóhely szerinti intézmény részéről, ez utóbbi intézmény által alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint, mintha ehhez az intézményhez tartoznának;

b/ pénzbeni szolgáltatásokban, amiket az illetékes intézmény nyújt, vagy ennek kérésére és számlájára, a lakóhely szerinti intézmény az illetékes állam jogszabályainak rendelkezései szerint, mintha ennek az államnak a területén laktának.

2. A határmenti munkásoknak a szolgáltatásokat az illetékes intézmény is nyújthatja az illetékes állam területén, ennek az államnak jogszabályai szerint, mintha az ő területén laktának.

3. Ha a jelen cikkben említett dolgozók, akik nem határmenti munkások, az illetékes állam területén tartózkodnak, ennek az államnak jogszabályai szerint élvezik a szolgáltatásokat, még akkor is, ha már korábban is, tartózkodásuk előtt, részesültek volna szolgáltatásokban.

4. Ha a jelen cikkben jelzett dolgozók lakóhelyüket az illetékes állam területére teszik át, ennek az államnak jogszabályai szerint élvezik a szolgáltatásokat, még akkor is, ha szolgáltatásokat már lakóhelyük áthelyezése előtt is élveztek volna.

42. cikk. - Utazás közbeni baleset, amelynek a dolgozó egy másik tagállam területén lett az áldozata, mint az illetékes állam, azonos egy olyan utazás közbeni balesettel, amely az illetékes állam területén következett be.

43. cikk. - 1. Azok a dolgozók, akik üzemi baleset vagy foglalkozási betegség áldozatai

a/ ha más tagállam területén tartózkodnak, mint az illetékes állam, vagy

b/ ha, miután az illetékes intézmény terhére már szolgáltatásokban részesültek, ennek az intézménynek az engedélyével más tagállam területére térnek vissza, mint az illetékes állam, vagy az az állam, ahol laknak, vagy lakóhelyüket más tagállam területére helyezik át, mint az illetékes állam, vagy

c/ ha az illetékes intézménytől engedélyt kapnak arra, hogy más tagállam területére menjenek, mint az illetékes állam, hogy itt részesüljenek állapottuknak megfelelő gondozásban:

/1/ a természetbeni szolgáltatásokat, az illetékes intézmény számlájára, a tartózkodási hely szerinti intézménytől kapják, ez utóbbi intézmény által alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint, mintha ennek lennének tagjai, adott esetben, az illetékes állam jogszabályai által meghatározott időtartam határára belül;

/11/ a pénzbeni szolgáltatásokat az illetékes intézménytől kapják, vagy ennek kérésére és számlájára a tartózkodási hely szerinti intézménytől, az illetékes állam jogszabályainak rendelkezései szerint, mintha ennek az államnak a területén lennének.

2. a/ Az előző pont b/ alpontjában jelzett engedély csak akkor tagadható meg, ha az érdekelt helyváltoztatását kellően megalapozott orvosi okokból nem tanácsolják;

b/ Az előző pont c/ alpontjában jelzett engedély nem tagadható meg, ha azt a gondozást, amiről szó van, az érdekeltnek nem lehet biztosítani annak a tagállamnak területén, ahol lakik.

44. cikk. - 1. Ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint az áldozat szállítási költségeit, akár lakóhelyéig, akár a kórházi intézetig, a biztosítás keretében vállalják, azok a költségek, amelyek az áldozatnak egy másik tagállam területén fekvő megfelelő helyig történő szállításával kapcsolatban felmerülnek, mint ahol az áldozat lakik, az illetékes intézmény terhére esnek, az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint, feltéve, hogy előzetes engedélyt adott az említett szállításra, figyelemmel a szállítást indokló okokra.

2. Ha az illetékes tagállam jogszabályai előírják az áldozat holttestének a temetés helyére történő szállításával kapcsolatos költségek viselését, a holttestnek egy másik tagállam területén fekvő megfelelő helyig történő szállításával kapcsolatos költségek, mint ahol az áldozat lakott, az illetékes intézmény terhére esnek, az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint. Mindazonáltal ez utóbbi állam illetékes hatósága által kijelölt intézmény, tartozik az illetékes intézménynek megtéríteni a holttestnek az illetékes állam határára túlra történő szállításával kapcsolatos költségek felerészét.

3. Ha határmenti munkásról van szó, a jelen cikkben jelzett szállítási költségeket az illetékes intézmény viseli, az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint, előzetes engedély és költségterítés nélkül, még a szállításnak más tagállam területére eső szakasza után is, mint az illetékes állam, de csak a határövezeten belül, ha a határmenti munkás minősége a szóban forgó állam részéről egy ilyen övezetben lakáshoz van kötve.

45. cikk. - 1. Ha annak a tagállamnak a területén, ahol a dolgozó van, üzemi baleseti vagy foglalkozási betegségi biztosítás nem létezik, vagy létezik, de nem tartalmaz olyan intézményt amely felelős lenne a természetbeni szolgáltatások nyújtásáért, ezeket a szolgáltatásokat a tartózkodási hely szerinti intézmény nyújtja, amely felelős betegség esetében a természetbeni szolgáltatások nyújtásáért.

2. Ha az illetékes tagállam jogszabályai a természetbeni szolgáltatások teljesen ingyenes voltát a munkaadó által szervezett orvosi szolgálat használatától teszik függővé, a 41. cikk 1. pontjában és a 43. cikk 1. pontjában jelzett esetekben nyújtott szolgáltatásokat úgy kell tekinteni, mintha azokat egy ilyen orvosi szolgálat nyújtotta volna.

3. Ha az illetékes tagállam jogszabályai tartalmazznak a munkaadó kötelezettségére vonatkozó rendszert, a természetbeni szolgáltatásokat a 41. cikk 1. pontjában a 43. cikk 1. pontjában jelzett esetekben úgy kell tekinteni, mintha azokat az illetékes intézmény kérelmére nyújtották volna.

4. Ha valamely tagállam jogszabályai kifejezetten vagy hallgatólagosan előírják, hogy az előzőleg bekövetkezett üzemi baleseteket vagy foglalkozási betegségeket figyelembe kell venni a munkaképtelenség fokának meghatározásánál, ennek az államnak illetékes intézménye ebből a célból, azokat az üzemi baleseteket és foglalkozási betegségeket is figyelembe veszi, amelyek előzőleg egy másik tagállam jogszabályainak hatálya alatt következtek be, mint ha azon jogszabályok hatálya alatt következtek volna, amelyet ez az intézmény alkalmaz.

46. cikk. - 1. Ha a tartózkodási hely országának jogszabályai többféle biztosítási rendszert tartalmazznak, a 41. cikk 1. pontban és a 43. cikk 1. pontban jelzett dolgozókra alkalmazandó rendelkezések azok, amelyek az acélipari kétkézi dolgozókra vonatkoznak; mindazonáltal, ha az említett jogszabályok speciális rendszert tartalmazznak a bányászati dolgozókra, és az ezzel egy tekintet alá eső vállalatok dolgozóira, ennek a rendszernek a rendelkezéseit kell alkalmazni a dolgozóknak erre a kategóriájára is.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai a szolgáltatások nyújtására bizonyos maximális időtartamot határoznak meg, ezt a jogszabályt alkalmazó intézményt, adott esetben, azt az időszakot is figyelembe veheti, amely alatt egy másik tagállam intézménye már nyújtott szolgáltatásokat.

47. cikk. - 1. Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeni szolgáltatások kiszámítása átlagbéren alapuljon, ennek az államnak illetékes intézménye ezt az átlagbért kizárólag azoknak a béreknek alapján határozza meg, amelyeket az említett jogszabályok hatálya alatt eltöltött időszakokra állapítanak meg.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeni szolgáltatások kiszámítása átlánybéren alapul, ennek az államnak illetékes intézménye kizárólag az említett jogszabályok hatálya alatt eltöltött időszakoknak megfelelő átlánybért, vagy adott esetben, átlánybérek átlagát veszi számításba.

3. Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeni szolgáltatások összege a családtagok száma szerint változik, ennek az államnak illetékes intézménye azokat a családtagokat is számításba veszi, akik egy másik állam területén laknak.

48. cikk. - 1. Az illetékes intézmény tartozik az ő számlájára a 41. cikk 1. pont és a 43. cikk 1. pont értelmében nyújtott természetbeni szolgáltatások összegét megtéríteni.

2. Az előző pontban jelzett visszatérítéseket az igazgatási bizottság által meghatározott módokat szerint állapítják meg és hajtják végre, akár a tényleges kiadások alapján, akár átlány-alapon.

3. Két vagy több tagállam vagy ezeknek az államoknak illetékes hatóságai előírhatnak más visszatérítési módokat is vagy teljesen le is mondhatnak a hatáskörük alá tartozó intézmények közötti minden visszatérítésről.

49. cikk. - 1. Ha egy foglalkozási betegség áldozata két vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alatt folytatott olyan tevékenységet, amely az említett betegséget előidézhette, azokat a szolgáltatásokat, amelyekre az áldozat vagy hátramaradtottjai igényt tarthatnak, kizárólag ezek közül az államok közül, amelyeknek feltételei teljesítve vannak, az utolsó államnak a jogszabályai címén engedélyezik, figyelemmel, adott esetben a jelen cikk 2., 3. és 4. pontjainak rendelkezéseire.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai a foglalkozási betegségi szolgáltatások élvezetét ahhoz a feltételhez kötik, hogy a szóban forgó betegséget orvosilag első ízben az ő területén állapítsák meg, ezt a feltételt teljesítettnek kell tekinteni, ha a szóban forgó betegséget első ízben egy másik tagállam területén állapították meg.

3. Ha valamelyik tagállam jogszabályai kifejezetten vagy hallgatólagosan a foglalkozási betegségi szolgáltatások élvezetét ahhoz a feltételhez kötik, hogy a szóban forgó betegséget annak az utolsó tevékenységnek megszűnésétől számított meghatározott időn belül állapítsák meg, amely ezt a betegséget előidézhette, ennek az államnak illetékes intézménye, amikor azt vizsgálja, hogy melyik időpontban gyakorolták utoljára ezt a tevékenységet, a szükséges mértékben figyelembe veszi az ugyanilyen természetű tevékenységeket, amelyeket bármely más tagállam jogszabályainak hatálya alatt folytattak, úgy mint-ha azokat az első állam jogszabályainak hatálya alatt folytatták volna.

4. Ha valamely tagállam jogszabályai kifejezetten vagy impliciten a foglalkozási betegségi szolgáltatások élvezetét ahhoz a feltételhez kötik, hogy azt a tevékenységet, amely a szóban forgó betegséget előidézhette, bizonyos időtartamon át folytassák, ennek az államnak illetékes intézménye, a szükséges mértékben azokat az időszakokat is figyelembe veszi, amelyek alatt ilyen tevékenységet bármely más tagállam jogszabályainak hatálya alatt gyakorolt-tak.

5. A jelen cikk 3. és 4. pontjainak rendelkezései csak akkor alkalmazandók, ha az áldozat porlerakódásos tüdőbetegségben szenved.

6. A Tanács, a Bizottság javaslatára, egyhanguan hozott határozattal fel-állítja azoknak a foglalkozási betegségeknek a jegyzékét, amelyekre

a/ akár a jelen cikk 3. pontjának;

b/ akár a 4. pontjának;

c/ akár a 3. és 4. pontjainak

rendelkezései alkalmazandók.

7. Ha a jelen cikk 3. és 4. pontjainak vagy e pontok egyikének rendelkezései kerülnek alkalmazásra, a pénzbeni szolgáltatások terhére, ide értve a járadékokat is, azon tagállam illetékes intézményei között osztják fel, amelyek területén az áldozat olyan tevékenységet folytatott, amely a szóbanfor-gó foglalkozási betegséget okozhatta. Ezt a felosztást ezen államok minde-gyikének jogszabályai alatt eltöltött "öregségi" biztosítási időszakoknak az összes tagállamok jogszabályai alatt, abban az időpontban, amikor a szol-gáltatások megkezdődtek, eltöltött összes "öregségi" biztosítási időszakhoz viszonyított arányának függvényében végzik el.

50. cikk. - 1. Ha egy dolgozó foglalkozási betegség miatt valamely tag-állam intézményének terhére már részösül vagy részösült térítésben és - su-lyosbodás esetében - a szolgáltatásra vonatkozó jogát egy másik tagállam in-tézményénél érvényesíti, a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a/ ha a dolgozó a második állam jogszabályainak hatálya alatt nem volt olyan alkalmazásban, amely a szóban forgó betegség súlyosbodását okozhatta volna, az első tagállam illetékes intézménye tartozik a szolgáltatások ter-hét magára vállalni, az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezései sze-rint, figyelembe véve a súlyosbodást;

b/ ha a dolgozó a második tagállam jogszabályainak hatálya alatt ilyen alkalmazásban volt, az első tagállam intézménye tartozik a szolgáltatások

terhét, az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint vállalni, nem véve figyelembe a súlyosbodást; a második állam illetékes intézménye pótlékot folyósít, amelynek összege egyenlő a súlyosbodást követően járó szolgáltatások összege és azoknak a szolgáltatásoknak az összege közötti különbözettel, amelyeket a súlyosbodást megelőzően téríteni kellett volna, az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint, ha a szóban forgó betegség ezen állam jogszabályainak hatálya alatt keletkezett volna;

c/ ha az előző bekezdésben jelzett esetben, valamely dolgozó, aki porleakodásos tüdőbetegséget kapott vagy a 49. cikk 6. pontjában jelzett jegyzékbe felvett valamelyik betegségbe esett, nem jogosult a második tagállam jogszabályainak értelmében szolgáltatásokra, az első állam illetékes intézménye tartozik a szolgáltatásokat az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint, a súlyosbodás figyelembevételével, nyújtani; mindazonáltal a második állam intézménye viseli a pénzbeni szolgáltatások - beleértve az első állam illetékes intézménye részéről, a súlyosbodás figyelembe vételével, járó járadékokat, - és a súlyosbodás előtt járó megfelelő szolgáltatások összege közötti különbözet terhét.

2. Olyan foglalkozási betegség súlyosbodása esetében, amely a 49. cikk 7. pontjának alkalmazását tette szükségessé, a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a/ az az illetékes intézmény, amelyik a szolgáltatásokat a 49. cikk 1. pont rendelkezéseinek értelmében engedélyezte, tartozik a szolgáltatásokat, a súlyosbodás figyelembevételével, az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint, nyújtani;

b/ a pénzbeni szolgáltatások terhét, beleértve a járadékokat is, azok között az intézmények között osztják fel továbbra is, amelyek az előző szolgáltatások terhének viselésében részt vettek, a 49. cikk 7. pontjának rendelkezései szerint. Mindazonáltal, ha az áldozat újból olyan tevékenységet folytat, amely feltehetően a szóban forgó foglalkozási betegséget váltja ki, vagy súlyosbítja, akár azon tagállamok jogszabályainak hatálya alatt, amelyek alatt már gyakorolt ilyen természetű tevékenységet, akár egy másik tagállam jogszabályainak hatálya alatt, ennek az államnak az intézménye viseli a súlyosbodás figyelembevételével járó szolgáltatások összege és a súlyosbodás előtt esedékes szolgáltatások összege közötti különbözet terhét.

V. FEJEZET

Elhalálozási segély

51. cikk. - Ha valamely tagállam jogszabályai az elhalálozási segélyre vonatkozó jogosultság megszerzését, megtartását, vagy visszaszerzését biztosítási vagy alkalmaztatási időszakok eltöltéséhez kötik, ennek az államnak illetékes intézménye ebből a célból, a szükséges mértékben, számításba veszi a másik tagállamok jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási vagy alkalmaztatási időszakokat is, úgy, mintha az első állam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött időszakokról lenne szó.

52. cikk. - 1. Ha nyugdíjat vagy járadékot élvező vagyilyent kérelmező dolgozó, vagy annak családtagja más tagállam területén hal meg, mint az illetékes állam, az elhalálozást úgy kell tekinteni, mintha az ennek az utóbbi államnak a területén következett volna be.

2. Az illetékes intézmény tartozik az általa alkalmazott jogszabályok alapján járó elhalálozási segélyeket akkor is engedélyezni, ha a kedvezményezett más tagállam területén lakik, mint az illetékes tagállam.

3. A jelen cikk rendelkezései abban az esetben is alkalmazandók ha az elhalálozás üzemi baleset vagy foglalkozási betegség következménye.

53. cikk. - Valamely tagállam jogszabályai címén járó nyugdíj vagy járadék élvezőjének vagy két vagy több tagállam jogszabályai címén járó nyugdíj

vagy járadék élvezőjének elhalálozása esetében, ha ez a személy más tagállam területén lakott, mint ahol az az intézmény van, amely a 23. cikk értelmében ennek a jogosultnak nyújtott természetbeni szolgáltatások terhére viselte, ezen intézmény által alkalmazott jogszabályok címén járó elhalálozási segélyeket, ez az intézmény a saját számlájára úgy nyújtja, mintha ez a személy az elhalálozás időpontjában annak az államnak a területén lakott volna, ahol az intézmény van.

VI. FEJEZET

Munkanélküliség

54. cikk. - 1. Ha valamely tagállam jogszabályai a szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzését, megtartását vagy visszaszerzését biztosítási időszakok letöltéséhez kötik, ezt a jogszabályt alkalmazó intézmény tartozik ebből a célból, a szükséges mértékben, azokat a biztosítási vagy alkalmaztatási időszakokat is figyelembe venni, amelyeket bármely más tagállam jogszabályainak hatálya alatt töltöttek el, mintha az első tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött időszakokról lenne szó, feltéve mindazonáltal, hogy az alkalmaztatási időszakokat úgy tekintik, mint biztosítási időszakokat, ha azokat ennek a jogszabálynak hatálya alatt töltötték volna el.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai a szolgáltatások nyújtását alkalmaztatási vagy egy helyben lakási időszakok eltöltéséhez kötik, ezt a jogszabályt alkalmazó intézmény tartozik ebből a célból - a szükséges mértékben -, bármely más tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött biztosítási vagy alkalmaztatási időszakokat is számításba venni, mintha az előző tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött alkalmaztatási vagy egy helyben lakási időszakokról lenne szó.

3. A jelen cikk előző pontjaiban foglalt rendelkezések alkalmazása attól a feltételtől van függő, hogy az érdekelt utoljára annak a jogszabálynak legyen alávetve, amelynek címén a szolgáltatásokat kéri, kivéve az 56. cikk 1. pont /ii/ a/ és /ii/ b/ bekezdésekben jelzett eseteket.

4. Ha valamely dolgozó lakóhelyét egyik tagállam területéről egy másik tagállam területére teszi át, amely utóbbinak a jogszabályai, a lakásnak területe egyik helyiségéről egy másik helyiségre történő áthelyezése esetére, a szolgáltatások nyújtását az új lakóhelyen való helyben lakás bizonyos időtartamához kötik, ez a dolgozó nem kötelezhető arra, hogy hosszabb helyben lakási időszakot töltsön el, mint amit a második állam állampolgárai számára előírnak, akik lakásukat ennek az államnak területén egyik helyiségből egy másik helyiségbe teszik át.

55. cikk. - Olyan munkanélküli, aki valamely tagállam jogszabályai által, a biztosítási, alkalmaztatási vagy egy helyben lakási időszakok tekintetében megkövetelt feltételeket teljesítette, figyelemmel, adott esetben az 54. cikk 1. pontjában vagy - az esetnek megfelelően a 2. pontjában foglalt rendelkezéseket és lakóhelyét egy másik tagállam területére helyezi át, úgy számít, mintha ennek a második államnak a jogszabályai által, a szolgáltatásokra vonatkozó jogosultság tekintetében megkövetelt feltételeket is teljesítette volna, feltéve, hogy új lakóhelyének intézményéhez kérelmet terjeszt elő lakóhelyének áthelyezését követő harminc napon belül. A szolgáltatásokat a lakóhely szerinti intézmény nyújtja, az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően, az első állam intézményének terhére, az 58. cikk rendelkezéseinek érintetlenül hagyása mellett.

56. cikk. - 1. Az 55. cikk rendelkezéseinek fenntartása mellett, az a munkanélküli, aki utolsó alkalmaztatása során más tagállam területén lakott, mint az illetékes állam, a szolgáltatásokat a következő rendelkezések szerint élvezi;

a/ /1/ Határ menti dolgozó, aki az öt foglalkoztató vállalatban belül részleges vagy esetleges munkanélküliségbe jut, az illetékes állam jogza-

bályaainak rendelkezései szerint részesül szolgáltatásokban, mintha ennek az államnak a területén lakna, figyelembe véve, adott esetben, az 54. cikk 1. pontjának, vagy - az esetnek megfelelően - a 2. pontjának rendelkezéseit; ezeket a szolgáltatásokat az illetékes intézmény nyújtja;

/ii/ Határ menti dolgozó, aki teljes munkanélküliségbe jutott, a szolgáltatásokat annak a tagállamnak a jogszabályai szerint élvezi, amelynek a területén lakik, mintha az utolsó alkalmaztatása során ennek az országnak a jogszabályai hatálya alatt állott volna, figyelembe véve, adott esetben, az 54. cikk 1. pontjának, vagy - az esetnek megfelelően - a 2. pontjának rendelkezéseit; ezeket a szolgáltatásokat a lakóhely szerinti intézmény, a saját számlájára nyújtja;

b/ /i/ Nem határ menti dolgozó, aki részleges, esetleges, vagy teljes munkanélküliségbe jut, és aki az illetékes állam területén továbbra is saját munkaadója rendelkezésére, vagy munkaközvetítő hivatal rendelkezésére marad, ennek az államnak a jogszabályaiban foglalt rendelkezések szerint élvezi a szolgáltatásokat, mintha annak területén laknék, figyelemmel, adott esetben, az 54. cikk 1. pontjának, vagy - az esetnek megfelelően - a 2. pontjának rendelkezéseit; ezeket a szolgáltatásokat az illetékes intézmény nyújtja;

/ii/ Nem határ menti dolgozó, aki teljes munkanélküliségi helyzetben van, és azon tagállam területén bocsátja magát a munkaügyi hivatal rendelkezésére ahol lakik, vagy visszatér ennek az államnak a területére, a szolgáltatások ennek az államnak a jogszabályaiban foglalt rendelkezések szerint élvezi, mintha utolsó foglalkozását ill folytatta volna, figyelemmel, adott esetben, az 54. cikk 1. pontjának, vagy - az esetnek megfelelően - a 2. pontjának rendelkezéseire; ezeket a szolgáltatásokat a lakóhely szerinti intézmény a saját számlájára nyújtja. Mindazonáltal, ha ezt a dolgozót annak a tagállamnak illetékes intézménye terhére részesítik szolgáltatásokban, amelynek jogszabályai alá tartozott utoljára, ezeket a szolgáltatásokat az 55. cikk rendelkezéseinek megfelelően élvezi, mintha lakóhelyét az előző állam területére helyezte volna át.

2. Mindaddig, amíg egy munkanélkülinek joga van szolgáltatásokra, az előző pont a/i/ vagy b/i/ bekezdéseinek értelmében, nem igényelhet szolgáltatásokat annak a tagállamnak jogszabályai alapján, amelynek a területén lakik.

57. cikk. - 1. Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a szolgáltatások kiszámítása az előző bér összegén alapuljon, ezt a jogszabályt alkalmazó intézmény, kizárólag azzal a bérrel számol, amit az érdekelt az említett állam területén gyakorolt utolsó foglalkozásért kapott, vagy ha ezen a területen legalább négy héten át nem gyakorolt utolsó foglalkozást, olyan szokásos bérrel, amely megfelel a munkanélküli lakóhelyén ahhoz hasonló vagy egyenértékű foglalkozás bérének, amilyent egy másik tagállam területén utoljára folytatott.

2. Ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy a szolgáltatások összege a családtagok számával változzék, ezt a jogszabályt alkalmazó intézmény azokat a családtagokat is számításba veszi, akik egy másik tagállam területén laknak.

3. Az 55. cikkben és az 56. cikk 1. pont b/ii/ bekezdésének utolsó mondatában jelzett esetekben, ha a lakóhely szerint illetékes intézmény által alkalmazott jogszabály maximális időtartamot szab meg a szolgáltatások nyújtásához, ez az intézmény számításba veheti, adott esetben, azt az időszakot is, amely alatt egy másik tagállam intézménye már nyújtott szolgáltatásokat a szolgáltatásokra vonatkozó jogosultság megállapítását követően.

4. Ha a lakóhely szerint illetékes intézmény által alkalmazott jogszabály előírja, hogy a szolgáltatások nyújtásának időtartama a biztosítási vagy a foglalkoztatási időszaktól függjön, ezt az időszakot, adott esetben, az 54. cikk 1. vagy 2. pontjában foglalt rendelkezések figyelembevételével, határozzák meg. Az 55. cikkben jelzett esetekben, ha a munkanélküli nem túltörtte el a jogszabály által megkövetelt minimális időtartamnak megfelelő biztosítási vagy alkalmaztatási időszakokat, a szolgáltatásokat mégis folyó-

sitják 13 héten át, a kérelem benyújtásának időpontjától számítva, az előző pont rendelkezéseinek érintetlenül hagyása mellett.

58. cikk. - 1. Annak a tagállamnak intézménye, amelynek jogszabályai alá tartozott utójára a dolgozó, köteles a lakóhely szerinti intézmény által folyósított szolgáltatások összegét megtéríteni:

a/ az 55. cikk értelmében nyújtott szolgáltatásoknál, legfeljebb 6 hónapi időtartam határára belül, a szolgáltatásnak a lakóhely szerinti országban történt folyósítása kezdetétől számítva;

b/ az 56. cikk 1. pont b/ii/ bekezdés második mondata értelmében nyújtott szolgáltatásoknál, az előző pontban jelzett határidőn belül, ha csak nem olyan időszak munkáról van szó, aki annak a szezonnak a során vált munkanélkülivé, amelyre szerződötték; ebben az esetben a visszatérítést arra az időre korlátozzák, amely annak a szezonnak a végéig még hátra van, amelyre az időszak munkát szerződötték.

2. Az előző pontban jelzett visszatérítéseket az igazgatási bizottság által megállapított módokat szerint határozzák meg és teljesítik, akár a tényleges kiadások alapján, akár átalányalapon.

3. Két vagy több tagállam, vagy e tagállamok illetékes hatóságai előírhatnak más visszatérítési módokat is, vagy lemondhatnak a hatáskörük alá tartozó intézmények közötti bármilyen visszatérítésről.

VII. FEJEZET

Családi szolgáltatások

59. cikk. - Ha valamely tagállam jogszabályai a szolgáltatásokra vonatkozó jogosultság megszerzését, alkalmaztatási időszak letöltéséhez kötik, ennek az államnak illetékes intézménye ebből a célból, a szükséges mértékben, számításba veszi minden más tagállam területén eltöltött alkalmaztatási időszakot is, mintha az első tagállam jogszabályainak hatálya alatt eltöltött időszakokról lenne szó.

60. cikk. - 1. Valamely tagállam jogszabályai alá tartozó dolgozónak olyan családtagjai után, akik egy másik tagállam területén laknak, annak az államnak jogszabályaiban előírt szolgáltatásokra van joga, amelynek területén ezek a családtagok laknak; mindazonáltal ha az illetékes állam jogszabályai a szolgáltatásokra vonatkozó jog megnyilvánulást alkalmaztatási feltételekhez kötik, ezeket a feltételeket teljesíteni kell, figyelembe véve, adott esetben az 59. cikk rendelkezéseit. Ezeket a szolgáltatásokat a családtagok lakóhelye szerinti intézmény nyújtja, azoknak a jogszabályoknak rendelkezéseivel szerint, amelyeket ez utóbbi intézmény alkalmaz, az illetékes intézmény számlájára.

2. Az előző pont rendelkezéseivel ellentétben, a 14. cikk 1. pont a/ bekezdésében jelzett dolgozónak, azon családtagjai után, akik őt annak a tagállamnak területére kísérik, ahová ki van küldve, joga van az illetékes állam jogszabályaiban előírt szolgáltatásokra; ezeket a szolgáltatásokat az illetékes intézmény nyújtja, vagy ennek kérésére és számlájára, annak az államnak az intézménye, amelynek területére az érdekelt ki van rendelve.

61. cikk. - Az a munkanélküli, aki valamely tagállam jogszabályai címén munkanélküli segélyben részesül, bármelyik tagállam területén is lakik, annak a tagállamnak jogszabályaiban előírt családi szolgáltatásokra van joga, amelynek területén családtagjai laknak, amennyiben a munkanélküli segélyek terhére viselő intézmény államának jogszabályai kifejezetten vagy impliciten előírják munkanélküli számára a családi szolgáltatások folyósítását. Ezeket a szolgáltatásokat a családtagok számára a lakóhelyük szerinti intézmény nyújtja, ez utóbbi intézmény által alkalmazott jogszabály rendelkezéseivel szerint, adott esetben, valamely tagállam illetékes intézményének számlájára, amelynek terhére esnek a munkanélküli segélyek.

62. cikk. - Nyugdíj vagy járadék jogosultja részére járó szolgáltatások nyújtását a következő rendelkezések szabályozzák:

a/ A "szolgáltatások" kifejezés a jelen cikk értelmében jelenti akár a nyugdíj vagy járadék jogosultja számára előírt családi pótlékokat, akár ezek gyermekei után előírt emeléseket vagy pótlékokat, kivéve azokat a pótlékokat, amelyeket az üzemi baleseti és a foglalkozási betegségi biztosítás értelmében engedélyeznek.

b/ Azokat a szolgáltatásokat, amelyekre nyugdíj vagy járadék jogosultja igényt tarthat, kizárólag a jelen cikk c/ alpontja, vagy akár a d/ alpontja által megjelölt intézmény nyújtja, ez által az intézmény által alkalmazott jogszabály rendelkezései szerint és saját számlájára, bármelyik is legyen az a tagállam, amelynek területén a gyermekek laknak.

c/ Ha két vagy több tagállam jogszabályai címén járó nyugdíj vagy járadék címzettje olyan tagállam területén lakik, ahol ezzel a személlyel szemben nyugdíj vagy járadékfolyósításra kötelezett intézmény van, a szolgáltatásokat ennek az államnak illetékes intézménye nyújtja.

d/ Ha egy tagállam jogszabályai címén járó nyugdíj vagy járadék vagy két vagy több tagállam jogszabályai címén járó nyugdíjak vagy járadékok címzettje olyan tagállam területén lakik, ahol nincs egyetlen olyan intézmény sem, amelyik a jogosulttal szemben a nyugdíj vagy járadék folyósítására kötelezett lenne, a szolgáltatásokat:

/i/ a nyugdíj vagy a járadék címzettje számára, amely egyetlen tagállam jogszabályai címén jár, ennek a tagállamnak az intézménye nyújtja;

/ii/ két vagy több tagállam jogszabályai címén járó nyugdíjak vagy járadékok címzettjének, annak az államnak az illetékes intézménye nyújtja, amelynek jogszabályai alatt az érdekelt a leghosszabb biztosítási időszakot töltötte el; ha ennek a rendelkezésnek alkalmazása azzal a hatással járna, hogy a szolgáltatások terhe több intézményt sújthatna, ez a teher annak a tagállamnak az intézményére esik, amelynek jogszabályai alá utolsónak volt vetve az érdekelt.

e/ A szolgáltatásokat a jelen cikknek akár a c/, akár a d/ bekezdésben megjelölt intézmény szolgáltatja, mintha az érdekelt egyedül az illetékes állam jogszabályai értelmében lenne nyugdíj vagy járadék jogosultja. Mindazonáltal, ha ez a jogszabály előírja, hogy a szolgáltatások összegét a nyugdíj összegének alapján kell kiszámítani, ezeknek a szolgáltatásoknak az összegét a 35. cikk 2. pontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelően meghatározott elméleti összeg alapján határozzák meg.

f/ A jelen cikk rendelkezései nem alkalmazhatók azokkal a gyermekekkel szemben, akiknek a családi szolgáltatásokra vonatkozó joga valamely tagállam jogszabályainak címén, bizonyos szakmai tevékenység gyakorlása tényleg nyílik meg. Ebben az esetben az érdekeltet úgy kell tekinteni, mint egy dolgozó családtagjait.

63. cikk. - Az árvasági szolgáltatások nyújtását a következő rendelkezések szabályozzák:

a/ A "szolgáltatások" kifejezés a jelen cikk értelmében jelenti azokat a családi segélyeket, és adott esetben az árvák számára előírt emeléseket vagy pótlékokat, akár az árvasági nyugdíjakat vagy járadékokat, kivéve az üzemi baleseti és foglalkozási betegségi biztosítás értelmében engedélyezett árvasági járadékokat.

b/ Az árvasági szolgáltatásokat kizárólag, akár a jelen cikk c/ alpontjában, akár d/ alpontjában, akár pedig e/ alpontjában megjelölt intézmény nyújtja, ez által az intézmény által alkalmazott jogszabály rendelkezései szerint és saját terhére, bármelyik is legyen az a tagállam, amelynek területén az árvák laknak;

c/ Ha az elhunyt dolgozó annak a tagállamnak a jogszabályai hatálya alatt állott, ahol az árva lakik, a szolgáltatásokat ennek az államnak illetékes intézménye nyújtja.

d/ Ha az elhunyt dolgozó nem annak a tagállamnak jogszabályai alá tartozik, amelynek területén az árva lakik, hanem egy vagy több más tagállam jogszabályai alá, akkor, a szolgáltatásokat:

/i/ annak a tagállamnak az illetékes intézménye nyújtja, amelynek hatálya alá tartozott az elhunyt dolgozó, ha csak egyetlen tagállam jogszabálya alá tartozott;

/ii/ annak a tagállamnak illetékes intézménye nyújtja, amelynek jogszabályai alatt az elhunyt dolgozó a leghosszabb biztosítási időszakot töltötte el, ha két vagy több tagállam jogszabályának hatálya alá tartozott; abban az esetben, ha ennek a szabálynak alkalmazása azzal a hatással járna, hogy a szolgáltatások terhe több intézmény terhére esne, a teher annak a tagállamnak intézményét sújtja, amelynek jogszabályai hatálya alá tartozott utoljára az elhunyt dolgozó.

e/ Ha a 62. cikk a/ bekezdésében jelzett szolgáltatásokat ennek a cikknek értelmében már folyósították, az az intézmény, amely azokat nyújtotta, illetékes marad a jelen cikk a/ bekezdésében jelzett szolgáltatások nyújtására.

f/ A jelen cikknek akár a c/, akár a d/, akár az e/ alpontjában megjelölt intézmény a szolgáltatásokat úgy nyújtja, mintha az elhunyt dolgozó csak az illetékes állam jogszabályainak hatálya alá lett volna vetve. Mindazonáltal:

/i/ Ha ez a jogszabály előírja, hogy a szolgáltatásokra vonatkozó jogosultság megszerzése, megtartása vagy visszaszerzése biztosítási vagy alkalmaztatási időszakoktól függ, ezt az időtartamot, adott esetben, a 34. cikk vagy az 59. cikk - az esetnek megfelelően - rendelkezései szerint határozzák meg;

/ii/ Ha ez a jogszabály előírja, hogy a szolgáltatások összege biztosítási vagy alkalmaztatási időszakok tartamától függ, ezeknek a szolgáltatásoknak összegét a 35. cikk 2. pontja rendelkezéseinek megfelelően meghatározott elméleti összeg alapján számítják ki.

g/ A 62. cikk f/ bekezdésének rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

64. cikk. - 1. Az illetékes intézmény tartozik a 60. cikk 1. pontja vagy a 61. cikk szerint számlájára nyújtott szolgáltatások összegét visszatéríteni, mégpedig a 79. cikkben jelzett végrehajtási rendeletben előírt módokat szerint, ez által az intézmény által alkalmazott jogszabály alapján.

2. Az illetékes intézmény tartozik teljesen megtéríteni a nyújtott szolgáltatások összegét, amelyeket adott esetben, a 60. cikk 2. pontja értelmében az ő számlájára folyósítottak.

3. Nincs helye visszatérítésnek, ha a családtagoknak annak a tagállamnak a jogszabályai értelmében van joguk szolgáltatásokra, amelyek területén laknak, mégpedig szakmai tevékenység gyakorlása tényéből folyóan.

4. Két vagy több tagállam, vagy e tagállamok illetékes hatóságai más visszatérítési módot is előírhatnak vagy lemondhatnak teljesen a hatáskörük alá tartozó intézmények közötti minden visszatérítésről.

IV. Cím

Igazgatási Bizottság

65. cikk. - 1. Az Európai Gazdasági Közösség mellett alakított igazgatási bizottság valamennyi tagállam egy-egy kormányképviselőjéből áll, akiket, adott esetben, technikai tanácsadók támogatnak. Az Európai Gazdasági Közösség Bizottságának egy képviselője és az Európai Szén- és Acélközösség Főhatóságának egy képviselője tanácskozási joggal részt vesz a Bizottság ülésein. Ezen kívül a Bizottság ülésein való részvételre, tanácskozási joggal meghívják a munkaadók egy, a földművelők egy, és a dolgozók két képviselőjét. Ezeket a képviselőket az európai szinten képviseleti szakmai szervezetek javaslatára a Bizottság nevezi ki.

2. Az igazgatási bizottság élvezi a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalkának az Európai Gazdasági Közösség és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet között ebből a célból kötött megállapodások keretében nyújtott támogatását.

3. Az igazgatási bizottság alapszabályait tagjai közös egyetértéssel állapítják meg. A 66. cikk a/ bekezdésében jelzett jogmagyarázatokra vonatkozó döntéseket csak egyhangúság mellett lehet meghozni. Ezeket a döntéseket a szükséges mértékben közzéteszik.

4. Az igazgatási bizottság titkárságát az Európai Gazdasági Közösség Bizottságának hivatalai biztosítják.

66. cikk. - Az igazgatási bizottság feladatai:

a/ Szabályozza mindazokat az igazgatási kérdéseket és értelmezési problémákat, amelyek a jelen rendelet vagy minden későbbi rendelet, vagy ezek keretében létrejövő minden megállapodás vagy megegyezés rendelkezéseiből származnak, anélkül, hogy ezzel érintenék a hatóságok, intézmények és érdekelt személyek arra vonatkozó jogát, hogy a tagállam jogszabályai, a jelen rendelet vagy a szerződés által előírt igazgatási eljáráshoz vagy bírósági eljáráshoz folyamodjon;

b/ elkészíti a jelen rendelet alkalmazására vonatkozó összes fordításokat, a tagállamok hatóságainak, intézményének és bíróságainak kérésére, különösen pedig a jelen rendeletről származó kedvezmények élvezetére hivatott személyek által előterjesztett keresetek fordítását;

c/ előmozdítja a tagállamok közötti együttműködést és azt fejleszti, a társadalombiztosítás területén, különösen a közérdekű egészségügyi és szociális akciók tekintetében;

d/ meghatározza a 25., 48., 58. és 64. cikkek alkalmazásából eredő visszatérítések módozatait, összegyűjti azokat az adatokat, amelyeket a jelen rendelet tagállamainak intézeteire eső terhekre vonatkozó felállításánál figyelembe kell venni és elkészíti az évi lezárolásokat az említett intézmények között;

e/ ellát minden egyéb funkciót, amely a jelen rendelet vagy a későbbi rendeletek vagy ezeknek a keretében létrejövő megállapodások vagy megegyezések értelmében hatáskörébe tartozik;

f/ javaslatokat terjeszt elő az Európai Gazdasági Közösség Bizottsága elé további rendeletek kidolgozására és a jelen rendelet vagy a későbbi rendelet felülvizsgálatára.

V. Cím

Különböző rendelkezések

67. cikk. - 1. A tagállamok illetékes hatóságai:

a/ közölnek egymással minden információt, ami a jelen rendelet alkalmazására hozott intézkedéseikre vonatkozik;

b/ kölcsönösen tájékoztatják egymást jogszabályaiknak minden módosításáról, amely a jelen rendelet alkalmazását érintheti;

2. A jelen rendelet alkalmazása érdekében a tagállamok hatóságai és intézményei jószolgáltatást ajánlják fel egymásnak úgy, mintha saját jogszabályaik alkalmazásáról lenne szó. Az említett hatóságok és intézmények közötti kölcsönös segítségnyújtás elvben ingyenes. Mindazonáltal a tagállamok illetékes hatóságai megegyezhetnek abban, hogy bizonyos költségeket megtérítsenek egymásnak.

3. A jelen rendelet alkalmazása érdekében a tagállamok hatóságai és intézményei közvetlenül érintkezhetnek egymással, valamint az érdekelt személyekkel vagy azok megbízottaival.

4. Valamely tagállam hatóságai, intézményei és bíróságai sem utasíthatják

viassza azokat a megkereséseket vagy más okmányokat, amelyeket hozzájuk intéztek, csupán abból a tényből kifolyóan, hogy azok egy másik tagállam hivatalos nyelvén vannak szövegezve. Adott esetben a 66. cikk b/ bekezdésében foglalt rendelkezéseket alkalmazzák.

68. cikk. - 1. Valamely tagállam jogszabályai által előírt teljes vagy részleges mentességek a bírósági illetékek vagy okmánybélyegek alól ennek az államnak a jogszabályai alkalmazásaként benyújtandó beadványokra vagy okmányokra, kiterjed azokra a hasonló beadványokra vagy okmányokra, amelyeket más tagállam jogszabályai vagy a jelen rendelet alkalmazásaként kell benyújtani.

2. A jelen rendelet alkalmazásaként benyújtandó bármilyen irat, okmány vagy beadvány, mentes a diplomáciai vagy konzuli hatóságok hitelesítése alól.

69. cikk. - Azokat a kérelmeket, nyilatkozatokat, vagy kereseteket, amelyeket valamely tagállam jogszabályai szerint ennek az államnak hatóságánál, intézményénél vagy bíróságánál meghatározott határidőn belül kell benyújtani, el kell fogadni akkor is ha azokat ugyanazon határidőn belül egy másik tagállam megfelelő hatóságánál, intézményénél vagy bíróságánál benyújtották. Ebben az esetben az ilymódon megkeresett hatóság, intézmény vagy bíróság határidő nélkül teszi át a kérelmet, nyilatkozatot vagy keresetet az előző tagállam hatóságához, intézményéhez vagy bíróságához, mégpedig akár közvetlenül, akár a szóban forgó tagállam illetékes hatóságának közvetítésével. Azt az időpontot, amikor ezeket a kérelmeket, nyilatkozatokat vagy kereseteket a második Állam hatóságánál intézményénél vagy bíróságánál benyújtották úgy kell tekinteni, mint annál a hatóságnál, intézménynél vagy illetékes bíróságnál azok elbírálása végett történő benyújtási időpontját.

70. cikk. - 1. Valamely tagállam jogszabályaiban előírt orvosi vizsgálatot, az illetékes intézmény kérésére, egy másik tagállam területén is el lehet végezni, éspedig a szolgáltatások kedvezményezettje tartózkodási vagy lakóhelyének intézménye útján, a 79. cikkben jelzett rendeletben előírt feltételek mellett, ilyenek hiányában, az érdekelt tagállamok illetékes hatóságai között közös megegyezéssel megállapított feltételek mellett.

2. Az előző pontban előírt feltételek között végrehajtott orvosi szakértői vizsgálatokat úgy kell tekinteni, mintha azokat az illetékes állam területén végezték volna el.

71. cikk. - 1. Valamely tagállam intézményei, amelyek, a jelen rendelet értelmében, egy másik tagállam területén lévő intézményekkel vagy kedvezményezett személyekkel szemben adósokká válnak, mind az egyik, mind a másik állam pénznemében érvényesen szabadulhatnak meg tartozásuktól.

2. A szerződés 106. cikkében foglalt rendelkezések fenntartása mellett azoknak az összegeknek átutalása, amelyek a jelen rendelet alkalmazásaként kerülnek átutalásra, az érdekelt tagállamok között az átutalás időpontjában hatályban lévő erre vonatkozó megállapodásoknak megfelelően történik. Abban az esetben, ha ilyen megállapodások nincsenek hatályban két tagállam között, ezeknek a tagállamoknak az illetékes hatóságai vagy azok a hatóságok, amelyek hatáskörébe tartoznak a nemzetközi fizetések, közös egyetértéssel határozzák meg az átutalásokhoz szükséges intézkedéseket.

72. cikk. - Minden nézeteltérés tekintetében, amely két vagy több tagállam között a jelen rendelet magyarázatára vagy alkalmazására vonatkozóan támad, mielőtt a Bírósághoz fordulnának, a szóban forgó tagállamok illetékes hatóságai között közvetlen tárgyalásokat folytatnak. Ha a tagállamok egyike úgy véli, hogy valamennyi tagállamot érdeklő elvi kérdésről van szó, a nézeteltérést az igazgatási bizottság elé kell terjesztetni, amely a bíróság előtt indítható mindenféle keresetet megelőzően, egyhanguan dönt.

73. cikk. - Egyes tagállamok jogszabályai alkalmazásának különleges módzatai a 6. mellékletben vannak felsorolva.

74. cikk. - 1. Egyik tagállam intézményének járó járulékok behajtásáról egy másik tagállam területén is gondoskodni lehet, azzal az igazgatási eljárással és azokkal a garanciákkal és privilégiumokkal, amelyek ez utóbbi állam megfelelő intézményének járó tagsági járulékok behajtására alkalmazandók.

2. Az előző pont rendelkezései alkalmazásának módzatait, amennyiben szükséges, a tagállamok közötti megállapodások útján szabályozzák. Ezek a megállapodások a végrehajtási eljárásra is vonatkozhatnak.

75. cikk. - 1. Ha valamely személy egyik tagállam jogszabályai értelmében szolgáltatásokat élvez egy másik tagállam területén okozott vagy keletkezett kárért, a második tagállam területén adós intézmény esetleges jogait olyan harmadik személyekkel szemben, akik tartoznak a kárt megtéríteni, a következő módon szabályozzák:

a/ Ha az adós intézményre, az alkalmazandó jogszabályok értelmében, a kedvezményezett harmadik személlyel szembeni jogai átszállnak, ezt a jogát ruházást mindegyik tagállam elismeri.

b/ Ha az adós intézménynek közvetlenül van joga harmadik személlyel szemben, mindegyik tagállam elismeri ezt a jogot.

2. Ha valamely személy egyik tagállam jogszabályai értelmében szolgáltatásokat élvez egy másik tagállam területén okozott vagy bekövetkezett kárért, alkalmazni kell az említett jogszabályoknak azokat a rendelkezéseit, amelyek meghatározzák azokat az eseteket, amikor a munkaadók, vagy az általuk alkalmazott dolgozók polgári jogi felelőssége ki van zárva az említett személlyel vagy az illetékes intézménnyel szemben.

Az előző pont rendelkezései alkalmazandók az adós intézménynek a munkaadóval vagy a munkaadó által alkalmazott dolgozóval szemben fennálló esetleges jogaira, abban az esetben, ha felelősségük nincs kizárva.

VI. Cím

Átmeneti és záró rendelkezések

76. cikk. - 1. A jelen rendelet nem nyit meg semmiféle jogot hatálybalépését megelőző időszakra vonatkozóan.

2. Minden biztosítási időszakot, valamint, adott esetben, minden alkalmaztatási vagy helybenlakási időszakot, amelyet valamely tagállam jogszabályainak hatálya alatt a jelen rendelet hatálybalépésének időpontja előtt töltöttek le, figyelembe veszik a jelen rendelet rendelkezéseinek megfelelően megnyílt jogok meghatározásánál.

3. A jelen cikk 1. pontja rendelkezéseinek érintetlenül hagyása mellett egy jog akkor is megnyílik, a jelen rendelet értelmében, ha egy olyan eshetőségre vonatkozik, amely a rendelet hatálybalépését megelőzően realizálódott.

4. Minden szolgáltatást, amelyet nem folyósítottak, vagy amelyet felfüggesztettek az érdekelt állampolgársága miatt, vagy tartózkodási helye miatt, az érdekelt kérelmére folyósítani kell, vagy vissza kell állítani a jelen rendelet hatálybalépésének időpontjától kezdődően, feltéve, hogy az előzetesen likvidált jogok alapján tőkésítés útján való rendezésre nem került sor.

5. Azoknak az érdekelteknek a jogait, akik a jelen rendelet hatálybalépését megelőző időben részesültek nyugdíj vagy járadék folyósításában, kérelmükre felülvizsgálhatók, figyelemmel a jelen rendelet előírásaira.

6. Ha a jelen cikk 4. pontjában vagy 5. pontjában jelzett kérelmet a jelen rendelet hatálybalépésétől számított 2 éven belül terjesztik elő, ennek a rendeletnek az értelmében megnyíló jogokat ettől az időponttól számítva biztosítják, anélkül, hogy bármely tagállamnak a jogvesztésre vagy elévülésére vonatkozó jogszabályainak rendelkezéseit az érdekelttel szemben érvényesíteni lehetne.

7. Ha a jelen cikk 4. pontjában vagy 5. pontjában jelzett kérelmeket a jelen rendelet hatálybalépését követő két év eltelte után terjesztik elő, azok a jogok, amelyek nem szűntek meg, vagy nem érvültek el, csak a kérelem időpontjától számítva keletkeznek, valamennyi tagállam jogszabályai közül a legkedvezőbb jogszabály rendelkezéseinek fenntartásával.

8. Ha a jelen rendelet rendelkezéseinek értelmében engedélyezett családi szolgáltatások összege alacsonyabb, mint azok, amelyeket az említett rendelet hatálybalépése előtt alkalmazott egyezmények rendelkezései szerint már folyósítottak, és amely rendelkezések az illetékes állam jogszabályaiban előírt családi szolgáltatások teljes összegű térítését mondják ki azokra a gyermekekre is, akik másik tagállam területén laknak, a gyermekek lakóhelyének intézménye a különbözettel egyenlő pótlékot folyósít. A pótlék összegét, amelyet a jelen rendelet hatályba lépésének pillanatában számítanak ki, csak e rendelet III. címe 7. fejezetének rendelkezései alapján fizetendő szolgáltatások összegének változásai befolyásolják.

77. cikk. - 1. A jelen rendelet mellékletei, amelyek a 6. cikk 2. pont c/ alpontjában, a 7. cikk 2. pontjában, a 8. cikk 3. pontjában, a 26. cikk 2. pontjában, a 29. cikk 3. pontjában, a 40. cikk 2. pontjában és a 73. cikkben vannak jelezve, egy későbbi rendelettel kerülnek kiadásra és a jelen rendelet elválaszthatatlan részét fogják képezni.

2. A jelen rendelet mellékleteit a Tanács által, a Bizottság javaslatára, amelyet egy vagy több tagállam kérésére, az igazgatási bizottság véleményezése után terjeszt elő, kiadott rendelettel módosítják.

78. cikk. - 1. A cikkben jelzett közléseket az Európai Gazdasági Közösség Tanácsának elnökéhez kell intézni. Ezekben a közlésekben megjelölik a szóban forgó jogszabályok és rendszerek hatálybalépésének időpontját.

2. Az előző pont rendelkezéseinek megfelelően kapott közléseket az Európai Gazdasági Közösség Hivatalos Lapjában kihirdetik.

79. cikk. - A jelen rendelet alkalmazásának módozatait későbbi rendelet határozza meg.

80. cikk. - A jelen rendelet, kiegészítve mellékleteivel, a 79. cikkben jelzett végrehajtási rendelet kihirdetését követő hetedik hónap első napján lép hatályba. A jelen rendelet hatálybalépésének időpontjában hatályukat veszítik, a 3. sz. rendelet, amely a vándormunkások társadalombiztosításáról szól, a 4. sz. rendelet, amely a 3. sz. rendelet rendelkezéseit kiegészíti és alkalmazási módozatait meghatározza, valamint a 36/63/CEE sz. rendelet a határmenti dolgozók társadalombiztosítására vonatkozóan és a 3/64/CEE sz. rendelet, amely a 36/63/CEE sz. rendelet mellékleteit állapította meg.

A jelen rendelet minden részletében kötelező és minden tagállam területén közvetlenül alkalmazandó.

/J.O.C.E. 1966. október 28. 194. sz. 3333. old./

2. 66/581/CEE SZÁMU JAVASLAT TANÁCSI RENDELETRE bizonyos szociális tárgyú rendelkezéseknek a közúti fuvarozás terén történő összehangolására vonatkozóan; a Tanács elé terjesztette a Bizottság 1966. július 27-én.

Az Európai Gazdasági Közösség Tanácsa,

Tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 75. cikkére,

Tekintettel a Tanács 1965. május 13-1, a vasúti, a közúti és a belvízi fuvarozások területén folyó versenyre hatással lévő egyes rendelkezések összehangolásáról szóló határozatára és különösen annak 10., 11., 12. és 13. cikkeire /1/;

71/ J.O.C.E. 1965. május 24. 88. sz. 1500/65. old.

Tekintettel a Bizottság javaslatára;

Tekintettel az Európai Parlament véleményére;

Tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére;

Figyelembe véve, hogy a Tanács 1965. május 13.-i határozata előírja, a fuvarozás terén alkalmazandó, a munkafeltételekre vonatkozó rendelkezéseknek a haladás érdekében történő közelítését, a személyzet összetételére vonatkozó rendelkezések egységesítését, a munkaidő, a pihenőidő és a túlóra-rendszerek összehangolását, valamint egy könyvecske bevezetését, amely lehetővé teszi a munkaidők terén alkalmazandó rendelkezések megtartásának egyéni ellenőrzését;

Figyelembe véve, hogy a fentjelzett szociális tárgyú rendelkezések különösen sürgősnek mutatkoznak a közúti fuvarozásban;

Figyelembe véve, hogy az említett határozatban előírt fokozatos összehangolás megköveteli, hogy elsőként szükséges intézkedéseket tenni a személyzet összetételére, a gépkocsivezetési időre, a napi pihenőre és az ellenőrzésre vonatkozóan; hogy a személyzet összetételére vonatkozóan teendő intézkedések ezenkívül szükségessé teszik az említett funkciók gyakorlása bizonyos feltételeinek összehangolását;

Figyelembe véve, hogy azoknak a rendelkezéseknek összehangolása során, amelyeknek egy fuvarozási módon belül folyó versenyre hatásuk lehet, számításba kell venni azokat az érdekeket, amik a három fuvarozási mód között előirányzott közelítésből származnak;

Figyelembe véve, hogy a verseny torzulásainak elkerülése érdekében szükség lesz arra, hogy a jelen rendelet előírásait egyformán alkalmazzák mind a tagállamokban bejegyzett gépjárművekkel végzett fuvarozásokra, mind pedig kívülálló országokban bejegyzett és a tagállamok területén közlekedő gépjárművekkel végzett fuvarozásokra;

Figyelembe véve, hogy ezenkívül célszerűnek látszik, versenyokokból, a közlekedés biztonságának és a szociális rendnek érdekében tárgyalásokot kezdeni a kívülálló országokkal, hogy a jelen rendelet előírásaival egyenértékű rendelkezések alkalmazása céljából, valamely tagállam területéről kiindul, vagy oda rendelt fuvarozásokra, a kívülálló országok területén végzett fuvarozási szakasz tekintetében, függetlenül attól, hogy tagállamban vagy kívülálló államban bejegyzett gépjárművet használnak-e;

Figyelembe véve, hogy egyes fuvarozások kizárhatók a jelen rendelet alkalmazási területéből, akár azért, mert nem gyakorolnak hatást a versenyre, vagy ez a hatás nem olyan természetű, ami közösségi intézkedést indokoltta tenne, akár azért mert különleges intézkedéseket igényelnek;

Figyelembe véve, hogy a jelzett funkciók gyakorlására vonatkozóan a forgalom biztonsága, a verseny és a szociális rend érdekében, minimális korhatárt kell előírni mindegyik szakmába való belépéshez, számításba véve a kapott szakmai képzést, amely különböző lehet akár aszerint, hogy az áru-fuvarozások különböző kategóriáiról van szó, akár aszerint, hogy utasszállító gépjárművek vezetőiről, kísérlőkről és jegyvizsgálókról van szó;

Figyelembe véve mindazonáltal, hogy a szakmába belépés minimális korhatára vonatkozó követelmények mellé átmeneti rendelkezéseket kell kidolgozni, egyrészt azért, mert egyes belföldi rendelkezések alacsonyabb korhatárt írnak elő, másrészt a munkapiac jelenlegi helyzete és a munkaerő toborzása ebből eredő nehézségek miatt;

Figyelembe véve másrészt, hogy a gépkocsivezetőtől helyes megkövetelni, hogy olyan gépkocsivezetői jogosítvánnyal rendelkezzenek, amelynek kiadása fizikai és szakmai alkalmasságához van kötve, mint feltételhez, és hogy szükség lesz a tagállamok részéről olyan intézkedéseket tenni, amelyek biztosítják az alkalmazottak nyilvánított gépkocsivezetők jövendőbeli stabilitását, különösen újraalkalmazás és átképzés útján;

Figyelembe véve, hogy a forgalom biztonsága, a verseny, és a szociális rend miatt elő kell írni, hogy bizonyos gépjárművek személyzete két gépkocsivezetőből álljon, őrködve mindazonáltal afellett, hogy e kötelezettség gazdasági kihatásai ne haladjanak meg bizonyos határokat;

Figyelembe véve, hogy a munkaadókat kötelezni kell azoknak a költségeknek megtérítésére, amelyeket a személyzet tagjai okoznak az utazásnak a személyzet tagjai akaratától független ok miatti megszakítása által;

Figyelembe véve, hogy a gépkocsivezetési időre vonatkozóan elő kell írni és meg kell állapítani a folyamatos vezetési idő korlátait, a két egymást követő napi pihenő között, valamint egy heti és két heti időszakonként; megkülönböztetve, biztonsági okokból, az árufuvarozásokat a személyfuvarozásoktól;

Figyelemmel arra, hogy a pihenőidő tekintetében meg kell állapítani a minimális időtartamokat és azokat az egyéb feltételeket, amelyeknek a személyzet tagjainak napi pihenője alá van vetve;

Figyelembe véve, hogy lehetővé kell tenni, hogy a jelen rendelet előírásaitól utazás közben keletkező vis major esetében vagy vétlen esetben egyénileg el lehessen térni; hogy másrésztől szükség van arra, hogy a tagállamoknak lehetőségük legyen ideiglenes védelmi intézkedéseket tenni, amelyeket sürgős vagy kivételes helyzetek indokolnak, és hogy ebből a célból közösségi ellenőrzési eljárást kell előírni;

Figyelemmel arra, hogy biztosítani kell a jelen rendelet betartásának ellenőrzését;

Figyelembe véve, hogy, az egyéni ellenőrző könyvecske tekintetében nemcsak azt kell meghatározni, hogy annak milyen bejegyzéseket kell tartalmaznia, valamint hogy tartalmaznia kell az egyéni könyvecske megőrzésére, birtoklására, vezetésére és felmutatására vonatkozó szabályokat is, hanem arra is szükség van, hogy ennek során számításba vegyék az erre vonatkozó jelenlegi nemzetközi és belföldi gyakorlatot és a szóban forgó munkafeltételek jövőbeli közösségi szabályozásának területeit;

Figyelembe véve, hogy a menetrendszerű járatoknál alkalmazott gépjárművek személyzetének tagjai számára az egyéni könyvecske pótolható azzal a kötelező előírással, hogy rendelkezzenek menetrenddel és a vállalat szolgálati feljegyzéseivel; hogy ennek a feljegyzésnek ugyanazokat az adatokat kell tartalmaznia, mint amiket az egyéni ellenőrző könyveknél megkövetelnek;

Figyelembe véve, hogy az egyéni ellenőrző könyv nem fogja lehetővé tenni a gépkocsivezetési és a pihenő időre vonatkozó rendelkezések hatékony teljes ellenőrzését, tekintettel arra, hogy ebbe nem jegyeznek fel automatikusan minden adatot;

Figyelembe véve, hogy jelenleg piacon kapható gépi ellenőrző eszközök lehetővé teszik ezen a téren bizonyos adatok automatikus feljegyzését, anélkül azonban, hogy jelenleg egyetlen ellenőrző eszközükként elegendőek lennének, miután nem teszik lehetővé minden esetben a gépkocsivezető vagy a személyzet tagjai egyéni ellenőrzését, különösen, amikor a személyzet két főből áll;

Figyelembe véve, hogy már mostantól fogva ki kell alakítani egy olyan gépi ellenőrző eszköz műszaki jellegzetességeit, valamint használati módját, amely elég hatékony ahhoz, hogy az egyéni könyvecskét helyettesítse;

Figyelembe véve, hogy a jelen rendelet előírásai megtartásának biztosítására szankciókat kell megszabni; hogy célszerű, hogy a tagállamok ezeket a szankciókat csakis a Bizottsággal folytatott tanácskozás után adják ki, annak érdekében, hogy elkerülhetők legyenek olyan eltérések, amelyek a versenyfeltételek meghamisítását eredményezhetnék; hogy célszerűnek látszik, egyébként, időszakonként összehallgatásokat készíteni és azokat egymásnak megküldeni, az egyes tagállamok területén megállapított szabálysértésekről,

a jelen rendeletet adták ki.

Meghatározások

1. cikk. - A jelen rendelet értelmében az alábbi fogalmak alatt az itt megjelölteket kell érteni:

1. Közúti fuvarozás

Személyek és áruk szállítására rendelt gépjárművel, üres vagy rakott állapotban közúton megtett minden helyváltoztatás.

2. Gépjárművek

Minden gépkocsi vagy vontató, amelyhez, adott esetben pótkocsi vagy nyergespótkocsi van hozzákapcsolva, amint ezeket a fogalmakat az alábbiakban meghatározzák;

a/ Gépkocsi:

Minden motorral felszerelt gépjármű, amely közúton saját erejéből közlekedik, nem sineken jár, és rendes körülmények között személyek vagy áruk szállítására szolgál;

b/ Vontató:

Minden motorral felszerelt gépjármű, amely közúton, saját erejéből közlekedik, nem sineken jár, és különösen arra a célra szerkesztették, hogy pótkocsikat, nyergespótkocsikat, készülékeket vagy gépeket vontasson, tőljon vagy működtessen;

c/ Pótkocsi:

Minden szállítógép, amely gépkocsihoz kapcsolásra van rendeltetve;

d/ Nyergespótkocsi:

Minden - első tengely nélküli - pótkocsi, amely oly módon van gépkocsinhoz kapcsolva, hogy saját súlyának és rakománya súlyának jelentős részét az említett gépkocsi tartja;

3. Személyzet tagja

A gépkocsivezető, a kísérő és a jegykezelő, amint ezeket a fogalmakat a következőkben meghatározzák:

a/ Gépkocsivezető:

Minden személy, aki gépkocsit vezet;

b/ Kísérő:

Minden személy, aki a gépkocsivezetőt kíséri és azzal van megbízva, hogy bizonyos műveletekben segítsen neki és a szokásos módon hatékonyan részt vegyen a szállítási műveletekben;

c/ Jegykezelő:

Minden személy, aki személygépkocsi gépkocsivezetőjét kíséri és azzal van megbízva, hogy a menetjegyeket kiadja vagy ellenőrizze;

4. Hét

Hét nap, amely hétfő nulla órájától vasárnap 24. óráig tart;

5. Napi pihenő

Minden megszakítás nélküli, legalább nyolc órás időszak, amely alatt a személyzet tagjai idejükkel szabadon rendelkezhetnek és mozgásukban teljesen szabadok;

6. Rendszeres járat

Meghatározott gyakorisággal, vagy arány szerint teljesített szállítás, amelynek során a személyeket vagy árukat előzetesen megállapított megállóknál veszik fel vagy teszik le;

7. Megengedett legnagyobb súly

A menetkész állapotban lévő gépjármű súlya, megnövelve a rakomány súlyával, amelyet a gépjárművet bejegyző ország illetékes hatósága megengedettnek nyilvánít.

II. Alfejezet

Alkalmazási terület

2. cikk. - A jelen rendeletet valamely tagállamban vagy kívülálló állam-ban bejegyzett gépjárművel végzett közúti fuvarozásokra kell alkalmazni, a Község területén belüli fuvarozásra vagy fuvarszakaszra.

3. cikk. - A Bizottság tárgyalásokat kezd kívülálló államokkal abból a célból, hogy a jelen rendeletben foglalt előírásokkal egyenértékű rendelkezéseket alkalmazzanak valamely tagállamból kiinduló vagy oda irányuló fuvarozásokra, ezeknek a kívülálló országoknak területén végzett fuvarozási szakasz tekintetében, függetlenül attól, hogy a gépjármű valamely tagállamban vagy egy kívülálló államban van-e bejegyezve.

4. cikk. - A jelen rendelet nem alkalmazandó a következő fuvarozásokra:

1. Olyan, személyszállításra szolgáló gépkocsikkal végzett fuvarozásokra, amelyekben a gépkocsivezetői ülésen kívül, kilencnél kevesebb ülőhely van;

2. Olyan gépjárművekkel végzett fuvarozásokra, amelyeknek legnagyobb megengedett súlya, beleértve a pótkocsikat vagy nyergespótkocsikat, három és fél tonnát nem halad meg;

3. Menetrendszerű személyszállításra használt gépjárművekkel végzett fuvarozásokra, amelyeknél a vonal hossza meg az ötven kilométert, és a megállóhelyek közötti átlagos távolság nem több mint 3 kilométer;

4. Rendőrség, csendőrség, fegyveres erő, tűzoltóság, valamint a víz-, gáz-, villany, utügyi igazgatás, táviró-, telefon, rádió- és televízió közszolgáltatások szállításaira rendelt gépjárművekkel végzett fuvarozásokra;

5. Mentési anyagok, betegek és sérültek szállítására szolgáló gépjárművekkel végzett fuvarozásokra;

6. Olyan vontatókkal végzett fuvarozásokra, amelyeknek a megengedett legnagyobb sebessége óránként 30 km-t nem halad meg.

III. Alfejezet

Személyzet

5. cikk. - 1. Az áruszállításban alkalmazott gépkocsivezetők legalacsonyabb életkorát az alábbiakban állapítják meg:

a/ betöltött 18 év olyan gépkocsiknál, amelyek megengedett legnagyobb súlya 7,5 tonna vagy annál kisebb;

b/ betöltött 18 év olyan gépkocsiknál, amelyek megengedett legnagyobb súlya 15 tonnánál kisebb vagy amelyek személyzetében egy 21 évesnél idősebb gépkocsivezető van és azzal a feltétellel, hogy az érdekelt szakmai képesítést igazoló olyan okmánnyal rendelkezik, amelyből kitűnik, hogy valamely tagállam által elismert, tehergépjármű - vezetési tanfolyamot végzett; a Bizottság legkésőbb 1968. december 31-ig megállapítja ezeknek a tanfolyamoknak minimális programját;

c/ betöltött 21 év az a/ és b/ alpontok alatt nem jelzett esetekben.

2. Személyszállításban alkalmazott gépkocsivezetők legcsekélyebb életkorát betöltött 21 évben állapítják meg.

3. Kisérők és jegykezelők legcsekélyebb életkora betöltött 16 év.

4. Bármelyik tagállam felfüggesztheti az 1., 2. és 3. pontokban foglalt rendelkezések alkalmazását saját területén teljesített fuvarozásokra, azokra a belföldiekre vonatkozóan, akik a jelen rendelet hatálybalépésének időpontjában már rendelkeztek a megkívánt gépjárművezetői jogosítvánnyal.

6. cikk. - 1. A személy- vagy áruszállításban alkalmazott gépkocsivezetőknek rendelkezniük kell azoknak a tagállamoknak illetékes hatóságai által kiadott vagy elfogadott gépjárművezetői jogosítvánnyal, amelyeknek területén a gépjármű közlekedik, ahhoz, hogy ilyen gépkocsit vezethessenek.

2. 1971. január 1-től kezdődően a gépjárművezetői jogosítványoknak a tagállamok belső hatóságai által történő kiadása, meghosszabbítása vagy megújítása attól a feltételtől függ, hogy olyan, a fizikai alkalmasságot, igazoló orvosi bizonyítvánnyal rendelkeznek-e, amelyet ebből a célból megbízott orvos által végzett orvosi vizsgálat következtében adnak ki.

3. A tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek azoknak a gépkocsivezetőknek érdekében, akiket a 2. pontban jelzett orvosi vizsgálat következtében gépkocsivezetésre alkalmatlannak nyilvánítottak, akár előmozdítva ezek újraalkalmazását és átképzésüket, akár pedig minden egyéb módon, amely alkalmas arra, hogy jövedelmük stabilitását biztosítani lehessen.

4. Ezenfelül a Tanács, 1969. december 31-én - legkésőbb - a Bizottság javaslata megállapítja:

a/ azokat a feltételeket, amelyeknek a gépjárművezetői jogosítvány elnyeréséhez eleget kell tenni, valamint azokat a feltételeket, amelyek mellett a tagállamok ezeket kiadhatják, meghosszabbíthatják és megújíthatják;

b/ a 2. pontban említett orvosi vizsgálat feltételeit valamint időszakait;

c/ a 3. pontban említett intézkedések megtételéhez szükséges rendelkezéseket.

7. cikk. - 1. Olyan fuvarozásoknál, amelyeknél két egymást követő napi pihenőidő között megtett távolság 300 km-nél nagyobb, a gépkocsin két gépkocsivezetőnek kell tartózkodnia, mégpedig:

a/ minden olyan gépjárműnél, amely egy gépkocsiból vagy egy vontatóból és egyenél több pótkocsiból vagy nyergespótkocsiból áll;

b/ minden olyan személyszállításra szolgáló gépjárműnél, amely egy gépkocsiból vagy vontatóból és egy pótkocsiból vagy egy nyergespótkocsiból áll, ha ennek a pótkocsinak vagy nyergespótkocsinak a megengedett legnagyobb súlya az öt tonnát meghaladja;

c/ minden áru fuvarozásra szolgáló gépjárműnél, amely egy gépkocsiból vagy vontatóból és egy pótkocsiból vagy nyergespótkocsiból áll, ha a teljes gépjárműkombináció legnagyobb megengedett súlya husz tonnánál több.

2. Az 1. pontban jelzett távolság 400 km a jelen rendelet hatálybalépésétől számított két évi átmeneti időszak alatt.

8. cikk. - Ha az ut a személyzet tagjainak akaratától függetlenül megszakad, helyszínen felmerülő tartózkodási költségeiket, és adott esetben, a gépjármű beosztás helyére visszatérésük költségeit, a szükséges kiadásoknak megfelelő mértékben /szállítási költség, tartózkodási költség, szokásos mellékköltségek/ a munkaadónak kell viselnie.

IV. Alfejezet

Gépjárművezetési idő

9. cikk. - 1. A gépjárművezetésben eltöltött folyamatos idő nem haladhat meg négy órát és harminc percet.

2. Az 1. pontban jelzett időtartam eltelte után a gépjárművezetést legalább harminc perc folyamatos időre meg kell szakítani. Ezt a megszakítást perces megszakítással lehet egyenként husz perces, vagy három egyenként tizenöt perces megszakítással, amelyeket be lehet illeszteni az 1. pontban jelzett gépjárművezetési időtartamba, vagy részben ezen a gépjárművezetési időszakon belül és részben közvetlenül ezt követően helyezkedik el.

3. A 2. pontban jelzett megszakitások során a gépkocsivezető nem folytathat semmiféle olyan tevékenységet, ami a 14. cikk 1. pont c/, d/ és e/ alpontjában van megjelölve.

4. Ha egy gépkocsin két gépkocsivezetőből álló személyzet van, a 2. pont előírásainak megtartásához elegendő ha csak a gépjárművezetés megszakitását élvező gépkocsivezető nem folytat semmiféle olyan tevékenységet, ami az 1. cikk 1. pont c/, d/ és e/ alpontjában van megjelölve.

10. cikk. - 1. Két egymást követő napi pihenőidő között gépjárművezetéssel eltöltött összes idő, a továbbiakban "napi vezetési idő", az áru fuvarozásnál 9 órát, a személyfuvarozásnál 8 órát nem haladhat meg.

2. Az 1. pont rendelkezéseitől eltérően, a napi vezetési idő hetenként legfeljebb két ízben, az áru fuvarozásnál 10 órára, a személyfuvarozásnál 9 órára hosszabbítható meg.

3. A 2. pont rendelkezései ellenére, a gépjárművezetési idő egy hét alatt az áru fuvarozásban 54 órát, a személyszállításban 50 órát, két egymást követő hét alatt pedig az áru fuvarozásban 90 órát és a személyszállításban 80 órát nem haladhat meg.

V. Alfejezet

Napi pihenő

11. cikk. - 1. a/ A személyzet minden tagja tartozik legalább 11 óra napi pihenőt eltölteni, minden olyan időpontot megelőző 24 órás időszak alatt, amikor a 14. cikk 1. pont c/, d/ és e/ alpontjában megjelölt tevékenység valamelyikét folytatja.

b/ Az a/ alpont alatt jelzett napi pihenő, legfeljebb két ízben egy hét alatt, tíz egymást követő órára csökkenthető.

c/ Olyan személyszállításoknál, amelyeknél a menetrendben legalább négyórás egyszerű folyamatos megszakitás, vagy kétszer legalább két órás folyamatos megszakitás van előírva, az a/ alpontban jelzett napi pihenőt, hetenként kétszer tíz egymást követő órára és hetenként kétszer kilenc egymást követő órára lehet csökkenteni, feltéve, hogy e megszakitások alatt a személyzet tagjai semmiféle olyan tevékenységet nem folytatnak, ami a 14. cikk 1. pont c/, d/ és e/ alpontjaiban meg vannak jelölve.

d/ A fenti b/ és c/ alpontokban jelzett napi pihenő-csökkentést teljes mértékben kompenzálja, négy hetes időszakon belül, egy kiegészítő pihenőidő, amelyet a fenti a/ alpontban meghatározott rendes napi pihenőidőhöz kapcsolnak.

2. Ha a gépkocsin két gépkocsivezető van, és a gépkocsi fekvőhellyel nincs felszerelve, amely lehetővé teszi, hogy a semmiféle tevékenységet nem végző gépkocsivezető, kényelmesen lefeküdhessen, a személyzet mindegyik tagja tartozik legalább 10 óra napi pihenőt eltölteni azt az időpontot megelőző huszonhat órai időtartamon belül, amikor a 14. cikk 1. pont c/, d/ és e/ alpontjaiban jelzett tevékenységet gyakorolja.

3. Ha a gépkocsin két gépkocsivezető van és a gépkocsi olyan fekvőhellyel van felszerelve, amely lehetővé teszi, hogy a semmiféle tevékenységet sem végző gépkocsivezető kényelmesen lefeküdhessen, a személyzet mindegyik tagja tartozik legalább nyolc egymást követő óra napi pihenőt eltölteni azt az időpontot megelőző huszonnyolc órai időszak alatt, amikor a 14. cikk 1. pont c/, d/ és e/ alpontjában megjelölt tevékenységek valamelyikét folytatja.

4. A napi pihenőt a gépkocsin kívül kell eltölteni. Mindazonáltal ha a gépkocsi fekvőhellyel van felszerelve, a gépkocsin is el lehet tölteni, feltéve, hogy a gépkocsi áll.

VI. Alfejezet

Kivételek

12. cikk. - 1. Feltéve, hogy a forgalom biztonságát nem veszélyeztetik, a jelen rendelet 5., 7., 9., 10. és 11. cikkeiben foglalt rendelkezések alól rendkívüli esetben kivétel tehető, ha utazás közben vis major vagy valami véletlen eset keletkezik, mégpedig abban a mértékben, amilyen mértékben erre szükség van a gépkocsi, az utasok vagy a gépkocsi rakományának biztonságba helyezése érdekében, vagy azért, hogy a gépkocsi vezető elérhessen egy megfelelő alkalmas megálló helyet, vagy, az esetnek megfelelően, elérhesse utazásának végpontját.

2. Abban a mértékben, amelyben az 1. pont rendelkezéseinek alkalmazása a jelen rendeletben érintett személyt arra kényszeríti, hogy a 10. és 11. cikk rendelkezéseit ne alkalmazza, a vezetési idő túllépését és a napi pihenőidő csökkentését minden esetben négy héten belül kompenzálják.

13. cikk. - 1. Az olyan sürgős és kivételes helyzetek orvoslása végett, amelyek a közérdekű szolgálat működését vagy a lakosság biztonságát és ellátását veszélyeztetik, minden egyes tagállam hozhat olyan intézkedéseket, amelyek a jelen rendelet alkalmazásától ideiglenesen eltérnek.

2. A tagállam értesíti erről a többi tagállamot és a Bizottságot, amikor az 1. pontban érintett eltérés a két hetes időszakot meghaladja.

A Bizottság adott esetben elrendelheti, hogy ezeket az intézkedéseket módosítani kell vagy el kell törölni. A Bizottság határozatát minden tagállammal közölni kell. Ez közvetlenül végrehajtható.

VII. Alfejezet

Ellenőrzés és szankciók

14. cikk. - Egyéni ellenőrző könyv. - 1. A nem rendszeres járatokban közlekedő gépjárművek személyzetének tagjai, tartoznak a jelen okmány mellékletének megfelelő egyéni ellenőrző könyvben, a szükséges mértékben, a következő öt csoportba sorolt időket vezetni:

a/ jel alatt: a napi pihenő időket,

b/ jel alatt: a legalább 15 percet elérő munka-megszakításokat,

c/ jel alatt: a vezetési időszakokat

d/ jel alatt:

azt az időt, amit a személyzet, jelentkezési helye és a gépjármű átvételének helye közötti, helyváltoztatásra fordít;

az előkészítő munkálatokra fordított időt;

az utazás alatt, előtt és után, igazgatási munkára fordított időt;

az utazás alatt, előtt és után végzett karbantartási, ellenőrzési munkákra szentelt időt;

a garázsban végzett munkákra szentelt időt;

a személyzethez tartozó egy vagy több személy által végzett rakodási vagy lerakási munkákra szentelt időt;

az ellenőrzési munkákra fordított időt /felrakás, lerakás, javítás, ellenőrzés, karbantartás, stb./;

a között a hely között, ahol a személyzet a gépkocsiért való felelősség alól mentesül és az említett személyzet beosztási helye között megtett helyváltoztatásra szánt időt;

más munkákra szánt időt.

e/ ☒ jel alatt:

a várakozási időt, vagyis azt az időszakot, amely alatt a személyzet tagjainak munkahelyükön kell maradniuk, hogy eleget tehessenek arra vonatkozó esetleges felhívásnak, hogy a c/ és a d/ alpontban jelzett tevékenységek egyikét kezdjék meg vagy folytassák;

a gépkocsivezető mellett a gépkocsi közlekedése közben eltöltött időt;

a fekvőhelyen a gépkocsi menete közben eltöltött időt.

2. A személyzet tagjai tartoznak ilyen könyvet maguknál tartani és azt az ellenőrzéssel megbízott közegek minden felkérésére felmutatni.

3. Minden vállalat tartozik az egyéni könyvecskékről feljegyzést vezetni. Ebbe a feljegyzésbe be kell vezetni a személyzet tagjainak nevét, akiknek ilyen könyvet kiadtak, bérjegyzék-számukat, a könyv számát, a kiadás időpontját és az utolsó napi kitöltött lap időpontját. A jegyzéket az ellenőrző közegek minden kérésére fel kell mutatni.

4. A lezárt egyéni könyvecskéket a vállalat tartozik egy éven át megőrizni.

5. A tagállamok gondoskodnak ezeknek a könyvecskének kiadásáról.

15. cikk. - 1. Minden menetrendszerű járatot üzemeltető vállalat tartozik szolgálati menetrendet és szolgálati jegyzéket felállítani.

2. A jegyzékben a személyeket mindegyik tagjára vonatkozóan fel kell jegyezni a nevét, a születési időpontot, a beosztási helyet, valamint a 14. cikk 1. pontban jelzett öt időcsoportra vonatkozóan előre meghatározott menetrendet.

3. A jegyzéknek tartalmaznia kell a 2. pontban jelzett minden bejegyzést a folyó hetet, valamint a megelőző és a következő hetet fedező minimális időszakra vonatkozóan.

4. A jegyzéket a vállalat főnökének vagy megbízottjának kell aláírnia.

5. Menetrendszerű járatra beosztott személyzet minden tagjának magánál kell tartania a jegyzék és a szolgálati menetrend egy példányát.

16. cikk. - A Tanács, legkésőbb 1968. december 31-ig, a Bizottság javaslatára, meghatározza annak a mechanikai ellenőrző készüléknek műszaki jellegzetességeit, amelynek a 14. cikkben jelzett egyéni ellenőrző könyvet kell majd helyettesítenie. Egyidejűleg meghatározza ennek az ellenőrző gépnek jóváhagyási, felhasználási és ellenőrzési módzatait, valamint bevezetéséhez előírt feltételeket és átmeneti időszakokat.

17. cikk. - 1. A tagállamok minden év december 31-én évi kimutatást készítenek a jelen rendeletben rögzített rendelkezésekkel szemben saját területükön elkövetett szabálysértésekről és azt a következő év június 30. előtt megküldik a Bizottságnak. Az a kimutatás, az áru fuvarozásokra és a személyszállításokra elkülönítve tartalmazza, cikkenként az elkövetett szabálysértéseket.

2. A Bizottság miután megkapta a tagállamoktól a tájékoztatásokat, három hónapon belül összefoglaló jelentést készít a Tanács részére.

18. cikk. - 1. A tagállamok, a Bizottsággal folytatott tanácskozás után és 1968. december 31. előtt meghatározzák azokat a megfelelő szankciókat,

amelyeket a fuvarozó vállalatokkal, a személyzet tagjaival valamint bármely más személlyel szemben alkalmaznak, aki a jelen rendelet által felállított kötelezettségek megsértéséért felelős.

2. A Bizottság megfelelő ajánlásokat intéz a tagállamokhoz abból a célból, hogy a jelen rendelet előírásainak megsértésére alkalmazható szankciókat összehangolják.

VIII. Alfejezet

Záró rendelkezések

19. cikk. - 1. A jelen rendelet minden részletében kötelező és valamennyi tagállamban közvetlenül alkalmazandó.

2. A jelen rendelet 1968. január 1-én lép hatályba.

MELLÉKLET

Egyéni ellenőrző könyv

/A rendelet 14. cikke/

Az egyéni ellenőrző könyv mintája

/Használati jegyzet/

Hivatkozás a könyvben a belföldi rendeleti szabályokra

1. Kíváncos, hogy az egyéni ellenőrző könyv tartalmazzon hivatkozást a személyzet tagjai által megtartandó főbb rendelkezésekről.

A könyv számozása és beosztása

2. Az ellenőrző könyvet lyukasztás vagy nyomtatás útján látják el sor-számokkal.

3. A tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek arra, hogy elkerülhető legyen, hogy a személyzet ugyanazon tagja egyszerre két ellenőrző könyvet használjon.

A könyv formátuma

4. Az egyéni ellenőrző könyv formátuma az A 6 szabványminta /105 x 148 mm/.

A könyv aláírása

5. A napi ellenőrző lapot és a heti jelentést a személyzet tagjának egyaránt alá kell írnia; a munkaadó aláírása csak a heti jelentésen szerepel.

A könyv tartalma

6. Az alábbi 7. pont rendelkezéseinek fenntartása mellett, az egyéni ellenőrző könyv az idecsatolt mintának felel meg és a következő adatokat tartalmazza:

a/ egy fedőlap;

b/ a könyv vezetésére vonatkozó utasítások;

c/ napi lapok;

d/ egy kitöltött napi lap példaként;

e/ egy heti jelentés.

7. Mindegyik tagállam előírhatja a területén kiadásra kerülő könyvekre vonatkozóan:

a/ kiegészítő azonosítási adatok a fedőlapon;

b/ két vonal berajzolása, egyik az éjféltől 12 óráig terjedő időszakra, a másik a 12 órától éjfélig terjedő időszakra, a napi lapokon szereplő grafikonon;

c/ a heti jelentést a napi lapok mintájának megfelelően kiállítani;

d/ kiegészítő rovatok felvételét a könyvbe, azzal a feltétellel, hogy a könyv általános képét megtartják és hogy a mintában szereplő rovatok számozása változatlan maradjon;

e/ tetszés szerinti módosítást, amit a belföldi rendszer indokoltá tesz, a könyv vezetésére vonatkozó utasítások 15. rovatában szereplő, a 20. cikk 1. pontjában jelzett tevékenységekre szánt órákra vonatkozóan /rendelkezésre álló idő/.

Utasítások az egyéni ellenőrző könyvecske vezetésére

1. Ezt az egyéni ellenőrző könyvet a:

.....

/a megfelelő jogszabály megjelölése/

nak megfelelően adták ki.

A vállalat figyelmébe

2. Állítsanak ki könyvet a személyzet minden tagjának, akiket olyan fuvarozásoknál alkalmaznak, amelyekre az egyéni ellenőrző könyv elő van írva, miután kitöltötték a fedőlap V. és VI. rovatát.

3. Vezessék be egy jegyzékbe azoknak a személyeknek a nevét, akiknek ellenőrző könyvet adtak ki, megjelölve mindegyik könyv sorszámát és a kiadás időpontját.

4. Adjanak meg a könyvek címzettjeinek minden hasznos tájékoztatást a könyv helyes vezetésére vonatkozóan.

5. Ellenőrizték a napi lapokat és írják alá a heti jelentést.

6. Vonják be a felhasznált könyveket és tartásuk az ellenőrző hatóságok rendelkezésére legalább tizenkét hónapi időtartamig.

A személyzet tagjai figyelmébe

7. Az ellenőrző könyv saját személyükre szól. Azt mindig hordják magukkal, amikor szolgálatban vannak és az ellenőrző hatóságok kérésére mutassák fel.

8. Mutassák be munkaadójuknak, aki ellenőrzi és aláírja a heti jelentéseket.

9. Ha a könyv betelt, adják vissza a munkaadójuknak, és őrizték meg a heti jelentések másolatait.

Borító lap

10. Ellenőrizték, hogy nevük, születési napuk és címük be van-e jegyezve /IV. rovat/.

11. Írják be azt az időpontot, amikor első ízben használják a könyvet /III. rovat/.

12. Használat után írják be azt az időpontot, amikor utoljára használták /IV. rovat/.

Napi lap

13. Minden napra töltsenek ki egy napi lapot, amelynek során szállítási munkában voltak foglalkoztatva.

14. A 2. rovatba írják be a nap során használt minden gépjármű forgalmi rendszámát.

15. A használt jeleknek a következő jelentésük van:

Napi pihenő;

Vezetési időszak;

Közbanső pihenő
/szünet/

Egyéb munkaidő;

Rendelkezésre álló idő.

16. Jegyezzék be a napi pihenő idejüket /4. jel/, szünetjüket /5 jel/ és azokat az időket, amelyek alatt a 6., 7. és 8. rovatokban szereplő jelek által képviselt tevékenységeket folytatták és vonjanak vízszintes vonalat a megfelelő óra adatok alatt és jelekkel egy szintben. Ilymódon a nap huszonegy órájának mindegyike alatt lesz vonal /lásd a könyv elején lévő mintát/.

17. A bejegyzéseket mindegyik időszak elején és végén kell megtenni, amelyekre azok vonatkoznak.

18. A 11. kockát /Megjegyzések/ pl. arra lehet használni, hogy megmagyarázzanak egy munkaidő túllépést vagy helyesbítéseket vezessen be egy előző rovat adataira vonatkozóan. A munkaadó és az ellenőrző hatóság is ide írhatja be megjegyzéseit.

19. A 12. sz. kockában jegyezzék be a szolgálatba lépést közvetlenül megelőző megszakitatlan pihenő /napi pihenő/ óráinak számát. Ha ez az időszak két napra nyúlik át, ez a szám az előző nap végére eső pihenő idő és annak a napnak elejére eső pihenő idő összegét jelenti, amelyre a napi lap szól.

20. Írják alá a napi lapot.

Heti jelentés

21. Ezt a jelentést minden olyan heti időszak végén ki kell állítani, amelynek során egy vagy több napi lapot állítottak ki. Azokra a napokra vonatkozóan, amelyekre napi lap nem került kiállításra, a 11. oszlopba írják be a "0" számjegyet. Irjanak hozzá magyarázatot, mint "szabadság", "szabandnap".

22. Az F, G, H. és I oszlopokba vezessék át a megfelelő napi lapok 12., 13. és 16. sz. kockáiban szereplő számokat.

Általános megjegyzések

23. A könyvben sem kaparásoknak, sem törléseknek, sem átírasoknak nem szabad lenniük; a hibákat, még a legegyszerűbb tárgyi hibákat is a "Megjegyzések" rovatában kell helyesbiteni /11. rovat/.

24. Egyetlen napi lapot sem szabad kitépni.

25. Minden bejegyzést tintával vagy golyós tollal kell tenni.

Egyéni ellenőrző könyvecske mintája

a/ Borító lap

I. Egyéni ellenőrző könyv közuti fuvarozásban foglalkoztatott gépkocsi személyzet tagjai számára

II. Ország:

III. Első használati időpont: 19.

IV. Utolsó használati időpont: 19.

V. A könyv tulajdonosának neve, születési dátuma és címe:

.

.

VI. Kiadta: /a vállalat neve, címe, telefon száma és esetleg bélyegzője/

.

.

.

.

.

Könyv sorsz:

2. A gépjármű forgalmi rendszáma	1. sz. Napi lap	3. Nap és kelet
---	-------------------------	--------------------------------

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1																									
2																									
3																									
4																									
5																									
6																									
7																									
8																									
9																									

9 Szolgálat felvétel helye:	10 Szolgálat letétel helye:
-----------------------------------	-----------------------------------

11 Megjegyzések és aláírás	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 10%;">12</td> <td style="width: 10%; text-align: center;"></td> <td style="width: 10%;">Óra sz.</td> </tr> <tr> <td>13</td> <td style="text-align: center;"></td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>14</td> <td style="text-align: center;"></td> <td>6</td> </tr> <tr> <td>15</td> <td style="text-align: center;"></td> <td>2 1/2</td> </tr> <tr> <td>16</td> <td style="text-align: center;"></td> <td>2</td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="text-align: center;">13+14+15</td> <td>10 1/2</td> </tr> </table>	12		Óra sz.	13		10	14		6	15		2 1/2	16		2	13+14+15		10 1/2
12		Óra sz.																	
13		10																	
14		6																	
15		2 1/2																	
16		2																	
13+14+15		10 1/2																	
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 10%; text-align: center;"></td> <td style="width: 90%;">Megszakítás nélkülipihenő a szolgálat alatt /napi pihenő/</td> </tr> </table>		Megszakítás nélkülipihenő a szolgálat alatt /napi pihenő/																	
	Megszakítás nélkülipihenő a szolgálat alatt /napi pihenő/																		

A A személyzet tagjának családi és utóneve

.....

B Heti jelentés

C 19-tól-ig /bezárólag/

D Heti idő- szak nap- jai	E Napi lapok sz.	F Napi pihenő	G Gépkocsi- vezetés	H Összes időtartama az alábbi időknek	I Rendelkezésre álló idők összes tartama

J Heti időszak összege

K Megjegyzések:

L Előző heti pihenő dátuma

M A személyzet tagjának aláírása

N A munkaadó aláírása

Könyv sorszáma:

1. 78. SZÁMÚ IRÁSBELI KÉRDÉS

amelyet Gailly ur, az Európai Parlamenti Közgyűlés tagja intézett az Európai Gazdasági Közösség Bizottságához /1960. március 2./

1. Meg tudja-e jelölni a Bizottság, hogy az előirányzatok szerint lesz-e névleges vagy valóságos különbség a Szociális Alap által folyósítandó térítések és az ESZAK Átképzési Alapja által jelenleg folyósított térítések között?

Ha ilyen különbség van, miként indokolt ez?

Normálisnak itéli-e meg az ilyen diszkrimináció fennállását ezen a különleges területen, a hatáskörébe tartozó, munkanélküliség által érintett dolgozók és az ESZAK rendszerének alávetett hasonló dolgozók között?

2. Ugy véli-e a Bizottság, hogy saját forrásai lehetővé teszik-e számára, hogy a Szociális Alapra fordított hiteleket növelje, és ennek következtében csökkentse a Szociális Alap és az Átképzési Alap által folyósított térítések közötti lehetséges eltérést?

Az Európai Gazdasági Közösség Bizottságának válasza /1960. április 5./

Azokat a feltételeket, amelyek mellett a Szociális Alap hozzájárulásait előirányozták, a Bizottság által a szerződés 127. cikkének alkalmazásaként szerkesztett rendelet-tervezetben határozták meg. A tisztelt képviselő számára ennek következtében a válasz adva van, figyelemmel arra a határozatra, amit a Miniszteri Tanácsnak rövid időn belül meg kell hoznia. A szerződés 125. cikke értelmében a Szociális Alap háromféle hozzájárulást fedez:

Munkanélküliek szakmai átképzése;

Munkanélküliek újra letelepítése;

Vállalati átalakulás által érintett dolgozók bérnívójának fenntartása.

Nehéz összehasonlítást tenni a Szociális Alap hozzájárulásai és az ESZAK Főhatóságának hozzájárulásai között, miután ezek nem azonos feltételek mellett valósulnak meg.

Mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy a szakmai átképzés tekintetében a két esetben nyújtott pénzügyi segítség a dolgozók számára egyenértékű eredményhez vezetnek.

Ami a vállalati átalakítás esetére szóló pénzügyi segítséget illeti, a Szociális Alap igen kedvező helyzetet biztosít a dolgozók számára, annak segítségével, hogy fenntartsa korábbi bérezési szintjüket.

Az újraalkalmazási segélyezés tárgyában a Szociális Alap által előirányzott hozzájárulás és az ESZAK által nyújtott térítések között, az intervenció elemei közül kettő tekintetében nincs elvi különbség: a dolgozók és el-tartási kötelezettségük alá tartozó személyek utazási költsége és butorak fuvarozási költségei tekintetében. Egyedül a harmadik elemet illetően lehet különbség: és pedig a tulajdonképpeni újraalkalmazási segélyek, és esetleges különlési segélyek terén.

Egyrészt az ESZAK által, másrészt az EKG Szociális Alapja által nyújtott segélyek bármilyen egymáshoz közelítését csak a két rendszer közötti

alapvető különbségek figyelembevételével lehet végrehajtani, amelyek közül különösen a következőket kell megemlíteni:

a/ Az ESZAK szerződés végrehajtásaként nyújtott segélyek alkalmazási területe két különleges iparágra terjed ki, míg a Szociális Alap által nyújtott segélyek a más gazdasági szektorok összes dolgozóinak szólnak.

b/ Az ESZAK segélyeit a dolgozóknak, általában, újraletelepedésük időpontjában folyósítják, a tagállamokkal kötött különleges megállapodások szerint, míg a Szociális Alap segélyeit automatikusan folyósítják, és azokat utólag utalják át a tagállamoknak, ezen államok által viselt kiadások 50%-ának erejéig.

c/ Az átképzésre és újra letelepedésre szóló segélyeknél a Szociális Alap közreműködése független azoktól, amelyek az érdekelt dolgozók munkanélküliségét kiváltották.

d/ A Szociális Alap kiadásait, eltérően a Főhatóság által viselt kiadásoktól, a tagállamok által rendelkezésre bocsátott hozzájárulások segítségével teljesen fedezik.

Másrészről a különböző kategóriák esetén, nem azonos típusu közbenjárásról van szó, hanem olyan intervenciókról, amelyeket két külön szerződés által felállított elvek alapján eltérő technikával alakítottak ki.

Ami a tisztelt képviselő által feltett második kérdést illeti, el kell mondani, hogy a Szociális Alapról szóló rendelet tervezetének elkészítése során figyelembe vették a jelenleg rendelkezésre álló pénzügyi forrásokat.

A Bizottságnak ugyanígy nincs módja, jelenleg, előre látni saját forrásain alapuló esetleges intervenciókat, sem pedig egy ilyen finanszírozási mód átalakítását a Szociális Alap pénzügyi technikájához képest.

/J.O.C.E. 1960. április 27., 27. sz. 713/60. old./

2. 79. SZÁMU IRÁSBELI KÉRDÉS

amelyet Troclet ur intézett az Európai Gazdasági Közösség Bizottságához /1962. január 25./

Tárgy: A vándormunkások társadalombiztosításáról szóló 3. sz. rendelet 22. cikke /1/

A/ Alapelv

A francia-belga általános egyezmény és az alkalmazása tekintetében illetékes hatóságok által hozott határozatok /8. cikk/ joghatálya alatt, akár teljesen Franciaország terhére, akár pedig Franciaország és Belgium terhére, nyugdíjat élvezőknek, akik Belgiumban laktak, joguk volt a belga betegség-biztosítás természetbeni szolgáltatásaira, feltéve, hogy a joguk ezekre a szolgáltatásokra, akár a francia jogszabályok tekintetében, akár a belga jogszabályok tekintetében megnyílt.

Ez a helyzet állt fenn minden nyugdíjast illetően, akik Franciaországban dolgoztak, mint határmenti, mint időszakos munkások, vagy más feltételek között.

Az egyik vagy a másik jogrendszer tekintetében a jog értékelése esetleg az összegezési szabály alkalmazásával történt, ha a jog csak egyik jogrendszer tekintetében nyílt meg, azokra a biztosítási időszakokra, amelyeket egyedül ennek hatálya alatt töltöttek el.

Márpedig az EKG Tanácsának 3. sz. rendelete a nyugdíjasok számára tisztán hátrányosabb helyzetet teremtett, a francia-belga általános egyezmény alapján fennálló helyzethez képest.

/1/ J.O.C.E. 1958. december 16. 30. sz. 570/571. oldal.

A 3. sz. rendelet 22. cikke értelmében ugyanis, amikor egy belga intézmény fizeti a nyugdíj vagy a járadék egyik elemét /akármilyen csekély is legyen az/ a címzettnek ugyanazon feltételek mellett van joga a szolgáltatásokra, mint a belga jogszabályok alapján nyugdíjat élvezőnek, megfizetve esetleg egy személyi járulékot, a dolgozó pályájának arányában csökkentve /Belgium Szociális Gondozásügyi Minisztere éppen most úgy határozott, hogy a teljes pályát figyelembe kell venni, akár Franciaországban, akár Belgiumban töltötték el, ennek a járuléknak összegszerű megállapításánál/.

Ennek a belga szinten hozott nagyon dicséretes miniszteri határozatnak ellenére, mégis az következik, hogy egyes személyek, akik 1959. előtt már jogosultak voltak egészségügyi gondozásra járulékkifizetés nélkül, 1959-től kezdődően kötelesek lesznek megfizetni ezt a járulékot.

Az EKG Tanácsa 3. sz. rendelete 22. cikke értelmében kizárólag a Belgiumban tartózkodó francia nyugdíjasoknak joguk van egészségügyi gondozásra, ha eleget tettek mind a francia, mind a belga feltételeknek.

Megállapítható, hogy a szövegek által ezekre a nyugdíjasokra felállított feltételek regresszívok a kétoldalu egyezmény feltételeivel szemben.

A belga igazgatás, úgy látszik, utasításokat adott az intézmények részére, megerősítve, hogy amikor a ternek a francia intézményekre esnek, nincs helye többé a jogok belga szinten történő megvizsgálásának; ez a határozat jogi téren legalább is vitatható.

A Tanács szándékai, a 3. sz. rendelete 22. cikkének szövegezésekor azok voltak-e, hogy a kétoldalu egyezmények szövegével szemben, regresszívebb szöveget hozzon létre?

Még ha ez a szándék csak formai lett volna is /ami erősen kétségbe vonható/, a Tanács, brutális módon, megszüntethette-e egy kétoldalu egyezmény keretében megszerzett jogokat? Vajon valóban ez volt a szándék? Természetesen ezt nem hisszük.

B/ Régi határmenti dolgozók

Meg kell jegyezni, hogy a francia tézis szerint a "határmenti" dolgozó elveszti ezt a minőségét, amint nyugdíj, ideértve a rokkantsági nyugdíjat is, címzettjévé válik.

Ebből az következik, hogy a régi határmenti dolgozók, nyugdíjasok, az előbb írt rendelkezések hatálya alá esnek.

Kárpedig a 3. sz. rendelet lényegében úgy rendelkezik, hogy "ezektől a rendelkezésektől eltérően a határmenti dolgozókra azok a rendelkezések maradnak alkalmazandók, amelyek a társadalombiztosítási egyezményekben találhatók /3. sz. rendelet 6. cikk 2. pont/.

A belga tétel, ebben a tekintetben, annak megerősítését jelenti, hogy a nyugdíjas határ menti munkásokra és azok özvegyeire továbbra is a francia-belga egyezmény 8. cikke marad alkalmazandó.

Az igazgatási bizottság, úgy tűnik, elutasítja ezt a tételt.

Ebből az következik, hogy a nyugdíjas, még a határmenti dolgozó is, a nyugdíj megállapításának időpontjától kezdődően az A/ pontban leírt kedvezőtlen elbánásban részesül.

Anélkül, hogy figyelmen kívül kívánnánk hagyni, hogy több év óta előké-születben van egy EKG rendelet a határ menti dolgozókra /bár még nem lehet tudni, hogy a nyugdíjas, régi határmenti dolgozók helyzetét olyan kedvezően fogja-e szabályozni, mint ahogy a francia-belga keretben szabályozva volt/, vajon az EKG Tanács szándékában állott-e ilyen kedvezőtlen helyzetet teremteni a régi határ menti munkások számára, és azt fenntartani addig, amíg a külön szabályozás létre nem jön? Szeretném tudni, mi a Bizottság álláspontja ebben a tekintetben.

Megállapítást nyert, hogy a 3. sz. rendelet 22. cikk 2. pontja alkalmazásaként, a 4. sz. rendelet 24. cikke előírja, hogy mindegyik Belgiumban lakó nyugdíjasnak a francia intézmény igazolást ad.

Az EKG igazgatási bizottságának 10. sz. Határozata előírja, hogy a címzett jogai legkorábban akkor nyílnak meg, amikor ezt az igazolást átadja /E33/ a belga biztosító szervnek.

Nem titok senki előtt, hogy egy ilyen ügyirat, nyugdíjra vonatkozóan, rendkívül hosszú intézési időt igényel /6 hónaptól 2 év/.

Ennek következtében a munka megszűnésének időpontjától vagy a betegség-biztosítási szolgáltatások megszűnésének időpontjától a nyugdíj megítélésének időpontjáig néhány hónap is eltelik.

Mármost az E.33 sz. formulát csak akkor lehet az érdekeltnek kiadni, amikor a nyugdíj-ügyben az ügyintézés lezárult.

Az aktív dolgozó minőségben járó egészségügyi gondozásra vonatkozó jog /vagy ezzel egy tekintet alá eső minőségben, mint pl. határ menti dolgozó minőségben/ és a nyugdíjasként megillető jog között megszakítási időszakok keletkeznek /az E 33 átadása/.

Amikor arra gondolunk, hogy egy ilyen határozatnak az lehet a hatása, hogy egy gyermek, vagy egy feleség, aki súlyosan megbetegedett és kórházi ápolásban részesül, /ha a belga pénztárak lelkiismeretesen alkalmazzák ezeket a szabályokat/ egészségügyi ellátása megszakad, felmerül a kérdés, vajon minek a szellemében hozták ezt a határozatot?

Meg kell jegyezni, hogy a francia-belga egyezmény hatálya alatt mindezeket a problémákat anélkül oldották meg, hogy a természetbeni szolgáltatásokban bármilyen megszakítás következett volna be.

Ugy gondolja tehát az EKG Bizottsága, hogy az ilyen szabályok alkalmazása helyes és hogy azokat nem is kell a legrövidebb időn belül felülvizsgálni, márcsak a nyugdíjas dolgozók érdekében is, vagy igen?

Válasz /1962. február 20./

A tisztelt képviselő által feltett kérdés nemcsak a 3. sz. rendelet 22. cikk 1. és 2. pontjában foglalt elvekre vonatkozik, amelyek a nyugdíjasoknak vagy járadékosoknak nyújtandó egészségügyi gondozásról szólnak, hanem arra is, hogy azokat akár egyes nemzeti igazgatások, akár az EKG igazgatási bizottsága miként értelmezi és miként alkalmazzák a vándormunkások társadalombiztosítására. A Bizottság is szükségesnek tartja beszerezni az igazgatási bizottság véleményét, amely a 3. sz. rendelet 43. cikk a/ bekezdés értelmében meg van bízva azzal, hogy a rendelettel kapcsolatos minden igazgatási vagy értelmezési kérdést rendezzen, és amelynek két határozatára hivatkozott is a tisztelt képviselő. Az igazgatási bizottságot következő ülésén kérdezik majd meg és a Bizottság az így összegyűjtött információk alapján igyekezni fog választ adni a tisztelt képviselő által feltett különböző kérdésekre.

A Bizottság azonban már most is jelzi, hogy 1961. december hóban két rendelet-tervezetet terjesztett a Tanács elé, amelyek közül egyik a határmenti dolgozók társadalombiztosítására, a másik pedig az időszakos munkások társadalombiztosítására vonatkozik, és hogy javaslatára a Tanács elhatározta, hogy ezekről a tervezetekről tanácskozni fog az Európai Parlamenti Közgyűléssel. Ezeket a tervezeteket tehát az év elején megküldték az Európai Parlamenti Közgyűlésnek. Helyénvaló lenne tehát, hogy a tisztelt képviselő megismerje ezeket a javaslatokat, amelyeket a Bizottság tett, figyelembe véve a Tanács keretében elért egyhangúságot, amely szükséges ahhoz, hogy a szerződés 51. cikke értelmében a vándormunkások társadalombiztosítása terén rendeleteket fogadhassanak el.

/J.O.C.E. 1962. március 6. 16. sz. 282/62. old./

A/ Alapelv

A 3. sz. rendelet 22. cikk 1. pontja kimondja, hogy "ha több tagállam jogszabályai értelmében járó nyugdíjak vagy járadékok címzettje olyan tagállam területén lakik, ahol a nyugdíjakkal vagy járadékokkal tartozó valamely intézmény is van, és ha az érdekeltnek joga van ennek az államnak jogszabályai értelmében természetbeni szolgáltatásokra, ezeket neki és családtagjainak a tartózkodási hely szerinti intézmény nyújtja, mintha egyedül lakóhelye szerinti ország jogszabályai értelmében lenne nyugdíjas vagy járadékos. Ezek a szolgáltatások a lakóhely szerinti ország intézményét terhelik".

Abban az esetben is, ha az a nyugdíjas vagy járadékos, aki Belgiumban lakik, a belga jogszabályok és a francia jogszabályok értelmében részben nyugdíjakban vagy járadékokban, a két javaslatnak a közelítése, egyrészt, "hogy ennek az államnak jogszabályai értelmében van joga a természetbeni szolgáltatásokra" /a lakóhely szerinti ország/ és másrészt, "mintha lakóhelye szerinti ország jogszabályai értelmében lenne egyedül nyugdíj vagy járadék címzettje", megkívánja, hogy a belga betegségbiztosítás természetbeni szolgáltatásaira vonatkozó jogát a belga jogszabályok szempontjából ítéljék meg, mintha a különböző nyugdíjak vagy járadékok egyedül a belga jogszabályok értelmében járnának, következésképpen tehát a két országban eltöltött biztosítási időszakok összességét véve figyelembe.

Szert határoztak úgy Belgiumban, hogy a nyugdíjas által a belga jogszabályok keretében fizetendő járulékok összegének meghatározásánál figyelembe kell venni a Franciaországban eltöltött biztosítási időszakokat, ugyanúgy, mintha azokat Belgiumban töltötték volna el, és ott szolgáltatott volna alapot a járulékok nyújtás kiadására.

A 3. sz. rendelet 22. cikk 1. pontjának rendelkezése és a francia-belga általános egyezmény 8. cikk 2. pontja rendelkezése között egyedül az a különbség, hogy az érdekelt jogait csak a lakóhelyének országa jogszabályai szempontjából ítéli meg.

Ez a különbség a 3. sz. rendelet szerkesztőinek azt a törekvését tükrözi vissza, hogy a régi vándormunkás-nyugdíjasokat azokkal a nyugdíjasokkal tegyék egyenlővé, akik egész pályájukat lakóhelyük szerinti országban töltötték el, nem biztosítva az előzőek számára a második csoportba tartozók által élvezettnél nagyobb előnyöket.

Ugyanez a törekvés található meg a 22. cikk 2. pontjában, ahol ki van mondva, hogy az a személy, aki külföldi nyugdíj vagy járadék címzettje, amely a számára természetbeni betegségre vonatkozó jogot nyit meg, ezeket a szolgáltatásokat nem élvezi abban az országban, ahol lakik és amelytől egyébként is bármilyen nyugdíjat csak akkor kap, ha joga van ezekre a szolgáltatásokra ennek az országnak jogszabályai értelmében is. Ezt egyébként pontosan megismétli a 4. sz. rendelet 24. cikke, amely kimondja, hogy a lakóhely szerinti ország jogszabályai címén ugyanazon természetű nyugdíj vagy járadék címzettjeinek ennek a jogszabálynak az értelmében van joguk természetbeni szolgáltatásokra. Ha ez a jogszabály a természetbeni szolgáltatásra vonatkozó jog gyakorlását attól teszi függővé, hogy esetleg járulékot térítsenek, ezt a többlet-feltételt azoktól a személyektől nem lehet megkövetelni, akik kizárólag másik országok által nyújtott nyugdíjak vagy járadékok címzettjei, amint az kitűnik a 22. cikk 7. pontjából, miután a természetbeni szolgáltatások terhe nem a lakóhely szerinti országba esik.

Ha viszont a 3. sz. rendeletet a francia-belga egyezmény helyett alkalmaznák, ez azzal a hatással járhat, hogy minden nyugdíjasnak új jogot biztosít: azt a jogot, hogy ő maga és családtagjai élvezzék az egészségügyi gondozást egy másik tagállam területén való ideiglenes tartózkodásuk alatt, azt a jogot, hogy egy másik tagállam területén lakó családjuk ebben az or-

ságban egészségügyi ellátásban részesüljön bizonyos időn át, azt a jogot, hogy az eltartási kötelezettségük alá tartozó gyermekeik után családi segélyben részesüljenek.

Ugy módon a 22. cikk 1. és 2. pontjainak rendelkezései az egésznek egy részét képezik, amelyből nem lehet azokat kiszakítani, ha helyesen kívánjuk összehasonlítani azzal a korábbi helyzettel, ami a kétoldalu egyezmények alapján állt fenn.

B/ Régi határ menti munkások

Azt a kérdést, hogy a 3. sz. rendelet 22. cikke alkalmazható-e a régi francia-belga határmenti dolgozókra, az igazgatási bizottság egy korábbi megindokolt határozatával igenlő értelemben oldották meg; ezt a határozatot az igazgatási bizottság tagjainak egyhangúsága mellett hozta /1969. április 24-15. sz. határozat, kihirdetve az Európai Közösség Hivatalos Lapjában - J.O.C.E. 64. sz. 1959. december 17-i szám, 1222-1223. old./

G/ Alkalmazás

Az igazgatási bizottság most tanulmányozza azokat az intézkedéseket, amelyeket annak az időeltolódásnak megszüntetése érdekében meg kellene tenni, amely a között az időpont között, amikor az egészségügyi gondozásra vonatkozó jog az illetékes ország jogszabályai értelmében megnyílik és a között van, amikor ezt a jogot az érdekelt a lakóhely szerinti országban ténylegesen gyakorolhatja.

/J.O.C.E. 1962. május 17-i 38. sz. 1217/62. old./

3. 86. sz. IRÁSBELI KÉRDÉS

amelyet Troclet ur intézett az Európai Gazdasági Közösség Bizottságához /1962. február 21./

Tárgy: A dolgozók kórházi ellátása vagy ideiglenes tartózkodása valamely tagállamban az EKG Tanácsa 3. és 4. sz. rendeleteinek keretében.

Az EKG Tanácsa 3. és 4. sz. rendeleteinek egyes előírásai természetbeni szolgáltatások nyújtását irányozzák elő, különösen kórházi ellátást, amelyet a tartózkodási hely szerinti ország jogszabályai rendelkezéseinek megfelelően ennek az országnak intézménye biztosít.

Márpedig a legtöbb tagállamban olyan térítési rendszer van érvényben, amely a kórházak és az intézmények között, a belföldi társadalom biztosításban részesülő kórházi ápolására alkalmazandó díjszabására vonatkozóan kötött egyezményeken alapul.

Az egyik államban hatályban lévő egyezményeket egy másik állam jogszabályainak hatálya alatt álló biztosítottakra vagy azok családtagjaira is alkalmazni kell-e, ha ideiglenesen az előző állam területén tartózkodnak, vagy más elbánásban is lehetne őket részesíteni.

Válasz /1962. március 19./

A 3. sz. rendelet 19. cikk 3. pontja előírja, hogy azokat a természetbeni szolgáltatásokat, amelyekre egy dolgozónak vagy családtagjának joga van, abban az esetben, ha ideiglenesen egy másik ország területén tartózkodik vagy lakóhelyét oda helyezi át, amely más mint ahol az az intézmény van, amelyhez a dolgozó tartozik, a tartózkodási hely szerinti intézmény nyújtja, ez által az intézmény által alkalmazott jogszabály rendelkezései szerint.

A Bizottság véleménye szerint a 3. sz. rendelet 19. cikk rendelkezéseinek az a célja, hogy bármelyik tagállam biztosítottját ideiglenesen egy másik tagállamban is részesítsenek azokban a természetbeni szolgáltatásokban,

amelyeket ez utóbbi ország jogszabályai a belföldi biztosítottak számára előirányoznak, mégpedig ugyanazon feltételek mellett, mint ez utóbbiak esetében. Ennek következtében, ha ez a jogszabály - és jogszabály alatt a 3. sz. rendelet 1. cikk b/ alpontjában jelzett törvények, rendeletek és szabályzatok értendők - vonatkozik azokra az egyezményekre is, amelyeket egyrészt az illetékes intézmények között, másrészt a kórházi intézmények, orvosok, stb. között kötöttek a belföldi biztosítottakra alkalmazandó díjszabások meghatározása tárgyában, ezeket a díjakat kell figyelembe venni azokra a természetbeni szolgáltatásokra vonatkozóan is, amelyeket egy másik tagállam biztosítottjainak kell nyújtani.

Ez a válasz természetesen nem érintheti bíróságok és adott esetben, az Európai Közösség Bírósága által hozott ítéleteket.

/J.O.C.E. 1962. április 3-i 23. száma, 714/62. old./

4. 87. SZÁMU IRÁSBELI KÉRDÉS

amelyet Procler ur intézett az Európai Gazdasági Közösség Bizottságához /1962. február 21./

Tárgy: Biztosítottak felszólamlásai az intézmények által az EKG 3. és 4. sz. rendeleteinek keretében hozott döntések ellen.

Az EKG 3. és 4. sz. rendeleteinek bizonyos rendelkezései előírják, hogy a természetbeni szolgáltatásokat a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti ország jogszabályai rendelkezéseinek megfelelően nyújtsák, ha a dolgozó vagy családtagja egy másik tagállam társadalombiztosítási rendszerétől függ.

Igy van ez a valahol ideiglenesen tartózkodó vagy a kiküldött dolgozónál, és az igényelt szolgáltatások lehetnek olyanok, amelyek a betegség-biztosítási jogszabályok alá tartoznak és lehetnek olyanok, amelyek az üzemi balesetekre vonatkoznak.

Melyik az a közigazgatási bíróság, amelyhez a dolgozó fordulhat, ha úgy érzi sérelem érte: a tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézmény országának, vagy azon társadalombiztosítási rendszer országának bírósága, amelytől a biztosítás függ?

Kiegészítésként, milyen jogokat érvényesíthet a dolgozó azzal a társadalombiztosítási rendszerrel szemben, amelynek alá van vetve, abban az esetben, amikor azok a szolgáltatások, amikben ideiglenes tartózkodása során vagy más módon egy másik országban részesült, mint rendszerének országa, természetben, időtartamban és térítésekben alacsonyabbak, mint amit annak az országnak rendelkezései előírnak, amelynek alá van rendelve.

Válasz /1962. március 19./

A tisztelt képviselő által feltett kérdés megérdemli a Bizottság illetékes hivatalainak különös figyelmét, ahhoz azonban, hogy a felvetett különböző problémákra teljes választ lehessen adni, célszerűnek látszik tanácskozni az EKG vándormunkások társadalombiztosítási igazgatási bizottságával, amelyet a 3. sz. rendelet 43. cikke hozott létre. Ezt a bizottságot legközelebbi ülésén megkérdezzük és a Közösség Bizottsága az így összegyűjtött információk alapján igyekszik fog a tisztelt képviselőnek minden kért felvilágosítást megadni.

/J.O.C.E. 1962. április 3., 23. szám 714/62. old./

Kiegészítő Válasz

amelyet az Európai Gazdasági Közösség Bizottsága adott Procler ur 87/1961-1962. sz. írásbeli kérdésére /1962. május 29./

Ha a dolgozó /vagy családjának tagja/, aki valamely tagállam társadalombiztosítási rendszerének van alávetve, egy másik tagállam területén tartózk-

kedik, vagy lakóhelyét ide helyezi át, a 3. és 4. sz. rendeletnek a "betegség"-biztosítási és "üzemi baleset"-biztosítási természetbeni szolgáltatások nyújtására vonatkozó rendelkezései e két tagállam jogszabályainak alkalmazását írják elő.

A dolgozó biztosítási tagságának országa jogszabályaitól függ magának annak a jognak létezése, amely a "betegség"-biztosítási és "üzemi baleseti" biztosítási természetbeni szolgáltatások élvezetére vonatkozik, valamint ezeknek a szolgáltatásoknak időtartama, míg ezeknek a szolgáltatásoknak a terjedelme és a szolgáltatások nyújtásának módzatai a tartózkodási vagy az új lakóhely szerinti ország jogszabályaitól függ, azzal a megszorítással, hogy, abszolút sürgősséget kivéve, és által a jogszabály által előírányzott bizonyos fontosabb szolgáltatások nyújtása annak az intézménynek az engedélyétől függ, amelynek az érdekelt a tagja.

Ennek következtében a megsértett dolgozó felszólamlásának vagy keresetének tárgyalására illetékes joghatóság a kifogásolás tárgyától függ. Ha a kifogás egyik vagy másik biztosításhoz tartozó természetbeni szolgáltatásokra vonatkozó jogának létezését érinti, a szolgáltatások nyújtásának időtartamára vonatkozik, vagy bizonyos fontosabb szolgáltatások nyújtásának engedélyezését illeti, a felszólamlásokat és a kereseteket annak az országnak az illetékes bíróságánál kell benyújtani, amelynek társadalombiztosítási rendszeré alá tartozik a felszólamló. Ha viszont kifogása a természetbeni szolgáltatások terjedelmére vagy azok nyújtásának módzataira vonatkozik, a felszólamlásokat vagy kereseteket a tartózkodási hely vagy az új lakóhely szerinti ország illetékes bíróságához kell benyújtani.

Ami azt a kérdést illeti, hogy a dolgozó milyen jogokat érvényesíthet azzal a társadalombiztosítási rendszerrel szemben, amelynek alá van vetve, ha a tartózkodási helye szerinti országban kapott természetbeni szolgáltatások alacsonyabbak, mint amelyeket ez a rendszer előír, az EKG vándormunkások társadalombiztosítási igazgatási bizottsága, miután megkérdezték, úgy ítéli meg, hogy a 3. sz. rendelet nem teszi lehetővé két jogszabálynak ugyanazon esetre történő egyidejű alkalmazását, és hogy éppen ezért az a dolgozó, aki tartózkodási helye szerinti ország jogszabályainak megfelelően részesült természetbeni szolgáltatásokban, nem kérhet kiegészítést attól az intézménytől, amelynél biztosítva van. Mindenestre azt a lehetőséget, hogy ilyen kiegészítést kérjen, csak valamely belföldi jogszabály különleges rendelkezése értelmében lehet biztosítani a számára és jelenleg úgy tűnik, hogy a tagállamok jogszabályai ezt nem engedik meg.

Hozzá kell ehhez tenni, hogy a 3. sz. rendelet 47. cikke értelmében a kérelmeket, nyilatkozatokat vagy kereseteket, amelyeket meghatározott határidőn belül kell benyújtani valamely tagállam hatóságánál, intézményénél vagy szervezeténél, el kell fogadni, ha ugyanazon határidőn belül nyújtják be egy másik tagállam hatóságánál, intézményénél vagy szervezeténél. Ebben az esetben ezeket a kérelmeket, nyilatkozatokat vagy kereseteket késedelem nélkül akár közvetlenül, akár az érdekelt tagállamok illetékes hatóságainak közvetítésével át kell tenni az első állam illetékes szervéhez.

A jelen válasz természetesen nem érintheti bíróságok és az Európai Közösségek Bírósága ítéleteit.

/J.O.C.E. 1962. június 15., 46. szám 1465/62. old./

5. 21. SZÁMU IRÁSBELI KÉRDÉS

amelyet Troclet ur intézett az Európai Gazdasági Közösség Bizottságához /1962. május 10./

Tárgy: Ideiglenes tartózkodás

Az EKG Tanács 3. sz. rendelet 19. cikke értelmében, a bérezett, aki a tagállamok egyikének intézményéhez tartozik, egy másik tagállam területén ideiglenes tartózkodása alatt, "betegségi-aryasági" biztosítási szolgálta-

tásokban részesül, ha állapotja azonnali orvosi gondozást tesz szükségessé, beleértve a kórházi ápolást is.

Ugyanezen cikk 7. pontja értelmében ezt az előnyt az ideiglenes tartózkodásban lévő berezett dolgozó családtagjai is élvezik, ha azonos körülmények között vannak.

A 4. sz. rendelet 18. cikke, a 19. cikknek az itt szóban forgó dolgozóakra és családtagjaikra történő alkalmazásaként, előírja hogy a tagság szerinti ország intézménye a kedvezményezettnek, elindulása előtt, egy E 6 mintájú igazolást ad.

Azt közölték velünk, hogy nincs teljes egyetértés abban, hogy mit kell érteni az "ideiglenes tartózkodás" fogalma alatt, és hogy éppen ezért mindegyik ország maga határozza meg azokat a kritériumokat, amelyeket a nemzeti intézményeknek alkalmazniuk kell, az ilyen E 6 mintájú formula kiadásánál, vagy adott esetben az E 7 űrlapok kitöltésénél.

Tudjuk, hogy ilyen körülmények között ezek a kritériumok országonként nagyon eltérőek. Így van azután, hogy több tagország kiadja az E 6 igazolást az évi szabadság alkalmával eltöltött ideiglenes tartózkodásra is, sőt még arra az esetre is, amikor az ideiglenes tartózkodásra ifjúsági táborokban vagy karaván-táborokban kerül sor, feltéve, hogy ott pontos címe van, és bármi legyen is a kedvezményezett állampolgársága, és bárhol is legyen az ideiglenes tartózkodás helye a Közösség területén. Más országok azonban az E 6 űrlapot csak abban az esetben adják ki, amikor a kedvezményezett annak az országnak az állampolgára, ahol ideiglenesen tartózkodik.

Milyen mértékben felel meg ez utóbbi egyoldalú értelmezés, ha ez pontos, az említett 19. cikk rendelkezéseinek, amely nem tesz megkülönböztetést sem állampolgárság, sem ország, sem az ideiglenes tartózkodás szerint.

Milyen mértékben felel meg az értelmezés a 3. sz. rendelet 8. cikkének?

Meg kell jegyezni, hogy az E 7 űrlapot csak azonos feltételek mellett töltik ki kedvezően.

Kétségtelenül utalni lehetne arra is, hogy a tagállam tartozik, hogy saját állampolgárait kevésbé kedvező elbánásban részesítse, mint a többi tagállamok állampolgárait.

Természetesen ilyen politika csökkentené azt a vágyat, hogy ennek az országnak állampolgárai szabadságukat egy másik tagállam területén töltsék el és fékezni fogja a népek integrációs törekvéseit. Nem gondolja-e a Bizottság, hogy a Közösség megszilárdítása érdekében lehetetlenné kellene tenni az ilyen eljárást? Végül is kis problémáról van szó, amelynek megoldását az integráció szellemében kell megtalálni.

Válasz /1962. június 8./

A vándormunkások társadalombiztosításáról szóló 3. sz. rendelet 19. cikke valóban nem tesz megkülönböztetést sem a dolgozó állampolgársága szerint, sem a Közösségenek országai szerint, ahol az ideiglenes tartózkodásra sor került. Emellett, miután a 3. sz. rendeletet a szerződés 51. cikke értelmében hozták, amely kimondja hogy a Tanács "a társadalombiztosítás terén szükséges intézkedéseket fogad el a dolgozók szabad mozgásának megvalósítására"..., a francia igazgatás az E 6 igazolást, a 3. sz. rendelet 19. cikke értelmében csak kiküldött dolgozónak és vándormunkásoknak adja ki, akik ideiglenes tartózkodásra szarmazási országukba mennek /és e dolgozók családtagjainak/. Ez az igazgatás, mindazonáltal, most vizsgálja annak lehetőségét, hogy a 3. sz. rendelet 19. cikkének liberalisabb alkalmazását biztosítsák.

A 3. sz. rendelet 8. cikkére semmiképpen sem szabad ebben az esetben hivatkozni, miután annak tárgya azoknak a diszkriminációknak a megszüntetése, amelyeket a nemzeti törvények a külföldiekkel szemben állítanak fel.

Meg kell jegyezni, hogy a francia jogszabályok bizonyos esetekben megengedik, az egészségügyi ápolás terén, azoknak a költségeknek vállalását, amelyek a biztosítottaknál merülnek fel, akik ideiglenes külföldi tartóko-

dásuk alatt kénytelenek voltak gyógykezelést ni magukat, anélkül, hogy hivatkozni lehetne az említett 19. cikk rendelkezéseinek kedvezményére. Az érdekeltek azután, tagságuk szerinti országba visszatérés után ennek az országnak jogszabályai rendelkezései szerint részesítik térítésben; az alkalmazott rendszer más, de az elérendő cél ugyanaz.

A Bizottság osztja a tisztelt képviselőnek azt a kívánságát, hogy végre a dolgozók és családtagjaik, minden lehetőség szerint, bármelyik EKG tagállamban eltölthessék szabadságukat, élvezve a 3. sz. rendelet 19. cikkének rendelkezéseit.

Figyelembe véve a 3. sz. rendelet 19. cikkének az öt tagállam részéről történő szélesebbkörű alkalmazását, valamint a hatodik állam jogszabályainak rendelkezéseit és azt a szélesebb körű alkalmazást, amit ez az ország javasol a 19. cikk számára, nem tűnik úgy, mintha a társadalombiztosítási jogszabályok fékeznek azt a kívánságot, hogy valamely tagállamban foglalkoztatott dolgozók és családtagjaik szabadságukat egy másik tagállam területén töltsék el.

/J.O.C.E. 1962. június 27.-i 50. szám, 1524/62. old./

6. 136. SZÁMÚ IRÁSBELI KÉRDÉS

amelyet Troclet ur tett fel az Európai Gazdasági Közösség Bizottságának /1963. január 7./

Tárgy: "Kis államokból" érkező vándormunkások.

A Közösség országai foglalkoztatnak sanmarinói, andorrai és monacói dolgozókat. A hat állam legtöbbje, ha nem valamennyi, munkaügyi és társadalombiztosítási szerződést kötött, legalábbis San Marino Köztársasággal; mindenestre így van ez Franciaország, Luxemburg és Belgium esetében.

1. Alkalmazhatók-e a 3. sz. és a 4. sz. rendeletek /1/ ezeknek az országoknak a Közösség területén dolgozó vándormunkásaira? Az említett kétoldalu szerződések az elbírás egyenlőségét és az időszakok összeadását tartalmazzák. Múltányos lenne tehát, hogy a 3. és 4. sz. rendelet reájuk is alkalmazható legyen.

2. Ha nem alkalmazhatók /amint ez valószínűnek tűnik San Marino esetében/, nem gondolja-e a Bizottság, hogy helyes lenne tárgyalásokat kezdeni abból a célból, hogy megegyezésre jussanak ezekkel az államokkal annak érdekében, hogy ezek állampolgárai, mint vándormunkások élvezhessék az említett rendelkezést

a/ Az egyenlőtlenségek és torzítások elkerülése végett,

b/ Az összehangolás előmozdítása érdekében.

3. Vajon általában nem lenne-e helyes valamilyen társulási formát keresni ezekkel az államokkal?

Válasz /1963. február 4./

A 3. és 4. sz. rendeletek csak a tagállamok állampolgáira, ezeknek a tagállamoknak területén lakó hontalanokra és menekültekre alkalmazandók, és másrésről csakis a tagállamok területén alkalmazhatók. Ezeknek a területeknek és állampolgároknak meghatározását a 3. sz. rendelet 1. melléklete tartalmazza.

A 3. és 4. sz. rendeletek alkalmazása a San Marino Köztársaság és a Monacói Hercegség állampolgáira, attól függ, hogy a Római szerződés ezen a téren, a szerződés 227. cikk 4. pontjának megfelelően alkalmazható-e.

Ennek a kérdésnek vizsgálata folyamatban van. Egyébként az Andorrai-

/1/ J.O.C.E. 1958. december 16-i száma, 561. és 597/58. old./

völgy lakóira érvényes jogrendszeret istanulmányozza a Bizottság. A Bizottság folyamatosan tájékoztatni fogja a tisztelt képviselőt, amint erre lehetőség lesz.

/J.O.C.E. 1963. február 25.-i 29. szám, 393. old./

7. 62. SZÁMU IRÁSBELI KÉRDÉS

amelyet Troclet ur tett fel az Európai Gazdasági Közösség Bizottságának /1963. július 18./

Tárgy: Társadalombiztosítás. 3. és 4. sz. rendeletek /1/.

A kedvezményezettek részéről felhozott egyik leggyakoribb kifogás, hogy nem fizetnek közvetlenül az adós intézmények, ami szociális és emberi szempontokból meg nem okolható jelentős késedelmeket von maga után.

1. Szeretnénk tudni, hogy szolgáltatási típusonként és országonként, mi a fizetés jelenlegi helyzete /közvetlen vagy közvetett fizetés/?

2. Mi az egyes esetekben az akadályok eredete és természete?

3. Mit tesz a végrehajtó Bizottság annak érdekében, hogy a fizetés közvetlen legyen?

4. Mik a kilátások a közeli megvalósításra?

Válasz /1963. szeptember 19./

1.

a/ Az "anyasági-betegségi" biztosítási pénzbeni szolgáltatásokat, amelyek a 3. sz. rendelet értelmében járnak abban az esetben, ha valaki ideiglenesen egy másik tagállam területén tartózkodik, vagy oda átköltözik, mint ahol az illetékes intézmény van, elvben az illetékes intézmény közvetlenül fizeti a kedvezményezettnek. A 4. sz. rendelet 20. cikk 4. pontja és 21. cikk 2. pontja értelmében ezeket a szolgáltatásokat a tartózkodási hely szerinti intézmény is fizetheti, az illetékes intézmény számlájára, ha ez utóbbi ezzel egyetért.

b/ A fenti a/ pont alatt jelzett szabályok alkalmazandók a pénzbeni szolgáltatásokra is /kivéve a járadékokat/, amelyek üzemi baleseti és foglalkozási betegségi biztosítás címén járnak /4. sz. rendelet 48. cikke/.

c/ Ami az olyan kedvezményezettnek járó elhalálozási segélyeket illeti, aki más tagállam területén van, mint ahol az illetékes intézmény található, a 4. sz. rendelet 61. cikke előírja, hogy a fizetés akár közvetlenül nemzetközi postautalvány útján történjék, akár a kedvezményezett lakóhelye szerinti intézmény útján, az érdekelt intézmények közös egyetértésével megállapított módokat szerint.

d/ A munkanélküli szolgáltatásokat, amelyek a 3. sz. rendelet 35. cikke alapján járnak a lakóhely áthelyezése után, a lakóhely intézménye nyújtja az utolsó alkalmaztatás országának jogszabályai által megállapított mérték szerint.

e/ A munkában álló dolgozóknak olyan gyermekek után járó családi segélyeket, akik másik tagállam területén laknak vagy nevelkednek, mint ahol a dolgozó foglalkoztatva van, közvetlenül fizetik, kivéve:

a Hollandiába átutalandó belga családi segélyeket;

a Belgiumba átutalandó holland családi segélyeket;

az Olaszországba átutalandó francia családi segélyeket;

Ez utóbbi esetekben az összekötő szerv által történő fizetési végrehajtása kétoldalú megállapodásokból ered.

/1/ J.O.C.E. 1963. február 25.-i 29. szám, 393. old.

f/ A mi a rokkantsági, öregségi és özvegyi nyugdíjakat illeti, a 4. sz. rendelet 41. cikke a közvetlen fizetés, vagy az összekötő szerv útján történő fizetés lehetőségét irányozza elő. Az összekötő szerv útján történő fizetés módjait a 4. sz. rendelet 42.-46. cikkei határozzák meg /1/.

g/ A fenti f/ alponthoz jelzett személyek alkalmazandók az üzemi baleseti és foglalkozási betegségi járadékokra is /4. sz. rendelet 58. cikk/.

h/ Ugyanez érvényes a nyugdíjasok vagy járadékosok árváinak és gyermekeiknek járó családi segélyekre is.

Ezeket a családi segélyeket közvetlenül fizetik, kivéve a belga-holland és francia-olasz viszonylatokat.

2.

Az eddig emelt kifogások, úgy tűnik, kizárólag a fenti f/, g/ és h/ alpontok alatt jelzett szolgáltatásokra vonatkoznak.

A 4. sz. rendelet 42.-46. cikke által felállított eljárás az összekötő szervek által történő fizetésekre a következő:

Husz nappal a szolgáltatás esedékessége előtt, az adós intézmény két példányban tartozási jegyzéket küld a címzett lakóhelye szerinti ország összekötő szervének;

Tíz nappal a szolgáltatás esedékessége előtt az illetékes intézmény, annak az országnak pénznemében, ahol az intézmény van, átutalja a jelzett tartozások fizetéséhez szükséges összeget. A fizetés annak az országnak nemzeti bankja, vagy más bankja útján történik, ahol az összekötő szerv van és ez utóbbinak rendelkezéseire.

Egyidejűleg egy átutalási értesítést küldenek ennek a szervnek a címére. A bank, amelynek számlájára az átutalás történt az összekötő szerv javára írja az átutalás ellenértékét, annak az országnak pénznemében, ahol ez a szervezet van.

A fizetéseket az összekötő szervezet által gyakorolt módon hajtják végre és azokat minden fizetési időszak végén megvizsgálják.

A tisztelt képviselő által felvetett probléma nem került el a Bizottság figyelmét és a vándormunkások társadalombiztosítási igazgatási bizottsága már 18. ülésén /1960. szeptember/ tárgyalta ezt a kérdést, és a 4. sz. rendelet 41. cikkét olyan irányban magyarázta, hogy a közvetlen fizetéshez nincs szükség semmiféle különleges megállapodásra a szolgáltatással tartozó ország és a kedvezményezett lakóhelye szerinti ország között. Ebből az következik, hogy ha valamely ország közvetlenül kíván fizetni, ezt megteheti saját jogán és minden más formáság nélkül.

Mindazonáltal a nyugdíjak átutalási eljárásáról és azokról a panaszokról, amelyekre az összekötő szervezet által történő fizetések alkalmat nyújtottak, a 3. és 4. sz. rendelet valamennyi igazgatási és értelmezési kérdésének rendezésével megbízott igazgatási bizottság 41. ülésén /1963. február 22./ újabb eszmecsere-t folytatott; ennek a bizottságnak egyébként feladatát képezi az is, hogy az EKG Bizottságához javaslatokat terjesszen elő. A problémát újra megvizsgálják majd egy következő ülésen, az igazgatási bizottság keretében, azoknak a válaszoknak tükrében, amelyeket a küldöttektől kértek az alábbi célokat szolgáló kérdőívben:

1. Világosan tárják fel a jelentkező nehézségeket.

2. Ismerjék meg a különböző országok álláspontját arra vonatkozóan, hogy minden további nélkül meg kell-e szüntetni az összekötő szervezet által történő fizetés rendszerét vagy azon csupán korrekciókat kell végrehajtani.

3. Összegyűjtsék a jelenlegi rendszeren végrehajtandó korrekciókra vonatkozó javaslatokat és elgondolásokat.

/1/ A különböző államok által választott fizetési mód a csatolt táblázatból látható.

Rokkantsági, öregségi és özvegyi /árvasági/ nyug-
díjak, üzemi baleseti és foglalkozási betegségi
járadékok fizetési módja

A címzett tartóz- kodási helye sze- rinti ország	Adós ország					
	Belgium	Német- ország	Franciaország	Olasz- ország	Luxem- burg	Hol- landia
Belgium	-	D/1/	D/3/	D	D	D
Németország	D/1/	-	L/4/ 15/	L	D	L
Franciaország	D	L/2/	-	L	D	D
Olaszország	D	L/2/	L/4/ 16/	-	D	D
Luxemburg	D	D	L/4/ 17/ 18/	D	-	D
Hollandia	D	L	L/4/ 17/	D	D	-

D = közvetlen fizetés

L = fizetés összekötő szervezeten át

/1/ Megállapodást terveznek összekötő szervezet útján történő fizetésre.

/2/ Kivéve a Saar-vidéki intézmények által és a Ruhr vidéki bányász se-
gélyező pénztár által fizetendő nyugdíjakat.

/3/ Az 1948. január 17-én, a Belgiumban tartózkodó bányászokra vonatko-
zóan kötött francia-belga kiegészítő megállapodás keretében engedélyezett
nyugdíjakat az összekötő szervezet útján fizetik.

/4/ A mezőgazdasági rendszerben az üzemi baleseti és foglalkozási beteg-
ségi járadékokat közvetlenül fizetik.

/5/ A francia hatóságok rövid időn belül javaslattal kívánnak fordulni a
német hatóságokhoz azzal a céllal, hogy módosítsák a 4. sz. rendelet 6.
mellékletét abból a célból, hogy a közvetlen fizetési eljárás elfogadható
legyen.

/6/ A közvetlen fizetést elvében most fogadták el az Olaszországban lakó
nyugdíjasoknál.

/7/ A francia hatóságok a közvetlen fizetési eljárás elfogadását javasol-
ják.

/8/ A bányászati rendszerben a rokkantsági, öregségi és özvegyi /árvasá-
gi/ nyugdíjakat közvetlenül fizetik.

/J.O.C.E. 1963. október 2.-i 142. szám 2435/63. old./

8. 32. SZÁMU IRÁSBELI KÉRDÉS

amelyet Troclet ur tett fel az Európai Gazdasági Közösség Bizottságának
/1964. május 29./

Tárgy: Társadalombiztosítás

Egy kereskedelmi képviselő /bérfizetésben részesülő alkalmazott/ Belgium-
ban két belga és egy luxemburgi céget, valamint két német céget és két fran-

cia céget képvisel /Franciaországbán "többmegbízásos" dolgozónak, Németországban "több céget képviselő"-nek nevezik/. Miután ez a helyzet egyre gyakoribbá válhat, tekintettel a Közös Piac fokozatos integrációjára, ismertetnénk-e a Bizottság az érdekelt jelenlegi helyzetét a társadalombiztosítási hovatartozás tekintetében és az ilyen természetű esetekben előírányzott egyszerűsítések kilátásait.

Válasz /1964. július 2./

Bérezett minőségben alkalmazott kereskedelmi képviselő, aki tevékenységét egyetlen tagállam területén gyakorolja, ennek a tagállamnak társadalombiztosítási jogszabályai alá tartozik, a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló 3. sz. rendelet 12. cikkében rögzített elve alkalmazásaként, akár mi is legyen annak a vállalatnak, vagy azoknak a vállalatoknak a székhelye, amelyek foglalkoztatják.

Ilymódon az a kereskedelmi képviselő, aki Belgiumban két belga céget, egy luxemburgi céget, két német céget és két francia céget képvisel, a belga társadalombiztosítási rendszer alá tartozik. A helyzet tehát ezekben az esetekben egyszerű.

Bonyolultabb, ha a képviselők tevékenységüket több tagállam területén folytatják, mert az előbb idézett elv különböző államok rendszere alá tartozást von maga után. Ez vezette a Bizottságot arra, hogy tervezetet terjeszsen a Tanács elé, amiről egyébként az EGK Bizottság szociális ügyek csoportjának elnöke kellő időben tájékoztatta az Európai Parlament Szociális Bizottságát, olyan rendelet kiadására, amely megváltoztatná ezt az elvet, abból a célból, hogy a dolgozók csak egyetlen jogszabálya alá tartozzanak, és hogy társadalombiztosítási helyzetük egyszerűbbé váljék. A Tanács 1964. március 10-én kiadta ezt a rendeletet /a 24/64/CEE sz. rendelet /1/ a 3. sz. rendelet 13. cikke és a 4. sz. rendelet 11. cikke módosítása tárgyában/, amely 1964. április 1-én lépett hatályba. Már most ettől kezdve azok a kereskedelmi képviselők, akik tevékenységüket több ország területén folytatják, lakóhelyük szerinti ország társadalombiztosítási rendszerének vannak rendszerint alávetve.

Kivételesen - abban az igen ritka esetben - amikor egy ilyen dolgozó semmiféle tevékenységet nem gyakorol, a lakóhelye szerinti országban, és ha az általa képviselt cégek vagy cégeknek a székhelyük más tagállam területén van, a társadalombiztosítási rendszer, amelynek az érdekelték alá vannak rendelve, ennek az országnak a rendszere és nem azé, ahol lakóhelyük van.

9. 93. SZÁMU ÍRÁSBELI KÉRDÉS

amelyet Troclet ur tett fel az Európai Gazdasági Közösség Bizottságának /1964. november 23./

Tárgy: Dolgozók szabad mozgása

Franciaország 1963-ban megegyezéseket írt alá a személyek - ideértve a dolgozókat is - szabad mozgásáról Mali, Mauritánia, Szenegál és Tunézia köztársaságokkal.

Milyenek lehetnek ezeknek az egyezményeknek a visszahatásai a Közösségen belüli szabad mozgási rendszerre, figyelemmel különösen a "lakóhely" megszerzésére?

Válasz /1964. december 23./

A Francia Köztársaság és a tisztelt képviselő által említett köztársaságok között kötött egyezmények következménye, hogy a Mali Köztársaság, a Mauritánia, Szenegál és Tunézia állampolgárai, akik eleget tesznek az egyezményekben felsorolt feltételeknek, közvetlenül versenyre lépnek az EGK tagállamainak állampolgáraival, akik Franciaországban kívánnak alkalmazásba lépni, és akik élvezik a dolgozók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló 38/64/CEE sz. rendelet előnyeit.

/1/ J.O.U.E. 1964. március 18. 47. szám 746/64. old.

Éppen az ilyen helyzetre való tekintettel mondja ki a 3. sz. rendelet 53. cikke, hogy ez utóbbi nem érinti azokat a kötelezettségeket, amelyek a tagállamokra olyan különleges kapcsolatokról erednek, amiket bizonyos nem európai országokkal vagy területekkel tartanak fenn, fennálló, vagy korábban fennállott intézményes kötelekék következményeként.

Egyébként az a tény, hogy Franciaországban lakóhelyük van, e négy afrikai köztársaság állampolgárai számára nem biztosít jogot arra, hogy a közösségi rendelkezésekre hivatkozzanak, hogy egy másik EGT tagállamban bér munkát végezhesse. Ezért mondja ki éppen ugyanezen cikk /53. cikk/ 3. pontja, hogy "ezeknek az országoknak vagy területeknek dolgozói, akik ennek a rendelkezésnek megfelelően bér munkát végeznek e tagállamok egyikének területén, nem hivatkozhatnak a jelen rendelet előírásaira a többi tagállam területén".

/J.O.C.E. 1965. január 12.-i 2. száma, 13. old./

10. 45. SZÁMÚ ÍRÁSBELI KÉRDÉS

amelyet Troclet ur tett fel az EGT Bizottságának /1965. augusztus 27/

Tárgy: Társadalombiztosítás

Kereskedelmi utazók társadalombiztosításával kapcsolatos 32. sz. írásbeli kérdésnek kiegészítéseként, felhívták figyelmemet a bér fizetésben részesülő kereskedelmi képviselők helyzetére, akik csak egy tagállam területén gyakorolják tevékenységüket.

Az EGT Tanács 1958. szeptember 25.-i 3. sz. rendelet /2/ 12. cikke alkalmazásaként, a kereskedelmi képviselők, akik egyetlen tagállam területén folytatják tevékenységüket, ennek az államnak a jogszabályai alá tartoznak, bármi is legyen az őket foglalkoztató vállalat székhelye.

Igy van azután, hogy kereskedelmi képviselők, akik egy belga cég számlájára Hollandiában fejtik ki tevékenységüket, a holland biztosítási jogszabályoknak vannak alávetve.

A belga munkaadónak tehát át kell utalnia Hollandiába a társadalombiztosítási hozzájárulásokat.

Ha már most a járulék meghatározásához megállapított bér felső határát az érdekelt túllépi, nem élvezheti a belga társadalombiztosítás előnyeit, amint élvezhetné azokat, ha Belgium lenne a lakóhelye.

Ugyanez lenne a helyzet egy olyan kereskedelmi képviselőnél, aki Németországban lakik és ott dolgozik egy belga cég számlájára attól az időponttól kezdve, amint bére meghaladja a német szociális törvények által meghatározott felső határt.

Nem gondolják-e, hogy ilyen esetben opciók jogot kellene biztosítani annak, aki az előzőekben leírt helyzetben van, és az őt foglalkoztató vállalat székhelye szerinti társadalombiztosítás előnyeit szeretné élvezni.

Válasz /1965. október 22./

A bérezett minőségben alkalmazott kereskedelmi utazók és képviselők helyzete nem különbözik az egyéb dolgozók helyzetétől, ha egyik is és másik is egyetlen tagállam területén van foglalkoztatva; a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló 3. sz. rendelet 12. cikkében lefektetett általános szabály szerint ennek az országnak társadalombiztosítási jogszabályai alá tartozik, akármi is legyen lakóhelyük és akárhol is legyen a székhelye az őket foglalkoztató vállalatnak.

Az alkalmaztatás helye szerinti ország jogszabályai alá tartozást kimondó szabály elkerülhetetlenül azzal a következménnyel jár, hogy egyes munka-

/1/ J.O.C.E. 1964. július 18. 115. sz. 1839/64. oldal

/2/ J.O.C.E. 1958. december 16. 30. sz., 561/58. old.

addék kötelesek lesznek társadalombiztosítási járulékokat fizetni olyan intézmény javára, amely nem abban az országban van, ahol az ő vállalatuk székhelye. Ugyancsak ez a helyzet származik a 3. sz. rendelet 13. cikk c/ alpontjának bizonyos eseteiben azokra a dolgozókra nézve, akik több tagállam területén folytatják tevékenységüket.

A 3. sz. rendelet 13. cikke, kivételesen, abból a célból, hogy elkerülhető legyen a több helföldi jogszabály alá tartozandóság, olyan esetekben, amikor a dolgozók több tagállam területén vannak foglalkoztatva, előírja, hogy vagy a dolgozó lakóhelye szerinti ország vagy az őt foglalkoztató vállalat székhelye szerinti ország jogszabályainak legyenek alávetve.

Viszont ilymódon, amint fent jeleztük, a lakóhelynek nincs hatása arra a dolgozóra alkalmazható jogszabályra, aki tevékenységét egyetlen tagállam területén folytatja. Nem lehet tehát a lakóhely tényével érvelni annak érdekében, hogy ennek a dolgozónak a javára szóló jogszabály-opciók lehetne kérni.

Még a székhely országának jogszabályai választás-szerinti alkalmazásának is az lenne a következménye, hogy - egy koordinálás keretében - egyes dolgozók kivonának magukat az alkalmazási országok jogszabályai alól és ezzel ugyanazon helyen foglalkoztatott dolgozók között nehezen indokolható diszkrimináció keletkezne. Ezenkívül nem is látszik indokoltnak, a koordinálás ürügye alatt - kijátszani azokat a szabályokat, amelyek az alvétel határait állapítják meg, és amelyeknek eltüntetése kívánatosnak látszik egy távlati összehangolás keretében. Végül nehezen képzelhető el, hogy az opció lehetőségét csak egyetlen kockázatra, vagy a kockázatok egyetlen csoportjára biztosítsák, figyelemmel arra, hogy a társadalombiztosítás különböző ágai között kölcsönös összefüggés van.

A rendeletek általános felülvizsgálása során sem találtak megoldást az opciók jog kiterjesztésének problémájára. Erre az opciók lehetőségeire jelenleg csak egészen különleges feltételezések mellett lehet hivatkozni avégett, hogy a szokásos foglalkoztatási országán kívüli foglalkoztatás eseteit fedjék, amelyek nem felelnek meg a 3. sz. rendelet 13. cikk a/ alpontjában meghatározott kiküldetés feltételeinek.

/J.O.C.E. 1965. november 5.-i 185. szám 2844/65. old./

11. 64. SZÁMÚ IRÁSBELI KÉRDÉS

amelyet Pedini ur tett fel az Európai Gazdasági Közösség Bizottságának /1966. június 28./

Tárgy: Együttműködés az agrárképző oktatás szektorában.

A közös mezőgazdasági politika megköveteli, hogy növeljék az együttműködést a Közösség hat országa között az agrárképző iskolák szektorában, és hogy tanulmányozzák az agrár-szakmai oklevelek elismerését.

Milyen kezdeményezéseket tehet ebbe az irányba a Bizottság, vagy melyek azok, amelyeket már tanulmányoznak?

Válasz /1966. július 28./

A szakképzés a mezőgazdaságban, mint a közös mezőgazdasági politika céljait szolgáló egyik eszköz, elsőrendű fontosságú. A szerződés megfogalmazói már számoltak ezzel a ténnyel és a 41. cikk kimondja, hogy erőfeszítéseinek, a mezőgazdasági szakoktatás, kutatás és népszerűsítés területén vállalt erőfeszítések hatékony összehangolását, amely közösen finanszírozható terveket és intézményeket foglal magában, a közös agrárpolitika keretében lehet előirányozni.

A Bizottság, figyelemmel azokra az általános elvekre is, amelyek egy közös szakképzési politika megvalósítását célozzák, és amelyeket a Tanács, a szerződés 128. cikkének alkalmazásaként fogadott el, felállított egy akcióprogramot a közös mezőgazdasági szakképzési politika tárgyában. Ezt a programot a Tanács elé terjesztették és tájékoztatásra megküldték az Európai Parlament-

nek és a Gazdasági és Szociális Bizottságnak. Az Európai Parlament 1966. március 11-i határozatával jóváhagyta ezt a programot.

A Bizottság egyébként 1965. február 3-án rendelettervezetet terjesztett a Tanács elé, a mezőgazdaságban dolgozó olyan személyek szakmai továbbképzését elősegítő közösségi hozzájárulásra vonatkozóan, akik a mezőgazdaság területén belül át akarják magukat képezni. Az Európai Parlament elfogadta ezt a rendelet-tervezetet az 1965. június 16-i határozatával, és ezt követően a Bizottság 1966. március 30-án a Tanács elé terjesztett egy módosítást a szerződés 149. cikk 2. bekezdésének megfelelően.

A Bizottság ezzel, az érintett agrárdolgozók szakmai kvalitásának javítása útján, a strukturális fejlesztési tervek sikerét kívánja előmozdítani, különösen azon tervekét, amelyek egyébként is közösségi intervenciót élveznek. Ez a javaslat különbségekben inkább a felnőtteket érdekli.

Másrésről, még mindig a program alkalmazásaként, a Bizottság ajánlást szerkesztett a pályaválasztási tanácsadás tárgyában. Ez az ajánlás különösen a falusi szektort érinti és hangsúlyozza, hogy létesítsenek szoros kapcsolatokat a pályaválasztási tanácsadásra rendelt irodák és az oktatási központok között.

Végül a Bizottság hivatalai a diplomák kölcsönös elismerésének problémáját is megvizsgálták, - ami egyébként az említett program egyik fejezetének tárgyát is képezi -, és pedig a szerződés 57. cikk 1. pontjának szemszögéből, a letelepdesi jog és a szolgáltatások szabadsága megvalósításának keretében. Jelenleg két irányelv-tervezetet készítenek elő a mezőgazdasági mérnöki-tévékanyssegre vonatkozóan, amelyek egyike az egyetemi szintet érinti, a másik pedig a másodfoku felső szintet. Ami a szolgáltatások szabadságát illeti, a Tanács 1964. december 14-i irányelvében, amely a szolgáltatások szabadságának megvalósításáról szól a mezőgazdaság és a kertgazdaság területén /1/, kimondja, hogy a diplomák, bizonyítványok és egyéb oklevelek kölcsönös elismerése megkönnyítené ezt a realizálást és, hogy ebből a célból a későbbiek során irányelveket kell majd kiadni. A Bizottság javaslatokat dolgoz ki a Tanács elé terjesztés céljából.

A fent leírt akciók a Bizottság első kezdeményezését képezik ezen a téren, a közös mezőgazdasági szakképzési politika alkalmazásaként és abból a célból, hogy megfeleljenek a közös agrárpolitika megvalósításából eredő igényeknek. A Bizottság folytatja ennek a programnak megvalósítását és különösen a szakképzés szintjének összehangolásáról szóló fejezet végrehajtását, és ebből a célból, a szóban forgó tanácsadó bizottság segítségével megkezdte a mezőgazdasági vállalati főnök szakmai profiljának meghatározását.

12. 151. SZÁMÚ IRÁSBELI KÉRDÉS

amelyet Vredeling ur intézett az Európai Gazdasági Közösség Bizottságához /1967. február 14./

Tárgy: Török dolgozók helyzete a Közösség országaiban.

1. Tudomása van-e a Bizottságnak az EÖK - Török vegyes Parlamenti Bizottság 1967. január 7-i 4. sz. ajánlásáról /2/, és különösen az abban foglalt alábbi kívánásokról:

a/ hogy a török dolgozók a Közösség országaiban ugyanazokat a munkafeltételeket és szociális védelmi szintet élvezhessék, mint a Közösség dolgozói;

b/ hogy ezek a dolgozók a Közösségen belül és Törökországba visszatérésükkor is megőrizhessék szerzett jogait, különösen a szociális szolgáltatásokra és nyugdíjakra vonatkozóan;

/1/ J.O.C.E. 1965. január 8.-i 1. szám, 1/65. old.

/2/ Brunhes jelentés, Európai Parlament 5/67 sz. ülési okmánya, 8. old.

c/ hogy dolgozzanak ki miszkai támogatási programot a török dolgozók szakmai képzéséhez, mind Törökországban, mind a Közösség országaiban?

2. Mi a török dolgozók helyzete a Közösség országaiban az első kérdésben foglalt a/, b/ és c/ pontok tekintetében?

Válasz /1967. március 16./

A Bizottságnak van tudomása az EGK - Török Parlamenti Bizottság 1967. január 7-i 4. sz. ajánlásáról.

A Bizottság tudatában van azoknak a problémáknak, amelyeket a Közösség területén foglalkoztatott török dolgozók helyzete felvet és nagy figyelemmel kíséri ennek alakulását, figyelemmel a társulási tanács 1966. november 23-i ajánlására.

Ami a török munkaerő helyzetét illeti a Közösségben, a Bizottság a következő adatokkal szolgálhat:

1. A török dolgozók valamennyi Közösségi országban a belföldiekkel egyenlő elbánásban részesülnek a munka és bérezési feltételek terén. Ez a garancia részben a Törökország és egyes tagállamok /NSZK, Belgium, Franciaország és Hollandia/ között kötött kétoldalú megállapodásokból, részben belföldi jogszabályok rendelkezéseiből, akár pedig a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 97. sz. Egyezményéből folyik.

2. Társadalombiztosítás terén a török dolgozók máris nagymértékben egyenlő elbánásban részesülnek a tagállamok állampolgáraival, amelynek területén laknak, ezeknek az államoknak a belső jogszabályai értelmében, valamint, adott esetben, a 97. sz. Egyezmény és ezek között az államok és Törökország között kötött kétoldalú egyezmények értelmében.

A német - török társadalombiztosítási egyezmény, amely 1965. november 1-én lépett hatályba, többek között előírja a nyugdíjak és járadékok kifizetését azoknak a dolgozóknak a számára is, akik visszatértek származási országukba. Ugyanez a rendelkezés megvan az egyrésztől Törökország, másrésztől Belgium és Hollandia között kötött társadalombiztosítási egyezményben is, amelyeknek azonban még nem történt meg a ratifikálása.

Ezenkívül, abban az esetben, ha Törökország ratifikálja az Európa Tanács ideiglenes társadalombiztosítási megállapodásait, a török dolgozók, teljesen egyenlőek lesznek a tagállamok dolgozóival ezeknek az államoknak jogszabályai alkalmazása tekintetében, valamint a tagállamok között kötött kétoldalú egyezmények alkalmazását illetően. Mindazonáltal ennek a ratifikációnak nem lesz az a hatása, hogy azokra a török dolgozókra, akik a Közösségen belül helyet változtatnak, vándormunkások társadalombiztosítására vonatkozó közösségi rendeletek alkalmazandók lesznek.

Az Európa Tanács keretében már előrehaladott stádiumban van egy új társadalombiztosítási európai egyezmény előkészítése, amely az ideiglenes egyezmény helyébe lépne, és lehetővé tenné ennek a problémának megoldását is. Ez a többoldalú egyezmény, amelynek kialakítását nagy figyelemmel kíséri az EGK Bizottsága, valóban biztosítaná a török dolgozók számára valamely tagállam jogszabályainak hatálya alatt megszerzett vagy megszerzés alatt álló jogok megtartását, különösen pedig a szolgáltatásoknak a Törökországban lakó kedvezményezettek számára történő kifizetését.

3. A tagállamokban hatályban lévő jogszabályok rendelkezései általában nem állítanak fel diszkriminációt azokkal a török dolgozókkal szemben, akik a belföldi felnőtt dolgozók számára megnyitott szakképzési lehetőségeket szeretnék élvezni.

/J.O.C.E. 1967. március 29.-i 59. szám, 906. old./

13. 16. SZÁMÚ IRÁSBELI KÉRDÉS
feltette Vredeling ur az Európai Gazdasági Közösség Bizottságának
/1967. március 29./

Tárgy: A férfi és női bérek egyenlősége.

1. Tudomása van-e a Bizottságnak Hollandia Gazdasági és Szociális Tanácsa által a minimális bérek szabályozása tárgyában kifejtett véleményről /1/, amelyben ennek a Tanácsnak kisebbsége, amely mindamellett jelentős számú tagból áll, kifejezésre juttatta egyet nem értését - a női dolgozókra alkalmazandó minimális jövedelemmel kapcsolatos - azon felfogással, hogy a minimális bért Hollandiában csak a női dolgozók számára kell garantálni, akik egy vállalatnál hasonló körülmények között, ugyanazt a munkát végzik, mint a férfiak, így gondolván, hogy semmi indoka nem lehet annak, hogy megkülönböztetést tegyenek a férfiak és a nők minimális jövedelme között, másrészt pedig ilyen megkülönböztetés ellentétben is állana az EKG szerződés 119. cikkével és a Miniszteri Tanács 1961. december 30-i határozatával?

2. Figyelemmel az előzőkben mondottakra és a 104. sz. kérdésre /2/ adott válaszára, a Bizottság úgy véli-e, hogy a Hollandiai Hivatalos Lap /Journal officiel des Pays-Bas/ által 1967. február 8-án közzétett rendelet az 1967. évi minimális bérekről, összeegyeztethető a férfi és női bérek egyenlőségére vonatkozó közösségi rendelkezésekkel.

Válasz /1967. április 28./

A Bizottságnak tudomása van a Hollandiában 1967-re érvényes minimális bérekről szóló rendeletről és azokról az álláspontokról is, amelyek a Gazdasági és Szociális Tanácsban ez alkalommal kifejtett vélemény kidolgozása során kialakultak.

A Bizottság, a szerződés 119. cikkére vonatkozó ajánlásában már 1960-ban kijelentette, hogy ez a cikk magában foglalja a dolgozó nemére alapozott minden megkülönböztetés megszüntetését, amely ezek bérezésére vonatkozóan korábban hatályban volt. Ugyanebben az ajánlásban kijelentette azt is, hogy "ha van kötelező minimális bér, törvényes vagy szerződéses, annak azonosnak kell lennie férfiakra és nőkre egyaránt".

A Bizottság nem tud mást tenni, mint megismétli álláspontját, amit egyébként az 1961. december 30.-i határozat is kimondott, amellyel a tagállamok, a Tanácsban elismerték, hogy az egyenlőség elvének fokozatos alkalmazása különösen azt a célt szolgálja, hogy elkerüljék többek között, hogy a kötelező minimális bér csak a férfiakra legyen alkalmazandó, vagy hogy ezt a bért eltérő szintben határozzák meg férfiakra és nőkre.

A Bizottság különös figyelmet szentel annak, hogy ez a kérdés miként alakul Hollandiában. A férfiak és nők bérezésének egyenlősége megvalósításának terén az utóbbi években tapasztalt előrehaladás, amit a Bizottság, a legújabb időkra vonatkozóan egy új jelentésben közöl a Tanácssal, reményt nyújt arra, hogy azok a nehézségek, amelyek a holland kormányt meggátolják abban, hogy a szerződés 119. cikkének megszorító értelmezését feladja, rövidesen elháríthatók lesznek.

/J.O.C.E. 1967. május 10.-i 90. sz. 1761/67. old./

14. 61. SZÁMÚ IRÁSBELI KÉRDÉS,
amelyet Troclet ur tett fel az Európai Gazdasági Közösség Bizottságának
/1967. május 9./

Tárgy: Furópisztolyok.

Belgiumban 1966. szeptember 26-án királyi rendeletet adtak ki a furópisztolyokkal kapcsolatos védelmi intézkedésekről és 1967. március 15-én egy miniszteri rendelettel nemrég módosították.

/1/ Gazdasági és szociális tanács közleményei 1966. 3. sz.

/2/ J.O.C.E. 1966. április 21.-i 72. sz. 1071/66. old.

1. Összeegyeztethető-e a királyi rendelet az EGK függőben maradt tervével?
2. Ha nem, melyek az eltérések a tervezethez képest?
3. Melyek az eltérések a Közösség többi országainak szabályzataitól?

Válasz /1967. június 16./

1. Az 1966. szeptember 26-án kihirdetett belga királyi rendelet a furópisztolyokról és az 1967. március 15.-i miniszteri rendelet, amely meghatározta az engedélyezési igazolvány mintáját, az engedélyezési jelzést és a furópisztolyok megfelelőségi jelzését, elvben megfelel a gyártási és használati előírások követelményének, amint azokat a Bizottság által a Tanács elé terjesztett irányelv-tervezetben meghatározták, amely irányelv a furópisztolyok gyártására és használatára vonatkozó törvényes, rendeleti és közigazgatási előírások közelítéséről szól.

Az 1966. szeptember 26-i belga királyi rendelet a Benelux gazdasági unió miniszteri bizottságának 1965. március 31-i ajánlásán alapul, amely, mint a Bizottság javaslata, az Európa Tanács 1962-ben elfogadott ajánlását követi, amely a furópisztolyok használatából eredő balesetek megelőzésére vonatkozik.

Mindazonáltal a belga királyi rendelet eltér a Bizottság javaslatától, és pedíg abban, hogy

a/ a furópisztolyok behozatalát, forgalomba hozatalát és használatát csak az illetékes belga hatóság által kiállított típus-igazolással lehet engedélyezni: így tehát egy másik tagállam engedélyezési hivatalának típus-jóváhagyását hivatalból nem ismerik el;

b/ eltérések a gyártási előírásoktól, amelyek műszaki haladás következményei is lehetnek, nincsenek megengedve;

c/ nem tartalmaz előírásokat arra vonatkozóan, hogy a jóváhagyó hivatal miként ellenőrizze, hogy a szerszám és a töltények megfelelnek-e a gyártási előírásoknak.

2. A belga királyi rendelet előírásainak más tagállamokban alkalmazott szabályokkal történő összehasonlításából kitűnik, hogy:

Hollandiában 1967. május 1-től alkalmazzák a furópisztolyok gyártására és használatára vonatkozó előírásokat, amelyek, tartalmukat illetően, megfelelnek a belga előírásoknak;

Más országokban ezzel szemben nincsenek kötelező előírások kizárólag a furópisztolyok gyártására és használatára. Ezen a területen jelenleg azok a műszaki biztonsági szabályok vagy normák érvényesek, amelyeket a furópisztolyok gyártására és használatára vonatkozóan az illetékes miniszterek /Franciaországban/ vagy az üzemi balesetek elhárítására illetékes szervek /Németországban és Olaszországban/ adtak ki. Ezek a szabályok és normák olyan követelményeket támasztanak, amelyek igen közel állnak a belga rendelethez.

A furópisztolyokra vonatkozó törvényes előírások kiadására rövidesen sor kerül Németországban is.

/J.O.C.E. 1967. június 27.-i 128. sz. 253o/67. old./

15. 155/68. SZÁMU IRÁSBELI KÉRDÉS,
amelyet Lulling kisasszony tett fel az Európai Gazdasági Közösség Bizottságának /1968. augusztus 5./

Tárgy: Külföldiek mozgására és tartózkodására, közérdekű, közbiztonsági és közegészségügyi okokkal indokolt különleges rendelkezések koordinálására vonatkozó tanácsi irányelv alkalmazása.

A Tanács 1964. február 25-én elfogadta a 64/221/CEE sz. irányelvet /1/,

/1/ J.O.C.E. 1964. április 4.-i 56. sz. 85o/64. old.

abból a célból, hogy koordinálják azokat a közrendi, közbiztonsági és közegészségügyi okokkal indokolt különleges rendelkezéseket, amelyek valamely tagállam olyan állampolgárára alkalmazandók, aki a Közösség egy másik tagállamában folytat bér munkája jellegű vagy nem bér munkája jellegű tevékenységet vagy ott valamely szolgáltatás jogosultja.

Igy az irányelv 1. cikkében jelzett állampolgárok különösen "panasszal élhetnek, úgy amint az ilyen panasz a közigazgatási döntésekkel szemben a belföldi állampolgárok számára lehetővé van téve, a belépésre vonatkozó döntés ellen, a tartózkodási igazolvány kiadásának vagy megújításának megtagadása ellen vagy az ország területéről való kiutasítást tartalmazó döntés ellen".

Az irányelv 10. cikke kimondja, "hogy a tagállamok hat hónapon belül kiadják a szükséges intézkedéseket és közlik a Bizottsággal azoknak a lényeges rendelkezéseknek a szövegét, amelyeket a jelen irányelv által érintett területen hoznak".

Megállapíthatja-e a Bizottság, hogy

1. Kiadták-e a tagállamok azokat a rendelkezéseket, amelyek az irányelveknek megfelelően, szükségesek, és adott esetben, közölték-e a Bizottsággal azoknak a rendelkezéseiknek a szövegét, amelyeket a 64/221/CEE sz. irányelv által érintett területen hoztak?

Ellenkező esetben melyek azok a tagállamok, amelyek nem tettek még eleget ebben az irányelvben lefektetett szabályoknak?

2. Milyen az egyes tagállamokban azoknak a rendelkezéseknek a rendszere, amelyeket másik tagállamok állampolgárainak közrendi, vagy közbiztonsági okokból történő kiutasítására hoztak?

Válasz /1968. október 24./

1. A 64/221/CEE sz. 1964. február 25-i Tanácsi irányelvben foglalt anyag a tagállamokban, a külföldiek belépésére, tartózkodására és kiutasítására vonatkozó jogszabályoknak és rendeleteknek részét képezi.

Amennyiben ezek a törvényi és rendeleti szabályok nem feleltek meg az irányelv rendelkezéseinek, a tagállamok kormányai megtették a szükséges intézkedéseket azoknak az irányelv rendelkezéseikhez történő alakítására és az irányelv 10. cikkének megfelelően, közölték a Bizottsággal a kiadott szövegeket, vagy azokat, amelyeket jóváhagyásra törvényhozásuk elé terjesztettek.

Ezeknek a szövegeknek megvizsgálásából a helyzetet az alábbiak szerint lehet összefoglalni:

- Olaszországban:

A köztársaság elnökének 1965. december 30-i 1656 sz. rendelete az EKG tagállamok állampolgárainak mozgásáról és tartózkodásáról /G.U. 1966. március 3., 55. sz./;

- Hollandiában:

Az 1965. január 13-i törvény a külföldiekről /Stbl. 1965. 40. sz./;

Az 1966. szeptember 19-i királyi rendelet a külföldiekről /Stbl. 1966. 387. sz./;

Az Igazságügyminiszter körrendelete a külföldiekről /AJZ 1334/E sz. - 633 A 199, 1967. szeptember 7./;

- Luxemburgban:

Az 1964. április 11-i nagyhercegi rendelet /Mém., 1964. A, 37, 1964. május 9./, amely módosította az 1934. május 13-i nagyhercegi utasítást, a külföldiek személyazonossági igazolványának bevezetésére vonatkozóan;

Az 1964. április 11.-i miniszteri rendelet, amely a külföldiek rendszete tárgyában tanácsadó bizottságát hozta létre /Mém., 1964. május 15. 38. sz. 821. old./.

- Ezekben a tagállamokban az irányelvek alkalmazása, különös tekintettel a 9. cikknek megfelelő tanácsadó bizottság felállítására, helyesnek látszik.

- Belgiumban:

Az 1965. december 21.-i királyi rendelet a külföldiek belépésének, tartózkodásának és letelepedésének feltételeiről /Mon., 1965. december 31. 13526. old./, a külföldiek rendszeréről szóló 1952. március 28-i törvény alapján /Mon., 1952. március 30/31. 2462. old./, amelyet módosított az 1961. május 31-i /Mon., 1961. június 15.-i 5008. old./ és az 1964. április 30-i /Mon., 1964. június 30.-i 7270. old./ törvény, amelyet a közösségi rendelkezések alkalmazásaként hoztak.

Mindazonáltal úgy tűnik, hogy szükség van még egy törvényre, amely végrehajtja az irányelv 9. cikkét, ami tovább megy, mint az 1952. március 28.-i törvény. Ebben az értelemben törvényjavaslatot terjesztettek a Parlament elé. Ennek elfogadása azzal a hatással járna, hogy semmiféle kiutasítási rendelkezést nem lehetne hozni az EKG tagállamok állampolgárai ellen, vagy családtagjaik ellen, anélkül, hogy előzetesen ne kérnék ki a már meglévő Tanácsadó Bizottság véleményét. A terv ezenfelül előírja egy második tanácsadó bizottságot, amelynek útján az érdekeltek megvizsgáltathatnak minden olyan közígazgatási határozatot, amely megtagadja tőlük a tartózkodási jogot vagy kötelezi őket az ország elhagyására, mielőtt ezt a jogot elismernék.

- Németországban:

Az 1965. szeptember 10.-i végrehajtási rendelet /BGBl. 1965. I. 1341. old./, amelyet a külföldiekről szóló 1965. április 28-i törvény alapján adtak ki /BGBl. 1965. I. 353. old./, még nem szabályozhatta az irányelvben foglaltakat. Ezért a német kormány külön törvényjavaslatot terjesztett a Parlament elé, amely a Közösség tagállamai állampolgárainak belépését, tartózkodását és kiutasítását szabályozná;

- Franciaországban:

A Belügyminiszter 1964. július 16.-i 382. sz. körlevele, alapján véve, megfelel a közösségi rendelkezéseknek. Ezeket az utasításokat mindazonáltal ideigleneseknek kell tekinteni, és azokat, az 1966. július 6.-i 66-481. sz. törvénynek megfelelően, miniszteri utasítással kell helyettesíteni; a törvény, amely bizonyos nemzetközi szerződések alkalmazásáról szól /J.O., 1966. július 7. 5781. old./ felhatalmazza a kormányt, hogy 1970. január 1. előtt, általában törvény területére tartozó intézkedéseket rendeleti úton hozzon, abból a célból, hogy biztosítsa az EKG Tanácsának a letelepedési és szolgáltatási szabadság fokozatos megvalósítását célzó irányelveinek alkalmazását.

2. A tagállamokban a külföldiek rendészeti ügyeiről és különösen a kiutasításokról szóló rendelkezések a következők:

- Olaszországban:

A Közbiztonsági törvény - R.D. 1931. június 18. 773. sz. /G.U. 1931. június 26. 146. sz. pótfüzete/ és az 1940. május 6.-i 635. sz. rendelet /G.U. 1940. június 26.-i 149. sz. pótlék/;

- Hollandiában:

A külföldiekről szóló 1965. január 13.-i törvény /STBl. 1965. 40. sz.

- Luxemburgban:

Az 1893. december 30.-i törvény a külföldiek rendőri ellenőrzéséről /Mem., 1894. 1 - 1893. old./;

- Belgiumban:

Az 1952. március 28.-i törvény a külföldiek rendészetéről /Mon., 1952. március 30.-31., és Erratum Mon., 1952. április 10./;

- Németországban:

Az 1965. április 28.-i törvény a külföldiekről /BGBl. 1965. I. 353. old./

- Franciaországban:

Az 1945. november 2-i 45-2.658 sz. rendelet a külföldiek Franciaországba belépéséről, tartózkodásáról és egy Országos Bevándorlási Hivatal felállításáról /J.O. 1945. szeptember 4. és jav. 1945. november 7-i J.O./.

/J.O.C.E. 1968. november 61-i 115 C sz. 1. old./

1. A BÍRÓSÁG 1964. MÁRCIUS 19-I ÍTÉLETE
a 75-63. sz. ügyben

M.K.H. Ungerné, szül. R. Hoekstra a
Bestuur des Bedrijfsvereniging voor Detailhandel en Ambachten, Utrecht
ellen

A 75-63. sz., M.K.H. Ungerné, szül. R. Hoekstra által a Bestuur des Bedrijfsvereniging voor Detailhandel en Ambachten ellen indított ügyben, a Centrale Raad van Beroep, Utrecht keresetére, és az EKG-t létrehozó szerződés 177. cikke értelmében a Bíróság elé terjesztett jogértelmezési kérdésben, a Bíróság az alábbi ítéletet hozta:

Indokolás

Tekintettel arra, hogy a Bírósághoz az EKG Szerződés 177. cikke alapján értelmezési iránti kérelemmel fordultak, amelyet a Centrale Raad van Beroep terjesztett elő;

1. Tekintettel arra, hogy az említett bíróság által feltett kérdés mindekélőtt annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a 3. sz. rendelet 19. cikkében /1/ használt "bérezett és vele egy tekintet alá eső" fogalmát mindegyik tagállam jogszabálya, vagy a közösségi jog, vajon supranacionalis tartalommal tölti-e meg?

Tekintettel arra, hogy a 3. sz. rendeletet az EKG szerződés 51. cikke alkalmazásaként adták ki, amelynek értelmében a Tanács "a társadalombiztosítás terén megteszi a szükséges intézkedéseket a dolgozók szabad mozgásának biztosítására" létrehozva "különösen" "egy olyan rendszert, amely az érdekelteknek többek között azt az előnyt is biztosítja, hogy "a szolgáltatásokra vonatkozó jog megnyílásához és megtartásához, valamint ezeknek a szolgáltatásoknak kiszámításához, minden időszakot összeadnak, amelyeket a különböző nemzeti jogszabályok figyelembe vesznek".

Hogy a feltett kérdésre adandó válasz lényegében a szerződés azon rendelkezéseinek közösségi joghatályától függ, ahonnan az említett rendelet - a társadalombiztosítás területét érintő mértékben - a "bérezett és vele egy tekintet alá eső" kifejezést vette;

Hogy a "Dolgozók" c. fejezetben található 51. cikk a III. címben van elhelyezve /"Személyek, szolgáltatások és tőkék szabad forgalma"/, a szerződés második részében /"A Közösség alapjai"/;

Hogy mivel így a dolgozók lehető legteljesebb mozgási szabadságának biztosítása ilymódon a Közösség "alapjaihoz" tartozik, az 51. cikk legfőbb célját alkotja és ezért ennek a cikknek alkalmazásaként hozott rendeletek értelmezését meghatározza;

Tekintettel arra, hogy a szerződés, miután a 48-51. cikkeiben megteremti a dolgozók szabad mozgását, ennek következtében ennek a kifejezésnek közösségi hatályt kölcsönöz;

/1/ Az Európai Közösségek Bíróságának ítéleteiből az alábbiakban közölt kivetők tárgyai a 3. és a 4. sz. rendeletre vonatkozó döntésekre irányuló kérelmek, amelyeket az EKG szerződés 177. cikke alapján nyújtottak be.

Hogy ha ez a belső jog alá tartoznék, úgy mindegyik tagállamnak lehetősége lenne a "vándor dolgozó" fogalmának tartalmát módosítani és tetszése szerint kizárni a szerződés védelméből a személyek egyes kategóriáit;

Hogy a szerződés 48-51. cikkeiben semmi sem mutat arra, hogy el kellene fogadni azt a felfogást, hogy a "dolgozó" fogalmát a nemzeti jogszabályok határoznák meg;

Hogy éppen ellenkezőleg, az a tény, hogy a 48. cikk 2. pontja a "dolgozó" fogalmának bizonyos elemeit - mint pl. az alkalmazás és fizetés megemlítése, azt mutatja, hogy a szerződés ennek a fogalomnak közösségi értelmet tulajdonít;

Hogy azzal a 48-51. cikkek minden joghatálytól meg lennének fosztva és a szerződés fentemlített célja meghiúsulna, ha egy ilyen fogalom tartalmát egyoldalúan lehetne értelmezni és a belső jog szerint módosítani;

Hogy tehát a "dolgozó" fogalma, az említett cikkekben nem a belső joghoz, hanem a közösségi joghoz tartozik;

Tekintettel arra, hogy a "bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó" kifejezésnek, amelyet a 3. sz. rendelet használ, csakis a "dolgozó" fogalmának abban a szerződésben előírányzott kerete és határai között van hatálya, amelynek alkalmazására ez a rendelet szorítkozik;

Hogy tehát az említett kifejezésnek, amely a "dolgozó" fogalmának a 3. sz. rendelet céljaiból történő magyarázatára szolgál, közösségi hatálya van;

Hogy annak feltételezése esetében is, ha a "bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó" kifejezés szerepelne is az egyes tagállamok jogszabályaiban, nem lehetne ezzel összehasonlítható értelme és szerepe, úgy hogy nem is lehetne annak tartalmát a nemzeti jogszabályokban található hasonló kifejezésekre hivatkozva meghatározni;

Hogy a "bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó" fogalomnak tehát közösségi jelentése van, és mindazokat érinti, akik mint ilyenek, és bármilyen elnevezés alatt a különböző nemzeti társadalombiztosítási rendszerek alá tartoznak;

2. Tekintettel arra, hogy a Centrale Raad, kérdésének második részében azt kéri a Bíróságtól, mondja meg, hogy ha a vitás kifejezésnek közösségi értelme van, mi ennek a jelentése, annál is inkább, hogy ennek ismerete szükséges annak meghatározásához, hogy az előbb említett 19. cikk 1. pontja ellentétben áll-e vagy sem a betegségi költségeknek a meg nem fizetésével, olyan személyeknek, akik a szóban forgó esethez hasonló helyzetben vannak;

Tekintettel arra, hogy a 3. sz. rendeletből is és a szerződésből is kitűnik, hogy a védett "dolgozó" nem kizárólag az, aki jelenleg alkalmazásban van;

Hogy a 48. cikk 3. pontja azokra a személyekre is vonatkozik, akik "egyik tagállam területén maradhatnak, miután ott állást kaptak";

Hogy a 3. sz. rendelet 4. cikke olyan bérezett és velük egy tekintet alá eső dolgozókról tesz említést, akik egy vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alatt állanak, vagy "állottak";

Hogy sem a szerződés, sem a 3. sz. rendelet nemcsak megszorítóan a mindenkori tényleges dolgozót kívánja védeni, hanem azt is, aki elhagyta állását, de másik állást tud vállalni;

Hogy ha a belső jog a munkahelyüktől megfosztott egyéneknek felajánlja annak lehetőségét, hogy önkéntesen csatlakozzanak a dolgozók társadalombiztosításához és ha ezt a csatlakozást bejelentették és el is fogadták, ez a rendelkezés úgy is tekinthető, mint ami az érdekelteknek, a szerződés értelmében vett "dolgozó" minőségükben történő védelmét szolgálja és a 3. sz. rendelet ezt a védelmet biztosítja.

Hogy így van ez akkor is, ha a fent említett kedvezményt az érdekelteknek azzal az indokolással nyújtják, hogy egyrésztől korábban a "dolgozó"

minőségében voltak, másrésztől hogy feltehetően ismét megszerzik ezt a minőséget.

Hogy, az említett személyek tehát úgy tekinthetők, mint a 3. sz. rendelet értelmében vett "bérezett vagy velük egy tekintet alá eső dolgozók", miután ennek a rendeletnek egyébként egyetlen rendelkezése sem áll ellentétben ezzel az értelmezéssel;

Hogy a belföldi jog értelmezésére egyedül illetékes nemzeti bíróságra tartozik annak elbírálása, hogy adott esetben, a társadalombiztosítás alá tartozhatóság egy érdekelt személy számára a korábbi "dolgozói" minőségéből adódik-e és hogy ezt a társadalombiztosítás alá tartozást ennek a tevékenységnek az esetleges újrafelvétele alapján fenntartották-e;

Tekintettel arra, hogy minden "bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó, aki az előbb említett 19-1. cikkben írt helyzetben van, igényelheti az ott jelzett szolgáltatásokat;

Hogy ez a rendelkezés semmiféle kivételt nem tartalmaz az érdekeltek hátrányára, különösen, ami a külföldi tartózkodásuk indokát illeti;

Hogy ellentétben áll az olyan belföldi szabályokkal, amelyek a szóban forgó szolgáltatások nyújtását, ilyen tartózkodás esetében terhesebb feltételekhez kötik, mint azok, amelyek akkor lennének alkalmazandók, ha az érdekelt beteg lesz az alatt az idő alatt, míg annak az országnak területén tartózkodik, amelyhez a biztosító tartozik.

Rendelkező rész:

1. Az EKG Tanácsának 3. sz. rendelete által használt "bérezett vagy vele egy tekintet alá eső dolgozó" /Journal officiel des Communautés européennes 1958. december 16-i sz. 561. és köv. old. - a vándormunkások társadalombiztosításáról/ éppen úgy, mint a szerződés 48.-51. cikkeiben szereplő "dolgozók" fogalmának közösségi hatálya van.

2. a/ Ez a fogalom minden olyan személyt jelent, aki "dolgozó"-i minőségben korábban kötelezően társadalombiztosításhoz tartozott, majd ezt követően mint ilyen és dolgozói tevékenységének esetleges újrafelvétele alapján a belföldi jog szerinti önkéntes biztosítás kedvezményében részesült, amelyet a kötelező biztosításhoz hasonló elvek alapján szabályoznak.

b/ A belföldi bíróságokra tartozik minden esetben annak az elbírálása, hogy ezt a kedvezményt az érdekelteknek az a/ alpont alatt kifejtett feltételek mellett biztosították-e.

3. a/ A 3. sz. rendelet 19. cikk 1. pontjában jelzett helyzetben lévő "bérezett vagy velük egy tekintet alá eső dolgozók" élvezik ebben a rendelkezésben előírányzott jogokat, bármi is legyen külföldi tartózkodásuk indoka.

b/ A 19. cikk ellentétben áll minden olyan belföldi jogszabállyal, amely a szóban forgó szolgáltatást, feltételezve egy ilyen tartózkodást, terhesebb feltételekhez köti, mint amelyeket akkor kellene alkalmazni, ha az érdekelt az alatt az idő alatt lett volna beteg, míg annak az államnak a területén tartózkodott, amelyhez a biztosító tartozik.

/Bírósági ítéletek gyűjteménye 1964. X., 349.o.
M. Lagrange indítványa, 369.o./

2. A BÍRÓSÁG 1964. JUNIUS 9-1 ÍTÉLETE a 92-63.sz. ügyben

M. Th. Nonnenmacher, H.E. Moëbs özvegye a
Bestuur der Sociale Verzekeringsbank, Amsterdam
ellen

A 92-63. st. ügyben, amelynek tárgya elvi határozat iránti kérelem.

A Centrale Raad van Beroep, Utrecht megkeresése folytán, a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló 3. sz. Tanácsi rendelet 12. cikkének magyarázata tárgyában, a Bíróság a következő ítéletet hozta:

1. Tekintettel arra, hogy a szóban forgó bíróság által feltett kérdésben mindenekelőtt azt kéri, mondja meg a Bíróság, hogy "a 3. sz. rendelet 12. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy egyedül annak az államnak a jogszabálya alkalmazható. amelynek területén a cikkben jelzett személyek dolgoznak";

a/ Tekintettel arra, hogy a 3. sz. rendeletet az EKG szerződés 51. cikkének alkalmazásaként hozták, amely szerint a Tanács "a társadalombiztosítás terén megteszi a szükséges intézkedéseket a dolgozók szabad vándorlásának biztosítására, különösen olyan rendszer felállításával, amely a vándormunkások és az igényjogosultjaik számára biztosítja ... a szolgáltatásoknak a tagállamok területén tartózkodó személyek részére történő kifizetését";

Hogy mivel ez a fizetés feltételezi a valamely tagállam társadalombiztosítási rendszeréhez való tartozást, a Szerződés a Tanács kötelességévé teszi olyan szabályok meghozatalát, amelyek megakadályozzák, hogy az érdekelt, a rájuk alkalmazható jogszabályok hiányában, a társadalombiztosítás terén védelem nélkül maradjanak;

Hogy ennek a célnak elérése érdekében szükséges volt egy meghatározott jogrendszer kötelező alkalmazásának az előírása;

Hogy a 3. sz. rendelet 12. cikke megfelel ennek a követelménynek mivel kötelezi azt az államot, amelynek területén a bérzettet vagy a vele egy tekintet alá eső dolgozót foglalkoztatják, hogy rájuk saját jogszabályát alkalmazza;

Hogy ezt a kötelező jelleget egyébként megerősítik kategorikus formában mind a 12. cikk /"ezen állam jogszabályainak vannak alávetve/, mind a cím, amelyhez ez a rendelkezés tartozik /az alkalmazandó jogszabályt meghatározó rendelkezések/;

Hogy figyelemmel a szerződés 51. cikkének előbb idézett rendelkezéseire ebben a kötelezettségben a szóban forgó 12. cikk lényeges elemét kell látni;

b/ Tekintettel arra, hogy a Bíróság elé terjesztett kérdés arra irányul, hogy pontosan állapítsák meg, hogy azon állam jogszabályainak alkalmazása, ahol a dolgozó foglalkoztatva van, kizárja-e és milyen mértékben minden más tagállam jogszabályának alkalmazását, még azét is, amelynek területén a dolgozó tartózkodási helye van;

Tekintettel arra, hogy a 12. cikk semmiféle rendelkezést nem tartalmaz, amely megtiltaná több jogrendszer egyidejű alkalmazását;

Hogy, ilyen körülmények között a 3. sz. rendelet szerzőinek az a szándéka, hogy a nemzeti jogalkotás szabadságát ilymódon korlátozzák csak abban a mértékben vélelmezhető, amennyiben az említett kumuláció teljesen ellentétes lenne a szerződés szellemével és különösen a 48-51. cikkek szellemével;

Tekintettel arra, hogy ezek a rendelkezések a dolgozók mozgása számára igyekeznek a lehető legnagyobb szabadságot biztosítani;

Hogy ez a cél magában foglalja mindazoknak a törvényes akadályoknak megszüntetését, amelyek hátrányosak lehetnek a vándormunkásokra;

Hogy, kétség esetén, az említett cikkeket és azok végrehajtására hozott rendelkezéseket tehát úgy kell értelmezni, hogy azok annak elkerülésére irányulnak, hogy a vándormunkások jogi helyzete, különösen a társadalombiztosítás terén, kedvezőtlen legyen;

Hogy másrésről ezek a rendelkezések nem állnak ellentétben azzal, hogy a tagállamok jogszabályai, a vándormunkások javára, kiegészítő társadalmi védelem megvalósítását célozzák;

Tekintettel arra, hogy, ha a dolgozókra vonatkozó belföldi jogrendszerek közötti kumulációt nem tiltják, még kevésbé lehet megtiltva ez akkor, ha ezek közül a jogrendszerek közül az egyik messze nemcsak a dolgozókra vonat-

közik, hanem megkülönböztetés nélkül alkalmazandó az egész lakosságra, mégpedig nem bér munka jellegű tevékenység gyakorlása alapján, hanem az egyszerűen a tartózkodási hely alapján;

Hogy a Szerződés 48-51. cikkei, amelyek a "Dolgozók" című fejezetben találhatók, és a 3. sz. rendelet alapját, keretét és korlátaikat képezik, nem teszik lehetővé, hogy bármelyik tagállam megtiltsa, hogy egész lakosságára, tehát beleértve azokat az állampolgárait is, akik egy másik tagállam területén dolgoznak, kiegészítő szociális védelmet biztosítson;

Tekintettel arra, hogy az előző megfontolásokból kitűnően a 3. sz. rendelet 12. cikke csak akkor tiltja meg más tagállam jogszabályainak az alkalmazását, mint azt, ahol az érdekelt dolgozik, ha ez utóbbit kötelezi arra, hogy járuljon hozzá egy olyan társadalombiztosítási intézmény finanszírozásához, amely nem nyújt számára ugyanazért a kockázatért és ugyanarra az időszakra többletelőnyöket.

Hogy ezért az azon az államon kívüli tagállamnak, amelynek a területén a biztosított foglalkoztatva van, jogukban áll a szolgáltatásokra vonatkozó jognak a dolgozó javára történő előírása, vagy elő nem írása akkor is, ha az érdekelt ugyanazon kockázat és azonos időszak alapján hasonló jogokat élvez annak az államnak a jogszabályai értelmében, ahol dolgozik;

2. Tekintettel arra, hogy a Centrale Raad kérdésének második részében azt kéri a Biróságtól, mondja meg, hogy arra az esetre amikor a 12. cikk kizárja más államok jogszabályainak alkalmazását, ez alól a szabály alól kivételt képez-e az az eset, amikor a biztosított vagy igényjogosultjai nem érvényesíthetnek semmiféle jogot sem az említett cikkben említett állam jogszabályainak alapján;

Tekintettel arra, hogy az előző megfontolásokból kitűnően a 12. cikk nem tiltja meg más államoknak, hogy az érdekelt számára jogot biztosítsanak a szolgáltatásokra.

Rendelkező rész:

1. A vándormunkások társadalombiztosításáról szóló 3. sz. Tanácsi rendelet 12. cikke /J.O.C.E. 1958. december 16., 561. és köv. oldalak/ nem tiltja meg más tagállamoknak, mint amelynek területén a bérezett vagy velük egy tekintet alá eső dolgozók foglalkoztatva vannak, hogy ezekre saját társadalombiztosítási jogszabályaikat alkalmazzák;

2. Nem kevésbé így van ez akkor is, ha egy másik tagállam, mint amelynek területén a dolgozó foglalkoztatva van, kötelezi a dolgozót arra, hogy járuljon hozzá egy olyan intézmény finanszírozásához, amely nem biztosítana számára kiegészítő szociális védelmet ugyanazon kockázat ellen és ugyanazon időszakokra.

/Birósági ítéletek gyűjteménye, 1964. I. 559. o.
M. Lagrange indítványa, 557.o./

3. A BIRÓSÁG 1964. JULIUS 15-i ÍTÉLETE a 100-63. sz. ügyben

J.G. Van der Veen, J. Kalsbeek özvegye a
Bestuur der Sociale Verzekeringsbank, Amsterdam
ellen

A 100-63. sz., a Tanács 3. sz., a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló rendeletének egyes rendelkezései értelmezésére vonatkozó ügyben a Biróság a Centrale Raad van Beroep, Utrecht keresete tárgyában a jelen ítéletet hozta:

Indokolás

II. - A második kérdésre vonatkozóan

Tekintettel arra, hogy a Centrale Raad van Beroep második kérdése arra

irányult, hogy megtudják, hogy a rendelet 28. cikk 1. pontjának első fordulatára és a b/ alpontja alkalmazható-e arra, hogy az AWW-nek megfelelően engedélyezett övezgvi nyugdíjat meghatározzák, még akkor is, ha nem olyan szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzéséről, megtartásáról, vagy visszaszervezéséről van szó, amelyek a rendelet 27. cikk 1. pontjában szerepelnek, és akkor is, ha az AWW által előírt szabályozás értelmében a nyugdíj összege nem függ a biztosítási időszaktól:

1. Tekintettel arra, hogy a 28. cikk 1. pont első fordulatában szereplő kifejezésekből kitűnik, hogy ennek a cikknek az alkalmazási feltételeit alávetik a 27. cikk feltételeinek;

Tekintettel arra, hogy a társadalombiztosítási rendeletek alapján véve, a 48-51. cikkben alapulnak és ezek keretei és határai között helyezkednek el, amelyek arra szolgálnak, hogy biztosítsák a dolgozók szabad mozgását;

Hogy az 51. cikk értelmében, ezeknek a rendeleteknek "biztosítaniok" kell a vándormunkások számára "a szolgáltatásokra vonatkozó jogok megszerzése és megtartása érdekében, valamint azok kiszámításához mindazoknak az időszakoknak összevonását, amelyeket a különböző belföldi jogszabályok figyelembe vesznek";

Hogy ennek a rendelkezésnek az a célja, hogy lehetővé tegye a vándormunkás számára, hogy a szolgáltatásra vonatkozó jogának megnyílását a különböző országokban munkában eltöltött időszakok összegezése által érje el;

Hogy ennek megfelelően a szolgáltatások kiszámítását valamennyi időnek alapulvételével kell elvégezni;

Hogy a 3. sz. rendelet 27. és 28. cikkei megfelelnek ennek a célnak;

Hogy ezek egymást kiegészítik, ugyanazon feltételezéshez vannak kötve és ezért egyidejűleg alkalmazandók;

Hogy, ha a 28. cikket a 27. cikktől eltérően kellene alkalmazni, ebből az következne, bizonyos esetekben, hogy a vándormunkást megillető jogok csökkennének, az által, hogy a 28. cikk szerinti számítás révén alacsonyabb teljes összegű szolgáltatáshoz jutna, mint amire az említett rendeletek alkalmazása nélkül az egyes tagállamok jogszabályai értelmében joga lenne;

Hogy a 48-51. cikkek nem érnék el a céljukat és azokat félreismernék, ha a dolgozók ahhoz, hogy a számukra biztosított szabad mozgással élhesse- nek, kénytelenek lennének valamely tagországban a már megszervezett jogaik elvesztésével számolni, anélkül, hogy ezeket legalább egyenértékű szolgáltatások pótolnák;

Hogy, bár - a 100. cikk keretében, - az államoknak, jogszabályaik közeli- tése révén, lehetőségük van ezeket alapvetően módosítani a Szerződés és a belső joguk biztosítékai mellett, az 51. cikk nem engedi meg a rendeleteknek, hogy figyelmen kívül hagyják a rögzített és a dolgozók szabad mozgásának előmozdítását szolgáló célkitűzéseket, amelyek nem lennének össze- egyeztethetők jogaik esetleges csökkentésével;

Hogy ezekből a tényekből valóban azt a következtetést lehet levonni, hogy a 28. cikk 1. pont első fordulatára és b/ alpontja, a szerződés 51. cikke értelmében, csakis a 27. cikkben jelzett esetekben alkalmazandó, vagyis olyankor, amikor a szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzéséről, megtartásáról és visszaszervezéséről van szó;

2. Tekintettel arra, hogy a Centrale Raad van Beroep, ezt követően fel- teszi azt a kérdést, hogy a 28. cikk alkalmazható-e azokra a jogszabá- lyokra is, amelyek a nyugdíj összegét nem teszik függővé a biztosítás idő- tartamától;

Tekintettel arra, hogy a Centrale Raad van Beroep ítélete óta, megjelent a 130/63/CEE Tanácsi rendelet "a 3. és a 4. sz. rendelet egyes mellékletei- nek módosításáról" 1/;

Hogy a rendelet célja a 3. sz. rendelet hiányosságainak a pótlása;

/1/ J.O.C.E. 1963. december 28. 2996. és köv. old.

Hogy 7. cikkében módosítja ennek a rendeletnek G mellékletét, a holland jogszabályokra vonatkozóan;

Hogy elrendeli, hogy a 3. sz. rendelet 27. és 28. cikkeinek alkalmazásánál az intézmények "vegyék számításba", a jövőre kiadott új szabályokat;

Hogy a 130. sz. rendeletet a kihirdetésétől kell alkalmazni;

Hogy a 7. cikk 2. pontja mindazonáltal úgy rendelkezik, hogy az említett cikk által a 3. sz. rendelet G mellékletén végrehajtott módosítás 1959. január 1-től alkalmazandó;

Hogy ilyen visszamenő joghatály semmiképpen sem érvényesülhet olyan személyekkel szemben, akiknek a joga még a 130. sz. rendelet kihirdetése előtt megnyílt;

Tekintettel arra, hogy az előző megfontolásokból az következik, hogy a 28. cikk 1. pont eleje és a b/ alpontja alkalmazandó azokra a jogszabályokra is, amelyek a szolgáltatások összegét nem teszik függővé a biztosítás időtartamától;

3. Hogy a 28. cikk 1. pont eleje és b/ alpontja csak abban a mértékben alkalmazható, amelyben ez az érdekelteknek, legalább azokkal egyenértékű szolgáltatásokat biztosít, mint amelyeket a reájuk - a 32. sz. rendeletről függetlenül - vonatkozó belföldi jogszabályok értelmében élveznének.

Rendelkező rész:

1. Az EKG Tanácsának 3. sz. rendelete 1. cikk b/, 2. cikk 1. pont első fordulata és d/ alpontja, 3. cikke által alkalmazott "jogszabály" kifejezés /1/ magában foglalja azokat a belföldi jogszabályokat is, amelyek korai elhalálozási biztosítást irányoznak elő a hátramaradottaknak járó szolgáltatásokkal együtt, akkor is, ha ez a jogszabály a 3. sz. rendelet után lépett hatályba, és ha azt nem jelentették is be;

2. a/ Az említett rendelet 28. cikke csak akkor alkalmazható, ha a szolgáltatásra vonatkozó jognak, a 27. cikkben jelzett megszerzéséről, megtartásáról vagy visszaszerzéséről van szó;

b/ Ezeket a rendelkezéseket olyan jogszabályra is kell alkalmazni, amely a szolgáltatásokat nem teszi függővé a biztosítás időtartamától;

c/ Ezek a rendelkezések csak abban a mértékben alkalmazhatók, amennyiben a rendeletek megengedik, hogy az érdekelteknek legalább azokkal a szolgáltatásokkal egyenértékű szolgáltatást biztosítsanak, amelyeket mindegyik országban a reájuk - a 32. sz. rendeletről függetlenül - vonatkozó jogszabályok értelmében élveznének, amelyeket a Tanács 3. és 130. sz. rendeleteitől függetlenül vesznek figyelembe.

3. Ha a 3. sz. rendelet 27. és 28. cikke keretében olyan özvegyi nyugdíjról van szó, amelyet az özvegyek és árvák javára érvényesülő általános biztosításáról szóló holland jogszabály értelmében nyújtottak, a rokkantságról szóló holland jogszabály értelmében eltöltött biztosítási időszakokat azonosnak kell venni az említett jogszabály alkalmazásaként eltöltött időszakokkal.

4. A 3. sz. rendelet 28. cikk 1.g/ alpontjában szereplő "már kifizetett szolgáltatások" kifejezés a 28. cikk 1. pont e/ és f/ bekezdéseinek alkalmazásaként kifizetett minden szolgáltatásra vonatkozik, bármi is legyen a kifizetés időpontja.

/Bíróági ítéletek gyűjteménye, 1964. X,
Maurice Lagrange indítványa 1133. old./

A.M. Dingemans kisasszony a
Bestuur der Sociale Verzekeringsbank, Amsterdam
ellen

A 24-64.sz. ügyben, amelynek tárgya a Centrale Raad van Beroep, Utrecht keresetén alapuló értelmezés iránti kérelem, az EKG Tanácsának a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló 3. sz. rendelete egyes rendelkezéseire vonatkozóan, a Bíróság ítéletet hozott, amelynek rendelkező része a következő:

Rendelkező rész:

1. Jogként mondható, hogy az EKG Tanácsának, a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló, 3. sz. rendelete 1. cikke, b/ alpontja, 3. cikk 1. pont eleje és 3. cikke által használt "jogszabály" kifejezés /1/ magában foglalja a rokkantsági szolgáltatásokkal együttjáró rokkantsági biztosításról szóló minden holland jogszabályt, kivéve az üzemi balesetre vagy foglalkozási betegségekre nyújtott szolgáltatásokat, még akkor is, ha ez a jogszabály a 3. sz. rendeletet követően utólag lépett hatályba, és ha nem is jelentették be az említett rendelet 3. cikkében előírt feltételek mellett;

2. Megállapítja, hogy a 3. sz. rendelet E melléklete, amelyet 1964. február 14-én hirdettek ki, az Interimwet Invaliditeitsrentetrekkers után, kimondja, hogy a holland jogszabály B típusu, kivéve bizonyos bányászokra érvényes nyugdíjrendszert.

/Bírósági ítéletek gyűjteménye, 1964. X. 1261. old.
J.Gand indítványa 1279. old./

5. A BÍRÓSÁG 1965. MÁRCIUS 11-1 ÍTÉLETE
a 31-64. sz. ügyben

"La Prévoyance sociale" közös biztosító-pénztár a
W.H. Bertholet
ellen

A 31-64. sz. ügyben, amelynek tárgya a Maastricht-i /Hollandia/ elsőfokú bíróság keresetén alapuló elvi döntés iránti kérelem a Tanács 3. sz. rendelete, bizonyos rendelkezéseinek értelmezésével kapcsolatban, a Bíróság a következő ítéletet hozta:

Indokolás

II - A második kérdésre vonatkozóan

Tekintettel arra, hogy a második kérdésben arra kérték a Bíróságot mondja meg, hogy a 3. sz. rendelet 52. cikk első bekezdése alkalmazható-e abban az esetben, ha utazás közben baleset következett be, amely olyan tagállam területén okozott kárt, ahol a dolgozónak, akinek mind a lakóhelye, mind a munkahelye egy másik tagállam területén van, át kellett utaznia;

1. Tekintettel arra, hogy az 52. cikk alkalmazási területének "ratione personae" /személyi vonatkozásu/ korlátozása magának ennek a rendelkezésnek szövegezéséből nem következik;

Hogy ezeknek értelmében valóban szükséges és elégséges, hogy "az érintett valamely tagállam jogszabályai értelmében szolgáltatásokat élvezzen olyan kár után, amely egy másik tagállam területén következett be" és

"ennek a második államnak területén joga legyen harmadik személytől követelni ennek a kárnak a megtérítését";

Hogy nincs helye az 52. cikk alkalmazása korlátozásának;

Hogy a 3. sz. rendelet, a 4. cikke 1. pontja alapján alkalmazandó "azokra a bérezett vagy velük egy tekintet alá eső dolgozókra, akik egy vagy több tagállam jogszabályai alá vannak vagy voltak rendelve, és akik valamelyik tagállam állampolgárai, vagy akik hontalanok vagy menekültek és valamelyik tagállam területén laknak, valamint családtagjaikra és hátramara-dottaikra";

Hogy ennek a rendelkezésnek általános előírásai azt mutatják, hogy a rendelet alkalmazása nincs korlátozva sem olyan dolgozókra, akik több államban folytatnak foglalkozást, sem olyan dolgozókra, akik egyik államban gyakorolnak vagy gyakoroltak foglalkozást, mindemellett azonban egy másik állam területén laknak vagy laktak;

Hogy ezeket a megfontolásokat a 3. sz. rendelet egész sor speciális rendelkezése megerősíti, különösen a 19. cikk 1. pontja, amely alkalmazandó, amint azt a Bíróság korábban már megállapította, azokra a dolgozókra, akik ideiglenesen egy másik tagállam területén tartózkodnak, bármi is legyen a korlátozásuk indoka;

Rendelkező rész:

1. Az EKG Tanácsának a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló 3. sz. rendeletének 52. cikk első bekezdése /1/ rendelkezései alkalmazandók azt megelőzően is, hogy az érdekelt tagállamok megkötik e cikk második bekezdésében jelzett kétoldalú megállapodást;

2. Ezek a rendelkezések alkalmazandók abban az esetben, amikor egy kedvezményezett dolgozó, aki valamely tagállam jogszabályai értelmében a 3. sz. rendelet 2. cikkében jelzett szolgáltatások egyikét élvezi olyan kár után, amely egy másik tagállam területén keletkezett, ennek az államnak a területén, joga van a harmadik személytől kártérítést követelni.

/Bírósági ítéletek gyűjteménye, 1965. XI. 112. old.
J. Gand indítványa 121. old./

6. A BÍRÓSÁG 1965. MÁRCIUS 11-I ÍTÉLETE a 33-64. sz. ügyben

Betriebskrankenkasse der Hesper Torfwerk GmbH, Meppen/Ems
Egberdina van Dijk, R. Koster özvegye
ellen

A 33-64. sz. ügyben, amelynek tárgya az Assen-i elsőfoku bíróság keresete alapján elvi döntés iránti kérelem a Tanács 3. sz. rendelete néhány rendelkezésének értelmezésére vonatkozóan, a Bíróság az alábbi ítéletet hozta:

Indokolás

II - A második kérdésre vonatkozóan

Tekintettel arra, hogy a második kérdéssel azt kérték a Bíróságtól, mondja meg, hogy a 3. sz. rendelet 52. cikk első bekezdése alkalmazandó-e olyan dolgozóra, aki Németország határárovezetében gyakorolja foglalkozását, de Hollandia határárovezetében lakik, ahová hetenként egyszer rendszeresen visszatér, és aki Hollandiában munkájával kapcsolatban nem álló balesetet szenvedett;

/1/ J.O.C.E. 1958. december 16. 561. és köv. old.

1. Tekintettel arra, hogy mindenképp meg kell vizsgálni, hogy az 52. cikk nem alkalmazhatatlan-e *ratione personae* /személyi okból/, különösen annak következtében, hogy a "határmenti dolgozókat" nem érinti a fent említett rendelkezés;

Hogy az 52. cikk alkalmazásának *ratione personae* korlátozása nem magának e rendelkezéseknek a fogalmazásából következik-e;

Hogy, ennek értelmében, szükséges és elégséges, ha az érdekelt "valamely tagállam jogszabályai alapján szolgáltatásokat élvez olyan kár után, amely egy másik tagállam területén következett be" és az érdekeltnek "ennek a második államnak a területén joga van e kár megtérítését követelni harmadik személlyel szemben";

Tekintettel arra, hogy a 3. sz. rendelet 4. cikk 3. pontja értelmében ennek rendelkezései a "határ menti dolgozókra" csak abban a mértékben alkalmazhatók, amelyben az általuk élvezett szolgáltatásokat ezekre a dolgozókra vonatkozó különleges rendelkezések szabályozzák vagy szabályozni fogják, amelyek valamely társadalombiztosítási egyezményben szerepelnek";

Hogy e formula magában foglalja, hogy az említett szolgáltatások, még akkor is, ha csak részben tartoznak a 3. sz. rendelet hatálya alá, az említett rendelet 2. és 4. cikkei szerinti és az 52. cikkben alapuló szolgáltatások;

Hogy most már s emmiféle egyezmény nem zárhatja ki jogérvényesen az 52. cikknek a határ menti dolgozókra való alkalmazását;

Tekintettel arra, hogy ezt az értelmezést megerősítette az EKG Tanácsának 1963. április 2-i 36/63. sz. rendelete, amely az említett dolgozók társadalombiztosításáról szól /1/.

Hogy ennek a rendeletnek 23. cikke értelmében a 3. sz. rendelet IV. címének rendelkezései, és köztük az 52. cikk, alkalmazandók maradnak a határmenti dolgozókra;

Hogy mindezekből a tényekből az következik, hogy az 52. cikk *ratione personae* alkalmazandó a határ menti dolgozók esetében.

2. Tekintettel arra, hogy még meg kell vizsgálni, hogy az 52. cikk nem alkalmazhatatlan-e "*ratione personae*", abból az indokból kiindulva, hogy mivel a balesetek az Assen-i bíróság által meghatározott feltételek mellett következtek be, nem lennének üzemi baleseteknek tekinthetők;

Hogy az 52. cikk alkalmazható, annál fogva, hogy az érdekelt valamely tagállam jogszabályai értelmében élvezett "szolgáltatásokat".

Hogy a 3. sz. rendelet 1.s/ cikke a "szolgáltatás" fogalmát általános meghatározásában tartalmazza;

Hogy ilyen feltételek mellett, az 52. cikket alkalmazandónak kell tekinteni, annál fogva, ahogy valamely tagállam jogszabályai értelmében a szóban forgó kedvezményezett személy, a fent említett 2. cikk 1. pontjában felsorolt címek valamelyikén részesült szolgáltatásban;

Hogy ennek következtében az elsőfoku bíróság második kérdésére adott válasznak igenlőnek kell lennie.

Rendelkező rész:

1. Lásd a 31-64. sz. ügyben hozott ítélet 1. pontját.

2. Ezek a rendelkezések alkalmazandók abban az esetben, amikor egy dolgozó, valamely tagállam jogszabályai értelmében, a 3. sz. rendelet 2. cikkében jelzett szolgáltatások valamelyikét élvezi olyan kárért, amely egy másik tagállam területén keletkezett és akár kapcsolatban állott munkájával, akár nem, ennek a dolgozónak joga van ennek a második államnak a területén harmadik személlyel szemben követelni kárának megtérítését.

/Bírósági ítéletek gyűjteménye 1965. XI. 132.o.
J. Gand indítványa 142. old./

7. A BÍRÓSÁG 1965. DECEMBER 1-1 ÍTÉLETE
a 33-65. sz. ügyben

Adrianus Dekker a
Bundesversicherungsanstalt für Angestellte
ellen

A 33-65. sz. ügyben, amelynek tárgya a berlini Landessozialgericht kérése alapján a Bírósághoz elvi döntés hozatalára irányuló kérelem a Tanács 3. sz. rendelete 22. cikkének értelmezése kérdésében, a Bíróság az alábbi ítéletet hozta:

Indokolás

Tekintettel arra, hogy az EGK szerződés 117. cikke értelmében, a Bíróság illetékes arra, hogy elvi értelmezést adjon valamely közösségi intézmény által tett intézkedéssel kapcsolatban;

Hogy a tagállamok belső jogának értelmezése viszont kívül esik az említett szerződés 177. cikke által a Bíróságra ruházott hatáskörön;

Hogy tehát a Bíróság nem illetékes arra, hogy döntsön a német biztosítási törvény értelmezése tárgyában, viszont a feltett kérdés olyan elemeket is tartalmaz, amelyek a 3. sz. rendelet értelmezéséhez tartoznak, és ezért ezt meg kell vizsgálni azokra a konkrét adatokra tekintettel, amelyeket a Landessozialgericht szolgáltatott;

Rendelkező rész:

A vándormunkások társadalombiztosításáról szóló EGK Tanácsi 3. sz. rendelet 22. cikkében szereplő "természetbeni szolgáltatások" fogalma nem vonatkozik azokra a kiegészítő nyugdíjszolgáltatásokra, amelyek arra szolgálnak, hogy hozzájáruljanak a nyugdíjas betegségbiztosításának a finanszírozásához.

/Bírósági ítéletek gyűjteménye 1965. XI. 1112.o.
J.Gand indítványa 1118. old./

8. A BÍRÓSÁG 1965. DECEMBER 9-1 ÍTÉLETE
a 44-65. sz. ügyben

Hessische Knappschaft a
Maison Singer et fils
ellen

A 44-65. sz. ügyben, amelynek tárgya a Colmar-i fellebbviteli polgári bíróságnak első tanácsa által benyújtott kereset alapján a Tanács 3. sz. rendelete egyes rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozó elvi döntés iránti kérelem, a Bíróság az alábbi ítéletet hozta:

Indokolás

Tekintettel arra, hogy az 51. cikk végső célja a dolgozók lehető legteljesebb mozgási szabadságának megteremtése, amely ennél fogva a Közösség egyik "alapja" lett, és ezért feltételezi a Tanácsra ruházott hatáskör gyakorlását;

Hogy ennek szellemével nem lehet összeegyeztetni a "dolgozó" fogalmának kizárólag a szigorú értelemben vett vándormunkásokra vagy csupán az olyan helyváltoztatásokra történő korlátozását, amely foglalkozásuk gyakorlásával kapcsolatos;

Hogy az 51. cikkben semmi sem kötelez ilyen megkülönböztetésekre, amelyek egyébként is az előírt szabályok alkalmazását gyakorlatilag lehetetlenné tennék;

Hogy a 3. sz. rendeletben elfogadott rendszer, amely abban áll, hogy a lehető legnagyobb mértékben megszüntetik a különböző társadalombiztosítási rendszerek alkalmazásának területi korlátait, éppen ellenkezőleg jól megfelel a szerződés 51. cikkében kifejezett célkitűzéseknek;

II. - A második kérdésre vonatkozóan

Tekintettel arra, hogy a 3. sz. rendelet alapján az abban foglalt jogok és kötelezettségek 1959. január 1. előtt nem nyilhatnak meg;

Hogy ezzel szemben ezt az időpontot megelőzően bekövetkezett események, a rendeletek hatálybalépésétől kezdődően, jogi tényei lehetnek ezeknek a jogoknak és kötelezettségeknek;

Hogy kifejezett ellentétes rendelkezés hiányában, ezeknek a szabályoknak joghatályát hatálybalépésüktől kezdődően el kell ismerni, amennyiben azok az emult időben beállott események következményeit a jelenre vonatkozóan határozzák meg;

Hogy a 3. sz. rendelet 52. cikke semmiben sem módosítja azokat a feltételeket, amelyek a szerződésen kívüli felelősség keletkezését és korlátait szabályozzák, amelyek tehát továbbra is egyedül a nemzeti jognak vannak alávetve;

Hogy a rendelet csupán arra szorítkozik, hogy az adós intézményre átruhazza azokat az esetleges jogokat, amelyeket a kedvezményezett felelős harmadik személyekkel szemben támaszthat, más szavakkal új hitelezővel helyettesíti a régít;

Tekintettel arra, hogy az 52. cikkben a hazai társadalombiztosítási intézmény javára megállapított jogátruházás egyébként logikus és méltányos kiegészítése az említett intézmény kötelezettségeinek az egész Közösség területére történt kiterjesztésének /.../.

Rendelkező rész:

1. A Biróság válasza a második kérdésre a Biróság 1965. március 11-13-34. sz. ítéletéből kitűnik.

2. Az EKG Tanácsának, a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló, 3. sz. rendelete 52. cikkében felhatalmazza a tagállamok társadalombiztosítási intézményeit, hogy az ott meghatározott feltételek mellett, folytassák azoknak a szolgáltatásoknak a visszatérítését, amelyeket 1959. január 1. előtt bekövetkezett baleset miatt engedélyeztek.

/Birósági ítéletek gyűjteménye 1965.XI.11. 92.o.
J. Gand indítványa 1202. old./

9. A BIRÓSÁG 1966. JUNIUS 30-I ÍTÉLETE
a 61-65. sz. ügyben

G. Vaassen-Göbbels a
Beamtenfonds voor het Mijnbedrijf Igazgatóság-
ellen

A 61-65. sz. ügyben, amelynek tárgya a "Scheidgericht van het Beamtenfonds voor het Mijnbedrijf" Heerlen által az EKG-t létrehozó szerződés 117. cikke alkalmazásaként előterjesztett, a Tanács 3. sz. rendeletének értelmezése kérdésében elvi határozat hozatalára irányuló kérelemre a Biróság ítéletet hozott, amelynek rendelkező része az alábbi:

Rendelkező rész:

1. Dolgozók és azok hátramaradottai betegségbiztosítására vonatkozó szabályozás, amelyet egy magánjogi intézmény állított fel és hajt végre, mint "alapszabályszerű rendelkezés" a 3. sz. rendelet b/ cikke és 4. cikke ér-

telmében a "jogsabályok" részét képezi, ha ez a szabályozás általános vagy speciális társadalombiztosítási rendszer intézményes törvényeit és rendelkezéseit egészíti ki vagy helyettesíti;

2. A 3. sz. rendelet B. melléklet "Hollandia" fejezete a bányamunkások "betegség"-biztosításának általános és speciális betegségbiztosítási rendszerét fedi.

3. A 3. sz. rendelet rendelkezései nem engedik meg, hogy egy intézmény valamely tagállam jogszabályai értelmében nyugdíjas vagy járadékos dolgozó-nak a hátramaradtjával szemben megtagadják az ugyancsak általa kezelt, fakultatív betegségbiztosítási rendszerhez csatlakozó kedvezményét, azon az alapon, hogy az említett érdekelt egy másik tagállam területén lakik, mint az a tagállam, amely alá az említett intézmény tartozik;

4. A 3. sz. rendelet 22. cikke alkalmazandó az orvosi kezelés és gondozás tekintetében engedélyezett szolgáltatásokra, valamint orvosságoknak költségtérítés mellett történő kiszolgáltatására is.

/Bírósági ítéletek gyűjteménye 1966. XII. 378. old.
J. Gand indítványa 402. old./

10. A BÍRÓSÁG 1966. JULIUS 13-I ÍTÉLETE a 4-66. sz. ügyben

J.B. Hagenbeek, W. Labots özvegye a
Raad van arbeid a Arnhem
ellen

A 4-66. sz. ügyben, amelynek tárgya a Centrale Raad van Beroep, Utrecht által az BKG-t létrehozó szerződés 177. cikke alapján a Bíróság elé terjesztett kérelem, hogy a Tanács 3. sz. rendelete és az említett 3. sz. rendelet, valamint a Tanács 4. sz. rendelete egyes mellékleteinek módosításáról szóló ugyanazon BKG Tanácsai 130/63/BKG sz. rendelet egyes rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozó elvi döntésre irányul, a Bíróság a jelen ítéletet hozta:

Indokolás

Tekintettel arra, hogy az említett cikkek /3. sz. rendelet 27. és 28. cikke/, mint az egész rendelet, amelynek részét képezik, a szerződés 48-51. cikkein alapulnak, azok keretei és határai között helyezkednek el, amely utóbbi cikkek rendeltetése a dolgozók szabad mozgásának biztosítása;

Hogy a 3. sz. rendelet 51. cikke értelmében a vándormunkásoknak "biztosítani kell, a szolgáltatásokra vonatkozó jog megnyílásához és megtartásához, valamint ezek kiszámításához, mindazoknak az időszakoknak összeadását, amelyeket a különböző nemzeti jogszabályok figyelembe vesznek;

Hogy ennek a rendelkezésnek célja annak lehetővé tétele, hogy a vándormunkások a szolgáltatásra vonatkozó jog megnyílásához és megtartásához tagállamokban végzett munka összes időszakára vonatkozóan élvezzék, anélkül, hogy szabad vándorlási joguk gyakorlása miatt bármilyen diszkrimináció érvényesülhetne a hátrányukra más dolgozókkal szemben;

Hogy a 3. sz. rendelet 27. és 28. cikkének és a vonatkozó mellékleteknek az értelmezése elválaszthatatlan ettől az alapvető céltől;

Hogy ezek a rendelkezések csak akkor biztosíthatják a dolgozók szabad mozgását, ha ezek a dolgozók, e szabadságjoguk egyszeri gyakorlásával, nem veszítik el abban az országban érvényes társadalombiztosítási jogukat, amelyben dolgoztak;

Tekintettel arra, hogy bár az említett rendeletek és a szerződés 51. cikkének együttes értelmezése lehetetlenné teszi, hogy egy dolgozót a társadalombiztosítási jogaitól megfossszanak, azért mert a Közösségen belül

helyet változtatott, ebből nem következik, hogy csupán az összbevont több nemzeti jogszabály alkalmazása által a dolgozó a 28. cikk 3. pontjára tekintettel jogtalan kedvezmények kumulatív összegét kapja meg.

Rendelkező rész:

1. A 3. sz. rendelet G melléklet III. rész B. pont b/ alpontjában foglalt rendelkezés alkalmazandó akkor is, ha arról van szó, hogy a 3. sz. rendelet 27. cikke szerint fennáll-e, az özvegyek és árvák javára érvényesülő általános biztosításról szóló holland jogszabályok értelmében járó szolgáltatásra irányuló jog;

/Birói ítéletek gyűjteménye, 1966. XII. 618. old.
J. Gand indítványa, 628. old./

11. A BÍRÓSÁG 1967. JULIUS 5-i ÍTÉLETE az 1-67. sz. ügyben

S. Ciechelski a
Caisse régionale de Sécurité sociale du Centre, Orléans
ellen

Az 1-67. sz. ügyben, amelyben elvi döntést kértek az EKG Szerződés 51. cikke és a Tanács 3. sz. rendeletének 27. és 28. cikkei értelmezése tárgyában, a Bíróság a jelen ítéletet hozta:

Indokolás

Tekintettel arra, hogy az Orléans-i fellebbviteli bíróság azt kéri a Bíróságtól, döntse el, hogy "miként kell értelmezni a Római Szerződés 51. cikkét és a Tanácsnak a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló 3. sz. rendelet 27. és 28. cikkeit, pontosan megmondva, hogy ez a rendelet jogerősen megfoszthatott-e egy dolgozót azoknak a jogainak egy részétől, amelyeket a Közösség valamelyik tagállamában szerzett meg";

Tekintettel arra, hogy az időszakos rendszereknek azt az esetét, amely alapot adott az előbb idézett kérdésre, az a tény jellemzi, hogy az érdekelt államok egyikében a szolgáltatást csupán a belső jog alapján szerezték meg, míg a másik érdekelt államban a szolgáltatásra vonatkozó jog csak az EKG Szerződés 51. cikkében és a 3. sz. rendelet 27. cikkében előírt időszak-összeadás segítségével nyilhat meg;

Hogy ezenkívül még azzal a különlegességgel is rendelkeznek, hogy az első állam illetékes intézménye az említett rendelet 27. és 28. cikkeinek alkalmazásával olyan hatást is kíválthat, hogy a kizárólag a belső jog alkalmazásából eredő szolgáltatások összege csökkenhet, ha ez a szolgáltatás nem vonatkozik olyan időszakokra, amelyekre vonatkozóan a biztosított a második állam részéről járó szolgáltatásokra is igényt tarthatna;

Hogy éppen ezért meg kell vizsgálni, vajon hasonló esetben, a saját nemzeti joga alapján megnyílt nyugdíj folyósítására kötelezett intézmény indokoltan alkalmazza-e az említett 27. és 28. cikkeket;

1. A 28. cikk 1. pont eleje és a/ alpontja értelmében úgy tűnik, hogy ennek a cikknek a rendelkezései, és nevezetesen b/ alpontja - amely a részarányosítást írja elő, - "megkülönböztetés nélkül alkalmazhatók a jelen rendelet 27. cikkében említett minden biztosítottra" - vagyis azokra - akik egymást követően vagy váltakozva két vagy több tagállam jogszabályainak vannak alávetve, valamint "minden egyes tagállam intézményére".

Tekintettel arra, hogy az említett a/ alpont értelmében, részarányosításra kerül sor akkor, ha a szolgáltatásokra vonatkozó jogot az előző bekezdés értelmében szerezték meg, vagyis "figyelemmel azoknak az időszakoknak összeadására", amelyeket a 27. cikknek megfelelően a különböző nemzeti jogok értelmében töltöttek el, ami a contrario azt jelenti, hogy a részarányos megosztás ki van zárva akkor, ha a szóban forgó jogszabály szerint a

biztosított jogát anélkül szerezte meg, hogy szükség lenne más jogszabályok értelmében eltöltött időszakokra is hivatkozni;

Ezt az értelmezést támasztja alá a 27. cikk 1. pontja, amely az összevonást csak "a szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzése, megtartása és visszaszerzése szempontjából" írja elő és nem "ennek kiszámítása szempontjából" is; ezt a kifejezést használja a szerződés 51. cikke;

Hogy ez a szövegezés az összevonást valóban arra az esetre látszik korlátozni, amikor ahhoz szükséges, hogy egy szolgáltatásra vonatkozó jogot megnyisson, és kizárja arra az esetre, amikor egyszerűen az lenne a hatása, hogy megtartsan, vagy megváltoztasson egy olyan jogot, amelyet egyedül a belföldi jogszabályok értelmében szereztek meg;

2. Tekintettel arra, hogy ezeknek a rendelkezéseknek az értelmezésével kapcsolatos nehézségek miatt, ezeket a szerződés 48-51. cikkeinek fényénél kell megvizsgálni, amelyek a társadalombiztosítás terén elfogadott rendeletek alapját, keretét és határait képezik;

Tekintettel arra, hogy ezek a rendelkezések igyekeznek a "dolgozók szabad mozgását biztosítani, különösen minden olyan diszkrimináció megszüntetésével, amelyet a tagállamok dolgozói között állampolgárságukra vonatkozóan alkalmaznak, az alkalmazás, az illetmények és egyéb munkafeltételek tekintetében";

Hogy az 51. cikk közelebből is kimondja, hogy az alkalmazására hozott rendeleteknek olyan rendszert kell létrehozniuk, amely lehetővé teszi, hogy a vándormunkásoknak, a szolgáltatásra vonatkozó joga megnyílásához és megtartásához, valamint kiszámításához, biztosítsák minden olyan időszak összevonását, amelyet a különböző nemzeti jogszabályok figyelembe vesznek;

Hogy ezek az előírások egyben meghatározzák, hogy az említett rendeletek a maguk összességében arra szolgálnak, hogy bizonyos szempontokból kedvezzenek a vándormunkásoknak, ahhoz a helyzethez viszonyítva, amely számukra kizárólag a belső jog alkalmazásából származna;

Hogy, kétség esetén ezeket a rendeleteket ennek a célnak fényében kell értelmezni;

Tekintettel arra, hogy magának az 51. cikknek szövegéből az következik, hogy az 51. cikk mindenekelőtt azt az esetet kívánja szabályozni, amikor valamely tagállam jogszabályai, önmagukban, nem nyitnák meg a biztosított valamely szolgáltatásra irányuló jogát, ennek a jogszabálynak hatálya alatt eltöltött időszakok ki nem elegendő száma miatt;

Hogy erre az esetre igyekszik kötelezni ennek az államnak illetékes intézményét, hogy vegye számításba azokat az időszakokat is, amelyeket másik tagállamok rendszere alatt töltöttek el, és olyan mértékben nyújtson szolgáltatást, ahogy az ilymódon összeadott időszakok végösszege eléri vagy meghaladja az említett állam jogszabályai által előírt minimumot;

Hogy emellett ez a szolgáltatás, anélkül, hogy a biztosítottnak jogtalan előnyöket biztosítana, a 3. sz. rendelet 28. cikk 1.b/ pontja értelmében, nem haladja meg az összes érdekelt tagállamok jogszabályainak hatálya alatt eltöltött időszakok összegéhez viszonyítva ennek a jogszabálynak hatálya alatt eltöltött időszakok részarányát;

Hogy ilymódon az idézett rendelkezés által előírt részarányosítás, amelyet kifejezetten nem írt elő az 51. cikk, úgy jelentkezik, mint az összeadás elválaszthatatlan eleme és szükségszerűen feltételez egy előzetes összeadást;

Tekintettel arra, hogy az előzőkből következően az összeadás és a részarányosítás tárgyaltalan lesz olyan állam esetében, ahol az 51. cikk által elérni kívánt hatást már egyedül a nemzeti jogszabályok értelmében is elérték;

Hogy az 51. cikk nem szolgálhat tehát alapul a szolgáltatásnak ezen állam illetékes intézménye által történő összevonás és részarányosítás útján végzendő kiszámításához;

3. Tekintettel arra, hogy emellett, a belföldi jogszabályok összetettsége következtében és a közösségi jog rendelkezéseinek komplexitása miatt, ezt az elvet nem lehetett abszolút szabállyá emelni;

Hogy, különösen, nem érvényesülhetne csak abban a mértékben, amelyben az alkalmazása nem juttatja a biztosítottat olyan előnyökhöz, amelyek meghaladják azokat, amelyeket a szerződés 51. cikke vagy az alkalmazására hozott rendeletek kifejezetten előírnak;

Tekintettel arra, hogy az említett cikk olyan biztosítási időszakok figyelembevételét írja elő, amelyek - ha nem is lennének hatástalanok, - de nem tennék lehetővé a biztosított számára, hogy több állam intézményével szemben támasszon igényt szolgáltatásokra egyetlen és ugyanazon időszakra hivatkozva;

Hogy éppen ebben a szellemben, a 3. sz. rendelet 27. cikk 1. pontja az összeadást csak olyan mértékben írja elő, amilyen mértékben ezek az időszakok nem fedik egymást;

Hogy a fent említett elv kivételt szenved tehát, amint alkalmazása egy és ugyanazon időszakra vonatkozóan a szolgáltatások kumulálásához vezetne;

Tekintettel arra, hogy az ilyenfajta esetekben a szolgáltatások kumulálására nem kerülhet sor;

Hogy ebben az esetben, egyrészt, az érdekelt államok egyike által a közösségi jog által kiegészített saját jogszabályai értelmében nyújtott szolgáltatások, másrészt, azok a szolgáltatások amelyeket másik érdekelt állam kizárólag a saját jogszabályai alapján nyújt, egymástól teljesen különálló megfelelő időszakokra vonatkoznak;

Hogy különösen a szerződés 51. cikkében kifejtett cél nem engedi meg, hogy a közösségi szabállyal ellentétes kumulálásnak lehessen tekinteni azt a tényt, hogy a biztosított megőrzi ez utóbbi államban szerzett jogait, és emellett megnyílik számára az első államban a szolgáltatásra vonatkozó jog;

Hogy ezek a megállapítások érvényesek maradnak abban az esetben is, amikor a kedvezmény, amit a biztosított a 27. cikk alkalmazásaként egyik államban élvez, magasabb annál a veszteségnél, amit elszenvedne, ha egy másik államban alkalmazná a 28. cikket, anélkül, hogy szükséges lenne a 27. cikkhez folyamodni;

Hogy olyan állam intézménye, amelynek jogszabályai a szolgáltatásoknak bizonyos maximális időszak alapján megállapított felső határát tartalmazzák, nem hivatkozhat érvként a 27. és 28. cikkekre annak érdekében, hogy a jogszabályok értelmében járó szolgáltatásokat részarányosítsák abból a célból, hogy az említett felső határt közelítsék azoknak a szolgáltatásoknak összegéhez, amelyeket a vándormunkás élvez;

Hogy a 3. sz. rendelet érvényben tartotta a különálló rendszereket, amelyekből külön követelések származnak a különálló intézményekkel szemben, és ezért valamely állam intézménye, ahol a biztosított joga összevonás nélkül is megnyílik, nem hivatkozhat a 3. sz. rendelet 27. és 28. cikkeire, hogy csökkentse azt a szolgáltatást, amellyel egyedül saját nemzeti jogszabályai alapján tartozik;

Tekintettel arra, hogy az előző fejtegetések annak elfogadásához vezetnek, hogy - olyan esetekben mint a jelen eset is - annak az államnak az intézménye, ahol a biztosított joga összegezés nélkül megnyílt, nem hivatkozhat a 3. sz. rendelet 27. és 28. cikkére annak érdekében, hogy a tőle járó szolgáltatásokat a saját belföldi jogszabályok alapján csökkentse;

Tekintettel arra, hogy a 3. sz. rendelet 27. és 28. cikkei, amint azokat az előbb értelmeztük, nem ellenkeznek az EKG Szerződés 51. cikkével;

Hogy valóban, távol attól, hogy a vándormunkásra hátrányosak lennének, tiszteletben tartják azokat a jogokat, amelyeket valamelyik államban szerzett, megnyitva mindemellett a nyugdíjra való jogosultságot egy másik államban;

Rendelkező rész:

1. Ha valamelyik tagállamban a szolgáltatásra vonatkozó jog anélkül nyílik meg, hogy szükség lenne más tagállamok jogszabályai értelmében eltöltött időszakokhoz folyamodni, az első állam illetékes intézménye nincs feljogosítva arra, hogy a 3. sz. rendelet 27. és 28. cikkeit alkalmazza abból a célból, hogy csökkentse azt a szolgáltatást, amellyel saját jogszabályai értelmében tartozik, legalább abban a mértékben, amelyben ez a szolgáltatás nem vonatkozik olyan időszakokra, amelyek egy másik állam illetékes intézménye által folyósított szolgáltatások összegének kiszámítására szolgáltak;

2. A 3. sz. r. endelet 27. és 28. cikke, amint azt a fentiekben értelmeztük, nem állnak ellentétben az EKG Szerződés 51. cikkével.

/Bírósági ítéletek gyűjteménye 1967. XIII. 235.o.
J. Gand indítványa 248. old./

12. A BÍRÓSÁG 1967. JULIUS 5-i ÍTÉLETE
a 2-67. sz. ügyben

A. De Moor a
Caisse de pension des employés privés
ellen

Tárgy: A Tanács 3. sz. rendelete 28. cikk 1.b/ pontjának értelmezése.
E rendelkezés megegyezőségének kérdése a szerződés 51. cikkével, ha azt a 27. cikktől elkülönítve kellene alkalmazni.

/V.ö. az 1-67. sz. ítélettel/

/Bírósági ítéletek gyűjteménye 1967. XIII. 255.o.
K. Roemer indítványa 271. old./

13. A BÍRÓSÁG 1967. JULIUS 5-i ÍTÉLETE
a 6-67. sz. ügyben

T. Guerra, Pace özvegye az
Institut national d'assurance maladie-invalidité, Brüsszel
ellen

A 6-67. sz. ügyben, amelynek tárgya, a Belga Államtanács Igazgatási Osztálya, III. kamarájának keresete alapján, a Tanács 3. sz. rendelete 45. cikkének értelmezése, a Bíróság a jelen ítéletet hozta:

Rendelkező rész:

A társadalombiztosítás tárgyában illetékes belföldi bíróságok a 3. sz. rendelet 45. cikke értelmében vett hatóságok közé tartoznak.

/Bírósági ítéletek gyűjteménye, 1967. XIII. 283.o.
J.Gand indítványa 291. old./

14. A BÍRÓSÁG 1967. JULIUS 5-i ÍTÉLETE
a 9-67. sz. ügyben

Kurt Colditz a
Caisse d'assurance vieillesse des travailleurs salariés de Paris
ellen

A 9-67. sz. ügyben, amelynek tárgya a 3. sz. rendelet 28. cikkének, a 4. sz. rendelet 30-36. és 83. cikkeinek értelmezése különösen annak megismerése céljából, hogy úgy kell-e értelmezni ezeket a rendelkezéseket, hogy a 28. cikk e/ és f/ pontjaiban külön előírt eseteket kivéve, a nyugdíj

iránti kérelmeket mindegyik nemzeti intézménynek egyidejűleg kell folyósítania, attól az időponttól kezdődő hatállyal, amikor az első kérelmet ténylegesen az intézmények egyikénél előterjesztették, a Bíróság a jelen ítéletet hozta:

Indokolás

Tekintettel arra, hogy a kérdés olyan biztosított jogi helyzetére vonatkozik, aki folytatja foglalkozását és a járulék fizetését, abból a célból, hogy magasabb nyugdíjra szerezzen jogokat, és akivel szemben ezzel a nyugdíjjal tartozó intézmény, a 3. sz. rendelet 27. és 28. cikkei alapján arra a jogra hivatkozik, amely szerint a nyugdíjnak hivatalból történő folyósítása iránti eljárásnak van helye még abban az időpontban is, amikor az érdekeltek egy más tagállamban más nyugdíjat lehet folyósítani;

Tekintettel arra, hogy mivel e kérdés megoldása a Tanácsnak a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló rendeleteiben nincs kifejezetten meghatározva, megoldás csak e rendeletek olyan értelmezéséből származhat, amely tükrözi a szerződés rendelkezései által követett célokat, amelyek alapján ezek a rendeletek is megszülettek;

Tekintettel arra, hogy a rendeletek nem szerveztek közös társadalombiztosítási rendszert, oly módon, hogy az a szolgáltatásra jogosultnak egységes követelést biztosítsa, és úgy, hogy továbbra is fenntartsa annak szükségességét, hogy valamennyi tagállamban egyszerre folyósítsák a különböző jogon járó nyugdíjakat, hanem fenntartották a külön rendszereket, amelyekből külön követelések keletkeztek különálló intézményekkel szemben, amelyekkel szemben a jogosultaknak közvetlen jogai vannak, akár saját belső joguk alapján, akár a közösségi joggal kiegészített saját jog alapján;

Hogy ez a rendszer, amely a szerződés 51. cikkében foglalt célkitűzésekkel megegyezően, előírja, hogy a vándormunkásoknak biztosítsák a különböző munkavégzési időszakoknak megfelelő előnyöket, a szerződés céljainak megfelelő, kifejezett kivételektől eltekintve nem lenne alkalmazható oly módon, hogy megfosztják a vándormunkást valamely tagállam egyes jogszabályainak élvezetétől;

Tekintettel arra, hogy a nyugdíjak egyidejű folyósításának kötelezettsége, amiről itt szó van, egyetlen szövegből sem következik;

Hogy egy ilyen kötelezettség, akár azzal, hogy azt az érdekeltet megfosztaná egyik tagállamban megnyílt nyugdíjjogosultságtól, aki várja, hogy egy másik nyugdíjat egy másik államban folyósítsák, akár pedig úgy, hogy megátolná őt abban, hogy érvényesítse azt a jogát, amelyet egyébként ez az utóbbi állam jogszabályai elismernek, késleltetné ezt a folyósítást;

Hogy tehát nem lehet a közösségi jogból érveket levonni arra nézve, hogy a vándormunkás javára egyidejűleg kell a különböző tagállamok jogszabályai által megadott nyugdíjjogosultságokat /.../ rendezni.

Rendelkező rész:

A 3. sz. rendelet 28. cikke, a 4. sz. rendelet 30-36. és 83. cikkeivel együtt, nem vonja maga után, ugyanazon hivatkozási idő alapján az egyidejű folyósítást olyan nyugdíj esetében, amely valamelyik tagállam területén nyílt meg, anélkül, hogy a 27. cikkre kellene hivatkozni és egy másik nyugdíj esetében, amely még nem nyílt meg egy másik tagállam területén.

/Bírósági ítéletek gyűjteménye 1967. XIII. 297. old.
K. Roemer indítványa 206. old./

15. A BÍRÓSÁG 1967. DECEMBER 12-1 ÍTÉLETE
a 11-67. sz. ügyben

Office national des pensions pour ouvriers
Marcel Couture
ellen

A Bíróság a 11-67. sz. ügyben, amely a Tanács 3. sz. rendelete 28. cikke és a 4. sz. rendelet 30. cikke értelmezése tárgyában elvi döntés hozatalára irányult, ítéletet hozott az alábbiak szerint, amelynek rendelkező része a következő:

Rendelkező rész:

1. A 3. sz. rendelet 27. és 28. cikkeiben foglalt rendszernek a vándormunkásra történő alkalmazása nem az érdekelt szabad választásától függ, hanem attól az objektív helyzettől, amelyben van;

2. Legalábbis az időszaki rendszerek közül azoknak a keretben, ahol a nyugdíj kizárólag az eltöltött biztosítási időszakoktól függ, a 3. sz. rendelet 27. és 28. cikkei nem alkalmazhatók olyan vándormunkásra, akinek ahhoz, hogy megnyiljík a joga a szolgáltatásokra, nincs szüksége az összevonásta egyik olyan tagállamban sem, ahol biztosítási időszakokat töltött el;

3. A 3. és a 4. sz. rendelet, és különösen a 3. sz. rendelet 27. és 28. cikkei, a 4. sz. rendelet 30-46., és 83. cikkeivel együtt, nem teszik kötelezővé, hogy ugyanazon hivatkozási időpont alapján egyidejűleg folyósítsanak az egyik tagállamban megnyitlt öregségi nyugdíjat a 27. cikkre hivatkozva, és egy másik öregségi nyugdíjat, amely egy másik tagállamban még nem nyitlt meg, vagy amely egy másik tagállamban megnyitlt, ahol a jogszabályok az érdekelt kérésére megengedik a folyósítás elhalasztását;

4. Nyugdíj iránti kérelem benyújtása valamely tagállam egyik intézményénél nem vonja maga után azokról az opciók jogokról való lemondást, amelyeket a többi tagállam jogszabályai az érdekelt dolgozóknak biztosítanak. Annak az időpontnak a meghatározása, amikor ennek az opciónak érvényesülnie kell, a nemzeti hatóságok hatáskörébe tartozik.

/Bírósági ítéletek gyűjteménye, 1967. XIII. 487.o.
K. Roemer indítványa, 503. old./

16. A BÍRÓSÁG 1967. DECEMBER 13-i ÍTÉLETE
a 12-67. sz. ügyben

Jules Guissart a
Belga állam /képviselve a szociális ügyek minisztere által, jelenleg a
Caisse nationale des pensions pour employés/
ellen

Tárgy: A Tanács 3. sz. rendelete 28. cikkének értelmezése a Belga Állam-tanács keresete alapján.

/V.ö. a 16-67. sz. ítélet 1. és 2. pontjával./

/Bírósági ítéletek gyűjteménye, 1967. XIII. 551.o.
K. Roemer indítványa, 565. old./

17. A BÍRÓSÁG 1967. DECEMBER 5-i ÍTÉLETE
a 14-67. sz. ügyben

Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz
Joseph Welchner
ellen

A 14-67. sz. ügyben, amelynek tárgya a Bundessozialgericht negyedik tanácsa által a 177. cikk alkalmazásaként a Bíróság elé terjesztett, elvi döntés hozatalára irányuló kérelem a 3. sz. rendelet 28. cikk 1. pont b/ alpont, valamint a G melléklet 1. B - D szakasza értelmezésére vonatkozóan, a Bíróság ítéletet hozott, amelynek rendelkező része a következő:

Rendelkező rész:

Az EKG Tanácsának a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló 3. sz. rendelete 28. cikke és G melléklete nem kötelezi a Német Szövetségi Köztársaság intézményeit, hogy figyelembe vegyék azt az időszakot, amelyet egy másik tagállam jogszabályainak megfelelően töltöttek el, annak meghatározásánál, hogy a "helyettesítési időszakokat" a német jogszabályok értelmében számításba kell-e venni;

/Bírósági ítéletek gyűjteménye 1967. XIII. 427.o.
J.Gand indítványa 439. old./

18. A BÍRÓSÁG 1967. NOVEMBER 30-I ÍTÉLETE a 18-67. sz. ügyben

Argia Cossutta, Giuseppe Pagotto özvegye az
Office nationale des pensions pour ouvriers
ellen

A 18-67. sz. ügyben, amelynek tárgya a Tanács 3. sz. rendelete 28. 1.b/ alpontjának és a 4. sz. rendelet 13. cikk 4. pontjának értelmezése, a Bíróság ítéletet hozott, amelynek rendelkező része a következő:

Rendelkező rész:

Ha a biztosítási időszakokkal egy tekintet alá eső időszakok valamely tagállam jogszabályai értelmében egy másik államban eltöltött tényleges biztosítási időszakokkal halmozódnak és nyugdíjra jogot adnak, és ha ezen államok jogszabályai által figyelembe vett időegységek eltérőek, a részarány kiszámítására szolgáló tört nevezője és számlálója tekintetében egyaránt az érdekelt államok által alkalmazott legkisebb időegységre kell elvégezni az átszámítást, ha ez részét képezi a másiknak, vagy ennek hiányában, egy közös többszörösre kell átszámítást végezni.

/Bírósági ítéletek gyűjteménye, 1967. XIII. 399.o.
K. Roemer indítványa 407. old./

19. A BÍRÓSÁG 1967. DECEMBER 5-I ÍTÉLETE a 19-67. sz. ügyben

Bestuur der Sociale Verzekeringsbank
J.H. van der Vecht
ellen

A 19-67. sz. ügyben, amelynek tárgya a Centrale Raad van Beroep, Utrecht keresete alapján elvi döntés hozatala a Tanács 3. sz. rendelete 12. és 13. cikkeinek értelmezésére vonatkozóan a Bíróság ítéletet hozott, amelynek rendelkező része a következő:

Rendelkező rész:

1. Valamely tagállam területén foglalkoztatott dolgozó, aki egy másik tagállam területén lakik és akit lakóhelye és munkahelye között munkaadója költségére szállítanak, a 3. sz. rendelet 12. cikke értelmében továbbra is az első állam jogszabályainak marad alávetve, még a szállításnak azon állam területére eső részére vonatkozóan is, ahol lakik, vagy ahol a vállalat székhelye van;

2. A 3. sz. rendelet 12. cikke megtiltja azon az államon kívüli többi tagállamnak, ahol a dolgozó foglalkoztatva van, hogy rá saját társadalombiztosítási jogszabályait alkalmazzák, ha ez az alkalmazás a bérezettekre vagy alkalmazókra a terhek olyan növekedését vonja maga után, amely nem felel meg a szociális védelem pótlásának;

3. Az Igazgatási Bizottság által, a 3. sz. rendelet 43. cikke alkalmazásaként hozott döntései nem kötik a bíróságokat;

4. A 3. sz. rendelet 13. cikk a/ alpontja, a 24/64. sz. rendelet előtti szövegezésében olyan dolgozóra, aki kizárólag foglalkozás gyakorlása céljából van kirendelve egy másik tagállam területére, mint az a tagállam, amelynek területén az a vállalat van, amelyhez rendes körülmények között tartozik, abban a mértékben alkalmazandó, amelyben az első állam területén a foglalkoztatásának valószínű időtartama nem halad meg 12 hónapot;

5. A 13. cikk a/ alpontja, az említett szövegezésben a "foglalkoztatás valószínű időtartama" kifejezés alatt a dolgozó személyes foglalkoztatásának időtartamát érti.

/Bírósági ítéletek gyűjteménye 1967. XIII. 445. o.
J. Gand indítványa, 460. old./

20. A BÍRÓSÁG 1967. NOVEMBER 30-I ÍTÉLETE a 22-67. sz. ügyben

Caisse régionale de sécurité sociale du Nord-Est
Robert Goffart
ellen

A 22-67. sz. ügyben, amelynek tárgya a Franciaországi Semmitőszék, II. polgári kamarája által előterjesztett kereset alapján, a 3. sz. rendelet 28. cikk 1.b/ és f/ alpontjaiban foglalt rendelkezések értelmezése, a Bíróság ítéletet hozott, amelynek rendelkező része a következő:

Rendelkező rész:

Annak a vándormunkásnak, akinek öregségi nyugdíjra vonatkozó jogait, az EKG Tanácsának, a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló 3. sz. rendelete 28. cikk 1.a/ és b/ alpontjainak rendelkezése szerint két tagállam saját jogszabályai szerint érvényesítették, a két állam közül az egyik terhére eső nyugdíjrészlet kifizetését azonban felfüggesztették, joga van a másik állam segélyező intézményétől egyedül ennek az államnak jogszabályai alapján kiszámított és a saját jogszabályai értelmében eltöltött biztosítási időszakokra vonatkozó összeget megkapni.

/Bírósági ítéletek gyűjteménye, 1967. XIII. 413.o.
J.Gand indítványa, 423. old./

21. A BÍRÓSÁG 1968. DECEMBER 19-I ÍTÉLETE a 19-68. sz. ügyben

Giovanni de Ciccio a
Landesversicherungsanstalt de Souabe /Schwaben/
ellen

A 19-68. sz. ügyben, amelynek tárgya a Sozialgericht, Augsburg keresetére, a 3. sz. rendelet 1. cikk p/ alpontjában, 24., 27. és következő cikkeiben foglalt rendelkezések értelmezése, a Bíróság a jelen ítéletet hozta:

Indokolás

Tekintettel arra, hogy a szerződés 51. cikke, a társadalombiztosítás terén, a dolgozók vándorlási szabadságának a megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozatalát írja elő, különösen olyan rendszer létesítésével, amely a vándormunkások számára többek között "... a szolgáltatásokra vonatkozó jog megnyílásához ..." biztosíthatja "minden olyan időszak összeadását, amelyeket a különböző nemzeti jogszabályok figyelembe vesznek";

Hogy a 3. sz. rendelet 27. cikk 1. pontjának megfelelően, amely per analogiam alkalmazható ugyanazon rendelet 24. cikkének, beleértve az F mellék-

letet, és a 26. cikke 1. pontjának megfelelően, ha egy biztosított egymást követően két vagy több tagállam jogszabályainak volt alávetve, amelyek szerint a szolgáltatásokat rokkantság esetében, elvben, az eltöltött időszakok időtartamának figyelembevételével kell kiszámítani, mindegyik tagállam a szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzése érdekében mindegyik tagállam jogszabályai értelmében teljesített biztosítási időszakokat összeadják;

Hogy ugyanazon rendelet 1. cikk p/ alpontja értelmében, a "biztosítási időszak" kifejezés alatt járulékfizetési vagy alkalmaztatási időszakokat kell érteni, úgy amint azokat arra a hozzájárulások rendszerre vonatkozó jogszabály, amelynek hatálya alatt azokat eltöltötték, ilyenekként határozza meg, vagy mint biztosítási időszakot veszi figyelembe;

Hogy ugyanazon rendelkezés szerint "jogszabály" alatt, az 1. cikk b/ alpontjának megfelelően valamennyi tagállam jelenlegi és jövőbeli törvényeit, rendeleteit és alapszabályszerű rendelkezéseit kell érteni, amelyek ugyanazon rendelet 2. cikk 1. és 2. pontjában jelzett társadalombiztosítási rendszerekre és ágakra vonatkoznak;

Hogy ez utóbbi rendelkezések értelmében a rendelet alkalmazandó mindenféle, általános és speciális társadalombiztosítási rendszerre, amelynek tárgyai többek között a rokkantsági szolgáltatások;

Hogy ugyanazon rendelet B melléklete a maga részéről, amint azt a 3. cikk előírja, kimondja, hogy a rendelet alkalmazandó Olaszországot illetően különösen, a "rokkantsági" biztosításra vonatkozó jogszabályokra;

Hogy ezeknek a szabályoknak összességéből következően a 3. sz. rendelet tárgyi hatályát lényegében az idézett rendelkezések által megjelölt társadalombiztosítási nemzeti jogszabályok alapján határozza meg;

Tekintettel arra, hogy a 3. sz. rendelet hatáskörét, annak 4. cikke, a személyi hatály szempontjából, határozza meg, amely előírja, hogy "a jelen rendelet rendelkezései alkalmazandók azokra a bérezett vagy velük egy tekintet alá eső dolgozókra, akik egy vagy több tagállam jogszabályainak vannak vagy voltak alávetve ...";

Hogy ez a rendelkezés a kedvezményezettek körének széles értelemben vett felfogásán alapul, amennyiben a rendelet előírásainak nemcsak a szigorú értelemben vett bérezetteket veti alá, hanem mindazokat, akik a bérezettekkel egy tekintet alá esnek.

Hogy ilymódon a 4. cikk azt az irányzatot követi, ami a tagállamok speciális jogában érvényesül, hogy a társadalombiztosítás kedvezményét új személyi kategóriákra is kiterjesztik, azonos kockázat és azonos veszélyek miatt;

Hogy ennek az egy tekintet alá esésnek a pontos mértékét mindazonáltal csak azoknak a nemzeti jogszabályoknak az alapján lehet meghatározni, amelyekre maga a rendelet visszautal;

Hogy az ilyen egy tekintet alá esés minden esetben végbemegy, amikor valamely nemzeti jogszabály hatására, egy általános társadalombiztosítási rendszer előírásait más személyek kategóriáira is kiterjesztik, mint a 3. sz. rendeletben jelzett bérezettek, bármilyenek is legyenek a nemzeti jogszabály által használt formák vagy módzatok;

Hogy a kézművesek a bérezettekkel egy tekintet alá esnek abban a mértékben, amelyben, valamely nemzeti jogszabály rendelkezései értelmében a dolgozók összessége javára szervezett rendszer kiterjesztéseként többféle kockázat ellen védve vannak;

Hogy következőképpen az ilyen feltételek mellett eltöltött járulékfizetési időszakok a 3. sz. rendelet 1. cikk p/ alpontja, 24., 27. és következő cikkei szerint biztosítási időszakok;

Tekintettel arra, hogy az előzőekben kifejtett következtetések a 4. sz. rendelet előírásai hatására sem módosultak;

Hogy ennek a rendeletnek előírásai általában a 3. sz. rendelet alkalmazási módszereit határozzák meg és ez utóbbinak előírásait egészítik ki;

Hogy a 4. sz. rendelet 7. és 9. mellékletében foglaltaknak semmi hatása nincs a Bíróság elé terjesztett kérdés megoldására, miután a 3. sz. rendelet 27. cikk 1. pontja értelmében a 2. cikk 2. pontjával együtt, a biztosítási időszakoknak a szolgáltatásokra vonatkozó jog megszerzése szempontjából történő összevonásának helye van, ha olyan időszakokról van szó, amelyeket akár általánosnak, akár speciálisnak minősített társadalombiztosítási rendszer értelmében töltöttek el;

Hogy az említett mellékleteknek mindenképpen csak deklarativ jellegük van és valamely társadalombiztosítási rendszer felvétele vagy elhagyása ezekben a mellékletekben, nem módosíthatja a jogi helyzetet, amely a 3. sz. rendelet előírásai és az ehhez kapcsolódó, a rendelet által megjelölt nemzeti jogszabályok alapján áll fenn.

Rendelkező rész:

A kézművesek biztosítási járulékfizetési időszakai a Tanácsnak a vándormunkások társadalombiztosításáról szóló 3. rendeletének 1. cikk p/ alpontja, 24., 27. és következő cikkei értelmében biztosítási időszakok abban a mértékben, amelyben ezeket az időszakokat olyan nemzeti jogszabály értelmében töltötték el, amely a kézműveseket egy vagy több kockázattal szemben védelmezni, a munkások összességének javára szervezett rendszer kiterjesztéseként, bármi is legyen a nemzeti törvényhozás által erre használt forma vagy módózat.

/Bírósági ítéletek gyűjteménye, 1968. XIV-5,690.o.
J. Gand indítvány, 702. old./

Boldi / or goldamba nem kerid